

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

INSTYTUCJE DIALOGU SPOŁECZNEGO PRZY URZĘDACH ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ

Informator za rok 2011

- dialog -

Biblioteka
Dialogu
Społecznego

WARSZAWA 2012

MINISTERSTWO PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

**INSTYTUCJE
DIALOGU SPOŁECZNEGO
PRZY URZĘDACH
ADMINISTRACJI RZĄDOWEJ
INFORMATOR ZA ROK 2011**

Warszawa 2012

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego

Opracowano:
Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego MPiPS

Łamanie i druk: ZWP MPiPS. Zam. 132/2012.

SPIS TREŚCI

WSTĘP	11
<i>(Przedstawienie zakresu i metodologii opracowania, nawiązanie do wcześniejszych informacji nt. instytucji dialogu społecznego)</i>	
I. DZIAŁALNOŚĆ INSTYTUCJI DIALOGU SPOŁECZNEGO W MINISTERSTWACH I URZĘDACH CENTRALNYCH W 2011 ROKU	15
<i>(Informacje nt. podstaw działania, składu, zadań, ilości posiedzeń, działalności w 2011 roku)</i>	
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	17
1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych i Zespoły Problemowe	17
1.1. Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych	22
1.2. Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych	24
1.3. Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych	26
1.4. Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy	28
1.5. Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego	30
1.6. Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych	31
1.7. Zespół Problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy	32
1.8. Zespół Problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej	34
1.9. Zespół Problemowy TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej	36
1.10. Zespół doradczy TK ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej	37
1.11. Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej działający przy Prezydium TK	42
2. Trójstronne Zespoły Branżowe	43

2.1.	Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej	45
2.2.	Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa	47
2.3.	Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego	50
2.4.	Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników	52
2.5.	Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki	56
2.6.	Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego	58
2.7.	Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obronnego	60
2.8.	Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej	61
2.8.1.	Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej	64
2.8.2.	Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej	65
2.9.	Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stocznioowego	67
3.	Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego	67
4.	Naczelna Rada Zatrudnienia	68
5.	Rada Pomocy Społecznej	71
6.	Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych .	72
7.	Komitet Zespół Roboczy w sprawie wypracowania koncepcji systemowego rozwiązania problemu finansowania i zarządzania Biblioteką Centralną Polskiego Związku Niewidomych	76
	Ministerstwo Rozwoju Regionalnego	78
8.	Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006	78
9.	Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Transport (SPOT)	81
10.	Komitet Monitorujący Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności..	83
11.	Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego	85
12.	Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy	87

13. Komitet Koordynacyjny Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013	89
14. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013	91
14.1. Grupy robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki	98
15. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013	100
16. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013	103
16.1. Grupa robocza ds. ewaluacji KM PO IG	108
16.2. Grupa robocza ds. ewaluacji KM PO IG	109
17. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013	110
18. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013	114
19. Zespół ds. uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej	119
20. Krajowe Forum Terytorialne	121
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	124
21. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Rybołówstwo i Przetwórstwo Ryb 2004–2006	124
22. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich	125
23. Komitet Sterujący Sektorowym Programem Operacyjnym Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich	127
24. Komitet Monitorujący Program Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013	128
25. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013	131
26. Grupa Robocza do Spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich	133
27. Zespół ds. opracowania zasad przyznawania zdolności połowowej .	136
28. Zespół do spraw opracowania zasad zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi na Morzu Bałtyckim	138

Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej	140
29. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego	140
30. Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa	141
31. Zespół Roboczy do spraw krajowego transportu drogowego osób	143
32. Zespół Konsultacyjny ds. przewozów drogowych	144
33. Zespół Trójstronny ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej	146
34. Komisja Społeczna do spraw podziału zezwoleń zagranicznych	147
 Ministerstwo Edukacji Narodowej	 149
35. Zespół opiniodawczo-doradczy ds. statusu zawodowego nauczycieli	149
36. Komisja do opiniowania wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu KEN	150
37. Komisja do spraw opiniowania wniosków o nagrody MEN dla nauczycieli za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze	151
38. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty	151
 Ministerstwo Gospodarki	 153
39. Zespół do spraw partnerstwa publiczno-prawnego	153
40. Zespół do spraw Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw	154
41. Górniczo-Hutniczy Zespół Roboczy ds. Cynku i Ołowiu	158
42. Rada Rozwoju Eksportu	159
 Ministerstwo Obrony Narodowej	 161
43. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy	161
 Ministerstwo Zdrowia	 164
44. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia	164
45. Zespół do spraw oceny i weryfikacji kosztów zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy pielęgniarów i położnych w ramach dotacji celowej na realizację zadań przejętych od administracji państwowej	165
46. Zespół do spraw opracowania propozycji modelu realizacji świadczeń pielęgniarstwa i położniczej podstawowej opieki zdrowotnej .	167
47. Zespół do opracowania zmian systemu organizacji podstawowej opieki zdrowotnej w zakresie weryfikacji deklaracji wyboru lekarza,	

pielęgniarki, położnej podstawowej opieki zdrowotnej, limitu pacjentów, którzy mogą zapisać się na listę prowadzoną przez lekarza, pielęgniarkę, położną podstawowej opieki zdrowotnej oraz szczepień wykonywanych w gabinecie lekarza podstawowej opieki zdrowotnej	168
48. Zespół ds. Chorób Rzadkich	169
49. Zespół do spraw opracowania zmian systemu organizacji podstawowej opieki zdrowotnej	172
50. Zespół do Spraw Opracowania Norm Zatrudnienia i Wartościowania Stanowisk Pracy dla Pracowników Wykonujących Zawody Medyczne Objętych Skróconą Dobową Normą Czasu Pracy	173
Urząd Zamówień Publicznych	175
51. Rada Zamówień Publicznych	175
Wyższy Urząd Górniczy	177
52. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie	177
Główny Urząd Statystyczny	180
53. Rada Statystyki	180
Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego	183
54. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników	183
II. INSTYTUCJE Z UDZIAŁEM PARTNERÓW SPOŁECZNYCH W PAŃSTWOWYCH JEDNOSTKACH ORGANIZACYJNYCH, FUNDUSZACH CELOWYCH W 2011 ROKU	187
Agencja Rynku Rolnego	189
1. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego	189
2. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego	190
3. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb	192
4. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego	193
5. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego	195
6. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka	197
7. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw	199

8. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych	201
9. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego	202
Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	205
10. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych	205
Zakład Ubezpieczeń Społecznych	209
11. Rada Nadzorcza ZUS	209
Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości	216
12. Rada Nadzorcza PARP	216
Narodowy Fundusz Zdrowia	219
13. Rada Narodowego Funduszu Zdrowia	219
 III. INSTYTUCJE DIALOGU WIELOSTRONNEGO, OBYWATELSKIEGO, KORPORACYJNEGO W MINISTERSTWACH I URZĘDACH CENTRALNYCH W 2011 ROKU	 227
<i>(Instytucje dialogu obywatelskiego i korporacyjnego w ministerstwach i urzędach centralnych)</i>	
Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej	230
1. Rada Działalności Pożytku Publicznego	230
2. Zespół do Spraw Rozwiązań Systemowych w Zakresie Ekonomii Społecznej	233
3. Zespół do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie	236
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi	239
4. Rada Gospodarki Żywnościowej	239
5. Zespół ds. Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej	245
Ministerstwo Sportu i Turystyki	249
6. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych	249
7. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej	250

Ministerstwo Spraw Zagranicznych	252
8. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych	252
Ministerstwo Środowiska	255
9. Państwowa Rada Ochrony Środowiska	255
10. Państwowa Rada Ochrony Przyrody	256
11. Krajowa Rada Gospodarki Wodnej	259
12. Komisja ds. organizmów genetycznie zmodyfikowanych	260
13. Krajowa Komisja do spraw ocen Oddziaływania na Środowisko	262
Ministerstwo Finansów	265
14. Komitet Standardów Rachunkowości	265
15. Rada Rozwoju Rynku Finansowego	268
16. Rada Konsultacyjna Służby Celnej	271
Ministerstwo Sprawiedliwości	274
17. Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym	274
18. Rada do Spraw Pokrzywdzonych Przesłaniem przy Ministrze Sprawiedliwości	276
19. Rada do Spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Spraw przy Ministrze Sprawiedliwości	277
20. Rada Polityki Penitencjarnej	279
Ministerstwo Gospodarki	282
21. Rada Programowa „Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032”	282
Ministerstwo Skarbu Państwa	284
22. Społeczna Rada Konsultacyjna MSP ds. prywatyzacji spółki Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.	284
Ministerstwo Edukacji Narodowej	286
23. Rada Oświaty Polonijnej	286

24. Zespół opiniodawczo-doradczy ds. Nauczania o Holokausie	288
25. Rada Rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej	290
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych	293
26. Zespół do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)	293
Ministerstwo Zdrowia	296
27. Rada do spraw Zdrowia Psychicznego	296
28. Zespół ds. Opracowania Propozycji Zasad Przekazywania Samorządowi Lekarskiemu Środków z Budżetu Państwa na Pokrycie Kosztów Czynności Przejętych od Administracji Państwowej	299
Naczelną Dyrekcją Archiwów Państwowych	300
29. Rada Archiwalna	300
30. Rada Dziedzictwa Archiwalnego	301
Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych	303
31. Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych	303
Główny Urząd Statystyczny	305
32. Rządowa Rada Ludnościowa	305
Państwowa Agencja Atomistyki	309
33. Rada do Spraw Atomistyki	309
IV. ANALIZA FUNKCJONOWANIA INSTYTUCJI DIALOGU SPOŁECZNEGO W 2011 ROKU	313
1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego	315
2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu	317
3. Liczba instytucji dialogu	318
4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu	320
5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny	323
6. Ocena działalności instytucji dialogu	324
7. Podsumowanie i wnioski	325

WSTĘP

Dialog społeczny jest jedną z konstytucyjnych zasad ustroju społeczno-gospodarczego Polski. Dialog ten prowadzony jest poprzez instytucje dialogu społecznego, przez które rozumie się zróżnicowane pod względem prawnym lub organizacyjnym fora do utrzymywania relacji pomiędzy stroną rządową a pozostałymi uczestnikami dialogu.

Mianem dialogu społecznego określa się relacje między partnerami społecznymi, a więc przede wszystkim pomiędzy związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców oraz ich stosunki z organami państwowymi, jak rząd i jego agendy, a także władzami komunalnymi, samorządem lokalnym etc. Przedmiotem tak pojętego dialogu społecznego jest wspólne kształtowanie stosunków zawodowych, warunków pracy, płac, świadczeń socjalnych, a także niektórych innych zagadnień polityki gospodarczej i społecznej, będących przedmiotem zainteresowania wszystkich stron. Wspomniane relacje wyrażają się w mechanizmach konsultacji, rokowań (negocjacji), zawierania układów i porozumień, jak również rozwiązywania sporów zbiorowych metodami pokojowymi (mediacja, koncyliacja) bądź przez stosowanie legalnych środków wzajemnej presji, jak strajk. Dialog prowadzony pomiędzy stronami obejmuje również różne formy partycypacji pracowniczej, polegającej na współuczestnictwie załogi w zarządzaniu przedsiębiorstwem.

W zależności od liczby uczestniczących w dialogu społecznym stron wyróżnić można dialog prowadzony w formule dwustronnej, trójstronnej, czterostronnej oraz wielostronnej. Dialog dwustronny odbywa się pomiędzy organizacjami związków zawodowych i pracodawców. Jeżeli odbywa się bez udziału przedstawicieli strony rządowej, określany jest wtedy mianem dialogu autonomicznego. Dialog trójstronny oznacza zwykle kontakty zachodzące na szczeblu centralnym między organami państwa, a partnerami społecznymi. Dialog trójstronny jest pojęciem umownym, niekiedy konsultacje trójstronne mają charakter wielostronny i obejmują także przedstawicieli innych grup interesów. Jego głównym celem jest budowa porozumienia społecznego w ważnych sprawach społeczno-gospodarczych. Dialog wielostronny występuje, kiedy oprócz trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawców dopraszane są do udziału organizacje o charakterze korporacyjnym. Dla dialogu społecznego, prowadzonego na szczeblu regionalnym,

głównym partnerem oprócz ww. wymienionych trzech stron jest samorząd terytorialny.

Metoda dialogu jest stałym mechanizmem – modelem ładu społecznego – godzenia różnych interesów w stosunkach społeczno-gospodarczych i jednocześnie służącym aprobachie decyzji podejmowanych przez państwo.

W 2002 roku strona rządowa zainicjowała działania mające na celu podniesienie efektywności i jakości dialogu społecznego, określiła swoją doktrynę wobec dialogu. Powstał dokument programowy rządu „Zasady dialogu społecznego” wskazujący cele, zasady, priorytety i formy dialogu społecznego, które powinny być wykorzystane w prowadzeniu polityki rządu, przy aktywnym udziale partnerów społecznych. Zawarte w dokumencie wytyczne dla sformalizowanych działań w zakresie dialogu społecznego stały się podstawą do tworzenia różnych instytucji dialogu społecznego, chociaż dialog z partnerami społecznymi może również odbywać się w sposób poza instytucjonalny, poprzez powoływane ad hoc grupy robocze, zespoły i inne formy kontaktu doraźnego.

Dialog strony rządowej i społecznej w sposób zinstytucjonalizowany oznacza uczestnictwo partnerów społecznych w instytucjach głównie o charakterze opiniodawczo-doradczym. Chodzi tu o rady i komisje powoływane w drodze aktów prawnych lub przyjętych porozumień. Udział w pracach takich instytucji ograniczony jest najczęściej do reprezentatywnych organizacji związkowych i pracodawców. Instytucje te mogą mieć charakter stały, jak i być powoływane do rozwiązywania konkretnych problemów znajdujących się w polu zainteresowań ww. podmiotów dialogu. Coraz częściej, oprócz tradycyjnie rozumianych stron dialogu, do prac w instytucjach dialogu dołącza strona obywatelska, będąca reprezentacją organizacji pozarządowych.

- „INFORMATOR za 2011 rok nt. instytucji dialogu społecznego działających przy urzędach administracji rządowej” został opracowany w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Dostarcza szczegółowych informacji na temat funkcjonowania istniejących ciał dialogu.
- Niniejszy „INFORMATOR...” stanowi kolejne, roczne opracowanie danych nt. instytucji dialogu przy ministerstwach, innych urzędach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. Pierwsze tego typu sprawozdanie opracowane zostało w 2002 roku.

- „INFORMATOR...” opracowany został na podstawie danych uzyskanych w ślad za pismem Ministra Pracy i Polityki Społecznej skierowanym do ministrów, kierowników urzędów centralnych, prezesów agencji rządowych i funduszy celowych w sprawie funkcjonowania rad i zespołów doradczych z udziałem partnerów społecznych.
- W „INFORMATORZE...” zostały opisane instytucje szeroko pojętego dialogu społecznego przedstawicieli administracji państwowej, w którym uczestniczą partnerzy społeczni, reprezentujący związki zawodowe i organizacje pracodawców. Uwzględnione zostały także ciała dialogu z udziałem samorządu zawodowego prowadzące dialog korporacyjny oraz ciała z udziałem organizacji pozarządowych uczestniczące w dialogu obywatelskim.
- OPISANE instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniowczo-doradcze, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.
- NADESŁANE z urzędów materiały, które są źródłowymi danymi dla analizy zawierają zestawione dane według podanego standardowego wzoru.
- USYSTEMATYZOWANIE otrzymywanych z ww. urzędów informacji dotyczy trzech grup. W pierwszych dwóch odnotowany jest udział tradycyjnie rozumianych partnerów społecznych – to znaczy przedstawicieli organizacji pracowników i pracodawców. Trzecia grupa dotyczy instytucji dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego.
 - I. Instytucje dialogu społecznego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu społecznego (dwo-, trój-, czterostronnego) z udziałem głównie partnerów społecznych reprezentujących organizacje związkowe i pracodawców.
 - II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych w państwowych jednostkach organizacyjnych, funduszach celowych – organy kontrolno-nadzorcze w państwowych jednostkach organizacyjnych – z udziałem przedstawicieli partnerów społecznych (nie będące instytucjami dialogu społecznego).
 - III. Instytucje dialogu wielostronnego, obywatelskiego i korporacyjnego w ministerstwach i urzędach centralnych – ciała dialogu wielostronnego – obywatelskiego z udziałem przedstawicieli organizacji po-

zarządowych), dialogu korporacyjnego – z udziałem samorządów gospodarczych i zawodowych.

- ANALIZA LICZBOWA danych dotyczy liczby instytucji dialogu społecznego w zastosowanym podziale, podstaw działania oraz liczby posiedzeń tych gremiów.
- ANALIZA JAKOŚCIOWA danych opisuje rodzaje prowadzonego dialogu, działalność instytucji oraz charakter instytucji.
- INFORMATOR – za 2011 rok – oprócz informacji rocznej zawiera jednocześnie dane porównawcze do lat wcześniejszych: 2002–2011.

**I. Działalność
Instytucji Dialogu Społecznego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2011 roku**

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

1. Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych i Zespoły Problemowe TK

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Forum dialogu społecznego
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	6 + 5

Wolę utworzenia Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych wyrazili partnerzy społeczni i strona rządowa w podpisanym w lutym 1993 roku „Pakcie o przedsiębiorstwie w trakcie przekształcania”. Z woli sygnatariuszy Paktu, Komisja miała stanowić płaszczyznę wypracowania wspólnego stanowiska w sprawie kierunków i instrumentów polityki społeczno-gospodarczej państwa poprzez rzetelny i odpowiedzialny dialog. Wykonaniem postanowień „Paktu...” było powołanie Komisji na podstawie uchwały Rady Ministrów z 15 lutego 1994 roku. Komisja umożliwia dialog między trzema stronami: stroną rządową, związkami zawodowymi i organizacjami pracodawców, który służy godzeniu interesów pracowników i pracodawców oraz dobra publicznego.

Podstawa działania

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych działa na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 roku o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego oraz uchwały nr 2 z dnia 6 marca 2002 r. w sprawie Regulaminu Komisji. Zapisy Regulaminu zostały uzupełnione uchwałami Komisji: nr 6 Komisji z dnia 26 czerwca 2002 roku; nr 13 z dnia 13 grudnia 2002 roku; nr 15 z dnia 20 lutego 2003 roku; nr 36 z dnia 26 lutego 2010 r.

23 listopada 2004 roku Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego. Nowelizacja poszerza kompetencje wojewódzkich instytucji dialogu oraz zmienia zasady ustalania reprezentatywności człon-

ków Trójstronnej Komisji. Nowelizacja ustawy w 2010 roku dotyczy uchyle-
nia ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych
wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie innych ustaw.

Skład

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele strony rządowej, strony pra-
cowników i strony pracodawców. Stronę rządową w Komisji reprezentują
przedstawiciele Rady Ministrów wskazani przez Prezesa Rady Ministrów
(Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Minister-
stwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Nauki i Szkolnic-
twa Wyższego, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Minister-
stwa Edukacji Narodowej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Infrastruktury,
Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego,
Kancelarii Prezesa Rady Ministrów) i w liczbie przez niego określonej. Stronę
pracowników reprezentują przedstawiciele reprezentatywnych organizacji
związkowych Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”
(NSZZ „Solidarność”), Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
(OPZZ) i Forum Związków Zawodowych (FZZ). Po stronie pracodawców
w Komisji zasiadają reprezentatywne organizacje pracodawców: Polska Kon-
federacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan (PKPP-Lewiatan), Pracodawcy
Rzeczypospolitej Polskiej (Pracodawcy RP), Związek Rzemiosła Polskiego
(ZRP) oraz Business Centre Club – Związek Pracodawców (BBC-ZP).

Zadania

Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych stanowi fo-
rum dialogu społecznego prowadzonego dla godzenia interesów pracowni-
ków, interesów pracodawców oraz dobra publicznego. Podstawowym celem
działania Komisji jest osiągnięcie i zachowanie pokoju społecznego.

Do kompetencji Komisji należy:

- prowadzenie dialogu społecznego w sprawach wynagrodzeń i świadczeń
społecznych oraz w innych sprawach społecznych lub gospodarczych;
- rozpatrywanie sprawy o dużym znaczeniu społecznym lub gospodar-
czym wniesionych pod obrady Komisji przez jedną ze stron, jeżeli uzna,
że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego;
- zawieranie wspólnych porozumień, których przedmiotem są wzajemne
zobowiązania stron służące godzeniu interesów pracowników, praco-
dawców i dobra publicznego oraz osiągnięciu i zachowaniu pokoju spo-
łecznego;

- udział w pracach nad projektem ustawy budżetowej – poprzez możliwość opiniowania przez stronę pracowników i stronę pracodawców w Komisji – wybranych wielkości makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu budżetu państwa, a następnie założeń i projektu budżetu państwa na kolejny rok oraz poprzez możliwość przedstawienia propozycji wzrostu w następnym roku: wynagrodzeń w gospodarce narodowej, w tym w państwowej sferze budżetowej oraz u przedsiębiorców, a także minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz emerytur i rent z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (uzgadnianie wysokości średniorocznych wskaźników wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok następny);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (uzgadnianie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę na rok następny);
- realizacja zadań określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej:
 - Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego przedkłada corocznie Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych informację o wysokości minimum egzystencji ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych,
 - jeśli w danym roku kalendarzowym kwota kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej i kwota kryterium dochodowego na osobę w rodzinie będzie równa lub niższa niż minimum egzystencji Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych może wystąpić do Rady Ministrów z wnioskiem o zweryfikowanie kryteriów dochodowych,
 - kryteria dochodowe podlegają weryfikacji co 3 lata, z uwzględnieniem wyniku badań prognozy interwencji socjalnej. Badania prognozy interwencji socjalnej dokonuje Instytut Pracy i Spraw Socjalnych. W roku, w którym przeprowadza się weryfikację kryteriów dochodowych Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych po przekazaniu przez Radę Ministrów propozycji kwot kryteriów dochodowych oraz innych informacji wskazanych w ustawie uzgadnia kryteria dochodowe;

- realizacja zadań określonych w ustawie o świadczeniach rodzinnych z dnia 28 listopada 2003 r. (uzgadnianie wysokości kwot zasiłków rodzinnych oraz wysokość świadczeń rodzinnych);
- realizacja zadań określonych w ustawie o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 17 grudnia 1998 r. (uzgadnianie zwiększenia wskaźnika waloryzacji emerytur i rent zgodnie z art. 89 ustawy);
- Komisja może przekazać sprawę o zasięgu wojewódzkim – wojewódzkiej komisji dialogu społecznego w przypadku gdy sprawa, oprócz lokalnego charakteru, będzie dotyczyć dialogu społecznego w zakresie wynagrodzeń i świadczeń społecznych, innych spraw społecznych i gospodarczych. Ponadto może zostać również przekazana sprawa o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesiona przez jedną ze stron Trójstronnej Komisji, o ile Komisja uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego;
- Ustawa o Trójstronnej Komisji przewiduje również uprawnienia dla każdej ze stron Komisji: – prawo wniesienia pod obrady Komisji spraw o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym, jeżeli uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego – szczegółowe procedury określa § 20 Regulaminu Komisji, – możliwość zajęcia, również wspólnie z inną stroną Komisji, stanowiska w każdej sprawie dotyczącej polityki społecznej lub gospodarczej, – możliwość wezwania innej strony Komisji do zajęcia stanowiska w sprawie, którą uzna za mającą duże znaczenie społeczne lub gospodarcze;
- strona związkowa i strona pracodawców Komisji mają prawo zawierania ponadzakładowe układy zbiorowe pracy obejmujące ogół pracodawców zrzeszonych w reprezentowanych w Komisji organizacjach lub grupę tych pracodawców oraz pracowników zatrudnionych przez tych pracodawców;
- Komisja może przekazać sprawę o zasięgu wojewódzkim – wojewódzkiej komisji dialogu społecznego w przypadku gdy sprawa, oprócz lokalnego charakteru, będzie dotyczyć dialogu społecznego w zakresie wynagrodzeń i świadczeń społecznych, innych spraw społecznych i gospodarczych. Ponadto może zostać również przekazana sprawa o dużym znaczeniu społecznym lub gospodarczym wniesiona przez jedną ze stron Trójstronnej Komisji, o ile Komisja uzna, że jej rozwiązanie jest istotne dla zachowania pokoju społecznego.

Działalność w 2011 roku

Komisja obradowała na 6 posiedzeniach plenarnych oraz odbyła 5 posiedzeń Prezydium TK. Główne tematy, które były omawiane podczas spotkań to:

- aspekt społeczno-gospodarczy rządowego projektu ustawy o refundacji leków, środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego oraz wyrobów medycznych;
- informacja MPiPS nt. realizacji Uchwały nr 37 Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych w sprawie weryfikacji kwot kryteriów dochodowych od 1 października 2010 r.;
- stan konsultacji w sprawie projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem systemu ubezpieczeń społecznych;
- informacja dotycząca zasad przydziału darmowych pozwoleń na emisję dwutlenku węgla w ramach dostosowania gospodarki świata do zmian klimatycznych;
- stan prac nad strategią – bezpieczeństwo energetyczne i środowisko;
- stan prac nad przygotowaniem przewodnictwa Polski w Radzie Unii Europejskiej;
- informacja na temat zmian w systemie wynagradzania pracowników w ochronie zdrowia oraz sytuacji pielęgniarek;
- kwestia wysokości minimum egzystencji obliczonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla 2010 r. w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi określonymi w ustawie o pomocy społecznej oraz odnośnie weryfikacji kryteriów dochodowych uprawniających do świadczeń z pomocy społecznej;
- projekt ustawy o zmianie ustawy o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej był przedmiotem debaty w ramach Trójstronnej Komisji;
- stanowisko strony społecznej Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych w sprawie projektu ustawy o lobbingu;
- wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 r.;
- wysokość średniorocznego wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na 2012 r.;
- wysokość wskaźnika waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych na 2012 r. zgodnie z art. 89 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- prace nad budżetem państwa na 2012 r.

W 2011 r. Komisja nie przyjęła żadnej Uchwały.

1.1. Zespół Problemowy TK ds. prawa pracy i układów zbiorowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	6 + 3

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Państwowej Inspekcji Pracy) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców (Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych-Lewiatan, Pracodawców RP, Związku Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club – Związku Pracodawców) i organizacji związkowych (NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych) – organizacji reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Komisji Trójstronnej.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką prawa pracy i układów zbiorowych. Dokonuje oceny funkcjonowania przepisów prawa pracy pod kątem ich skutków społeczno-gospodarczych dla rynku pracy, zapewnienia bezpieczeństwa społeczno-ekonomicznego pracowników i ułatwień dla pracodawców w tworzeniu nowych miejsc pracy. Ocenia funkcjonowanie organów kontrolnych w sferze prawa pracy i legalności zatrudnienia. Ma uprawnienia do zajmowania stanowiska wobec zgłoszonych projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z zakresu prawa pracy i układów zbiorowych pracy. Może również formułować ogólne założenia dla zmian przepisów z zakresu prawa pracy.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 6 posiedzeń Zespołu, w tym 1 wspólne z Zespołem TK ds. ubezpieczeń społecznych oraz 3 spotkania autonomiczne w następujących obszarach tematycznych:

- Kwestia objęcia umowy o dzieło składkami na ubezpieczenie społeczne oraz składką na Fundusz Pracy – rozważenia skutków podjęcia takiej decyzji dla życia społeczno-gospodarczego.
- Informacja na temat planowanych przez Komisję Europejską zmian w Dyrektywie o czasie pracy.
- Informacja w sprawie działań zrealizowanych przez MPiPS w związku z postulatem nr 9 „pakietu działań antykrzysowych” w kwestii „pakietów socjalnych”.
- Dyskusja wokół przepisów dotyczących zatrudniania pracownika artystycznego na czas określony i możliwości zatrudnienia pracownika artystycznego, który przepracował 15 lat na zasadzie umowy o pracę na czas nieokreślony (również nad przepisem, który uzależnia podjęcie przez pracownika artystycznego dodatkowego zatrudnienia od zgody pracodawcy).
- Omówienie przepisów dotyczących zatrudnienia na czas określony dyrektorów instytucji artystycznych.
- Wprowadzenie niektórych rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców na stałe do polskiego ustawodawstwa lub wydłużenie okresu obowiązywania niektórych przepisów tej ustawy.
- Omówiono projekt wzoru Wewnętrznej Polityki Antymobbingowej, opracowanej w ramach Podzespołu prawnego Zespołu ds. Przeciwdziałania Mobbingowi.
- Informacja strony rządowej o oczekiwanym stanowisku od partnerów społecznych w sprawie propozycji implementacji do krajowego porządku prawnego postanowień zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego zawartego przez europejskich partnerów społecznych w dniu 18 czerwca 2009 r. wdrożonego dyrektywą Rady 2010/18/UE i zaplanowanie harmonogramu prac.
- Informacja dotycząca planowanych wydarzeń w związku z polską prezydencją.
- Informacja na temat telepracy i problemów związanych z niewykorzystywaniem przez pracodawców i pracowników, tak istotnej instytucji, jaką jest umowa o telepracę.

- Dyskusja wokół przepisów działu szóstego Kodeksu Pracy.
- Przedstawienie przez stronę rządową propozycji dotyczących sposobu prowadzenia dalszych prac legislacyjnych nad rozwiązaniami z zakresu prawa pracy zawartymi w „ustawie antykryzysowej”.
- Uwagi zgłoszone przez partnerów społecznych do propozycji implementacji do krajowego porządku prawnego postanowień zmienionego porozumienia ramowego dotyczącego urlopu rodzicielskiego.

W 2011 r. odbyły się 3 posiedzenia autonomiczne Zespołu, które dotyczyły ustaw: o organizacjach pracodawców, o związkach zawodowych, o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, o rozwiązywaniu sporów zbiorowych, o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

1.2. Zespół Problemowy TK ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Finansów) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się sprawami związanymi z budżetem państwa, wynagrodzeniami i świadczeniami socjalnymi. Do jego zadań należy zatem opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów z tego zakresu. Znajdują się wśród nich założenia do projektu i sam projekt ustawy budżetowej państwa. Zespół zajmuje się również porównywaniem doświadczeń innych krajów w ustalaniu kategorii i kryteriów: minimum socjalnego, minimum egzystencji i dochodu gwarantowanego. Ocenia sytuację budżetu państwa, w tym udział wydatków socjalnych i ich struktury. Analizuje i ocenia system zabezpieczenia społecznego.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyły się 4 posiedzenia, w tym 1 wspólne: z zespołem ds. ubezpieczeń społecznych. Zespół pracował w następujących obszarach:

- Informacja MPiPS na temat analiz dotyczących wynagrodzenia minimalnego i jego wpływu na kształtowanie się sytuacji na rynku pracy oraz funkcjonowania ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.
- Informacja MPiPS o przygotowaniach do uzgodnień wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2012 roku w kontekście wskaźników makroekonomicznych na lata 2010–2014 zawartych w wytycznych Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 2010 r.
- Mechanizm wzrostu minimalnego wynagrodzenia do 50% w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w świetle informacji pkt. 1 i 2 (stanowiska partnerów społecznych).
- Informacja o wysokości minimum egzystencji ustalonego przez Instytut Pracy i Spraw Socjalnych dla 2010 roku w zestawieniu z aktualnie obowiązującymi kryteriami dochodowymi określonymi w ustawie o pomocy społecznej.
- Ustawa o finansach publicznych, (reguła wydatkowa) a weryfikacja kryteriów dochodowych uprawniających do ubiegania się o pomoc społeczną.
- Kwestia weryfikacji kwot kryteriów dochodowych.
- Informacja Rządu o przyjętych przez Radę Ministrów:
 - Założeniach do budżetu na 2012 rok oraz o prognozowanych wielkościach makroekonomicznych stanowiących podstawę do opracowania projektu ustawy budżetowej na rok 2012;
 - Propozycjach średniorocznych wskaźnikach wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej na rok 2012.

- Minimalne wynagrodzenie za pracę w 2012 roku oraz zwiększenie wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS.
- Wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę na 2012 r. – negocjacje zgodnie z art. 2 ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.
- Wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej – negocjacje zgodnie z art. 7 ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.
- Informacja na temat prac nad budżetem państwa na rok 2012.

1.3. Zespół Problemowy TK ds. ubezpieczeń społecznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	13 + 3

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką ubezpieczeń społecznych. Opiniuje założenia i projekty aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z tą dziedziną. Analizuje i ocenia funkcjonowanie systemu ubezpieczeń społecznych, a także realizację założeń reformy sys-

temu ubezpieczeń społecznych. Inicjuje również i ocenia dostosowanie systemu ubezpieczeń społecznych do zmian demograficznych i gospodarczych. Współpracuje z instytucjami ubezpieczeń społecznych i zajmuje się porównywaniem polskich rozwiązań stosowanych w systemie ubezpieczeń społecznych z doświadczeniami zagranicznymi.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się 13 spotkań Zespołu w tym 2 wspólne z Zespołem ds. budżetu, wynagrodzeń i świadczeń socjalnych i Zespołem ds. usług publicznych oraz 2 wspólne z Zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, 1 wspólne z Zespołem ds. prawa pracy i układów zbiorowych oraz 3 posiedzenia podzespołu ds. emerytur pomostowych

Zespół procedował w następujących obszarach:

- Zmiany w OFE.
- Dyskusja nad ujednoczeniem założeń makroekonomicznych stosowanych w pracach nad zmianami w systemie ubezpieczeń społecznych.
- Zwiększenie wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS w 2012 r.
- Projekt ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym.
- Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
- Informacja ZUS na temat wyników zarządzania środkami Funduszu Rezerwy Demograficznej w 2010 r.
- Minimalne wynagrodzenie za pracę w 2012 roku oraz zwiększenie wysokości wskaźnika waloryzacji emerytur i rent z FUS.
- Rekomendacje Podzespołu ds. emerytur pomostowych w zakresie problematyki dotyczącej ustawy o emeryturach pomostowych.

Prace **Podzespołu ds. emerytur pomostowych** dotyczyły funkcjonowania ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Przedstawiono rekomendacje dla Zespołu TK ds. ubezpieczeń społecznych wypracowane w ramach podzespołu stanowiące syntetyczny materiał zawierający punkt widzenia partnerów społecznych na kwestie związane z dotychczasowym funkcjonowaniem ustawy o emeryturach pomostowych.

1.4. Zespół Problemowy TK ds. polityki gospodarczej i rynku pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	7

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów TK.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Skarbu Państwa i Ministerstwa Rozwoju Regionalnego) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką rynku pracy i polityki gospodarczej. Do jego zadań należy opiniowanie założeń i projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z polityką gospodarczą kraju i problematyką rynku pracy oraz opracowywanie ich założeń. Zespół zajmuje się także analizą i oceną działań z zakresu polityki gospodarczej (w tym: procesów restrukturyzacyjnych, procesów prywatyzacyjnych, rozwoju przedsiębiorczości, polityki monetarnej i fiskalnej, integracji europejskiej z uwzględnieniem polityki regionalnej, handlu międzynarodowego) i polityki rynku pracy (szczególnie w zakresie: przeciwdziałania bezrobociu, okresowej oceny skuteczności i efektywności dotychczas stosowanych narzędzi, instytucji i programów polityki rynku pracy przy pomocy ustalonych wcześniej wskaźników).

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się 7 spotkań zespołu, w tym 2 wspólnie z Zespołem z Zespołem ds. ubezpieczeń społecznych i ds. usług publicznych. Posiedzenia dotyczyły następujących tematów:

- Świadczenie usług finansowych dla przedsiębiorców w ramach programu rządowego: „wspieranie przez Agencję Rozwoju Przemysłu S.A. inicjatyw pobudzających Polską Gospodarkę”.
- Dyskusja dotycząca oceny stanu wykorzystania środków przeznaczonych na inwestycje współfinansowane z Unii Europejskiej, w ramach rządowego programu finansowania budowy dróg i autostrad.
- Społeczno-Ekonomiczne konsekwencje dla branży tytoniowej projektowanych zmian w Dyrektywie 2001/37/WE z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie produkcji, prezentowania i sprzedaży wyrobów tytoniowych.
- Wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji dotyczący utworzenia Zespołu ds. Pracowników Ochrony. Zespół podjął stanowisko, w którym rekomenduje Trójstronnej Komisji nie tworzenie odrębnego zespołu – przekazanie spraw dotyczących problemów pracowników ochrony, zespołom już istniejącym.
- Kwestia dysponowania środkami z funduszu Pracy.
- Konsekwencje otwarcia niemieckiego rynku pracy.
- Wniosek Pracodawców PR dot. zwolnienia z podatku dochodowego wypłat gotówki z funduszu socjalnego lub funduszu związków zawodowych na działalność socjalną.
- Dyskusja nad ewentualnym wprowadzeniem niektórych rozwiązań przewidzianych w ustawie z dnia 1 lipca 2009 r. o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców, na stałe do polskiego ustawodawstwa lub wydłużenie okresu ich obowiązywania.
- Projekt ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym – Ministerstwo Zdrowia przedstawiło wyniki konsultacji międzyresortowych.
- Rozpatrzenie wniosku dot. podwyższenia stawek ryczałtu na używanie pojazdu do celów służbowych (wnioskodawca PKPP Lewiatan).

1.5. Zespół Problemowy TK ds. rozwoju dialogu społecznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	4 + 2

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 3 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 marca 2002 roku w sprawie powołania stałych zespołów Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół zajmuje się problematyką dialogu społecznego. Do jego zadań należy między innymi opracowywanie założeń i opiniowanie projektów aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z tą tematyką. Zespół dokonuje również analizy i oceny funkcjonowania instytucji dialogu społecznego oraz przebiegu tego dialogu, na szczeblu krajowym i wojewódzkim oraz branżowym. Zajmuje się też badaniem przepisów prawnych i rozwiązań praktycznych przyjętych w dialogu społecznym w innych krajach, a także na forum instytucji Unii Europejskiej.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyły się 4 posiedzenia Zespołu w tym 1 z udziałem Sekretarza Prezydium TK oraz 2 spotkania autonomiczne.

- Dyskusja na temat najnowszej, rządowej inicjatywy legislacyjnej dotyczącej lobbingu.

- Wymiana poglądów na temat projektu założeń projektu ustawy o niektórych sposobach unikania konfliktu interesów.
- Ustawowe uprawnienia związków zawodowych i organizacji pracodawców.

Na posiedzeniach autonomicznych miała miejsce wymiana poglądów na temat ewentualnych zmian w następujących aktach prawnych:

- ustawa o organizacjach pracodawców;
- ustawa o związkach zawodowych;
- ustawa o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego;
- ustawa o rozwiązywaniu sporów zbiorowych;
- ustawa o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

1.6. Zespół Problemowy TK ds. usług publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	4 + 1

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały nr 9 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 9 września 2002 roku w sprawie powołania stałego zespołu problemowego ds. usług publicznych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Edukacji Narodowej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Do zadań zespołu należy wypracowanie wspólnych dla stron stanowisk i opinii w sprawach dotyczących sektora usług publicznych. W ramach swoich obowiązków opiniuje założenia i projekty aktów prawnych, programów rządowych i innych dokumentów związanych z problematyką sektora usług publicznych, w tym w szczególności ochrony zdrowia, oświaty i wychowania, kultury, pomocy i opieki społecznej. Prowadzi analizy i oceny funkcjonowania oraz polityki finansowej całości lub wybranej części sektora usług publicznych, a także współpracuje z zespołem ds. budżetu wynagrodzeń i świadczeń socjalnych oraz z zespołem ds. polityki gospodarczej i rynku pracy, jak również z wojewódzkimi komisjami dialogu społecznego.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyły się 4 spotkania Zespołu oraz 1 posiedzenie Grupy roboczej ds. outsourcingu w usługach medycznych. Prace Zespołu dotyczyły następujących tematów:

- dyskusja dotycząca zasad i zabezpieczenia poziomu finansowania świadczeń zdrowotnych przez Narodowy Fundusz Zdrowia w 2012 r.
- Projekt ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym.
- Kwestia realizacji ostatniej 10% transzy podwyżek wynagrodzeń dla pracowników stacji sanitarno-epidemiologicznych.

Prace **Grupy roboczej ds. outsourcingu w usługach medycznych** dotyczyły:

- programu szkoleń dla personelu wykonującego usługi pomocnicze w ZOZ (catering, sprząatanie, pranie).
- Dobre praktyki zatrudnienia – propozycje i dyskusja.

1.7. Zespół Problemowy TK ds. współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej pełni funkcję koordynatora współpracy Rządu z Międzynarodową Organizacją Pracy. Najważniejszymi przejawami dialogu dotyczącego Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy był udział Ministra Pracy i Polityki Społecznej, jako przewodniczącego trójstronnej delegacji, w 95 sesji Międzynarodowej Konferencji Pracy (czerwiec 2006 r.), której obrady skupiły ponad 3000 przedstawicieli rządów, pracodawców i pracowników z państw członkowskich MOP, oraz reaktywowanie prac Zespołu TK.

Podstawa działania

Zespół działa na mocy Uchwały nr 12 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 13 grudnia 2002 r. w sprawie powołania stałego zespołu do Spraw Współpracy z Międzynarodową Organizacją Pracy. Ma inny charakter niż pozostałe zespoły problemowe. Powstanie Zespołu jest związane z realizacją postanowień ratyfikowanej przez Polskę Konwencji MOP Nr 144, dotyczących trójstronnych konsultacji w zakresie wprowadzania w życie międzynarodowych norm w sprawie pracy, z 1976 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Spraw Zagranicznych) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Zespół jest organem konsultacyjno-doradczym w sprawach związanych ze współpracą z MOP.

Do zadań Zespołu należy:

- Przeprowadzanie wspólnych konsultacji w kwestiach objętych porządkiem dziennym obrad Międzynarodowej Konferencji Pracy, omawianie składu delegacji na kolejne sesje Konferencji oraz wypowiedzanie się we wspólnych sprawach dotyczących udziału delegacji Polski w tych sesjach.
- Opiniowanie projektów konwencji i zaleceń przygotowywanych do uchwalenia przez Międzynarodową Konferencję Pracy.
- Opiniowanie propozycji wniosków, jakie będą przedstawiane odpowiednim organom w związku z przedkładaniem konwencji i zaleceń zgodnie z art. 19. Konstytucji Międzynarodowej Organizacji Pracy.

- Opiniowanie projektów sprawozdań przedstawionych przez Radę Ministrów do Międzynarodowego Biura Pracy, na podstawie art. 22 Konstytucji MOP.
- Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie.
- Występowanie, z własnej inicjatywy, z propozycjami ponownego rozpatrzenia nieratyfikowanych konwencji i zaleceń, które nie zostały jeszcze wprowadzone w życie, w celu rozważenia , jakie środki mogłyby być podjęte, aby w razie potrzeby przyspieszyć ich ratyfikację i realizację, a także występowanie z propozycjami wypowiedzenia ratyfikowanych konwencji.
- Inicjowanie innych uzgodnionych propozycji rozwijania trójstronnych stosunków Polski z Międzynarodową Organizacją Pracy, w tym opiniowanie projektów wieloletnich programów rozwoju współpracy Polski z Międzynarodowym Biurem Pracy i z jego instytucjami.
- Popularyzowanie na forum krajowym idei Konstytucji MOP oraz celów i założeń programowych Międzynarodowej Organizacji Pracy.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 1 spotkanie Zespołu. Poświęcone ono było ustaleniu składu delegacji pracodawców i pracowników na 100 sesję Międzynarodowej Konferencji Pracy i dyskusji na temat programu Konferencji. Ustalono także kwestie organizacyjne związane z udziałem partnerów społecznych.

1.8. Zespół Problemowy TK ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	4 + 1 + 2

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Nr 25 Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 6 lipca 2004 r. w sprawie powołania stałego Zespołu problemowego ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

- Wsparcie procesu przygotowań Polski do wykorzystania unijnych funduszy strukturalnych.
- Dokonywanie ocen projektów dokumentów programowych.
- Dokonywanie ocen wykorzystywania funduszy strukturalnych.
- Przedstawianie instytucjom zarządzającym programami opinii i stanowisk na temat funkcjonowania poszczególnych programów operacyjnych.
- Porównanie doświadczeń innych krajów w zakresie wykorzystania funduszy strukturalnych.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu oraz 1 spotkanie autonomiczne oraz 2 spotkania robocze, które dotyczyły:

- Posiedzenia dotyczyły omówienia realizacji programów operacyjnych w 2011 r., tj. Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, PO Infrastruktura i Środowisko, PO Innowacyjna Gospodarka.
- Omówiono nie tylko zaawansowanie prac przy realizacji poszczególnych programów, ale i istniejące zagrożenia w terminowej ich realizacji. Szczególny nacisk położono na realizację działania 5.5. PO KL, w tym 5.5.1 oraz 5.5.2.
- Omówienie Krajowej Strategii Rozwoju Regionalnego.
- Propozycje dalszego finansowania konkursów poddziałania 5.5.2 PO KL.

- Opracowanie na temat dialogu społecznego i jego, w tym propozycje ilościowych i jakościowych parametrów mówiących o potencjale dialogu społecznego a także parametrów określających skuteczność dialogu.
- Tematyka posiedzeń Zespołu TK ds. funduszy strukturalnych UE na rok 2012.

1.9. Zespół Problemowy TK ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół problemowy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Zespół działa na podstawie Uchwały Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z dnia 14 września 2005 r. w sprawie powołania stałego Zespołu problemowego ds. Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- Wypracowanie propozycji zakresu planowanej ratyfikacji Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej.
- Analiza zgodności ustawodawstwa polskiego z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej, w szczególności pod kątem skutków społecznych i ekonomicznych.
- Analiza i wypracowanie stanowiska w sprawie przyjęcia Protokołu Dodatkowego do Europejskiej Karty Społecznej, ustanawiającego System Skarg Zbiorowych.

- Przegląd i ocena realizacji zobowiązań, wynikających z Europejskiej Karty Społecznej.
- Monitorowanie podjętych zobowiązań.

Działalność w 2011 roku

W latach 2009–2011 Zespół się nie spotkał.

1.10. Zespół doradczy TK ds. pracowników samorządowych oraz służby cywilnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół doradczy TK
Podstawa działania	Uchwała TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	11 +7 + 2

Podstawa działania

Zespół powołany został Uchwałą Nr 34 TK z dnia 16 lutego 2009 r., a swoje prace zakończy do 31 grudnia 2011 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej (Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji), przedstawiciele organizacji pracodawców (PKLL-Lewiatan, BCC), i organizacji związkowych (NSZZ „Solidarność”, OPZZ, FZZ) reprezentatywnych w rozumieniu przepisów Trójstronnej Komisji oraz dwóch przedstawicieli samorządu wskazanych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie i uzgodnienie rozwiązań dotyczących pracowników samorządowych oraz służby cywilnej, a w szczególności: wynagrodzeń, wytycznych ocen kwalifikacyjnych, wartościowania stanowisk pracy, przepisów szczególnych z zakresu prawa pracy, środków na funkcjonowanie.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. Zespół doraźny TK prowadził intensywne prace – odbyło się 11 posiedzeń Zespołu, 5 posiedzeń grupy roboczej ds. administracji skarbowej, 1 posiedzenie Grupy roboczej ds. administracji samorządowej oraz 1 posiedzenie Grupy roboczej ds. interwencyjnych. Odbyły się również 2 posiedzenia robocze dotyczące przyszłości działalności Zespołu.

Zgodnie z Uchwałą Nr 34 TK powołującą Zespół doraźny, rok 2011 był ostatnim rokiem prac Zespołu doraźnego TK działającego w dotychczasowej formule. Szef Służby Cywilnej, jako Przewodniczący Zespołu doraźnego TK, w piśmie skierowanym do Przewodniczącego Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, przekazał wnioski z przeprowadzonej przez stronę rządową, analizy funkcjonowania Zespołu doraźnego TK, która m.in. dotyczyła:

- rozbieżności stanowisk pomiędzy stroną rządową a związkową dotyczących składu instytucjonalnego i personalnego Zespołu;
- braku zainteresowania pracami Zespołu ze strony przedstawicieli organizacji pracodawców;
- braku zainteresowania niektórymi ważnymi kwestiami systemowymi przedkładanymi przez SCC (np. Strategia Zarządzania Zasobami Ludzkimi w Służbie Cywilnej na lata 2010–2020);
- braku związku pomiędzy pracami Zespołu a Trójstronnej Komisji.

Z uwagi na to, że tematyka pracownicza powinna być przedmiotem dialogu społecznego, SCC zaproponował kilka możliwości dalszego działania Zespołu.

Na posiedzeniach Zespołu doraźnego TK w 2011 r. omawiano tematy:

1. Systemowe dotyczące służby cywilnej, administracji rządowej i samorządowej:
 - Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie wynagradzania pracowników samorządowych.
 - Ubezpieczenie grupowe – informacja o możliwych działaniach w kontekście ustawy o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa.
 - Wartościowanie stanowisk pracy w kontekście ustawy z dnia 3.12.2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania.
 - Informacja o przebiegu postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym dot. ustawy o racjonalizacji zatrudnienia.

- Pozaustawowe propozycje racjonalizacji zatrudnienia w ministerstwach i wybranych jednostkach sektora finansów publicznych.
 - Okresowa informacja o zatrudnieniu w służbie cywilnej.
 - Projekt strategii zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej 2011–2020.
 - Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia stanowisk urzędniczych, wymaganych kwalifikacji zawodowych, stopni służbowych urzędników służby cywilnej, mnożników do ustalania wynagrodzenia oraz szczegółowych zasad ustalania i wypłacania innych świadczeń przysługujących członkom korpusu służby cywilnej.
 - Projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie uprawnień szczególnych przysługujących niektórym kategoriom członków korpusu służby cywilnej.
 - Informacja na temat przebiegu prac nad rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Szczególnych uprawnień przysługujących niektórym pracownikom korpusu służby cywilnej.
 - Stan prac nad projektem zarządzenia Szefa Służby Cywilnej określającego standardy zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej.
 - kwestia przyszłości Zespołu doraźnego TK.
 - Opracowanie i wdrożenie programów rządowych mających na celu aktywizację zawodową zwalnianych urzędników.
 - Zagadnienie utworzenia europejskiej sektorowej komisji dialogu społecznego w administracjach rządowych szczebla centralnego.
 - Możliwości wykorzystania środków unijnych w programach centralnych jako źródeł finansowania działań rynku pracy adresowanych do pracowników administracji: rozwój zawodowy pracowników i przygotowanie ich na sytuację utraty pracy.
2. Dotyczące sytuacji oraz zarządzania administracją skarbową:
- Informacja Ministerstwa Finansów o podstawie prawnej, przyczynach, trybie oraz skutkach (dane statystyczne) blokady wypłat Dodatkowego Wynagrodzenia Rocznego w służbach podległych Ministrowi Finansów.
 - Informacje Szefa Służby Cywilnej o podjętych działaniach w sprawie konfliktu eksperta NSZZ „Solidarność” z Naczelnikiem Urzędu Skarbowego w Koninie.
 - Skutki finansowe i pracownicze wdrożenia rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie dodatku kontrolerskie-

go dla pracowników podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

- Zwolnienia pracowników w służbach skarbowych.
- Informacja na temat braku dalszego przebiegu konkursów na naczelników urzędów skarbowych ogłoszonych w maju br.
- Odpowiedzialność dyscyplinarna, służbowa i finansowa kierowników jednostek organizacyjnych w służbie cywilnej z tytułu naruszania przez nich prawa pracy i ustawy o związkach zawodowych.
- Transformacja Polskiej Administracji Podatkowej ze szczególnym uwzględnieniem zagadnienia redukcji zatrudnienia.
- Analiza funkcjonowania urzędów skarbowych po likwidacji dochodów własnych i wprowadzenia finansowania budżetowego.
- Zagadnienie likwidacji Wydziału Zamiejscowego Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie z siedzibą w Radomiu.
- Informacja Ministerstwa Finansów nt. regulaminów nagród i premiovania w jednostkach podległych.
- Informacja Ministerstwa Finansów nt. planowanych kierunków zmian organizacyjnych urzędów kontroli skarbowej.
- Redukcja funduszu wynagrodzeń na 2012 r. w urzędach skarbowych.

3. Informacyjne:

- Informacja Szefa Służby Cywilnej nt. dyskusji w ramach OECD oraz Europejskiej Sieci Administracji Publicznej EUPAN – Administracja publiczna wobec kryzysu ekonomicznego ze szczególnym uwzględnieniem kwestii pracowniczych.
- Porównanie wynagrodzeń w służbie cywilnej z innymi jednostkami w sferze budżetowej i sferze przedsiębiorstw – raport firmy HRM partners.
- Informacja Departamentu Służby Cywilnej nt. Europejskiej Nagrody Sektora Publicznego (EPSA).
- Informacja Dyrektora Departamentu Prawnego KPRM na temat przepisów ustawy o szczególnych zasadach odpowiedzialności funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa. Wstępna dyskusja członków Zespołu.
- Informacja strony rządowej nt. programu prac legislacyjnych Rady Ministrów na 2011 r., w kontekście zadań Zespołu doraźnego TK.
- Informacja Departamentu Służby Cywilnej nt. praktyki stosowania tzw. awansu wewnętrznego w służbie cywilnej.

- Informacja o planowanych środkach na wynagrodzenia i szkolenia członków korpusu służby cywilnej w projekcie ustawy budżetowej na 2011 rok oraz limit mianowań w służbie cywilnej na lata 2011–2014.
 - Sprawozdanie z wykonania ustawy budżetowej za rok 2010 w części dot. służby cywilnej.
 - Informacja o planowanych środkach na wynagrodzenia i szkolenia członków korpusu służby cywilnej w projekcie ustawy budżetowej na 2012 rok oraz limit mianowań w służbie cywilnej na lata 2011–2014.
 - Sprawozdanie Szefa Służby Cywilnej o stanie służby cywilnej i realizacji zadań tej służby.
 - Informacja o pracach parlamentarnych dot. zmiany ustawy o służbie cywilnej oraz ustawy o pracownikach samorządowych w zakresie modyfikacji procedury naboru mającej na celu wprowadzenia ułatwień dla osób niepełnosprawnych.
 - Analiza badań społecznych na temat wizerunku służby cywilnej (projekt w ramach PO KL).
4. Różne:
- Informacja Dyrektora Departamentu Służby Cywilnej na temat możliwości rozwiązania sporu zbiorowego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim.
 - Uzyskane przez członków korpusu służby cywilnej w 2010 r. korzyści pracownicze oraz plany na przyszłość w ramach kolejnych projektów PO KL – informacja Szefa Służby Cywilnej.

Na spotkaniach **Grupy roboczej ds. administracji skarbowej** omawiano:

- możliwości zatrudnieniowe pracowników likwidowanego Ośrodka Zamiejscowego Izby Skarbowej w Radomiu;
- projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie uprawnień szczególnych przysługujących niektórym członkom Korpusu Służby Cywilnej;
- pobieranie gotówki na pokrycie należności objętej tytułami wykonawczymi;
- postępowania dyscyplinarne wobec poborców skarbowych.

Posiedzenie **Grupy roboczej ds. administracji samorządowej** poświęcone było dyskusji nt. stosowania przepisów ustawy z dnia 1 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych w kontekście uwag i postulatów sformuło-

wanych przez Unię Metropolii Polskich oraz wniosku NIK zawartego w „Informacji o wynikach kontroli naboru pracowników na stanowiska urzędnicze w jednostkach samorządu terytorialnego.

Posiedzenie **Grupy roboczej ds. interwencyjnych** dotyczyło kwestii przeniesienia części zadań i etatów z Departamentu Informatyki MF do Centrum Przetwarzania Danych MF w Radomiu.

1.11. Zespół konsultacyjny ds. Unii Europejskiej działający przy Prezydium Trójstronnej Komisji

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół konsultacyjny
Podstawa działania	Decyzja Prezydium TK
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Zespół został powołany decyzją Prezydium Trójstronnej Komisji w styczniu 2005 roku, w celu zapewnienia lepszego dostępu partnerów społecznych do legislacji na poziomie unijnym. Zgodnie z ustawami z dnia 23 maja 1991 roku: o związkach zawodowych oraz o organizacjach pracodawców, polscy partnerzy społeczni mają prawo opiniowania założeń i projektów ustaw oraz aktów wykonawczych do tych ustaw w zakresie objętym ich zadaniami, w tym także w obszarze prawnym UE.

Skład

W skład Zespołu weszli przedstawiciele strony rządowej (Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej) oraz przedstawiciele wszystkich organizacji pracodawców i organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu przepisów ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Zadania

Do jego zadań należy konsultowanie spraw unijnych i formułowanie do strony rządowej pytań w tym zakresie.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. odbyły się 2 posiedzenia:

- Informacja Ministerstwa Gospodarki na temat Strategii Europa 2020.
- Informacja na temat przygotowań do objęcia przez Polskę przewodnictwa w Radzie Unii Europejskiej w II połowie 2011 r. w tym:
 - kalendarz i priorytety sektorowe prezydencji (poprawa funkcjonowania rynku pracy, włączenie społeczne przez ograniczenie ubóstwa, działalność badawczo-rozwojowa, klimat i energia);
 - prace legislacyjne planowane w okresie prezydencji (w szczególności zmiana dyrektywy o czasie pracy);
 - rola partnerów społecznych w realizacji poszczególnych działań i organizacji spotkań.
- Dyskusja nad procedurą konsultowania aktów prawnych oraz lobbingu na forum unijnym (wzmocnienie roli partnerów społecznych poprzez udział w konsultacjach unijnych aktów prawnych).
- Wymiana doświadczenia w kwestii konsultacji dokumentów europejskich w trybie art. 19a ustawy o związkach zawodowych oraz art. 16a ustawy o organizacjach pracodawców.

2. Trójstronne Zespoły Branżowe (TZB)

Wyrazem dążenia strony społecznej do prowadzenia z rządem rozmów na tematy dotyczące spraw różnych sektorów gospodarki narodowej są, działające poza Trójstronną Komisją do Spraw Społeczno-Gospodarczych, trójstronne zespoły branżowe (TZB).

Powstawały one w różnych okresach; pierwsze – na początku lat 90., ostatnie – w 2006 roku, pod auspicjami Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Nadrzędnym celem powoływania trójstronnych zespołów było wypracowanie modelu podejmowania decyzji społeczno-gospodarczych, uwzględniających różne interesy partnerów społecznych e restrukturyzowanych branżach i sektorach polskiej gospodarki. Umiejscowione są w kilku resortach, w zależności od branży, której dotyczą. Najwięcej obsługiwanych jest przez MPiPS (9), poza tym TZB działają w Ministerstwie Infrastruktury i w Ministerstwie Zdrowia.

Geneza – podstawy funkcjonowania

Z formalnego punktu widzenia TZB są instytucjami dialogu społecznego działającymi w układzie trójstronnym, obok Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych. Zespoły powstawały bez konkretnej podstawy prawnej – na mocy decyzji kolejnych ministrów pracy, jako rezultat porozumienia wszystkich stron reprezentujących daną branżę, deklarujących wolę prowadzenia dialogu. Na przełomie 2001 i 2002 roku prowadzone były prace nad usystematyzowaniem działań dotychczasowych zespołów trójstronnych. Nadano im ujednolicony kształt organizacyjny. Obecnie Zespoły funkcjonują w oparciu o zatwierdzone regulaminy prac zespołów.

Skład zespołów

W skład zespołów wchodzi po stronie społecznej: reprezentacje związków zawodowych działających w branży oraz organizacji pracodawców danych branż. Stronę rządową reprezentują przedstawiciele właściwych merytorycznie resortów – w randze sekretarzy i podsekretarzy stanu – gwarantujący realizację przyjętych ustaleń. Do udziału w posiedzeniach i do prac w zespołach zapraszani są również przedstawiciele izb i samorządów gospodarczych, reprezentanci samorządu terytorialnego oraz instytucji okołorządowych.

Zadania TZB

Zespoły zajmują się problemami branż w związku z restrukturyzacją, postępującą prywatyzacją i reorganizacją kilkunastu ważnych sektorów. Na forum trójstronnych zespołów branżowych uzgadnia się dokumenty, takie jak kompleksowe programy restrukturyzacji oraz pakiety zabezpieczeń socjalnych dla pracowników zwalnianych w danym sektorze. Coraz więcej jest prowadzonych konsultacji w zakresie postępujących procesów konsolidacji i prywatyzacji przedsiębiorstw.

Branżowe zespoły trójstronne zajmują się także monitorowaniem realizacji programów restrukturyzacji i pakietów osłonowych oraz analizowaniem propozycji stron związkowych, dotyczących ustanowienia nowych osłon socjalnych, poszerzenia kręgu osób objętych już ustanowionymi osłonami socjalnymi lub wydłużenia okresu stosowania obowiązujących osłon socjalnych. Częstymi tematami są też bieżące lub grożące akcjami protestacyjnymi konflikty pomiędzy pracodawcami i reprezentacją związkową.

Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że zasadne jest funkcjonowanie zespołów trójstronnych dopóki realizowane będą, spełniające okre-

ślone warunki, rządowe programy restrukturyzacji dla sektorów. Po ich zakończeniu lub sprywatyzowaniu danych branż najlepszym rozwiązaniem wydaje się przekształcenie zespołów trójstronnych w sektorowe zespoły autonomiczne, w których partnerzy społeczni będą pracować w układzie dwustronnym. W praktyce działanie tych zespołów może napotkać trudności, zwłaszcza ze strony pracodawców, niechętnych do spotkań bez udziału przedstawicieli rządu jako strony i gwaranta utrzymania ciągłości konsultacji.

W 2011 roku działało 13 trójstronnych zespołów branżowych, z czego 9 umiejscowionych przy MPiPS.

2.1. Zespół Trójstronny ds. Branży Energetycznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Zespół działa od marca 1998 roku – najpierw w wyniku decyzji stron o jego powołaniu: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców), a od 18 kwietnia 2002 roku na podstawie regulaminu.

Trójstronny Zespół ds. Branży Energetycznej działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regulamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. TZ ds. BE zostały powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zespół działa od marca 1998 roku powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców). Resort pracy (jako odpowiedzialny za dialog społeczny) widząc potrzebę istnienia instytucji pomagających w rozwiązywaniu problemów sektorowych, przychylił się do

wniosków partnerów społecznych. Wszystkie sprawy stawiane na Zespole rozstrzygane są w drodze consensusu stron. Trójstronny Zespół ds. Branży Energetycznej umiejscowiony jest przy Ministrze Pracy. W celu wypracowania stanowiska, wobec problemów bardziej szczegółowych strony Zespołu mogą powoływać węższe grupy robocze skupiające specjalistów w danym zakresie. Do udziału w posiedzeniach i pracach w zespołach mogą być zapraszani również przedstawiciele innych instytucji i organizacji oraz posłowie, zajmujący się daną problematyką.

Skład

W Zespole Trójstronnym ds. Branży Energetycznej uczestniczą ze strony rządowej wiceministrowie gospodarki, skarbu państwa, pracy i polityki społecznej oraz finansów, a także prezesi Urzędu Regulacji Energetyki i 4 Grup Energetycznych – po jednym z każdego urzędu.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje: 6 przedstawicieli wyznaczonych przez Federację Związków Pracodawców Energetyki Polskiej, po 2 przedstawicieli wyznaczonych przez: Związek Pracodawców Energetyki, Związek Pracodawców Elektrowni, Związek Pracodawców Elektrociepłowni, Związek Pracodawców Zaplecza Energetyki.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawiciele innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawiciele organizacji społecznych i zawodowych jak również reprezentantów administracji rządowej i samorządowej.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy wypracowywaniu stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2011 roku

W 2011 roku odbyły się 2 posiedzenia ZT ds. Branży Energetycznej, na których omawiano:

- Kwestie związane z regulacjami płacowymi w branży energetycznej – możliwości przyjęcia wspólnych zasad.

- Skutki społeczne i gospodarcze w obszarze prowadzonych (i planowanych) działań restrukturyzacyjnych w Grupach Kapitałowych branży energetycznej.
- Analizę poziomu zatrudnienia w Grupach Kapitałowych branży energetycznej w relacji do już dokonywanych czynności w tym zakresie.
- Możliwość ewentualnego przedłużenia obowiązywania przepisów ustawy z dnia 1 lipca 2009 roku o łagodzeniu skutków kryzysu ekonomicznego dla pracowników i przedsiębiorców.
- Zmiany organizacyjne w Grupach Kapitałowych branży energetycznej – tworzenie CUW (Centra Usług Wspólnych).
- Zmiany restrukturyzacyjne i prywatyzacyjne w relacji do zabezpieczeń praw pracowniczych w branży energetycznej (ZUZP, PUZP etc.).
- Pojęcia dnia pracy i dnia wolnego od pracy spójnych z definicją doby pracowniczej oraz pozostałymi przepisami dotyczącymi czasu pracy zawartymi w Kodeksie pracy. Możliwość podjęcia prac nad nowelizacją Kodeksu pracy w tym zakresie.

2.2. Zespół Trójstronny ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Zespół działa od 1995 roku, w latach 1995–1997 pod nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Polityki Zatrudnienia i Ośłon Socjalnych w Okresie Restrukturyzacji Przemysłu Żelaza i Stali, który powstał w wyniku negocjacji ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników przemysłu hutniczego.

Trójstronny Zespół ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regu-

lamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. Zespół działa od 1995 roku. Został powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców). Resort pracy (jako odpowiedzialny za dialog społeczny) widząc potrzebę istnienia instytucji pomagających w rozwiązywaniu problemów sektorowych, przychylił się do wniosków partnerów społecznych. Wszystkie sprawy stawiane na Zespole rozstrzygane są w drodze consensusu stron. Trójstronny Zespół ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa umiejscowiony jest przy Ministrze Pracy. W celu wypracowania stanowiska, wobec problemów bardziej szczegółowych strony Zespołu mogą powoływać węższe grupy robocze skupiające specjalistów w danym zakresie. Do udziału w posiedzeniach i pracach w zespołach mogą być zapraszani również przedstawiciele innych instytucji i organizacji oraz posłowie, zajmujący się daną problematyką.

Skład

Strona rządowa w Zespole Trójstronnym ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa reprezentowana jest przez 4 przedstawicieli w randze sekretarzy lub podsekretarzy stanu po jednym z ministerstw: gospodarki, pracy i polityki społecznej, finansów oraz skarbu państwa, może również zapraszać do prac w Zespole przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych oraz członków administracji rządowej i samorządowej.

Stronę związkową w Zespole reprezentuje po 3 przedstawicieli wskazanych przez: Sekcję Krajową Hutnictwa NSZZ „Solidarność”, Federację Hutniczych ZZ w Polsce, Sekcję Hutnictwa PZZ „Kadra”, Krajową Sekcję Hutniczą OZZZ Pracowników Ruchu Ciągłego, Krajową Sekcję Hutniczą ZZ Inżynierów i Techników.

Ze strony pracodawców w zespole uczestniczą przedstawiciele Związku Pracodawców Przemysłu Hutniczego w Polsce.

Strony mogą zapraszać do prac w Zespole jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w branży.

Zadania

Trójstronny Zespół ds. SWRH został powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas

realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zadaniem Zespołu Trójstronnego ds. Społecznych Warunków Restrukturyzacji Hutnictwa jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron w celu wypracowywaniu wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej, oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu, na których omawiano:

- Sytuację w branży hutniczej w 2010 roku i perspektywy na rok 2011 – odniesienie się do kwestii nowych benchmarków emisji CO).
- Działalność Zespołu Trójstronnego w 2010 r. – ocena przedstawicieli stron – związków zawodowych, Związku Pracodawców Przemysłu Hutniczego oraz Rządu – szczególnie sytuacji KK Zabrze i Huty Łabędy.
- Projekt „Kwalifikacje zawodowe dziś i jutro – badanie adaptacyjności przedsiębiorstw i pracowników w sektorze hutnictwa stali”.
- Bieżącą sytuację w branży hutniczej – dyskusja nad Raportem końcowym dotyczącym restrukturyzacji branży.
- Sytuację pracowników Kombinatu Koksochemicznego Zabrze w świetle prywatyzacji Jastrzębskiej Spółki Węglowej.
- Sytuację pracowników Huty Łabędy.
- Wdrażanie systemu emerytur pomostowych – teoria i praktyka.
- Sprawozdanie z realizacji rządowego Programu Restrukturyzacji Hutnictwa za rok 2010.
- Wystąpienie środowisk hutniczych z dnia 10 sierpnia 2011 r. do Premiera Rządu RP w sprawie cen energii.
- Kwestie wprowadzania w branży elastycznych form zatrudnienia m.in. poprzez Agencje Pracy Tymczasowej – analiza przypadku Grupy Alchemia – Huta Batory oraz przedstawienie sytuacji w innych przedsiębiorstwach hutniczych.

2.3. Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Zespół Trójstronny ds. Branży Węgla Brunatnego działa poza Trójstronną Komisją ds. Społeczno-Gospodarczych w oparciu o regulamin opracowany i zatwierdzony przez trzech współprzewodniczących: ze strony rządowej, pracodawców oraz związkowej. Regulamin określa również tryb zwoływania posiedzeń oraz ich częstotliwość. TZ ds. BWB został powołany w celu prowadzenia trójstronnego dialogu sektorowego dla godzenia interesów stron, podczas realizacji programów działania rządu oraz rozwiązywania problemów dotyczących funkcjonowania branży. Zespół działa od września 2006 roku powołany decyzją stron: rządowej i reprezentantów branży energetycznej (związków zawodowych i organizacji pracodawców). Resort pracy (jako odpowiedzialny za dialog społeczny) widząc potrzebę istnienia instytucji pomagających w rozwiązywaniu problemów sektorowych, przychylił się do wniosków partnerów społecznych. Wszystkie sprawy stawiane na Zespole rozstrzygane są w drodze consensusu stron. Trójstronny Zespół ds. Branży Węgla Brunatnego umiejscowiony jest przy Ministrze Pracy. W celu wypracowania stanowiska, wobec problemów bardziej szczegółowych – strony Zespołu mogą powoływać węższe grupy robocze skupiające specjalistów w danym zakresie. Do udziału w posiedzeniach i pracach w zespołach mogą być zapraszani również przedstawiciele innych instytucji i organizacji oraz posłowie, zajmujący się daną problematyką.

Skład

W Zespole Trójstronnym ds. Branży Węgla Brunatnego stronę rządową reprezentuje 4 przedstawiciele w randze Sekretarza lub Podsekretarza Stanu, po jednym wskazanym przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Skarbu Państwa.

Stronę pracowników w Zespole reprezentuje po 3 przedstawiciele wyznaczonych przez: SGiE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” Sekcja Węgla Brunatnego,

Federację ZZ Górnictwa Węgla Brunatnego, Porozumienie ZZ KADRA Sekcja Węgla Brunatnego, Ogólnokrajowe ZZZ Pracowników Ruchu Ciągłego Sekcja Górnictwa, 2 przedstawicieli wyznaczonych przez: Sekcję Górnictwa Węgla Brunatnego NSZZ SOLIDARNOŚĆ 80.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje 5 przedstawicieli wyznaczonych przez Związek Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sektorze oraz ze strony rządowej przedstawicieli organizacji społecznych i zawodowych jak również reprezentantów administracji rządowej i samorządowej.

Zadania

Zadaniem Zespołu Trójstronnego ds. Branży Węgla Brunatnego jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron w celu wypracowywaniu wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa wobec branży energetycznej, oraz interesów pracowników i pracodawców.

Działalność w 2011 roku

- Zespół spotkał się 3 razy, a głównymi tematami posiedzeń były:
- Proces prywatyzacji KWB „Konin” S.A. i KWB „Adamów” S.A.
 - Przebieg:
 - reorganizacji Spółki PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.;
 - procesu inwestycyjnego w PGE S.A.
 - Ocenę wewnętrznego dialogu społecznego w Grupie PGE S.A.
 - Możliwość podpisania Protokołu dodatkowego do Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Zakładów Górniczych Węgla Brunatnego z 13.02.1992 r.
 - Spory zbiorowe w PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. Oddział KWB Bełchatów i Oddział KWB Turów.
 - Zamierzenia w zakresie polityki zatrudnienia w PGE – PGE GiEK S.A.
 - Mechanizm ustalania wskaźnika wzrostu wynagrodzeń w PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.

2.4. Zespół Trójstronny ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	3 + 7

Najstarszy z Zespołów branżowych, który został powołany w wyniku ustaleń strony rządowej ze związkową w grudniu 1992 roku i reaktywowany porozumieniem postrajkowym w maju 1994 roku.

Skład

- Stronę związkową reprezentują następujące organizacje: Związek Zawodowy Pracowników Dołowych, Porozumienie Związków Zawodowych Górnictwa, ZZPZPMW „Przeróbka”, WZZ „Sierpień’80”, Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce, Związek Zawodowy Maszynistów Wyciągowych Kopalń w Polsce, Związek zawodowy Górników w Polsce, PZZ „Kadra”, NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność-80”, ZZ „Kontra” w Gliwicach, Związek Zawodowy Ratowników Górniczych w Polsce, ZZ Jedności Górniczej.
- Ze strony pracodawców w zespole uczestniczą przedstawiciele: Związku Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego, Kompanii Węglowej S.A., Katowickiego Holdingu Węglowego S.A., Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A., Spółki Restrukturyzacji Kopalń S.A., Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej, Węglokoks” S.A., Konsorcjum Przedsiębiorstw Robót Górniczych i Budowy Szybów S.A., „Węglokoks” S.A. Lubelski Węgiel „Bogdanka” S.A.
- Stronę rządową reprezentują przedstawiciele: Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Skarbu Państwa, Wyższego Urzędu Górniczego, Głównego Instytutu Górnictwa, Agencji Rozwoju Przemysłu S.A. Oddział w Katowicach.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu branżowego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypra-

cowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora górnictwa węgla kamiennego, w tym monitoringu realizacji przyjętych programów restrukturyzacyjnych, prywatyzacyjnych oraz strategii dla branży.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyły się 3 posiedzenia, na którym głównymi tematami było:

- Aktualna sytuacja ekonomiczno-finansowa sektora górnictwa węgla kamiennego i wyniki Spółek Węglowych za 2010 r. oraz prognoza gospodarczymi na rok 2011.
- Działania związane z prywatyzacją podmiotów funkcjonujących w sektorze górnictwa węgla kamiennego, w kontekście przygotowywanego debiutu giełdowego Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. oraz wprowadzenia zmian do rządowej *Strategii działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007–2015*.
- Działania rządu w sprawie pakietu klimatyczno-energetycznego ze szczególnym uwzględnieniem emisji CO₂.
- Realizacja emerytur pomostowych w kontekście pracowników zakładów przeróbki mechanicznej węgla kamiennego.
- Stan bezpieczeństwa i higieny pracy w górnictwie węgla kamiennego, także dotyczącym m.in. problemu pracy w godzinach nadliczbowych w kontekście nieprzestrzegania przepisu art. 151 Kodeksu pracy i działań Państwowej Inspekcji Pracy w tym zakresie. Sprawy odpowiedzialności podmiotów certyfikujących wyroby stosowane w podziemnych zakładach górniczych za skutki wypadków spowodowanych nieprawidłowym funkcjonowaniem certyfikowanych wyrobów.
- Stan prac Ministerstwa Finansów nad przygotowywanymi uregulowaniami prawnymi związanymi z akcyzą na węgiel i koks oraz udziałem Ministerstwa Gospodarki w tych działaniach.

W ramach Zespołu Trójstronnego w 2011 r. działał Podzespół:
Zespół Problemowy ds. Realizacji Polityki Energetycznej Polski 2030 – 4 spotkania

Zespół problemowy został powołany w oparciu o ustalenie partnerów społecznych podczas posiedzenia Zespołu Trójstronnego ds. Bezpieczeństwa

Socjalnego Górników w dniu 25 lutego 2010 r. Powołanie Zespołu Problemowego było propozycją strony rządowej w celu złagodzenia zaistniałego konfliktu i próbą kontynuowania dialogu społecznego z grupą 10 reprezentatywnych przedstawicieli górniczych związków zawodowych w tworzeniu koniecznych rozwiązań dla branży górnictwa węgla kamiennego.

Skład

- Stronę pracodawców reprezentuje: Związek Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego, Kompania Węglowa S.A., Katowicki Holding Węglowy S.A., Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
- Stronę związkową reprezentuje: Związek Zawodowy Górników w Polsce, NSZZ „Solidarność” (Sekcja Krajowa Górnictwa Węgla Kamiennego), Związek Zawodowy Pracowników Dołowych, Porozumienie Związków Zawodowych Górnictwa, Związek zawodowy Pracowników Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla „Przeróbka” w Polsce, Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce, Związek Zawodowy Maszynistów Górniczych w Polsce, Związek Zawodowy Jedności Górniczej, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, NSZZ „Solidarność-80” (Sekcja Krajowa Górnictwa Węgla Kamiennego), Związek Zawodowy „Kontra” w Gliwicach.

Podzespół obradował w Katowicach na 4 posiedzeniach i zakończył swoje prace. Członkowie Zespołu Trójstronnego zaakceptowali wyniki pracy tego Zespołu Problemowego, a dokumentację zawierającą propozycje konkretnych rozwiązań prawnych i organizacyjnych skierowali do dalszej pracy w Ministerstwie Gospodarki.

W 2011 r. również zostały powołane następujące Podzespoły:

Zespół Problemowy ds. zmiany ustawy z dnia 7 września 2007 r. o Funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego latach 2008–2015 (Dz.U. nr 192, poz. 1379) poprzez wprowadzenie gwarancji: utrzymania przez Skarb Państwa co najmniej 51% akcji, zasilenia środków na inwestycje prywatyzowanej spółki z kapitału pozyskanego z giełdy – 1 spotkanie.

Zespół Problemowy ds. analizy warunków i przesłanek utworzenia Polskiego Węgla (tj. połączenia KW S.A., KHW S.A., Węglokoks oraz ewentualnie JSW S.A.) – 1 spotkanie.

Zespół Problemowy ds. uzupełnienia *Strategii działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007–2015* w rozdziale 5.2. Prywatyzacja górnictwa o warunek konieczności zawarcia pakietu socjalnego w przypadku prywatyzacji, który będzie zawierał co najmniej: 10-letnie gwarancje zatrudnienia, gwarancje utrzymywania po debiucie na GPW uprawnień określonych w układzie zbiorowym pracy, a jeżeli takiego układu w spółce nie ma, to obowiązek jego zawarcia przed prywatyzacją – 1 spotkanie.

Skład Podzespołów

- Stronę pracodawców reprezentuje: Związek Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego, Kompania Węglowa S.A., Katowicki Holding Węglowy S.A., Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.
- Stronę związkową reprezentuje: Związek Zawodowy Górników w Polsce, NSZZ „Solidarność” (Sekcja Krajowa Górnictwa Węgla Kamiennego), Związek Zawodowy Pracowników Dołowych, Porozumienie Związków Zawodowych Górnictwa, Związek zawodowy Pracowników Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla „Przeróbka” w Polsce, Konfederacja Związków Zawodowych Górnictwa w Polsce, Związek Zawodowy Maszynistów Górniczych w Polsce, Związek Zawodowy Jedności Górniczej, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, NSZZ „Solidarność-80” (Sekcja Krajowa Górnictwa Węgla Kamiennego), Związek Zawodowy „Kontra” w Gliwicach.

Powyższe 3 Podzespoły problemowe zostały powołane w oparciu o ustalenie partnerów społecznych podczas posiedzenia Zespołu Trójstronnego ds. Bezpieczeństwa Socjalnego Górników w dniu 9 lutego 2011 r. i miały na celu wypracowanie propozycji potrzebnych rozwiązań dla branży górnictwa węgla kamiennego, wynikających z przyjętej Ustawy górniczej oraz Strategii dla górnictwa z 2007 roku, w tym zmian dotyczących procesów prywatyzacyjnych w Spółkach Węglowych.

Zakończono prace w podzespołe ds. zmiany ustawy z dnia 7 września 2007 r. oraz podzespołe ds. analizy warunków i przesłanek utworzenia grupy kapitałowej skupiającej polskie spółki węglowe.

Kontynuowane będą działania w podzespołe ds. wypracowania zmian w obowiązujących regulacjach dotyczących prywatyzacji spółek węglowych. Strony uzyskały konsensus odnośnie rozwiązań dotyczących prywatyzacji, natomiast postulaty związkowców dotyczące roli strony pracowniczej

i związkowej w trakcie przygotowywania procesu prywatyzacji oraz określenia minimalnego zakresu pakietu socjalnego wymagają dalszej dyskusji.

2.5. Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Zespół, który został powołany w 1998 r. w wyniku uzgodnień strony rządowej ze stroną pracodawców i związków zawodowych sektora górnictwa i przetwórstwa, do marca 2002 roku działał pod wcześniejszą nazwą Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, na podstawie ustaleń z partnerami społecznymi. Z inicjatywy strony związków zawodowych i pracodawców zaproponowano zmianę nazwy na Zespołu Trójstronnego ds. Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, co odpowiada aktualnej sytuacji przedsiębiorstw sektora siarkowego. Partnerzy społeczni, w związku z przeprowadzonymi działaniami strukturalnymi i konsolidacyjnymi oraz zakresu działania przedsiębiorstw tego sektora, zaproponowali wprowadzenie zmian do Regulaminu Zespołu Trójstronnego. Prace nad Regulaminem prowadzone będą w 2012 r.

Skład

- Ze strony związkowej uczestniczą w nim przedstawiciele: NSZZ „Solidarność”, Związku Zawodowego Górników w Polsce, NSZZ Pracowników Górnictwa i Przetwórstwa Siarki, NSZZ „Solidarność-80”, Ogólnokrajowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego.
- Ze strony pracodawców uczestniczą w nim przedstawiciele: Kopalni Siarki „Machów”, Kopalni i Zakładów Chemicznych Siarki „Siarkopol” w Staszowie, Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki „Siarkopol” w likwidacji w Tarnobrzegu, „Siarkopol” Gdańsk S.A.

- Ze strony rządowej udział biorą przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Środowiska oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Zadania

Celem działania Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno-Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki jest prowadzenie trójstronnego dialogu branżowego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów górnictwa i przetwórstwa siarki, w tym monitoringu realizacji programów restrukturyzacyjnych, konsolidacyjnych i likwidacyjnych przyjętych dla branży.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się 1 posiedzenie, którego tematami było:

- Aktualna sytuacja przedsiębiorstw sektora siarkowego, stan realizacji programów zakończenia likwidacji zakładów górniczych Kopalni Siarki Machów S.A. do końca 2013 r. oraz Kopalni i Zakładów Przetwórczych Siarki „Siarkopol” w Tarnobrzegu w likwidacji. Programy prac likwidacyjno – rekultywacyjnych w dawnym zagłębiu siarkowym.
- Problematyka nowelizacji ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji finansowej górnictwa siarki.
- Funkcjonowanie Zespołu Trójstronnego ds. Społeczno-Gospodarczych, Restrukturyzacji Górnictwa i Przetwórstwa Siarki w aktualnej sytuacji przedsiębiorstw sektora siarkowego. Propozycja wprowadzenia zmian w Regulaminie Zespołu trójstronnego.
- Sprawy pracownicze związane z zasadami pracy górników z kopalni siarki.

2.6. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Zespół działa od stycznia 1999 roku na podstawie umowy z partnerami społecznymi, wcześniej odbywały się liczne spotkania ze związkami zawodowymi branży w związku z nasilonymi procesami transformacji przemysłu lekkiego. Od listopada 2000 roku (po zaakceptowaniu Strategii dla Przemysłu Lekkiego) Prezydium Zespołu prowadziło prace w formule Zespołu Monitorującego Realizację Zadań Zawartych w „Strategii dla Przemysłu Lekkiego na lata 2000–2005”. Od 2002 r. ponownie działa jako Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Lekkiego.

Zespół działa na podstawie przyjętego regulaminu.

Skład

- Stronę rządową w Zespole reprezentuje 3 przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, wskazanych przez Ministra Gospodarki (Współprzewodniczący Zespołu), Pracy i Polityki Społecznej oraz Ministra Finansów. Ponadto, w zależności od poruszanej tematyki, dopraszani są przedstawiciele Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Zdrowia, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.
- Stronę pracowników w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: Federację Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych Przemysłu Lekkiego (w tym Współprzewodniczący Zespołu) i Krajowego Sekretariatu Przemysłu Lekkiego NSZZ „Solidarność”.
- Stronę pracodawców w Zespole reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: Pracodawców Przemysłu Lekkiego, Związek Przedsiębiorców Przemysłu Mody Lewiatan, PIOT – Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron, zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu Trójstronnego, w trakcie którego miało miejsce:

- Omówienie kwestii zamówień publicznych w 2010 r. adresowanych do sektora tekstylno-odzieżowego.
- Zespół przyjął do wiadomości informację przedstawicieli MSWiA, MON, KG Policji, KG Straży Pożarnej, Straży Granicznej i BOR o swoich zamierzeniach w zakresie zamówień publicznych na wyroby przemysłu lekkiego na 2012 r.
- Ustalono, że na wniosek strony społecznej, Ministerstwo Gospodarki zorganizuje naradę na szczeblu kierownictw gestorów zamówień publicznych z udziałem prezesa Urzędu Zamówień Publicznych na których omówione zostaną wnioski zgłoszone przez pracodawców na posiedzeniu Zespołu a dotyczące między innymi:
 - problemu rażąco niskich cen w praktyce sektorowych zamówień publicznych;
 - problemu zmian cen w umowach wieloletnich w sytuacji gwałtownych i trwałych zmian kursów walut i światowych cen surowców;
 - wpływu procedur budżetowych na uruchamianie zamówień publicznych w kontekście optymalnego wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu;
 - praktycznych możliwości weryfikacji przez zamawiających oświadczeń oferentów (podatki, ZUS, banki);
 - wpływu polityki wypłat równoważników i ekwiwalentów na wielkość sektorowego rynku zamówień publicznych.
- Zespół przyjął informację Podsekretarza Stanu Adama Leszkiewicza o aktualnym stanie prywatyzacji przedsiębiorstw przemysłu lekkiego, w którym Skarb Państwa ma swoje udziały. Ponadto ustalono, że w sytuacjach wzbudzających wątpliwości możliwy będzie dodatkowy kontakt przedstawicieli strony społecznej z Ministrem Adamem Leszkiewiczem.

- Przyjęto w skład Zespołu „PIOT-Związek Pracodawców Przemysłu Odzieżowego i Tekstylnego”.
- Przyjęto Sprawozdanie z realizacji zadań wynikających z „Harmonogramu działań na rzecz sektorów przemysłu lekkiego 2008–2013” za okres 2008–2010.

2.7. Zespół Trójstronny ds. Społeczno-Gospodarczych Warunków Restrukturyzacji Zakładów Przemysłowego Potencjału Obronnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Zespół działa od lutego 1998 roku. Do marca 2002 r. nosił nazwę Zespołu Trójstronnego ds. Restrukturyzacji Przemysłu Obronnego i Lotniczego – na podstawie umowy z partnerami społecznymi; jego powstanie poprzedzone było akcjami strajkowymi w sektorze. W obecnej nazwie działa od 2002 roku na podstawie przyjętego regulaminu.

Skład

- Ze strony rządowej uczestniczą w nim sekretarze lub podsekretarze stanu: Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Skarbu Państwa.
- Ze strony związkowej uczestniczą w nim przedstawiciele: Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”, Sekcji Krajowej Przemysłu Zbrojeniowego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego.
- Ze strony pracodawców w Zespole uczestniczą przedstawiciele Związku Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest kontynuowanie trójstronnego dialogu sektorowego prowadzonego dla godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów przemysłowego potencjału obronnego dla zachowania pokoju społecznego oraz wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu Trójstronnego, podczas którego omawiano następujące tematy:

- Mechanizmy zabezpieczające system obronny Państwa oraz funkcjonowanie zakładów zbrojeniowych i lotniczych w związku z Dyrektywą Nr 81 UE.
- Budżet MON na 2012 r. – informacja w sprawie środków przeznaczonych na modernizację Sił Zbrojnych w układzie kosztowym i rodzajowym.
- Informacja o Programie Mobilizacji Gospodarki na 2012 rok.
- Sprawy bieżące, wolne wnioski.

2.8. Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPIPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Zespół został powołany na wniosek, z którym w lutym 2003 r. wystąpiły do rządu organizacje związkowe sektora chemicznego. Podstawą dla ich wniosku były punkty „Porozumienia Ramowego – Dialog Autonomiczny w Sektorze Chemicznym”, w którym jego sygnatariusze wspólnie postanowili podjąć „wszelkie działania zmierzające do opracowania programów restrukturyzacji przemysłu chemicznego i wdrożenia ich tak, aby stał się on konkuren-

cyjny wobec przedsiębiorstw z krajów UE” oraz do „wystąpienia do Rządu RP o powołanie zespołu trójstronnego dla sektora chemicznego” – „w celu wdrożenia programu »Strategia dla przemysłu chemicznego do roku 2010« przyjętego w dniu 4 czerwca 2002 roku przez Radę Ministrów”.

Skład

- Stronę rządową reprezentują przedstawiciele: Ministerstwa Skarbu Państwa, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, Nafty Polskiej S.A., Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A.
- Stronę związkową reprezentują przedstawiciele: Federacji Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce (OPZZ), Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”, Sekcji Krajowej Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”, Forum Związków Zawodowych.
- W imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: Polskiej Izby Przemysłu Chemicznego (Pracodawcy RP), PKPP Lewiatan, Business Centre Club Związek Pracodawców, Zakładów Azotowych Puławy S.A., Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A., Zakładów Azotowych w Tarnowie-Mościicach S.A., Zakładów Chemicznych „Police” S.A., Zakładów Chemicznych ZACHEM S.A., CIECH S.A., ANWIL S.A.

Zadania

Celem działania Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej jest prowadzenie trójstronnego dialogu branżowego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego oraz wypracowywanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z rozwiązywaniem problemów sektora Wielkiej Syntezy Chemicznej, w tym monitoringu realizacji przyjętych programów restrukturyzacyjnych, prywatyzacyjnych oraz strategii dla branży.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Zespołu. Prace skupiły się na omawianiu kilku grup zagadnień niezwykle istotnych dla branży chemicznej, realizujących programy restrukturyzacyjne i konsolidacyjne wiodących Spółek Chemicznych Wielkiej Syntezy Chemicznej. W niektórych Spółkach wprowadzane

były programy naprawcze związane z wcześniejszym kryzysem gospodarczym w tej branży w latach 2008–2009. Podejmowane były także programy prywatyzacyjne prowadzone wspólnie i pod nadzorem Ministerstwa Skarbu Państwa.

Ponadto w ramach nadzoru Ministerstwa Skarbu Państwa cyklicznie pracował, powołany w 2009 r. Zespół Konsultacyjny ds. Zakładów Chemicznych Police S.A., którego celem jest wypracowanie najkorzystniejszych rozwiązań finansowo-ekonomicznych oraz restrukturyzacyjnych wspomagających wyjście z załamania kryzysowego tego przedsiębiorstwa.

Pod nadzorem Ministerstwa Skarbu Państwa powołano Zespół Konsultacyjny ds. Grupy CIECH S.A., zadaniem którego jest wyprowadzenie z kryzysu ekonomicznego niektóre spółki tej Grupy jak np. ZACHEM S.A., SODA POLSKA S.A., Zakłady Chemiczne Organika – Sarzyna S.A. oraz Zespół ds. konsolidacji Spółek: Zakładów Azotowych Kędzierzyn S.A. i Zakładów Azotowych w Tarnowie – Mościcach S.A.

Tematyka posiedzeń:

- Omawiano ceny gazu w Polsce i w Unii Europejskiej, kwestie dostępu przemysłu chemicznego do gazu spotowego oraz aktualny stan realizacji dywersyfikacji i dostaw gazu dla Wielkiej Syntezy Chemicznej. Wyczerpujące informacje przedkładane były przez Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., Operatora Gazociągów Przesyłowych Gaz-System S.A., Polskie LNG S.A., Urząd Regulacji Energetyki, Departament Ropy i Gazu w Ministerstwie Gospodarki, Polską Izbę Przemysłu Chemicznego.
- Omawiano nowe regulacje w UE i Polsce mające istotny wpływ na przemysł chemiczny, dotyczyło to przede wszystkim zagrożeń dla branży WSCh, w związku Dyrektywą EU-ETS oraz handlu emisjami CO₂. Zapoznano się ze stanowiskiem Ministerstwa Gospodarki związanym z energetyką przemysłową w zakresie braku ulg w zakresie CO₂. Wyczerpujące informacje przedstawiała Polska Izba Przemysłu Chemicznego oraz Departament Energetyki w Ministerstwie Gospodarki.
- Zapoznano się z informacjami strony rządowej o planowanych działaniach prywatyzacyjnych branży chemicznej (I oraz II grupy WSCh).

Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej powołał **Podzespół ds. sektora paliwowego i petrochemicznego**. Wiążące decyzje w tej sprawie zostaną podjęte na posiedzeniu Zespołu Trójstronnego w 2012 r.

2.8.1. Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

W związku z planami utworzenia Polskiego Holdingu Farmaceutycznego S.A. oraz związanej z tym prywatyzacji trzech spółek: Warszawskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Tarchomińskich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A. i Pabianickich Zakładów Farmaceutycznych Polfa S.A., Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 15 stycznia 2004 roku podjął uchwałę nr 1 o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Farmaceutycznego.

Skład

- Stronę rządową w Podzespolu reprezentują przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu: Ministra Skarbu Państwa, Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Zdrowia, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Urzędu Rejestracji Produktów Leczniczych Wyrobów Medycznych i Produktów Biobójczych oraz Głównego Inspektoratu Farmaceutycznego.
- Stronę pracowników w Podzespolu reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: OPZZ: Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego w Polsce, NSZZ „Solidarność” – Sekretariat Przemysłu Chemicznego (Seksja Krajowa Pracowników Przemysłu Farmaceutycznego), Forum Związków Zawodowych – Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników.

- W imieniu strony pracodawców występują reprezentanci: PKPP „Lewiatan” (Polski Związek Pracodawców Przemysłu Farmaceutycznego), Polskiej Izby Przemysłu Farmaceutycznego i Wyrobów Medycznych POL-FARMED.

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron przy realizacji rządowych programów restrukturyzacji zakładów branży farmaceutycznej, dla zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2011 r.

Podzespół ds. Przemysłu Farmaceutycznego się nie spotkał.

2.8.2. Podzespół ds. Przemysłu Szklarskiego Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Podzespół Trójstronnego Zespołu Branżowego
Podstawa działania	Uchwała
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

W związku z trudną sytuacją panującą w przemyśle hutnictwa szkła oraz mając na względzie inicjatywy ze strony partnerów społecznych działających w tej branży – podjęcia zinstytucjonalizowanego trójstronnego dialogu społecznego w przemyśle szklarskim – Zespół Trójstronny ds. Branży Chemicznej na swoim posiedzeniu dnia 24 października 2008 r. podjął, zgodnie z § 10 „Regulaminu pracy Zespołu Trójstronnego ds. Branży Chemicznej”, uchwałę o powołaniu Podzespołu ds. Przemysłu Szklarskiego.

Skład

- Stronę rządową w Podzespołe reprezentuje trzech przedstawicieli w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, wskazanych przez: Ministra Gospodarki, Ministra Finansów, Ministra Pracy i Polityki Społecznej.
- Stronę pracowników w Podzespołe reprezentują przedstawiciele wyznaczeni (po dwóch) przez: Federację Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego, Szklarskiego i Ceramicznego – w tym Współprzewodniczący Zespołu oraz Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność” i Forum Związków Zawodowych.
- W imieniu strony pracodawców występują dwaj reprezentanci Związku Pracodawców „Polskie Szkło”.

Zadania

Podstawowym celem Podzespołu jest prowadzenie trójstronnego dialogu społecznego w celu godzenia interesów stron działających w branży hutnictwa szkła, w celu zachowania pokoju społecznego. Zadaniem Podzespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Podzespołu.

Działalność w 2011 r.

O odbyło się 1 spotkanie Podzespołu, na którym:

Tematyka posiedzenia:

- Stan aktualny regulacji BREF/BAT dla przemysłu szklarskiego w kontekście spotkania IEF we wrześniu 2011 r.
- Ochrona polskiego rynku szkła:
 - import włókna szklanego po cenach dumpingowych;
 - możliwe działania administracji i partnerów społecznych. BREF/BAT dla przemysłu szklarskiego.
- Ukraina – wszczęcie postępowania antydumpingowego dla szkła float z Polski i innych krajów.
- Przydziały uprawnień CO₂ na okres 2008–2012 rok – aktualny stan legislacyjny- oraz rozpatrzenie perspektyw 2013–2020.
- Omówienie sprawy stanowisk szkodliwych w zakładach pracy sektora szklarskiego w powiązaniu z podwyższaniem norm jakim mają odpowiadać poszczególne stanowiska.

- Sprawy różne w tym wybór Współprzewodniczącego Podzespołu reprezentującego stronę związkową.

2.9. Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniewego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Zespół Trójstronny ds. Przemysłu Stoczniewego został powołany w 2006 roku z inicjatywy organizacji związkowych działających w morskich stocznich produkcyjnych.

Od czasu rozmów i negocjacji Rządu ze stoczniovcami, które miały miejsce w 2008 roku, Zespół nie spotkał się ani razu.

3. Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

W odmiennej od Trójstronnych Zespołów Branżowych formule został powołany Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego, jedyny zespół branżowy w układzie dwustronnym – jako sformalizowana instytucja prowadząca autonomiczny dialog społeczny (bez udziału strony rządowej). Taka forma prowadzonego dialogu między partnerami społecznymi stanowi standard w instytucjach Unii Europejskiej, czyli w tzw. komitetach sektorowych.

Wcześniej związki zawodowe branży metalowej czyniły starania o powołanie odpowiedniego zespołu trójstronnego dla tej branży, lecz ostatecznie ze względu na znaczne sprywatyzowanie przemysłu metalowego powstała formuła dwustronna.

Podstawa działania

Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego, jako organ opiniodawczo-doradczy został powołany na podstawie Zarządzenia Nr 2 Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 marca 2001 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Pracowników Przemysłu Metalowego.

Skład

Członkami zespołu są przedstawiciele organizacji związkowych i pracodawców branży metalowej. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej zapewnia tylko jego obsługę przy pomocy pracowników Departamentu Dialogu i Partnerstwa Społecznego.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- wydawanie opinii w sprawach dotyczących sytuacji społeczno-ekonomicznej w przemyśle metalowym;
- zajmowanie stanowiska w sprawach związanych z sytuacją pracowników zatrudnionych w przemyśle metalowym.

Zespół ds. Pracowników Przemysłu Metalowego powołał dotychczas pięć podzespołów sektorowych: ds. Motoryzacji, ds. Przemysłu Obrabiarkowego, ds. Pracowników Przemysłu Odlewniczego, ds. Przemysłu Metali Nieżelaznych, ds. Taboru Szynowego.

Działalność w 2011 roku

Zespół nie spotkał się ani razu, podobnie jak w latach 2005–2010. Podstawową przyczyną jest całkowity brak zainteresowania ze strony pracodawców reaktywowaniem jego działalności.

4. Naczelna Rada Zatrudnienia (NRZ)

PODSTAWOWE DANE

Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPIPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Swoistym forum dialogu społecznego są rady zatrudnienia funkcjonujące na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Rady zatrudnienia działają na trzech szczeblach (bez charakteru hierarchicznego): Naczelna Rada Zatrudnienia (NRZ) – organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw pracy w sprawach polityki rynku pracy; wojewódzkie rady zatrudnienia – organy opiniodawczo-doradcze marszałków województw w sprawach polityki rynku pracy; powiatowe rady zatrudnienia – organy opiniodawczo-doradcze starostów w sprawach polityki rynku pracy.

Podstawa działania

Działa na podstawie Ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 06.10.2004 r. w sprawie rad zatrudnienia.

Skład

W skład Rady wchodzi 38 osób, powoływanych przez ministra właściwego ds. pracy spośród przedstawicieli:

- wszystkich organizacji związkowych reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (NSZZ „Solidarność”, OPZZ, FZZ);
- wszystkich organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Pracodawcy RP, PKPP, ZRP, BCC);
- ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego reprezentowanych w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- wojewódzkich rad zatrudnienia;
- organizacji pozarządowych o zasięgu krajowym zajmujących się statutowo problematyką rynku pracy;
- nauki – delegowanych przez Komitet Nauk o Pracy i Polityce Społecznej Polskiej Akademii Nauk.

Zadania

Do zadań Naczelnej Rady Zatrudnienia jako organu opiniodawczo-doradczego ministra właściwego do spraw pracy w sprawach rynku pracy, należy między innymi:

- inspirowanie przedsięwzięć zmierzających do pełnego i produktywnego zatrudnienia i rozwoju zasobów ludzkich;
- opiniowanie projektu Krajowego Planu Działań;
- opiniowanie rocznych sprawozdań z działalności Funduszu Pracy, a także ocena racjonalności gospodarowania środkami tego funduszu;
- opiniowanie okresowych sprawozdań z realizacji KPD;
- opiniowanie rocznych projektów planów finansowych Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych;
- opiniowanie okresowych sprawozdań z działalności FGŚP;
- opiniowanie projektów ustaw dotyczących promocji zatrudnienia, łagodzenia skutków bezrobocia oraz aktywizacji zawodowej.

Działalność w 2011 roku

Naczelna Rada Zatrudnienia w 2011 r. na 4 posiedzeniach zajmowała się następującą tematyką:

- Podsumowanie pracy NRZ w 2011 r.
- Plan pracy NRZ na 2012 r.
- Projekt założeń do ustawy implementującej dyrektywę 2009/52 dotyczącą minimalnych norm w odniesieniu do kar i środków stosowanych wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli krajów trzecich.
- Omówienie realizacji Programu „Solidarność pokoleń – Działania dla zwiększenia aktywności zawodowej osób w wieku 50+”.
- Założenia modernizacji systemu kształcenia zawodowego w świetle potrzeb gospodarki i oceny pracodawców.
- Sprawozdanie z realizacji planu Funduszu Pracy w 2010 r.
- Sprawozdanie z wykonania planu Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w 2010 r.
- Sytuacja osób niepełnosprawnych na rynku pracy po ostatniej nowelizacji ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

- Prezentacja projektu sprawozdania rocznego z realizacji Krajowego Planu Działań na Rzecz Zatrudnienia na lata 2009–2011.
- Omówienie planu finansowego Funduszu Pracy na 2012 r.
- Omówienie planu finansowego Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na 2012 r.

Naczelna Rada Zatrudnienia na posiedzeniu w dniu 27 października 2011 r. przyjęła wnioski o odrzucenie planu finansowego Funduszu Pracy oraz FGŚP na 2012 rok oraz powołany został zespół roboczy do wypracowania stanowiska w sprawie FP i FGŚP.

Ponadto działają wojewódzkie i powiatowe rady zatrudnienia.

Wojewódzkie rady zatrudnienia to instytucje dialogu regionalnego w strukturze samorządowej. Są organami opiniotawczo-doradczymi marszałka województwa w sprawach polityki rynku pracy.

Powiatowe rady zatrudnienia, jako instytucje dialogu regionalnego, są organami opiniotawczo-doradczymi starosty w sprawach polityki rynku pracy.

5. Rada Pomocy Społecznej (RPS)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	6

Podstawa działania

Rada Pomocy Społecznej to organ opiniotawczo-doradczy w sprawach pomocy społecznej działający przy ministrze właściwym ds. zabezpieczenia społecznego. Do 30 kwietnia 2004 r. Rada funkcjonowała na podstawie ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej oraz rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 9 kwietnia 1991 roku w sprawie organizacji oraz trybu działania Rady Pomocy Społecznej. Od dnia 1 maja 2004 r. funkcjonuje na podstawie ustawy z dnia 12 marca

2004 r. o pomocy społecznej oraz rozporządzenia Ministra Polityki Społecznej z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie Rady Pomocy Społecznej.

Skład

W skład Rady wybieranych jest nie więcej niż 20 osób, które reprezentują jednostki organizacyjne pomocy społecznej, jednostki samorządu terytorialnego, wojewodów, organizacje społeczne i zawodowe, kościoły i inne związki wyznaniowe oraz środowiska naukowe. W obecnym składzie Rady (VI kadencja) jest 20 przedstawicieli ww. środowisk.

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- opiniowanie projektów aktów prawnych oraz inicjowanie zmian przepisów prawa w zakresie pomocy społecznej;
- przygotowywanie ekspertyz dotyczących wybranych obszarów pomocy społecznej;
- przedstawianie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego okresowych informacji o swojej działalności;
- przyjmowanie i opiniowanie dla ministra wniosków o nagrody specjalne za wybitne osiągnięcia w zakresie pomocy społecznej.

Działalność w 2011 roku

W 2011 roku odbyło się 6 posiedzeń Rady:

Główne tematy posiedzeń to:

- opieka długoterminowa w Polsce – prace zespołu ds. domów pomocy społecznej;
- problematyka kształcenia pracowników socjalnych w Polsce;
- praca nad założeniami do ustawy o pomocy społecznej.

W 2011 r. Rada otrzymała do opinii ok. 14 aktów prawnych. Członkowie Rady brali również udział w posiedzeniach Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

6. Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Krajowa Rada Konsultacyjna do Spraw Osób Niepełnosprawnych została powołana na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. Nr 123, poz. 776 z późn. zm.)

Rada jest organem doradczym Pełnomocnika, stanowiącym forum współpracy na rzecz osób niepełnosprawnych przedstawicieli rządu, samorządu terytorialnego i organizacji społecznych.

Skład

- pięciu przedstawicieli organów administracji rządowej, w tym jednego przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- pięciu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego;
- przedstawicieli organizacji pozarządowych, w tym:
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców, reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych”,
 - po jednym przedstawicielu każdej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych,
 - przedstawicieli innych, niż wymienione, organizacji pozarządowych w liczbie równej przedstawicielom tych organizacji; przepis ust. 1a stosuje się odpowiednio.

Kadencja Rady trwa 4 lata (kadencja obowiązywała od 1.10.2007 r. do 30.09.2011 r.)

Zadania

Do zakresu działania Rady należy:

- Przedstawianie Pełnomocnikowi Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych:
 - propozycji przedsięwzięć zmierzających do integracji osób niepełnosprawnych,
 - propozycji rozwiązań w zakresie zaspokajania potrzeb osób niepełnosprawnych, wynikających z niepełnosprawności,
 - opinii do dokumentów przedkładanych Radzie przez Pełnomocnika, w tym do projektów aktów prawnych mających lub mogących mieć wpływ na sytuację osób niepełnosprawnych, planów finansowych oraz sprawozdań Funduszu, rządowych programów działań na rzecz osób niepełnosprawnych oraz informacji o ich realizacji, rocznych informacji o działalności Rady.
- Sygnalizowanie odpowiednim organom potrzeby wydania lub zmiany przepisów dotyczących sytuacji osób niepełnosprawnych.

Działalność w 2011 roku

W 2011 roku Rada spotkała się na 4 posiedzeniach, na których miało miejsce:

- Omówienie propozycji zmian w budżecie PFRON uwzględniających skutki finansowe związane z nowelizacją ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.
- Przedstawienie projektu założeń do projektu ustawy o języku migowym i innych środkach wspierania w komunikowaniu się.
- Przedstawienie informacji o projektach rozporządzeń MPiPS zmieniające rozporządzenia:
 - w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia;
 - w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – dotyczy to wyodrębnienia głucho-słoty jako samodzielnej przyczyny niepełnosprawności.
- Informacja dotycząca rozporządzenia w sprawie wykonywania niektórych przepisów ustawy o podatku od towarów i usług – zmiany w zakresie turnusów rehabilitacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. ze zm.

- Przedstawienie Porozumienia o współpracy w zakresie wspierania działań samorządów powiatowych na rzecz realizacji praw osób niepełnosprawnych i ich integracji społecznej zawarte w dniu 1 lutego 2011 roku.
- Zaprezentowanie ankiety skierowanej do organizacji pozarządowych w kontekście urzeczywistnienia Uchwały Sejmu RP z dnia 1.08.1997 r. Karta Praw Osób Niepełnosprawnych.
- Przedstawienie informacji dot. osobowości i prawnej PFRON.
- Przedstawienie planu finansowego PFRON na rok 2011 po korekcie, programy celowe w szczególności Komputer dla Homera.
- Przedstawienie informacji dotyczącej sytuacji finansowej PFRON po I półroczu 2011 r.
- Ocena pracy Krajowej Rady Konsultacyjnej ds. Osób Niepełnosprawnych w kadencji 2007–2011 (efekty) oraz rekomendacje tematów dla następnej Rady.
- Postulat o nowe programy PFRON.
- Informacja dotycząca wdrażania Konwencji ONZ o Prawach Osób Niepełnosprawnych.
- Ocena pracy Krajowej Rady Konsultacyjnej ds. Osób Niepełnosprawnych w kadencji 2007–2011 (efekty) oraz rekomendacje tematów dla następnej Rady.
- 20-lecie systemu wsparcia osób niepełnosprawnych, wręczenie okolicznościowych medali.

W 2011 roku Rada przyjęła następujące uchwały:

- UCHWAŁA NR 1/2011 Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie: utrzymania osobowości prawnej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.
- UCHWAŁA NR 2/2011 Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych z dnia 1 marca 2011 r. w sprawie: opinii do projektów rozporządzeń MPiPS zmieniających rozporządzenia:
 - w sprawie kryteriów oceny niepełnosprawności u osób w wieku do 16 roku życia;

- w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności – dotyczy to wyodrębnienia głucho-ślepoty jako samodzielnej przyczyny niepełnosprawności.
- UCHWAŁA NR 3/2011 Krajowej Rady Konsultacyjnej do Spraw Osób Niepełnosprawnych z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych.

Oprócz Rady Krajowej na niższym poziomie działają **wojewódzkie społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych** jako organy opiniodawczo-doradcze marszałków województw oraz **powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych** jako organy opiniodawczo-doradcze starostów, działające na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. (z późniejszymi zm.) o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 25 marca 2003 r. w sprawie organizacji oraz trybu działania wojewódzkich i powiatowych społecznych rad do spraw osób niepełnosprawnych.

7. Komitet Zespół Roboczy w sprawie wypracowania koncepcji systemowego rozwiązania problemu finansowania i zarządzania Biblioteką Centralną Polskiego Związku Niewidomych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół roboczy
Podstawa działania	Porozumienie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	6

Podstawa działania

Zespół Roboczy w sprawie wypracowania koncepcji systemowego rozwiązania problemu finansowania i zarządzania Biblioteką Centralną Polskiego Związku Niewidomych został powołany na podstawie Porozumienia o współpracy na rzecz rozwoju Biblioteki Centralnej Polskiego Związku

Niewidomych zawartego w dniu 22 grudnia 2010 roku pomiędzy Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Pełnomocnikiem Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych Prezesem Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych a Prezesem Zarządu Głównego Polskiego Związku Niewidomych.

Skład

Zespół Roboczy składa się z przedstawicieli: Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Biblioteki Narodowej, Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Polskiego Związku Niewidomych.

Zadania

Zespół Roboczy w sprawie wypracowania koncepcji systemowego rozwiązania problemu finansowania i zarządzania Biblioteką Centralną Polskiego Związku Niewidomych poprzez:

- opracowanie i wdrożenie programów pozwalających na wsparcie finansowe działalności Biblioteki Centralnej PZN;
- tworzenie inicjatyw pozwalających na wsparcie finansowe ze środków pozostających w dyspozycji MKiDN działalności Biblioteki Centralnej;
- opracowania i wdrożenia programu zatwierdzonego RN PFRON pozwalającą na wsparcie finansowe ze środków PFRON działalności Biblioteki Centralnej PZN w zakresie uzgodnionym z pozostałymi stronami Porozumienia;
- nadzór nad opracowaniem założeń programu.

Działalność w 2011 r.

Na 6 spotkaniach miało miejsce:

- Ustalenie zasad prac i funkcjonowania Zespołu, przyjęcie harmonogramu prac.
- Propozycja Zespołu przeprowadzenia kompleksowego audytu w Bibliotece Centralnej Polskiego Związku Niewidomych.
- zwiedzanie biblioteki oraz zapoznanie się ze zbiorami i funkcjonowaniem Biblioteki Centralnej PZN.
- Propozycja włączenia do współpracy prawników reprezentujących strony porozumienia, którzy utworzą podzespół, do przeanalizowania aktów prawnych.

- Przedstawienie informacji nt.: funkcjonowania bibliotek dla osób niewidomych w wybranych krajach Europy.
- Przedstawienie projektu nowelizacji art. 25 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r., o bibliotekach.
- Omówienie zakresu merytorycznego przygotowanego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego i Biura Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych.

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego

8. Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Podstawę prawną powołania i działalności Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006 stanowią przepisy art. 35 *rozporządzenia Rady (WE) Nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych* oraz art. 39 i 40 ustawy o *Narodowym Planie Rozwoju z dnia 20 kwietnia 2004 r.*, (Dz.U. z 2004 r., Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.), zapisy Narodowego Planu Rozwoju zatwierdzonego *rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 czerwca 2004 r. w sprawie przyjęcia Narodowego Planu Rozwoju na lata 2004–2006* (Dz.U. Nr 149, poz. 1567 z późn. zm.) oraz *Podstaw Wsparcia Wspólnoty dla Polski na lata 2004–2006* zatwierdzonych decyzją Komisji Europejskiej w dniu 22 czerwca 2004 r.

Komitet Monitorujący Narodowy Plan Rozwoju (KM NPR), zgodnie z treścią przepisu art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (Dz.U. z 2004 r. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm.) o *Narodowym Planie Rozwoju*, został powołany *Zarządzeniem Nr 68 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004–2006*. Ww. Zarządzenie zostało zmienione *Zarządzeniem Nr 134 Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 2005 r.* oraz *Zarządzeniem Nr 177 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 listopada 2006 r.* Ostatniej zmiany wspomnianego Zarządzenia dokonano w dniu 15 listopada 2011 r. *Zarządzeniem Nr 88 Prezesa Rady Ministrów*.

Sekretariat KM NPR / PWW został usytuowany w Instytucji Zarządzającej PWW w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego.

Skład

Zgodnie z § 3 *Zarządzenia Nr 134 Prezesa Rady Ministrów* z dnia 20 grudnia 2005 r. (z późn. zm.) Przewodniczącym Komitetu jest minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel. Członkami Komitetu Monitorującego NPR / PWW są, obok przedstawicieli strony rządowej (20 osób), reprezentanci strony samorządowej (22 osoby) oraz partnerów społeczno-gospodarczych (20 osób). W chwili obecnej w pracach Komitetu uczestniczy 62 przedstawicieli

Zadania

- wyrażanie opinii i wniosków w zakresie dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach realizacji Planu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie, przed przedłożeniem Radzie Ministrów, rocznych sprawozdań i sprawozdań końcowych z realizacji Narodowego Planu Rozwoju;
- monitorowanie przebiegu oraz ocena efektywności i skuteczności realizacji Planu;
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty propozycji zmian w ramach poszczególnych programów operacyjnych, które ułatwią osiągnięcie celów Planu lub usprawnią zarządzanie pomocą, w tym zarządzanie finansowe;
- opiniowanie zgłoszonych przez IZ PWW propozycji przesunięć środków pomiędzy programami i priorytetami w ramach Planu;
- inne sprawy zgłoszone przez przewodniczącego albo członków Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju.

Działalność w 2011 r.

Komitet Monitorujący odbył 2 posiedzenia; tematami były:

- zatwierdzenie sprawozdania rocznego z realizacji Narodowego Planu Rozwoju/ Podstaw Wsparcia Wspólnoty w 2010 r.;
- przedstawienie informacji na temat przebiegu zamknięcia pomocy UE na lata 2004–2006;
- przedstawienie informacji na temat aktualnego stanu realizacji projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności na lata 2004–2006 w kontekście przygotowań do zamknięcia Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności na lata 2004–2006.

W 2011 r. strona polska przekazała do Komisji Europejskiej ostatnie dokumenty zamknięcia pomocy w ramach perspektywy 2004–2006, tj. dla PIW Interreg IIIA *Polska – Białoruś – Ukraina*. Ponadto w 2011 r. Komisja Europejska zatwierdziła sprawozdania końcowe dla wszystkich programów perspektywy 2004–2006, z wyjątkiem *SPO Rybołówstwo i przetwórstwo ryb*, zaś dla PO *Pomoc techniczna*, PIW Interreg IIIA *Polska – Słowacja*, PIW Interreg IIIA *Polska – Białoruś – Ukraina* oraz PIW *Equal* Komisja Europejska rozliczyła salda końcowe.

W związku z przekazaniem do końca marca 2011 r. do Komisji Europejskiej wszystkich dokumentów zamknięcia dla programów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych dla Polski na lata 2004–2006, nastąpiło wyczerpanie zasadniczego przedmiotu prac Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju / Podstawy Wsparcia Wspólnoty 2004–2006. Jednak biorąc pod uwagę, że Komitet jest zobowiązany funkcjonować do czasu rozliczenia projektów współfinansowanych w ramach *Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności na lata 2004–2006*, co może potrwać nawet do 2013 r., Ministerstwo Rozwoju Regionalnego w 2011 r. podjęło prace nad częściowym ujednoczeniem składu KM NPR i KK NSRO, które miało na celu umożliwienie organizacji posiedzeń Komitetów w tym samym terminie i dzięki temu ograniczenie obciążeń administracyjnych członków wspomnianych gremiów. Z tego też względu dokonano zmiany Zarządzenia Nr 68 Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 lipca 2004 r. w sprawie Komitetu Monitorującego Narodowy Plan Rozwoju 2004–2006. Zarządzenie zmieniające weszło w życie w dniu 15 listopada 2011 r. Wprowadzone zmiany polegają głównie na zaktualizowaniu składu Komitetu w zakresie instytucji wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego oraz Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W związku z faktem, że projekty współfinansowane z Funduszu Spójności na lata 2004–2006 są wciąż realizowane, prace Komitetu Monitorującego NPR / PWW 2004–2006 potrwać najprawdopodobniej do końca 2012 r., ewentualnie do połowy 2013 r., do czasu zatwierdzenia sprawozdania końcowego z realizacji NPR.

Nadal do najważniejszych trudności w działalności Komitetu Monitorującego NPR / PWW należy zaliczyć niewielkie zaangażowanie części członków w jego prace, co wpływa na trudności w uzyskaniu kworum podczas spotkań.

Zgodnie z zapisami art. 39 ust. 9 ustawy o *Narodowym Planie Rozwoju* w 2012 r. planowane są dwa posiedzenia Komitetu w I oraz II półroczu 2012 r., których przedmiotem będzie – podobnie jak to miało miejsce w 2011 r. – zatwierdzenie sprawozdania rocznego z realizacji NPR 2004–2006 oraz informacja nt. stanu realizacji oraz przygotowań do zamknięcia Strategii Wykorzystania Funduszu Spójności na lata 2004–2006.

9. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Transport (SPOT), lata 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Komitet Monitorujący SPOT działa na podstawie Zarządzenia nr 32 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego do spraw Sektorowego Programu Operacyjnego Transport, na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206 z późn. zm). Tryb działania Komitetu określa Regulamin przyjęty w formie uchwały 18 grudnia 2006 r.

Skład

Członkami KM SPOT są:

- **przedstawiciele administracji rządowej** (ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw administracji publicznej, ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej, ministra właściwego do spraw budownictwa, gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej);

- **przedstawiciele administracji samorządowej** (10 przedstawicieli wskazanych przez organizacje wymienione w art. 42 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju);
- **przedstawiciele partnerów społecznych** (po jednym przedstawicielu z każdej organizacji pracowników i z każdej organizacji pracodawców wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego, dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych, wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, w tym jeden przedstawiciel organizacji ekologicznych, przedstawiciel środowiska naukowego, wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego).

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie Uzupelnienia Programu oraz propozycji jego zmian;
- badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie i Uzupelnieniu Programu;
- badanie rezultatów realizacji Programu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie sprawozdań okresowych, rocznych oraz sprawozdania końcowego;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie zmian w Programie;
- zgłaszanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian w ramach Programu;
- rozpatrywanie i zatwierdzanie planu działań promocyjnych w ramach Programu oraz proponowanie jego zmian.

Działalność w 2011 r.

Zespół w roku 2011 nie spotkał się ani razu. Końcowe sprawozdanie z realizacji SPOT zostało przyjęte w 2010 r.

10. Komitet Monitorujący Strategię Wykorzystania Funduszu Spójności

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Komitet Monitorujący został powołany na podstawie art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206) oraz Zarządzenia Nr 19 Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 11 sierpnia 2004 roku w sprawie Komitetu Monitorującego Strategię wykorzystania Funduszu Spójności.

Skład

Pracem Komitetu przewodniczy minister właściwy ds. rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel.

- W pracach Komitetu, na prawach stałych członków uczestniczą:
- przedstawiciel ministra właściwego ds. finansów publicznych jako Instytucji Płatniczej;
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. transportu jako Instytucji Pośredniczącej w sektorze transportu;
 - przedstawiciel ministra właściwego ds. środowiska jako Instytucji Pośredniczącej w sektorze środowiska;
 - przedstawiciel Komisji Europejskiej.

Na pisemne zaproszenie Przewodniczącego, w pracach Komitetu Monitorującego mogą uczestniczyć, z prawem głosu, przedstawiciele następujących instytucji: Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Wojewódzkich Funduszy Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, podmiotów odpowiedzialnych za realizację projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, beneficjentów, Europejskiego Banku Inwestycyjnego lub innych międzynarodowych instytucji finansowych współfinansujących dany projekt.

Jeżeli zakres omawianych spraw tego wymaga w posiedzeniach Komitetu, na pisemne zaproszenie Przewodniczącego, mogą uczestniczyć w charakterze obserwatora eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

Zadania

Do zadań Komitetu Monitorującego należy:

- monitorowanie realizacji projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z Funduszu Spójności, w odniesieniu do postępów ich realizacji na podstawie rzeczowych i finansowych wskaźników, w tym opiniowanie półrocznych oraz rocznych raportów monitorujących z realizacji projektów;
- ocena rezultatów wdrażania projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności, w tym ocena zgodności realizowanego projektu z politykami Wspólnoty Europejskiej w szczególności polityką ochrony środowiska;
- proponowanie działań wymaganych do osiągnięcia celów określonych dla projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności;
- opiniowanie wniosków dotyczących zmian w zakresie wielkości oraz warunków przyznanej pomocy;
- informowanie mediów o postępie w realizacji projektów współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Monitorującego, podczas których:

- omówiono postęp w realizacji projektów współfinansowanych w ramach Funduszu Spójności;
- omówiono najważniejsze kwestie horyzontalne dotyczące przede wszystkim oszczędności i przekroczeń kosztów w projektach, modyfikacji projektów oraz harmonogramów zamykania projektów;
- podjęto decyzję o wykorzystaniu odsetek zgromadzonych na rachunku Instytucji Płatniczej dla Funduszu Spójności.

11. Komitet Monitorujący dla Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Podstawą Komitetu Monitorującego dla Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego jest Zarządzenie nr 22 Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 lutego 2005 r., na podstawie art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz.U. z 2003 Nr 24, poz. 199 i Nr 80, poz. 717 oraz z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703), z późn. zmianami.

Skład

- Przewodniczący – minister właściwy ds. rozwoju regionalnego albo jego przedstawiciel w randze sekretarza stanu lub podsekretarza stanu. Wiceprzewodniczący – minister właściwy ds. wewnętrznych albo jego przedstawiciel w randze sekretarza stanu lub podsekretarza stanu. Sekretarz – wyznaczony spośród członków Komitetu, dyrektorzy właściwych komórek organizacyjnych, wyznaczeni przez:
 - ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
 - ministra właściwego do spraw integracji europejskiej,
 - ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego,
 - ministra właściwego do spraw nauki,
 - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
 - ministra właściwego do spraw sprawiedliwości,
 - ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego,
 - ministra właściwego do spraw środowiska,
 - ministra właściwego do spraw transportu,
 - ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,

- ministra właściwego do spraw zagranicznych,
- ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych: siedmiu przedstawicieli organizacji pracodawców i pracowników – wyznaczonych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych, sześciu przedstawicieli organizacji pozarządowych – wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, trzech przedstawicieli środowisk naukowych – wyznaczonych przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego;
- przedstawiciele strony samorządowej: po dwóch ze Związku Gmin Wiejskich, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Województw RP, Unii Miasteczek Polskich, Unii Metropolii Polskich, jednego przedstawiciela Forum Polskich Regionów Granicznych, trzech przedstawicieli Konwentu Marszałków.

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- Dokonywanie oceny efektywności i skuteczności wykorzystania środków finansowych dostępnych w ramach obu Mechanizmów Finansowych.
- Okresowe badanie przebiegu prac realizowanych w ramach przedsięwzięć objętych Mechanizmami Finansowymi.
- Opiniowanie i rekomendowanie do zatwierdzania okresowych sprawozdań z realizacji programu.
- Opiniowanie i rekomendowanie propozycji zmian zgłoszonych przez Krajowy Punkt Kontaktowy lub członków Komitetu, w tym propozycji przesunąć środków finansowych pomiędzy priorytetami.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 2 posiedzenia KM:

- Przyjęcie uchwałą „Sprawozdania rocznego z wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG w Polsce” za okres styczeń – grudzień 2010 r.
- Przyjęcie uchwałą „Sprawozdania rocznego z wdrażania Norweskiego Mechanizmu Finansowego w Polsce” za okres styczeń – grudzień 2010 r.
- Przedstawienie aktualnych informacji na temat wdrażania Mechanizmu Finansowego EOG oraz Norweskiego Mechanizmu Finansowego.
- Przedstawienie podsumowania realizacji Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Norweskiego Mechanizmu

Finansowego 2004–2009 w Polsce oraz zaprezentowanie ogólnych informacji na temat nowej perspektywy Mechanizmów Finansowych 2009–2014 w Polsce.

12. Komitet Monitorujący dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (SPPW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Komitet Monitorujący SPPW jest organem pomocniczym Ministra Rozwoju Regionalnego działającym na podstawie: Zarządzenie nr 4 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy; Zarządzenie nr 9 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 maja 2009 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego dla Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy (na podstawie art. 7 ust. 4 pkt 5 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów, Dz.U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 z późn. zm.).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego albo jego przedstawiciel w randze sekretarza stanu lub podsekretarza stanu, pełniący funkcję Krajowej Instytucji Koordynującej;
- po jednym przedstawicielu ministrów zaangażowanych we wdrażanie środków dostępnych w ramach Programu:
 - ministra właściwego do spraw gospodarki,
 - ministra właściwego do spraw nauki,
 - ministra właściwego do spraw środowiska,
 - ministra właściwego do spraw wewnętrznych,

- ministra właściwego do spraw transportu,
 - ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego,
 - ministra właściwego do spraw zdrowia;
- po jednym przedstawicielu regionalnych i lokalnych władz samorządowych z województw lubelskiego, małopolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego; organizacji pozarządowych oraz partnerów społecznych i gospodarczych (ze strony związków zawodowych i organizacji pracodawców).

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- akceptowanie kryteriów oceny projektów w ramach Programu Współpracy;
- dokonywanie przeglądu procesu wyboru projektów w ramach Programu Współpracy;
- okresowe badanie postępu w realizacji Programu Współpracy i osiągnięcia przez niego założonych celów.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 2 posiedzenia, na których omówione zostały następujące tematy:

- *Raport roczny z wdrażania Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy za okres od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r.* – przyjęcie raportu (Uchwała nr 1/2011 z dn. 8.03.2011 r.).
- Zmiana Regulaminu KM dla SPPW, § 6 ust.1 otrzymująca brzmienie: „Posiedzenia Komitetu odbywać się będą w terminach przewidzianych w systemie monitorowania Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, co najmniej dwa razy w roku” – zmiana przyjęta (Uchwałą nr 2/2011 z dn. 8.03.2011 r.).
- Aktualny stan zaawansowania prac prowadzonych w ramach programu za okres od początku realizacji do marca 2011 r.
- Prezentacja projektu realizowanego w ramach SPPW: „Zwiększanie konkurencyjności regionów poprzez społeczną odpowiedzialność biznesu (CSR)”, przeprowadzona przez przedstawiciela Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, Instytucji Realizującej dla projektu.
- Aktualny stan zaawansowania prac prowadzonych w ramach programu za okres od początku realizacji do listopada 2011 r.

13. Komitet Koordynacyjny Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Koordynacyjny
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

KK NSRO powołany został na podstawie Zarządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego Nr 6 z 11 kwietnia 2007 r.

Podstawą funkcjonowania Komitetu są zapisy Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia na lata 2007–2013, zgonie z którymi KK NSRO tworzy się do prawidłowej realizacji funkcji koordynacji polityk horyzontalnych, jak i strategicznego monitorowania realizacji NSRO.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

- przedstawiciele strony rządowej, w tym instytucji zaangażowanych w realizację programów operacyjnych na lata 2007–2013 polityki spójności, Wspólnej Polityki Rolnej oraz Wspólnej Polityki Rybnej;
- ze strony samorządowej przedstawiciele instytucji zarządzających regionalnymi programami operacyjnymi oraz Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- Ponadto w pracach Komitetu biorą udział przedstawiciele partnerów społeczno-gospodarczych, w tym: organizacji pracowników i organizacji pracodawców, organizacji pozarządowych, środowiska akademicko-naukowego.

Dodatkowo w posiedzeniach KK NSRO mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu m.in. przedstawiciele Komisji Europejskiej.

Zadania

- monitorowanie realizacji NSRO oraz poszczególnych programów operacyjnych;

- monitorowanie spójności realizowanych polityk w zakresie polityki konkurencyjności, Wspólnej Polityki Rolnej i Wspólnej Polityki Rybackiej z polityką spójności oraz innymi politykami rozwojowymi;
- przedstawianie wniosków i rekomendacji wynikających z corocznych informacji na temat zgodności działań realizowanych w ramach programów operacyjnych z odpowiednimi politykami Wspólnoty;
- formułowanie opinii i rekomendacji na temat przebiegu wdrażania polityk horyzontalnych w celu zapewnienia spójności realizacji polityki rozwoju;
- zapewnienie zgodności programów operacyjnych ze średniookresową strategią rozwoju kraju;
- monitorowanie poziomu wydatków ponoszonych w ramach realizacji polityki spójności, służących realizacji Strategii Lizbońskiej;
- opiniowanie propozycji modyfikacji systemu realizacji NSRO i jego usprawnień, wynikających z analiz, raportów i informacji;
- opiniowanie działań naprawczych dotyczących problemów z realizacją programów operacyjnych;
- opiniowanie i zatwierdzanie raportu z realizacji PO na potrzeby podziału krajowej rezerwy wykonania;
- wydawanie opinii na temat zgodności działań realizowanych w ramach krajowych programów operacyjnych z działaniami realizowanymi w ramach regionalnych programów operacyjnych;
- monitorowanie spójności realizowanych działań w ramach programów operacyjnych celu Konwergencja i celu Europejska współpraca terytorialna z innymi działaniami strukturalnymi;
- monitorowanie spójności realizowanych działań w ramach programów operacyjnych celu Konwergencja i celu Europejska współpraca terytorialna z działaniami realizowanymi ze środków Mechanizmu Finansowego EOG i Norweskiego Mechanizmu Finansowego;
- zapewnienie prawidłowości funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli dla poszczególnych PO;
- monitorowanie stosowania zasady równości szans oraz zasady zrównoważonego rozwoju w ramach PO.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. odbyły się 2 spotkania KK NSRO. Podczas spotkań:

- przyjęto uchwały KK NSRO ws. alokacji dodatkowych środków wspólnotowych oraz realokacji w ramach krajowych i regionalnych programów operacyjnych;

- zaprezentowano informację o stanie realizacji Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007–2013;
- zaprezentowano doświadczenia i wnioski z wdrażania Narodowego Planu Rozwoju 2004–2006 w świetle oceny ex-post;
- przyjęto uchwałę w sprawie przyjęcia Regulaminu pracy Komitetu Koordynacyjnego Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013;
- przedstawiono sprawozdanie z realizacji w 2010 roku Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia oraz aktualna informacja o stanie realizacji NSRO i programów operacyjnych;
- zaprezentowano stanu prac nad zmianami programów operacyjnych w ramach procesu przeglądu śródkresowego;
- przedstawiono wyniki badania ewaluacyjnego pt. „Ocena realizacji projektów partnerskich realizowanych w ramach krajowych i regionalnych programów operacyjnych w okresie perspektywy finansowej 2007–2013”.

Ponadto w trybie procedur pisemnych przyjęto uchwały w sprawie przewodniczącego grupy ds. energetyki, w sprawie Strategii Komunikacji Funduszy UE, w sprawie powołania Grupy roboczej ds. koordynacji i komplementarności oraz szereg uchwał w sprawie zmiany *Linii demarkacyjnej pomiędzy Programami Operacyjnymi Polityki Spójności, Wspólnej Polityki Rolnej i Wspólnej Polityki Rybackiej*.

14. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013 (PO KL)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO KL działa na podstawie art. 36 ust. 2 *ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju* (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 z późn. zm.). Jego skład i zadania określa Zarządzenie nr 10 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 13 maja 2009 r.

Skład

ze strony rządowej:

- przewodniczący Komitetu – właściwy Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego; przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji koordynującej 16 Regionalnych Programów Operacyjnych, przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce, przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej, przedstawiciel Prezesa Rady Ministrów, przedstawiciele ministrów właściwych – ze względu na rodzaj działalności objętej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013:
 - ministra właściwego do spraw pracy i zabezpieczenia społecznego,
 - ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania,
 - ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego,
 - ministra właściwego do spraw administracji publicznej,
 - ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu każdej Instytucji Pośredniczącej komponentu regionalnego PO KL;
- przedstawiciel ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego określonych w ustawie z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759),
- przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw RP;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- po jednym przedstawicielu z każdej organizacji pracowników i organizacji pracodawców, wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080 z późn. zm.) ,

- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873 z późn. zm.),
- dwóch przedstawicieli środowiska akademicko-naukowego: przedstawiciel wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego i przedstawiciel wskazany przez Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatorów bez prawa do głosowania przedstawiciel kontroli skarbowej, przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, przedstawiciel Instytucji Audytowej, przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny, przedstawiciel Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej, przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy i zabezpieczenia społecznego – jako odpowiedzialnego za wspieranie równości szans kobiet i mężczyzn, po jednym przedstawicielu pozostałych ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego samorządu terytorialnego, o których mowa w § 1 ust. 2 pkt 3 lit. b, którzy nie mają statusu członka Komitetu z prawem do głosu, inne osoby na zaproszenie Przewodniczącego.

W pracach Komitetu może uczestniczyć również przedstawiciel Komisji Europejskiej z głosem doradczym – z inicjatywy własnej przedstawiciela Komisji Europejskiej lub na wniosek KM PO KL.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy są zgłoszone propozycje zmian w Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013;

- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013;
- zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013 ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności, określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25) lub służących usprawnieniu zarządzania Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wszelkich propozycji zmian treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu Europejskiego Funduszu Społecznego;
- dodatkowe zadania wynikające ze specyfiki Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013:
 - nadzorowanie zgodności realizowanego wsparcia z polityką równych szans,
 - analizowanie i zatwierdzanie zakresu tematów dla projektów innowacyjnych,
 - rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia rocznych Planów działania dla Priorytetów I–V Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - rekomendowanie Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki 2007–2013 przyjęcia Planów Działania 2007–2008 dla Priorytetów VI–IX Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013,
 - powoływanie tematycznych grup roboczych,
 - powołanie i nadzorowanie funkcjonowania 16 Podkomitetów Monitorujących Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 4 posiedzenia Komitetu Monitorującego PO KL:

- Informacje na temat stanu wdrażania PO KL.
- Przedstawienie informacji nt. funkcjonowania Grup roboczych KM PO KL w 2010 r.

- Rekomendowanie części Planów działania na 2011 r. wyłączonych z decyzji podczas XIV posiedzenia Komitetu Monitorującego PO KL w 2010 r.
- Zatwierdzenie rekomendacji z badania pn. Ocena systemu zarządzania i wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013.
- Przegląd rekomendacji z badania pn. Ocena realizacji zasady partnerstwa w ramach SPO RZL i PO KL.
- Podsumowanie wyników rocznego audytu systemu zarządzania i kontroli w ramach PO KL przeprowadzonego przez Instytucję Audytowi.
- Prezentacja wyników projektu OECD LEED i Ministerstwa Rozwoju Regionalnego pn. Rozwój umiejętności i szkolenia w ramach MSP.
- Prezentacja wyników ankiety dotyczącej kosztów zarządzania w poszczególnych państwach członkowskich UE.
- Omówienie propozycji obszarów wsparcia w ramach krajowej rezerwy wykonania.
- Zatwierdzenie sprawozdania z realizacji PO KL w 2010 r.
- Prezentacja oraz zatwierdzenie zmian w Programie Kapitał Ludzki 2007–2013.
- Przedstawienie wyników Badania osiągniętych wartości wskaźników rezultatu komponentu regionalnego PO KL.
- Modyfikacja Planów działania 2011 i zawartych w nich kryteriów wyboru projektów.
- Przedstawienie wyników i zatwierdzenie rekomendacji z badania metaewaluacyjnego projektów systemowych Regionalnych Ośrodków Polityki Społecznej.
- Podsumowanie przeglądów realizacji Planów działania 2010.
- Prezentacja sprawozdania za I półrocze 2011 r.
- Informacja NT. postępu prac w związku z przeglądem śródkresowym PO KL, z uwzględnieniem planowanych zmian w Szczegółowym Opisie Priorytetów (SzOP) PO KL.
- Prezentacja założeń projektów Planów działania na 2012 r.
- Przedstawienie wyników badania projektu OECD pn. Climate Change, Employment and Local Development.
- Zatwierdzenie rekomendacji z badania ewaluacyjnego pn. Metaewaluacja projektów systemowych realizowanych w Działaniu 7.1 PO KL.

- Zatwierdzenie rekomendacji z badania ewaluacyjnego pn. Badanie osiągniętych wartości wskaźników rezultatu komponentu regionalnego PO KL.
- Zmiany w Planach Działania na 2011 r.
- Przedstawienie raportów końcowych z badań ewaluacyjnych z tabelami wdrażania rekomendacji Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.
- Przedstawienie raportów końcowych z badań ewaluacyjnych z tabelami wdrażania rekomendacji Ministerstwa Edukacji Narodowej.
- Przedstawienie wyników badania ewaluacyjnego pn. Ocena zakresu wykorzystania materiałów informacyjno-promocyjnych (gadżetów) w projektach realizowanych w ramach PO KL.
- Przedstawienie informacji nt. aktualnego stanu wdrażania PO KL oraz postępu prac w związku z przeglądem śródkresowym PO KL.
- Prezentacja wyników raportu ewaluacyjnego pn. Ewaluacja wskaźnika oceny wpływu EFS na funkcjonowanie publicznych służb zatrudnienia oraz wskaźnika oceny wpływu EFS na funkcjonowanie instytucji pomocy społecznej.
- Prezentacja oceny Instytucji Zarządzającej dotyczącej PD na 2012 r. Rekomendowanie PD na 2012 r.
- Informacja nt. zmian w Wytycznych w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach PO KL. Dyskusja w sprawie zatwierdzenia ogólnego kryterium horyzontalnego dot. stosowania uproszczeń w rozliczaniu środków EFS.
- Przedstawienie wyników badania pn. Badanie wskaźnika Gender Index w instytucjach zaangażowanych we wdrażanie PO KL.
- Aktualizacja Planu komunikacji PO KL.
- Przedstawienie projektu innowacyjnego pn. Adaptacja modelu „Well-Box” jako narzędzia wydłużenia wieku aktywności zawodowej na mazowieckim regionalnym rynku pracy.
- Informacja nt. przyszłego okresu programowania.

W 2011 r. Komitet Monitorujący PO KL podjął następujące uchwały:

- Uchwała w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Planach Działania komponentu centralnego i regionalnego Programu Kapitał Ludzki na 2011 rok.

- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji płynących z badania ewaluacyjnego „Ocena systemu zarządzania i wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013”.
- Uchwała w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów.
- Uchwała przyjmująca zmiany w PO KL wprowadzone w wyniku przeglądu śródkresowego.
- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji z badania ewaluacyjnego pn. Metaewaluacja projektów systemowych realizowanych w Działaniu 7.1 PO KL.
- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji z badania ewaluacyjnego pn. Badanie osiągniętych wartości wskaźników rezultatu komponentu regionalnego PO KL.
- Uchwała w sprawie zmian w Planach działania na 2011 r. w ramach komponentu regionalnego Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki.
- Uchwała w sprawie zatwierdzenia modyfikacji ogólnych kryteriów formalnych PO KL oraz zatwierdzenia list uchybień formalnych, których dopełnienie skutkuje negatywnym wynikiem oceny formalnej wniosku o dofinansowanie projektu w ramach PO KL ze względu na niespełnienie wymogu kompletności wniosku.
- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji płynących z badań ewaluacyjnych Instytucji Pośredniczącej dla Priorytetu I i II PO KL.
- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji płynących z badań ewaluacyjnych Instytucji Pośredniczącej dla Priorytetu III PO KL.
- Uchwała w sprawie przyjęcia rekomendacji płynących z badania ewaluacyjnego pn. Ocena zakresu wykorzystania materiałów informacyjno-promocyjnych (gadżetów) w projektach realizowanych w ramach PO KL.
- Uchwała w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Planach Działania komponentu centralnego i regionalnego Programu Kapitał Ludzki na 2012 rok.
- Uchwała w sprawie zatwierdzenia ogólnego kryterium horyzontalnego wyboru projektów PO KL dotyczącego stosowania uproszczeń w rozliczaniu środków Europejskiego Funduszu Społecznego, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1081/2006.
- Uchwała w sprawie zatwierdzenia zmian w Planie Komunikacji Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013.

14.1. Grupy robocze powołane w ramach Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Kapitał Ludzki 2007–2013

W ramach Komitetu Monitorującego PO KL działa 6 grup roboczych:

- Grupa robocza ds. horyzontalnych
- Grupa robocza ds. komponentu regionalnego
- Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej
- Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy
- Grupa robocza ds. edukacji
- Grupa robocza ds. dobrego rządzenia

Zadania

Główne zadania grup roboczych wspólne dla wszystkich grup roboczych:

- gromadzenie, wymiana oraz analizowanie informacji na temat wdrażania PO KL;
- okresowe badanie postępu i osiągnięcia celów PO KL, w szczególności analizowanie wyzwań i zagrożeń dla realizacji PO KL;
- ocena adekwatności realizowanych działań w ramach PO KL, w odniesieniu do aktualnej i prognozowanej sytuacji społeczno-gospodarczej;
- przedkładanie Komitetowi Monitorującemu PO KL lub bezpośrednio Instytucji Zarządzającej PO KL lub Instytucjom Pośredniczącym PO KL rekomendacji dot. zmian kryteriów wyboru projektów, zmian w uszczegółowieniu programu lub zmian w programie, służących usprawnieniu realizacji programu;
- wypracowywanie wspólnych rekomendacji, standardów i procedur oraz formułowanie wniosków i zaleceń dotyczących systemu wdrażania PO KL.

Zadania szczegółowe, realizowane w zależności od obszaru tematycznego danej grupy:

1. Celem działania Grupy roboczej ds. horyzontalnych jest monitorowanie procesu wdrażania na poziomie regionalnym i centralnym następujących zagadnień horyzontalnych: innowacyjność, współpraca ponadnarodowa, partnerstwo, gender-mainstreaming. Ponadto dodatkowym zadaniem Grupy roboczej ds. horyzontalnych będzie analizowanie, proponowanie i rekomendowanie Komitetowi Monitorującemu PO KL propozycji tematów dla projektów innowacyjnych.

2. Celem działania Grupy roboczej ds. Komponentu Regionalnego PO KL jest monitorowanie procesu wdrażania poszczególnych Priorytetów komponentu regionalnego PO KL w województwach w celu zapewnienia spójności ich wdrażania na poziomie krajowym. Grupa robocza będzie koncentrowała się szczególnie na zagadnieniach dotyczących zrównoważonego rozwoju województw w zakresie rozwoju regionalnych rynków pracy, podniesienia poziomu wykształcenia i kwalifikacji mieszkańców oraz wsparcia przedsiębiorstw w dostosowaniu się do potrzeb regionalnych strategii rozwoju.
3. Celem działania Grupy Roboczej ds. Zatrudnienia i Integracji Społecznej jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań, dotyczących wsparcia dla osób bezrobotnych, biernych zawodowo oraz zagrożonych wykluczeniem społecznym podejmowanych na poziomie regionalnym i centralnym (działania systemowe).
4. Celem działania Grupy Roboczej ds. Adaptacyjności i Transferu Wiedzy jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań systemowych, realizowanych centralnie, związanych ze wsparciem dla rozwoju potencjału adaptacyjnego przedsiębiorstw oraz ich kadr, z działaniami w tym zakresie wdrażanymi na poziomie regionalnym.
5. Celem działania Grupy Roboczej ds. Edukacji i Szkolnictwa Wyższego jest zapewnienie koordynacji i spójności realizacji działań służących podnoszeniu jakości edukacji oraz poziomu wykształcenia społeczeństwa, podejmowanych na poziomie centralnym z podobnymi działaniami realizowanymi na poziomie regionalnym.
6. Celem działania Grupy Roboczej ds. Dobrego Rządzenia jest monitorowanie procesu wsparcia dla budowy zdolności instytucjonalnej polskiej administracji oraz wdrażania na poziomie krajowym standardów dobrego rządzenia, zgodnych ze standardami i wytycznymi Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem założeń Programu Reformy Regulacji. Grupa Robocza będzie również monitorowała działania służące rozwojowi potencjału organizacji pozarządowych oraz organizacji pracodawców i pracowników jako podmiotów istotnych z punktu widzenia efektywnej realizacji zasad dobrego rządzenia.

Działalność w 2011 r.

- W 2011 roku odbyło się łącznie 14 spotkań grup roboczych:
- Grupa robocza ds. horyzontalnych – 3 posiedzenia,

- Grupa robocza ds. komponentu regionalnego PO KL – 1 posiedzenie,
- Grupa robocza ds. zatrudnienia i integracji społecznej – 3 posiedzenia,
- Grupa robocza ds. adaptacyjności i transferu wiedzy – 3 posiedzenia,
- Grupa robocza ds. edukacji i szkolnictwa wyższego – 2 posiedzenia,
- Grupa robocza ds. dobrego rządzenia – 2 posiedzenia.

15. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 (PO IiŚ)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	2 + 2 obiegowo

Podstawa działania

Komitet Monitorujący Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 został ustanowiony Zarządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego nr 28 z dnia 28 grudnia 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko, a obecnie funkcjonuje na podstawie Zarządzenia nr 14 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 31 maja 2010 r. Podstawę prawną powołania oraz zakres zadań KM PO IiŚ regulują przepisy rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności i uchylającego Rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, przepisy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007–2013 zaakceptowane przez Radę Ministrów w dniu 29 listopada 2006 r. i zatwierdzone decyzją Komisji Europejskiej z dnia 7 maja 2007 r.

Skład

Przewodniczący – Podsekretarz lub Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego nadzorujący działania departamentu lub departamentów Ministerstwa Rozwoju Regionalnego wykonującego lub wykonujących zadania Instytucji Zarządzającej PO IiŚ.

Ze strony rządowej po jednym przedstawicielu:

- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej PO IiŚ;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji ds. koordynacji strategicznej;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej regionalne programy operacyjne;
- ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej;
- ministra właściwego do spraw środowiska – jako Instytucji Pośredniczącej PO IiŚ;
- ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji Pośredniczącej PO IiŚ;
- ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego – jako Instytucji Pośredniczącej PO IiŚ;
- ministra właściwego do spraw zdrowia – jako Instytucji Pośredniczącej PO IiŚ;
- ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego – jako Instytucji Pośredniczącej PO IiŚ;
- ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji Pośredniczącej PO IiŚ;
- ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;
- Prezesa Rady Ministrów.

Ze strony samorządowej:

- jeden przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
- trzech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyłonionych na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759).

Ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentowanych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.);
- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych;
- jeden przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów w ramach PO LiŚ oraz zatwierdzanie zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów określonych w PO LiŚ, na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą PO LiŚ, w tym sprawozdań okresowych z realizacji PO LiŚ;
- analizowanie wyników wdrażania PO LiŚ, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji PO LiŚ, w szczególności w przypadku gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w PO LiŚ;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych sprawozdań z realizacji PO LiŚ;
- analizowanie rocznych sprawozdań audytowych PO LiŚ oraz uwag Komisji Europejskiej do tych sprawozdań;
- występowanie do Instytucji Zarządzającej PO LiŚ z wnioskiem o przedstawienie niezbędnych materiałów w zakresie PO LiŚ ułatwiających realizację celów Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006 r., z późn. zm.), lub służącym usprawnieniu zarządzania PO LiŚ, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy;

- wykonywanie zadań innych niż określone w pkt 1-7, określonych przez ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, niezbędnych do prawidłowej realizacji PO IiŚ.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu oraz 2 w formie obiegowej.

W toku prac KM PO IiŚ:

- przyjęto zmiany do Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko;
- przedstawiono aktualny stan wdrażania Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007–2013;
- przyjęto *Sprawozdanie roczne z realizacji PO IiŚ w 2010 r.*;
- zaprezentowano i podsumowano badania ewaluacyjne oraz działania informacyjno-promocyjne zrealizowane przez IZ PO IiŚ w 2010 r.;
- przedstawiono i przyjęto propozycje zmian do kryteriów wyboru projektów w priorytetach I–XV.

16. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka 2007–2013 (PO IG)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO IG został powołany na podstawie art. 36 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. z 2006 r. Nr 227, poz. 1658 oraz z 2007 r. Nr 140, poz. 984) oraz Zarządzenia nr 26 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 30 października 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013. Obecnie działa na podstawie Zarządzenia nr 5 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 26 marca 2009 r.

w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013.

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- Przewodniczący Komitetu – minister właściwy do spraw rozwoju regionalnego lub jego przedstawiciel;
- 8 przedstawicieli ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, reprezentujących komórki organizacyjne w urzędzie obsługującym ministra, realizujące zadania (Instytucji do spraw koordynacji strategicznej, Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka, Instytucji Certyfikującej, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki, Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej oraz Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna);
- po 1 przedstawicielu ministra właściwego do spraw informatyzacji, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw nauki, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw gospodarki, pełniącego rolę Instytucji Pośredniczącej, ministra właściwego do spraw gospodarki pełniącego rolę koordynatora procesu lizbońskiego w Polsce, ministra właściwego do spraw turystyki, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw rodziny w zakresie prowadzenia polityki równych szans, ministra właściwego do spraw rozwoju wsi w zakresie polityki spójności, ministra właściwego do spraw środowiska w zakresie polityki zrównoważonego rozwoju, Prezesa Rady Ministrów;

ze strony samorządowej, po 1 przedstawicielu:

- Unii Metropolii Polskich,
- Związku Miast Polskich,
- Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej jako reprezentantów Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego,
- Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych, po 1 przedstawicielu:

- organizacji pracowników i organizacji pracodawców ze strony Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, działającej na podstawie ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm. 1) (Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Pracodawców RP, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club-ZP;
- organizacji pozarządowej prowadzącej działalność w zakresie wspomagania rozwoju gospodarczego, w tym rozwoju przedsiębiorczości, wspierania innowacyjności, oddziaływania na naukę oraz technikę, który został rekomendowany przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- środowisk: akademickiego, naukowego oraz naukowo-technicznego, wskazanym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, Polską Akademię Nauk, Radę Główną Instytutów Badawczych.

W pracach Komitetu może uczestniczyć z własnej inicjatywy lub na zaproszenie Przewodniczącego przedstawiciel Komisji Europejskiej z głosem doradczym.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatora, bez prawa głosu i bez prawa do głosowania, przedstawiciele 2 organizacji pozarządowych prowadzących działalność w zakresie wspierania równości kobiet i mężczyzn oraz ochrony środowiska – rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, Instytucji Zarządzających Regionalnymi Programami Operacyjnymi, Unii Miasteczek Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Powiatów Polskich, wojewodów, podmiotów pełniących rolę Instytucji Wdrażających/Instytucji Pośredniczących II stopnia, Sekretarza Stanu w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej, Instytucji Audytowej, Krajowej Jednostki Oceny, kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, Krajowej Izby Gospodarczej, Związku Banków Polskich, Europejskiego Banku Inwestycyjnego, Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego oraz – na zaproszenie Przewodniczącego, inne osoby, w tym m.in. eksperci, a także przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych.

Zadania

Komitet Monitorujący zapewnia skuteczność i jakość realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007–2013, w tym celu w szczególności:

- analizuje i zatwierdza kryteria wyboru finansowanych projektów w terminie sześciu miesięcy od dnia zatwierdzenia Programu przez Komisję Europejską, jak również wszelkie zmiany tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania;
- dokonuje okresowego przeglądu postępów na drodze do osiągnięcia celów Programu, w oparciu o dokumenty przedkładane przez Instytucję Zarządzającą;
- analizuje wyniki wdrażania, zwłaszcza postępy w osiąganiu celów określonych dla każdej osi priorytetowej oraz oceny, o której mowa w art. 48 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210 z 31.07.2006 r.), zwanego dalej „rozporządzeniem 1083/2006”;
- analizuje i zatwierdza sprawozdania roczne i końcowe z realizacji Programu;
- zapoznaje się z informacjami przekazywanymi zgodnie z art. 65 lit. rozporządzenia 1083/2006;
- może występować do Instytucji Zarządzającej z wnioskiem o przeprowadzenie przeglądów lub analiz Programu, mogących przyczynić się do osiągnięcia celów polityki spójności lub do usprawnienia jego zarządzania, w tym zarządzania finansowego;
- analizuje i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy;
- może realizować inne zadania wynikające ze specyfiki Programu oraz odnośnych przepisów krajowych.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Komitetu Monitorującego:

- przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania Programu;
- przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania działania 8.3 *Przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu – eInclusion* i działania 8.4 *Zapewnienie dostępu do Internetu na etapie „ostatniej mili”*;

- przedstawienie prezentacji na temat Strategii Morza Bałtyckiego;
- zatwierdzenie zmian do *Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka – KRW, dostosowanie techniczne, realokacje, wskaźniki* (uchwała nr 48 w sprawie zmian PO IG m.in. w zakresie podziału krajowej rezerwy wykonania, dostosowania technicznego oraz realokacji środków z 8 i 9 osi priorytetowej);
- przedstawienie propozycji realokacji środków z poddziałania 5.4.1 *Wsparcie na uzyskanie/realizację ochrony własności przemysłowej* do działania 5.3 *Wspieranie ośrodków innowacyjności* (uchwała nr 49 w sprawie realokacji środków w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);
- przedstawienie aktualizacji Planu komunikacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka (uchwała nr 50 w sprawie przyjęcia Planu komunikacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);
- zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji PO IG (uchwała nr 51 w sprawie przyjęcia kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);
- przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania Programu;
- przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania działania 4.3 *Kredyt technologiczny*;
- przyjęcie Sprawozdania rocznego z wdrażania Programu w roku 2010 (uchwała nr 54 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, lata 2007–2013 za okres od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2010 r.);
- zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji PO IG (uchwała nr 55 w sprawie przyjęcia kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);
- przedstawienie informacji na temat stanu wdrażania Programu;
- zatwierdzenie zmian do kryteriów wyboru finansowanych operacji PO IG (uchwała nr 58 w sprawie przyjęcia kryteriów wyboru finansowanych operacji w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka);

- przedstawienie prezentacji dotyczącej badania ewaluacyjnego pn.: *Oce-
na stanu realizacji 3, 4, 5 i 6 priorytetu PO IG w połowie okresu progra-
mowania.*

16.1. Grupa robocza ds. ewaluacji KM PO IG

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała KM PO IG
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Grupa działa na podstawie Uchwały nr 8 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie powołania Grupy roboczej do spraw ewaluacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013.

Skład

Podmioty, których przedstawiciele uczestniczą w ramach prac Komite- tu Monitorującego PO IG, wskazują członków Grupy. W pracach Grupy roboczej mogą brać udział, bez prawa głosu przy podejmowaniu decyzji, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji zaangażowanych w realizację PO IG zaproszeni przez Przewodniczącego.

Zadania

- bada przyjęty system ewaluacji PO IG oraz podstawowe zasady ewalu-
acji, zapoznaje się z zagadnieniami dotyczącymi wyboru wykonawców
ewaluacji oraz podstawowymi kryteriami i metodami ewaluacyjnymi;
- zapoznaje się z tematami badań ewaluacyjnych na poziomie PO IG, któ-
rych realizacja jest planowana przez Instytucję Zarządzającą PO IG;
- przedkłada Komitetowi raport zawierający rekomendacje w zakresie sys-
temu ewaluacji PO IG.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 1 spotkanie grupy roboczej, na których zaprezentowane zostały raporty końcowe z dwóch badań ewaluacyjnych:

- *Ocena stanu realizacji 1 i 2 priorytetu Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w połowie okresu programowania;*
- *Ocena stanu realizacji 3, 4, 5 i 6 priorytetu Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w połowie okresu programowania.*

Ponadto podczas spotkania zaprezentowano oraz poddano dyskusji Plan ewaluacji PO IG w 2012 r.

16.2. Grupa robocza ds. gospodarki opartej na wiedzy KM PO IG

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Grupa robocza
Podstawa działania	Uchwała KM PO KL
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Grupa robocza do spraw gospodarki opartej na wiedzy działa na podstawie Uchwały nr 30 Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Innowacyjna Gospodarka, 2007–2013, z dnia 1 grudnia 2009 r. *w sprawie powołania Grupy roboczej do spraw gospodarki opartej na wiedzy.*

Skład

Podmioty, których przedstawiciele uczestniczą w ramach prac Komitetu Monitorującego PO IG, wskazują członków Grupy. W pracach Grupy roboczej mogą brać udział, bez prawa głosu przy podejmowaniu decyzji, eksperci oraz przedstawiciele innych instytucji zaangażowanych w realizację PO IG zaproszeni przez Przewodniczącego.

Zadania

- bada zagadnienia związane z rozwojem gospodarki opartej na wiedzy w Polsce w kontekście realizacji Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka;

- zapoznaje się z zagadnieniami dotyczącymi zwiększenia współpracy między sferą nauki a gospodarką w kontekście realizacji PO IG;
- zapoznaje się z wynikami badań ewaluacyjnych oraz ekspertyz dotyczących wspierania rozwoju gospodarki opartej na wiedzy w ramach PO IG;
- formułuje i przekazuje Komitetowi rekomendacje w zakresie wspierania gospodarki opartej na wiedzy w ramach PO IG.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 2 posiedzenia grupy roboczej ds. gospodarki opartej na wiedzy:

- Przedstawienie stanu wdrażania projektów celowych w ramach działania 1.4 *Wsparcie projektów celowych* – 4.1 *Wsparcie wdrożeń wyników prac B+R*;
- dyskusja na temat wzrostu innowacyjności polskich przedsiębiorstw dzięki wykorzystaniu rezultatów prac B+R;
- Dyskusja na temat ochrony i zarządzania własnością intelektualną;
- Omówienie wyników raportu pn. *Innovation in the Baltic Sea region*;
- Omówienie wyników ekspertyzy pn. *Realizacja Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka w kontekście wdrożenia celów Strategii UE dla Regionu Morza Bałtyckiego*;
- Dyskusja na temat wspierania rozwoju gospodarki opartej na wiedzy i innowacyjności ze środków funduszy strukturalnych UE w okresie programowania 2014–2020 w kontekście Strategii Europa 2020.

17. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (PO PT)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Komitet Monitorujący PO PT 2007–2013 jako niezależne ciało doradczo-opiniotwórcze dla Instytucji Zarządzającej działa na podstawie Zarządzenia Nr 18 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 25.09.2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Pomoc Techniczna 2007–2013 (na podstawie art. 36 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r.

o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. 6 Nr 227, poz. 1658 z późn. zm.).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

1. Przewodniczący Komitetu – właściwy Sekretarz lub Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego;
2. ze strony rządowej, po jednym przedstawicielu:
 - a) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013,
 - b) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia,
 - c) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej,
 - d) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Regionalne Programy Operacyjne,
 - e) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej,
 - f) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko,
 - g) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka,
 - h) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki,
 - i) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Rozwój Polski Wschodniej,
 - j) ministra właściwego do spraw gospodarki – jako Instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce,
 - k) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako jednostki odpowiedzialnej za otrzymywanie i przekazywanie płatności,

- l) ministra właściwego do spraw finansów publicznych – jako operatora Krajowego Systemu Informatycznego,
 - m) Prezesa Rady Ministrów;
3. ze strony samorządowej:
- a) dwóch przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) czterech przedstawicieli ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego wyznaczonych przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego działającą na podstawie ustawy z dnia 6 maja 2005 r. o Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego oraz o przedstawicielach Rzeczypospolitej Polskiej w Komitecie Regionów Unii Europejskiej (Dz.U. Nr 90, poz. 759);
4. ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:
- a) trzech przedstawicieli organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.),
 - b) dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz.U. Nr 96, poz. 873, z późn. zm.) wyznaczonych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego,
 - c) przedstawiciel środowiska akademicko-naukowego wyznaczony przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego.

W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć, w charakterze obserwatorów, bez prawa głosu:

- a) przedstawiciel Instytucji Audytowej;
- b) przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny;
- c) przedstawiciel kontroli skarbowej;
- d) przedstawiciel Najwyższej Izby Kontroli;
- e) przedstawiciel Związku Banków Polskich;
- f) przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej;
- g) przedstawiciele ogólnopolskich organizacji jednostek samorządu terytorialnego, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 3 lit. b;

- h) przedstawiciele organizacji pracowników i organizacji pracodawców, reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych, innych niż te, których przedstawiciele zostali wyznaczeni do prac w Komitecie na podstawie ust. 1 pkt 4 lit. a;
- i) inne osoby, na zaproszenie Przewodniczącego.

W pracach Komitetu mogą uczestniczyć z głosem doradczym:

- a) przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI);
- b) przedstawiciel Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI);
- c) przedstawiciel Komisji Europejskiej (KE).

Zadania

Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- rozpatrywanie i zatwierdzanie, na podstawie propozycji przedstawionych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, kryteriów wyboru projektów w ramach Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz zatwierdzanie ewentualnych zmian tych kryteriów;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów określonych w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013 na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013;
- analizowanie rezultatów realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu, w szczególności w przypadku, gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszone są propozycje zmian w Programie;
- analizowanie oraz zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej POPT 2007–2013 propozycji zmian lub analiz Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 ułatwiających realizację celów funduszy strukturalnych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. UE L 210

- z 31.7.2006 r.), służących usprawnieniu zarządzania Programem, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie, zgłoszonych przez Instytucję Zarządzającą POPT 2007–2013, propozycji zmian do treści decyzji Komisji Europejskiej nr K (2007) 3693 z dnia 25 lipca 2007 r. w sprawie przyjęcia w ramach pomocy wspólnotowej programu operacyjnego Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego Pomoc Techniczna objętego celem „konwergencja” w Polsce, w zakresie wkładu funduszy;
 - zapoznawanie się z rocznymi raportami z kontroli Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 oraz z komentarzami Komisji Europejskiej do tych raportów.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 3 posiedzenia:

- Przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za II półrocze 2010 r.
- Przyjęcie Sprawozdania rocznego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za 2010 r.
- Przyjęcie Sprawozdania okresowego z realizacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013 za I półrocze 2011 r.
- Przyjęcie propozycji zmian w Programie Operacyjnym Pomoc Techniczna 2007–2013.
- Przyjęcie zaktualizowanej wersji *Planu Komunikacji Programu Operacyjnego Pomoc Techniczna 2007–2013*.

18. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 (PO RPW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 7 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 26.04.2011 r. w sprawie powołania KM PO RPW 2007–2013. Szczegółowe zasady dotyczące prac Komitetu określa Regulamin przyjęty uchwałą KM nr 1/2007 z dnia 15 listopada 2007 r. ze zmianami z 28 października 2008 (Uchwała nr 8/2008) oraz z dnia 14 czerwca 2011 r. (Uchwała nr 17/2011).

Skład

W skład Komitetu wchodzi:

ze strony rządowej:

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej PO RPW;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji do spraw koordynacji strategicznej;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Koordynującej 16 Regionalnych Programów Operacyjnych;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Infrastruktura i Środowisko;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym Pomoc Techniczna;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji odpowiedzialnej za realizację w Polsce programów Europejskiej Współpracy Terytorialnej oraz Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego – jako Instytucji Certyfikującej;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw środowiska;

- przedstawiciel ministra właściwego do spraw transportu;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego;
- przedstawiciel ministra właściwego do oświaty i wychowania;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw rozwoju wsi;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw informatyzacji;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw turystyki;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki – jako instytucji koordynującej proces lizboński w Polsce;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- przedstawiciel Komitetu Stałego Rady Ministrów;
- przedstawiciel Instytucji Pośredniczącej w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej – Polska Agencja Rozwoju Regionalnego.

ze strony samorządowej:

- pięciu przedstawicieli Konwentu Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej, reprezentujących województwa, w których realizowany jest Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej: *lubelskie, podkarpackie, podlaskie, świętokrzyskie oraz warmińsko-mazurskie*.
- przedstawiciele ogólnopolskich organizacji samorządu terytorialnego:
 - *Unia Metropolii Polskich,*
 - *Związek Powiatów Polskich,*
 - *Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej.*

ze strony partnerów społecznych i gospodarczych:

- Przedstawiciele organizacji pracowników i organizacji pracodawców, wyłonionych na podstawie ustawy z 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.
- Przedstawiciele organizacji pozarządowych, w rozumieniu ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności organizacji pożytku publicznego i woltariacie:
 - Akademyckie Inkubatory Przedsiębiorczości,
 - Fundacja Rozwoju Demokracji Lokalnej,
 - Rada Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej w Białymstoku,
 - Stowarzyszenie „Euroregion Niemen”.
- Środowisko akademicko-naukowe:

- Rada Główna Szkolnictwa Wyższego,
- Konfederacji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

Ponadto w posiedzeniach Komitetu Monitorującego PO RPW uczestniczą w roli obserwatorów:

- przedstawiciele pięciu instytucji zarządzających regionalnymi programami operacyjnymi, w których jest realizowany Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej;
- przedstawiciele pięciu wojewodów z województw, w których realizowany jest Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej lub ich przedstawiciele;
- przedstawiciel Instytucji Audytowej;
- przedstawiciel Krajowej Jednostki Oceny;
- przedstawiciel naczelnego organu kontroli skarbowej;
- przedstawiciel Prezesa Najwyższej Izby Kontroli;
- przedstawiciel Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
- przedstawiciel Związku Miast Polskich;
- przedstawiciel Unii Miasteczek Polskich;
- inne osoby i przedstawiciele innych instytucji, grup społecznych i zawodowych – na zaproszenie Przewodniczącego:
 - przedstawiciel Związku Banków Polskich,
 - przedstawiciel organizacji ekologicznych – z Fundacji Ekonomistów Środowiska i Zasobów Naturalnych,
 - przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia,
 - przedstawiciel Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad,
 - przedstawiciel Banku Gospodarstwa Krajowego.

W posiedzeniach Komitetu uczestniczą z głosem doradczym przedstawiciele Komisji Europejskiej.

Zadania

- rozpatrywanie i zatwierdzanie kryteriów wyboru projektów do współfinansowania w ramach Programu oraz zatwierdzanie wszelkich zmian tych kryteriów zgodnie z potrzebami programowania;
- okresowe badanie postępu w zakresie osiągania szczegółowych celów, określonych w ramach Programu Rozwój Polski Wschodniej na podstawie dokumentów przedkładanych przez Instytucję Zarządzającą;

- analizowanie rezultatów realizacji Programu, w szczególności osiągnięcia celów wyznaczonych dla każdego priorytetu oraz wyników ocen (ewaluacji) związanych z monitorowaniem realizacji Programu, w szczególności, w przypadku gdy monitoring wykazuje znaczące odstępstwa od początkowo określonych celów lub gdy zgłoszono zmiany do Programu;
- analizowanie i zatwierdzanie rocznych i końcowych raportów z wdrażania Programu;
- zapoznanie się z rocznymi raportami z kontroli programu oraz komentarzami Komisji Europejskiej do raportów rocznych i końcowych;
- przedkładanie Instytucji Zarządzającej propozycji zmian lub analiz Programu ułatwiających realizację celów Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającym przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 1260/1999, lub służącym usprawnieniu zarządzania, w tym zarządzania finansowego;
- analizowanie i zatwierdzanie wszelkich wniosków o zmianę treści decyzji Komisji Europejskiej w sprawie wkładu funduszy.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. odbyły się 3 posiedzenia KM PO RPW na których: podjęto uchwały:

- nr 16/2011 KM PO RPW 2007–2013 z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie przyjęcia zmian Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 wprowadzonych wskutek przeglądu śródkresowego zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210 z 31.07.2006, str. 25 z późn. zm.);
- nr 17/2011 KM PO RPW 2007–2013 z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie przyjęcia „Regulaminu pracy Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej 2002–2013”;
- nr 18/2011 KM PO RPW 2007–2013 z dnia 14 czerwca 2011 r. w sprawie przyjęcia „Sprawozdania z realizacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013 za 2010 rok”;

- nr 19/2011 KM PO RPW 2007–2013 z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia zmian w „Planie komunikacji Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007–2013”.

Przedstawiono:

- Sprawozdanie okresowe z realizacji PO RPW za II półrocze 2010 r. wraz z informacją na temat bieżącego stanu realizacji programu.
- Informację na temat zmian PO RPW.
- Informację pt. „Strategia Unii Europejskiej dla Regionu Morza Bałtyckiego a Program Operacyjny Rozwój Polski Wschodniej”.
- Sprawozdanie roczne z realizacji PO RPW za rok 2010 r. wraz z informacją na temat bieżącego stanu realizacji programu.
- Informację na temat „Programu promocji gospodarczej Polski Wschodniej” oraz „Tworzenie i rozwój współpracy centrów obsługi inwestora”.
- Informację na temat projektu dotyczącego promocji turystyki w Polsce Wschodniej.
- Informację na temat projektu „Sieć szerokopasmowa Polski Wschodniej”.
- Informację na temat notyfikacji dot. projektów „Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej”.
- Sprawozdanie okresowe za I półrocze 2011 r. z realizacji programu Rozwój Polski Wschodniej wraz z informacją na temat bieżącego stanu realizacji programu.
- Informację na temat zarządzania finansowego, kontroli i audytu w PO RPW w 2012 r.

19. Zespół do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	0 + 1

Podstawa działania

Zespół do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej, jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego powołany został Zarządzeniem Nr 7 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 8 sierpnia 2008 r.

Obecnie Zespół działa na podstawie Zarządzenia nr 10 Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 26 maja 2010 roku w sprawie powołania Zespołu do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej.

Skład

Członkami Zespołu są przedstawiciele komórek Ministerstwa Rozwoju Regionalnego. W pracach Zespołu na prawach członka biorą udział przedstawiciele: instytucji pośredniczących, instytucji wdrażających, Konwentu Marszałków Województw RP oraz partnerów społeczno-gospodarczych, w tym PKPP Lewiatan i Związku Banków Polskich. Ponadto, w skład Zespołu włączeni są eksperci zewnętrzni z firm doradczych, m.in. reprezentant Akademickich Inkubatorów Przedsiębiorczości.

Zadania

Działalność Zespołu ma na celu tworzenie warunków do efektywnej implementacji środków funduszy Unii Europejskiej w ramach perspektywy finansowej 2007–2013:

- przygotowywanie propozycji uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej w ramach perspektywy finansowej 2007–2013;
- gromadzenie, ocena i opracowywanie ostatecznych wersji propozycji uproszczeń zgłaszanych do ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego lub bezpośrednio do Zespołu;
- opracowywanie okresowych raportów o proponowanych i wdrożonych uproszczeniach;
- przeprowadzanie szczegółowej analizy porównawczej dokumentów dotyczących systemu wykorzystania środków, opracowanych przez instytucje zarządzające, pośredniczące oraz wdrażające dla poszczególnych programów operacyjnych;
- dokonywanie analiz porównawczych polskiego systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej z systemami w wybranych krajach członkowskich.

Prace Zespołu prowadzone są na poziomie plenarnym i roboczym w ramach wyodrębnionych grup:

1. Grupa do Spraw Europejskiego Funduszu Społecznego;

2. Grupa do Spraw Przedsiębiorców.

Działalność w 2011 r.

W pierwszej połowie 2011 roku opracowany został czwarty raport przedstawiający rezultaty prac Zespołu do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej, który jest dostępny na stronie internetowej Ministerstwa Rozwoju Regionalnego.

W 2011 roku odbyło się **1 posiedzenie Grupy roboczej do Spraw Przedsiębiorców**. Grupa ds. Przedsiębiorców funkcjonująca od 2008 r. w ramach Zespołu do spraw uproszczeń systemu wykorzystania środków funduszy Unii Europejskiej, prowadzi prace nad uproszczaniem zasad realizacji projektów przez przedsiębiorców przy wsparciu z funduszy UE.

- Omówiono wymogi związanych ze stosowaniem zaświadczeń oraz oświadczeń wnioskodawcy w procesie wyboru i realizacji projektów współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.
- Przedstawiono interpretacje Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dotyczące zmiany lokalizacji projektu objętego regionalną Pomocą inwestycyjną oraz warunków zwiększania intensywności wsparcia w przypadku projektu obejmującego badania przemysłowe i prace rozwojowe.
- Dyskutowano nad stosowaniem zasady konkurencyjności wyboru ofert przez beneficjentów projektów unijnych, a także nad monitorowaniem wskaźników rezultatu w okresie trwałości projektu.

Efektem ww. spotkania było opracowanie przez Grupę ds. Przedsiębiorców rekomendacji oraz zobowiązanie do kontynuowania dyskusji nad stosowaniem zasady konkurencyjności oraz monitorowaniem wskaźników rezultatu w okresie trwałości na kolejnym spotkaniu Grupy ds. Przedsiębiorców.

W 2011 roku liczba spotkań Zespołu i jego Grup roboczych uległa zmniejszeniu. Zaawansowanie stanu wdrażania programów operacyjnych powoduje, iż potencjalne obszary oraz możliwości usprawnień stają się coraz bardziej ograniczone. Tym samym spotkania Grup roboczych i Zespołu organizowane są w zależności od pojawiających się potrzeb np. w odpowie-

dzi na propozycje uproszczeń zgłaszane za pośrednictwem sekretariatu Zespołu bądź z inicjatywy członków Zespołu.

20. Krajowe Forum Terytorialne

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MRR
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Krajowe Forum Terytorialne zostało powołane zarządzeniem nr 6 MRR z 21 marca 2011 r. w sprawie powołania KFT. Stanowi ono gremium dyskusji strategicznej kształtującej stymulujące strategiczne myślenie na poziomie krajowym, regionalnym i subregionalnym przez inicjowanie debat m.in. na temat kierunków i form realizacji rozwoju regionalnego.

Skład

W skład KFT, jako członkowie, wchodzi przedstawiciele Rady Ministrów, samorządu terytorialnego (zarówno samorządów województw, jak i związków samorządów) oraz partnerów społeczno-gospodarczych. Zgodnie z w/w zarządzeniem powołującym KFT, w jego skład, w szczególności, oprócz przedstawicieli resortów, wchodzi:

ze strony samorządowej:

- po jednym przedstawicielu samorządów województw;
- po jednym przedstawicielu:
 - Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Związku Powiatów Polskich,
 - Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Unii Metropolii Polskich,
 - Związku Miast Polskich,
 - Unii Miasteczek Polskich;

ze strony partnerów społeczno-gospodarczych:

- jeden przedstawiciel Związku Banków Polskich;

- po jednym przedstawicielu każdej z organizacji pracowników i z każdej organizacji pracodawców reprezentatywnych w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.);
- pięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego, w tym przynajmniej jeden przedstawiciel organizacji ekologicznych oraz jeden przedstawiciel kościołów i związków wyznaniowych;
- po jednym przedstawicielu środowiska akademicko-naukowego delegowanym przez:
 - Konferencję Rektorów Akademickich Szkół Polskich,
 - Polską Akademię Nauk,
 - Radę Główną Instytutów Badawczych.

Zadania

Do zadań Forum należy:

- analiza kluczowych procesów i zjawisk mających wpływ na politykę regionalną, ze szczególnym uwzględnieniem oddziaływania polityk i strategii wspólnotowych Unii Europejskiej na politykę regionalną w Polsce;
- ocena postępów realizacji polityki regionalnej oraz skutków przestrzennych realizacji polityk sektorowych;
- formułowanie opinii i rekomendacji w zakresie wymiaru terytorialnego polityk krajowych i Unii Europejskiej w oparciu o dostępne badania, ewaluacje i raporty, w tym analizy dokonywane przez obserwatoria służące monitorowaniu polityki regionalnej;
- ocena raportu o rozwoju społeczno-gospodarczym, regionalnym oraz przestrzennym przygotowywanego przez Ministra Rozwoju Regionalnego i analogicznych raportów przygotowywanych przez samorzady województw w odniesieniu do danego regionu oraz przedkładanie rekomendacji dotyczących kolejnych edycji tych raportów;
- inicjowanie debaty na temat kierunków i form realizacji polityki regionalnej;
- formułowanie rekomendacji dotyczących zmian legislacyjnych w zakresie polityki regionalnej;

- formułowanie opinii i rekomendacji dotyczących planów pracy i standardów metodologicznych dla krajowych i regionalnych obserwatoriów terytorialnego;
- rekomendowanie działań Ministerstwa Rozwoju Regionalnego wobec innych resortów, samorządów terytorialnych i innych podmiotów, w szczególności w obszarze polityki przestrzennej, regionalnej, miejskiej, transportowej, rozwoju wsi.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. odbyło się 1 – inauguracyjne posiedzenie Forum. W jego trakcie dyskusji poddane zostały dylematy rozwojowe Polski w kontekście krajowych i europejskich dokumentów strategicznych. Podczas posiedzenia Uchwałą nr 1 przyjęty został regulaminu pracy KFT.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

21. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny – Rybołówstwo i Przetwórstwo Ryb 2004–2006

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi powołał Komitet Monitorujący SPO „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb 2004–2006” Zarządzeniem Nr 25, z dnia 24 czerwca 2004 r., na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy o Narodowym Planie Rozwoju (Dz.U. Nr 116, poz. 1206).

Skład

Przedstawiciele: Instytucji Zarządzającej Programem (MRiRW), Instytucji Płatniczej (Ministerstwo Finansów), Instytucji Zarządzającej Podstawami Wsparcia Wspólnoty (Ministerstwo Rozwoju Regionalnego), Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Środowiska, Konwentu Marszałków, przedstawiciele organizacji społeczno-gospodarczych oraz samorządowych.

W pracach Komitetu bierze udział przedstawiciel Komisji Europejskiej – w roli doradcy, a także przedstawiciel Instytucji Wdrażającej (ARiMR) i Biura Pomocy Technicznej MRiRW.

Zadania

Komitet Monitorujący działał jako niezależne ciało sprawujące nadzór nad przebiegiem realizacji Programu, zaś celem Komitetu było zagwarantowanie efektywności i odpowiedniej jakości wdrażania pomocy. Na każdym członku Komitetu spoczywała odpowiedzialność za realizację przyjętego celu.

Działalność w 2011 r.

Ostatnie posiedzenie KM SPO RYBY 2004-2006 odbyło się w dniu 24 czerwca 2010 r. Komitet został zniesiony zarządzeniem MRiRW nr 6/2011 z dnia 18 lutego 2011 r.

22. Komitet Monitorujący Sektorowy Program Operacyjny Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 26 MRiRW z dnia 15 lipca 2004 roku w sprawie powołania Komitetu Monitorującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 35 MRiRW z dnia 29.10.2004 r. oraz Zarządzenie Nr 10 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 marca 2005 r. zmieniające Zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego SPO „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 10 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 17 marca 2005 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Zarządzenie Nr 23 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 grudnia 2006 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Skład

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. środowiska,

ministra właściwego ds. gospodarki, ministra właściwego do spraw pracy, ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, przedstawiciel ministra właściwego do spraw rynków rolnych, UKIE, przedstawiciel Instytucji Płatniczej, przedstawiciel Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej sekcja Orientacji, konwentu marszałków, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, Związku Województw Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowej Rady Izb Rolniczych, Związku Miast Polskich, przedstawiciel Unii Miasteczek Polskich, Krajowej Rady Izb Rolniczych, NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Forum Związków Zawodowych, Pracodawców RP, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club – Związku Pracodawców, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, organizacji pozarządowych, środowiska naukowego jak również przedstawiciele ARiMR, Fundacji Programów Pomocowych dla Rolnictwa, Komisji Europejskiej.

Zadania

Komitet:

- rozpatruje i zatwierdza kryteria wyboru projektów w ramach każdego działania;
- rozpatruje i akceptuje uzupełnienie programu oraz propozycje jego zmian;
- okresowo bada postęp w zakresie osiągnięcia szczegółowych celów, określonych w programie i uzupełnieniu programu;
- bada rezultaty realizacji programu, w tym osiągnięcie celów programu wyznaczonych dla poszczególnych działań;
- rozpatruje i zatwierdza przygotowane przez instytucję zarządzającą programem sprawozdania okresowe, sprawozdania roczne i sprawozdania końcowe;
- rozpatruje i zatwierdza plan działań promocyjnych w ramach programu oraz proponuje jego zmiany;
- rozpatruje i zatwierdza zmiany w programie;
- zgłasza instytucji zarządzającej programem propozycje zmian w ramach programu.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. nie było posiedzeń Komitetu Monitorującego.

23. Komitet Sterujący Sektorowym Programem Operacyjnym Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Sterujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 31 MRiRW z dnia 23 sierpnia 2004 roku w sprawie powołania Komitetu Sterującego Sektorowym Programem Operacyjnym „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”.

Skład:

Przedstawiciele: Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi, ministra właściwego ds. gospodarki, ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, ministra właściwego ds. pracy, ministra właściwego ds. środowiska, ministra właściwego ds. kultury, ministra właściwego ds. rozwoju wsi, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich RP, Związku Województw RP, Unii Miasteczek Polskich, związków zawodowych, społeczno-zawodowych organizacji rolników i samorządu zawodowego rolników, partnerów społecznych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, organizacji pozarządowych, przedstawiciel Jednostki Monitorująco-Kontrolnej Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej sekcja Orientacji, Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, Fundacji Programów Pomocowych dla Rolnictwa.

Zadania

Do zadań Komitetu Sterującego należy w szczególności:

- uczestniczenie w procedurze oceny projektów w ramach następujących działań:
 - Szkolenia,
 - Wsparcie doradztwa rolniczego,
 - Pilotażowy Program Leader+,

- Pomoc techniczna;
- 2) rekomendowanie instytucji zarządzającej projektów lub list projektów do realizacji w ramach działań:
 - Szkolenia,
 - Wsparcie doradztwa rolniczego,
 - Pilotażowy Program Leader +,
 - Pomoc techniczna,
 - Poprawa przetwórstwa i marketingu artykułów rolnych;
- 3) opiniowanie zasad podziału środków pomiędzy województwa w ramach wybranych działań Sektorowego Programu Operacyjnego.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. nie odbyło się żadne posiedzenie komitetu.

24. Komitet Monitorujący Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 8 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 maja 2007 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

Zarządzenie Nr 19 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 sierpnia 2007 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

Zadania

Komitet Monitorujący:

- jest konsultowany, w terminie czterech miesięcy od wydania decyzji zatwierdzającej program, na temat kryteriów selekcji dla finansowanych

- operacji. Kryteria selekcji podlegają przeglądowi zgodnie z potrzebami programowania;
- okresowo dokonuje przeglądu postępów dokonanych w kierunku osiągnięcia szczegółowych celów programu, na podstawie dokumentów przedłożonych przez instytucję zarządzającą;
 - bada rezultaty realizacji, w szczególności osiągnięcie celów wytyczonych dla każdej osi oraz bieżące oceny;
 - rozważa i zatwierdza roczne sprawozdanie z postępu prac oraz ostatnie sprawozdanie z postępu prac przed wysłaniem ich do Komisji;
 - może wnioskować do instytucji zarządzającej o dokonanie korekty lub przeglądu programu, który zmierza do osiągnięcia celów EFFROW określonych w art. 4 lub ulepszenia jego zarządzania, w tym jego zarządzania finansowanego;
 - rozważa i zatwierdza wszelkie wnioski o zmianę treści decyzji Komisji w sprawie wkładu z EFFROW.”

Skład

- przedstawiciel MRiRW, przedstawiciel ministra właściwego ds. finansów publicznych, przedstawiciel ministra właściwego ds. rozwoju wsi, przedstawiciel ministra właściwego ds. środowiska, przedstawiciel ministra właściwego ds. rozwoju regionalnego, przedstawiciel ministra właściwego ds. kultury i ochrony dziedzictwa narodowego, przedstawiciel ministra właściwego ds. gospodarki, przedstawiciel ministra właściwego ds. pracy, przedstawiciel ministra właściwego ds. oświaty i wychowania, przedstawiciel UKIE, KPRM, wojewoda wskazany przez Prezesa Rady Ministrów;
- przedstawiciel samorządu wojewódzkiego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, przedstawiciel samorządu powiatowego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, przedstawiciel samorządu gminnego wskazany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- przedstawiciel Krajowej Rady Gospodarki Wodnej;
- przedstawiciel Krajowej Rady Izb Rolniczych;
- przedstawiciel Państwowej Rady Ochrony Przyrody;
- przedstawiciel Rady Leśnictwa;
- przedstawiciel organizacji przedsiębiorców działających w zakresie przetwórstwa rolno-spożywczego;

- przedstawiciel związków branżowych producentów rolnych;
- przedstawiciel pozarządowych organizacji ekologicznych o zasięgu ogólnokrajowym;
- przedstawiciel pozarządowych organizacji o zasięgu ogólnokrajowym działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich;
- przedstawiciel uczelni wyższych, wskazany przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego;
- przedstawiciel Związku Banków Polskich;
- przedstawiciel społeczno-zawodowych organizacji rolników.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. odbyły się 2 posiedzenia Komitetu Monitorującego PROW 2007–2013.

- Przedstawiono informację o stanie wdrażania PROW 2007–2013, nt. pomocy technicznej, nt. stanu realizacji Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia 2007–2013 na obszarach wiejskich, nt. stanu realizacji rekomendacji wynikających z oceny średniookresowej PROW 2007–2013 ze szczególnym uwzględnieniem rekomendacji dotyczących obecnego okresu programowania.
- Przedstawiono informacje na temat Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007–2013: stanu realizacji Programu, oceny bieżącej, aktualnego stanu uzgodnień z KE zmian PROW 2007–2013 oraz informacje o projektach rozporządzeń dotyczących rozwoju obszarów wiejskich po 2013 roku.

Przyjęte uchwały:

- Uchwała w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania Roczego z realizacji PROW na lata 2007–2013 za 2010 rok.
- Uchwała w sprawie przyjęcia kryteriów i zasad podziału środków publicznych PROW na lata 2007–2013 w ramach działania „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej” w zakresie dostępu do szerokopasmowego Internetu.
- Uchwała w sprawie zmiany w działaniu 133 „Działania informacyjne i promocyjne”.
- Uchwała w sprawie zmian w działaniach Osi 4 Leader Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013.

- Uchwała w sprawie zmiany kryteriów oceny efektywności lokalnej grupy działania oraz realizacji lokalnej strategii rozwoju a także kryteriów oceny lokalnej strategii rozwoju w zakresie realizacji dodatkowych zadań.
- Uchwała w sprawie określenia kryteriów wyboru projektów dla działania Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 „Podstawowe usługi dla gospodarki i ludności wiejskiej” w zakresie dostępu do szerokopasmowego Internetu.
- Uchwała w sprawie zatwierdzania zamiany Programu Rozwoju Obszarów wiejskich na lata 2007–2013 polegającej na realokacji środków na działanie „Modernizacja gospodarstw rolnych”.

25. Komitet Monitorujący Program Operacyjny Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013 (PO RYBY 2007–2013)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Monitorujący
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Zarządzenie nr 30 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013”. Zarządzeniem nr 71 z 24 listopada 2009 r. Minister RiRW uchylił zarządzenie w sprawie powołania Komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013” i w dniu 24 listopada 2009 r. wydał zarządzenie nr 72 w sprawie Komitetu Monitorującego Program Operacyjny „Zrównoważony rozwój sektora rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich 2007–2013. Zgodnie z ww. zarządzeniem przedstawiciel Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa może uczestniczyć w posiedzeniach KM jako obserwator, bez prawa głosowania.

Zadania

Komitet Monitorujący działa jako niezależne ciało sprawujące nadzór nad przebiegiem realizacji Programu, zaś celem Komitetu jest zagwarantowanie efektywności i odpowiedniej jakości wdrażania pomocy. Na każdym członku Komitetu spoczywa odpowiedzialność za realizację przyjętego celu.

Skład

Przedstawiciele MRiRW, Instytucji Certyfikującej, Instytucji Koordynującej Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia (NSRO), Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, przedstawiciel Konwentu Marszałków Województw, przedstawiciel Związku Województw, Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Morskiego Instytutu Rybackiego w Gdyni, Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie, organizacji pozarządowych działających w obszarze ochrony środowiska, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa dalekomorskiego, organizacji pozarządowych działających w obszarze przetwórstwa rybnego, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybactwa śródlądowego w zakresie ryb łososiowatych, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybactwa śródlądowego w zakresie ryb karpio-watych, organizacji pozarządowych działających w obszarze rybołówstwa bałtyckiego, organizacji pozarządowych działających w obrębie rybactwa jeziorowego.

W pracach Komitetu może uczestniczyć z własnej inicjatywy lub na zaproszenie przewodniczącego, przedstawiciel Komisji Europejskiej, z głosem doradczym. W posiedzeniach Komitetu mogą uczestniczyć w charakterze obserwatora, bez prawa głosowania przedstawiciele: instytucji audytowej, Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa, organów kontroli skarbowej, Najwyższej Izby Kontroli, Beneficjentów, inni eksperci na zaproszenie przewodniczącego.

Działalność w 2011 r.

- Odbyły się 2 posiedzenia Komitetu, przyjęto następujące uchwały:
- UCHWAŁA w sprawie zmiany PO RYBY 2007–2013 w zakresie realokacji środków finansowych pomiędzy osiami priorytetowymi. Ponadto na spotkaniu omówiono stan realizacji PO RYBY 2007–2013 oraz Plan Informacji i Promocji PO RYBY 2007–2013 na rok 2011.

- Uchwała w sprawie zatwierdzenia sprawozdania rocznego z realizacji PO RYBY 2007–2013 w 2010 r. Ponadto dyskutowano projekt zmiany Programu oraz omówiono wyniki ewaluacji śródkresowej.

26. Grupa Robocza do Spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich (KSOW)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	3 + 5

Podstawa działania

Grupa Robocza ds. KSOW powstała na mocy zarządzenia nr 47 z dnia 20 marca 2009 r. w sprawie powołania Grupy Roboczej ds. KSOW, zmienionego zarządzeniem nr 32 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 1 września 2010 r. Zarządzenia wydano na podstawie art. 37a ust. 6 ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (Dz.U. Nr 64, poz. 427, z późn. zm.).

Grupa Robocza ds. KSOW jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zasady funkcjonowania Grupy określa regulamin uchwalony przez Grupę na pierwszym posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2009 r.

Zadania

Do zadań Grupy należy w szczególności określanie priorytetów Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, opiniowanie projektów planów działania, w tym rekomendowanie działań do realizacji w ramach planu działania, opiniowanie projektów rocznych sprawozdań z realizacji planów działania, bieżące monitorowanie prac KSOW oraz powoływanie grup tematycznych.

Skład

Grupa Robocza ds. KSOW złożona jest z przedstawicieli administracji rządowej i samorządowej oraz reprezentantów organizacji i instytucji zaangażowanych w rozwój obszarów wiejskich:

- Przedstawiciele Sekretariatu Centralnego KSOW oraz 16 sekretariatów regionalnych;
- Przedstawiciel Biura Pomocy Technicznej w MRiRW;
- Przedstawiciele resortów rozwoju regionalnego, środowiska, kultury i dziedzictwa narodowego, infrastruktury, spraw wewnętrznych i administracji oraz Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
- Przedstawiciele: ARiMR, ARR, CDR w Brwinowie, Krajowego Centrum Edukacji Rolniczej w Brwinowie, FAPA, KRIR;
- Przedstawiciele: samorządu gminnego, wskazani przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, samorządu powiatowego, wskazani przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, Związku Banków Polskich, organizacji pracodawców, jednostek badawczo-rozwojowych, związków zawodowych, uczelni wyższych, wskazanym przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego, pozarządowych organizacji działających na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, w tym organizacji działających na rzecz wyrównywania szans, wskazani przez te organizacje oraz lokalnych grup działania.

Działalność w 2011 r.

O odbyły się 3 spotkania Grupy roboczej:

- Informacja na temat doświadczeń funkcjonowania KSOW w Danii.
- Informacja na temat stanu prac grup tematycznych: ds. podejścia Leader oraz Zrównoważony Rozwoju Obszarów Wiejskich.
- Informacja na temat nowych działań realizowanych w ramach Planu działania KSOW – projekty sieciujące.
- Informacja na temat współpracy polskiej i węgierskiej sieci obszarów wiejskich.
- Informacja na temat doświadczeń z funkcjonowania KSOW w woj. podkarpackim.
- Informacja na temat koncepcji przeprowadzenia badania ewaluacyjnego dotyczącego KSOW.
- Informacja nt. działań i aktywności ENRD – Mark Redman Contact Point.

- Informacja nt. powierzenia Fundacji Programów Pomocy dla Rolnictwa FAPA wykonywania zadań Sekretariatu Centralnego KSOW w zakresie zapewnienia funkcjonowania KSOW.
- Informacja na temat stanu prac grupy tematycznej Zrównoważony Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz propozycja rozszerzenia składu grupy tematycznej.
- Projekty sieciujące (dyskusja).
- Informacja na temat doświadczeń z funkcjonowania KSOW w woj. podlaskim.

Przyjęto następujące uchwały:

- Uchwała nr 24 w sprawie wyrażenia opinii o projekcie sprawozdania z realizacji Planu działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2010–2011.
- Uchwała nr 25 w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2010–2011.
- Uchwała nr 26 w sprawie zmiany uchwały nr 8 z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie powołania grupy tematycznej Zrównoważony Rozwój Obszarów Wiejskich.
- Uchwała nr 27 w sprawie zaopiniowania projektu zmian Planu działania KSOW na lata 2010–2011.
- Uchwała nr 28 w sprawie przyjęcia priorytetów Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich, realizowanych w ramach Planu działania KSOW na lata 2012–2013.
- Uchwała nr 29 z dnia 22 lipca 2011 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2010–2011.
- Uchwała nr 30 z dnia 21 października 2011 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2010–2011.
- Uchwała nr 31 z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2010–2011.
- Uchwała nr 32 w sprawie zaopiniowania projektu Planu działania KSOW na lata 2012–2013.
- Uchwała nr 33 w sprawie rekomendowania rozszerzenia składu członkowskiego grupy tematycznej Zrównoważony Rozwoju Obszarów Wiejskich.

- Uchwała nr 34 z dnia 28 grudnia 2011 r. w sprawie zaopiniowania projektu zmian w Planie działania Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich na lata 2010–2011.

Zgodnie z § 5 ust. 1 zarządzenia Nr 47 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 marca 2009 r. w sprawie powołania Grupy Roboczej do spraw Krajowej Sieci Obszarów Wiejskich prace Grupy, w zależności od potrzeb wspomagają grupy tematyczne. **W 2011 r. odbyło się 5 posiedzeń grup tematycznych:**

- ds. podejścia Leader – 3 posiedzenia,
- Zrównoważony Rozwój Obszarów Wiejskich – 1 posiedzenie,
- Młodzież na obszarach wiejskich – 1 posiedzenie.

27. Zespół ds. opracowania zasad przyznawania zdolności połowowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 3 Ministra RiRW z dnia 18 marca 2010 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw opracowania zasad przyznawania zdolności połowowej pozostającej w dyspozycji Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opiniowania wniosków indywidualnych o przyznanie zdolności połowowej na modernizację i wymiany statków rybackich (z późn. zmianami).

Skład

W skład zespołu zostało powołanych jedenastu organizacji producentkich zawodowych, reprezentujących poszczególne sektory rybołówstwa, w tym:

- Kołobrzaska Grupa Producentów Ryb Sp. z o.o.;
- Krajowa Izba Producentów Ryb w Ustce;

- Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo Sp. z o.o.;
- PPiUR „Szkuner” we Władysławowie;
- Zrzeszenie Rybaków Morskich-Organizacja Producentów we Władysławowie;
- Stowarzyszenie Armatorów Łódziowych w Kołobrzegu;
- Stowarzyszenie Rybaków Zalewu Wiślanego w Tolkmicku;
- Zrzeszenie Rybaków Zalewów Szczecińskiego, Kamieńskiego i Jeziora Dąbie;
- Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku;
- Północnoatlantycka Organizacja Producentów Sp. z o.o.;
- Organizacja Producentów Rybnych Bałtyk.

Zadania

W trakcie posiedzeń, członkowie Zespołu dokonują opiniowania indywidualnych wniosków o przyznanie zdolności połowowej, składanych przez właścicieli i armatorów statków rybackich. Doraźnie omawiane są również inne wnioski z zakresu modernizacji i restrukturyzacji floty rybackiej. Ponadto, poza realizacją wynikających z zarządzenia zadań własnych, Zespół stanowi istotną płaszczyznę dialogu z przedstawicielami środowiska rybackiego pozwalającą na bieżące definiowanie sygnalizowanych potrzeb w zakresie dostosowania floty do dostępnych zasobów.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu. Głównymi zadaniami zrealizowanymi przez członków Zespołu w roku 2011 było:

- opracowanie i przyjęcie niezbędnych zmian do Zasad przyznawania zdolności połowowej pozostającej w dyspozycji Ministra RiRW (marzec),
- rozpatrywanie i opiniowanie wniosków o przyznanie zdolności połowowej (każdorazowo w trakcie posiedzenia);
- opiniowanie wniosków indywidualnych składanych przez właścicieli i armatorów statków rybackich do Ministra RiRW, dotyczących m.in. modernizacji floty oraz doraźne formułowanie wniosków i opinii (przyjmowanych w trybie protokołowanych głosowań jawnych) odnośnie kierunku i realizacji Krajowego Planu Restrukturyzacji Floty w kontekście realiów praktycznego funkcjonowania i wykonywania rybołówstwa.

28. Zespół do spraw opracowania zasad zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi na Morzu Bałtyckim

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	7

Podstawa działania

Zespół do spraw opracowania zasad zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi na Morzu Bałtyckim został powołany zarządzeniem Nr 35 Ministra RiRW z dnia 24 września 2010 r., jako ciało doradcze działające przy ministrze właściwym do spraw rybołówstwa, powołane w celu zwiększenia udziału środowiska rybackiego w pracach nad ustanowieniem zasad i warunków podziału kwot połowowych na Morzu Bałtyckim.

Zespół formalnie rozpoczął swoją działalność w dniu 6 października 2010 r., kiedy zwołane zostało pierwsze posiedzenie Zespołu, na którym wybrano Przewodniczącego i Sekretarza Zespołu.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele następujących organizacji:

- Kołobrzeska Grupa Producentów Ryb;
- Krajowa Izba Producentów Ryb w Ustce;
- Organizacja Producentów Rybnych Władysławowo;
- Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów we Władysławowie;
- Organizacja Producentów Ryb „Bałtyk”;
- Stowarzyszenie Armatorów Łódziowych w Kołobrzegu;
- Stowarzyszenie Rybak w Tolkmicku;
- Polskie Stowarzyszenie Przetwórców Ryb;
- Związek Rybaków Polskich;
- Organizacja Rybaków Łódziowych – Producentów Rybnych.

Zadania

Zespół ma za zadanie przygotować propozycje dotyczące:

- wytyczenia kierunków polityki rybackiej w zakresie podziału ogólnych kwot połowowych poszczególnych gatunków organizmów morskich;
- opracowania zasad systemu zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi poszczególnych gatunków organizmów morskich;
- sposobu i warunków podziału ogólnych kwot połowowych poszczególnych gatunków organizmów morskich.

Jak pokazują doświadczenia ostatnich lat, konsultacje społeczne prowadzone nad projektami rozporządzeń w sprawie podziału kwot połowowych na poszczególne lata w ramach prac legislacyjnych nie były wystarczające do wypracowania ogólnych zasad na których minister mógłby rokrocznie opierać ww. podział. Prace Zespołu służą opracowaniu takich generalnych zasad zarządzania ogólnymi kwotami połowowymi oraz wypracowaniu szerokich rozwiązań systemowych, które będą współgrały z wprowadzaną właśnie reformą Wspólnej Polityki Rybackiej.

Działalność w 2011 r.

Zespół odbył w 2011 r. 7 posiedzeń (protokoły w aktach). W wyniku tych spotkań Zespół przedstawił rekomendacje dotyczące sposobu podziału kwot połowowych po 2011 r. w odniesieniu do poszczególnych gatunków ryb. Rekomendacje te znalazły odzwierciedlenie w *rozporządzeniu MRiRW z dnia 23 grudnia 2011 r. w sprawie sposobu i warunków wykorzystania ogólnej kwoty połowowej* (Dz.U. Nr 282, poz. 1653). Regulacja ta jest unormowaniem wieloletnim, a jej zadaniem jest zapewnienie armatorom statków rybackich stabilności połowowej.

Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej

29. Zespół Trójstronny ds. Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MTBiGM
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Zespół powstał w listopadzie 2002 r. w miejsce, zniesionej Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r., Komisji Wspólnej do Spraw Żeglugi i Rybołówstwa Dalekomorskiego. Komisja Wspólna funkcjonowała od października 2000 r. do marca 2002 r. jako instytucja trójstronnego dialogu społecznego w sektorze morskim. W dniu 29 listopada 2002 r. odbyło się inauguracyjne spotkanie Zespołu do spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego, umiejscowionego w Ministerstwie Infrastruktury. Podstawą funkcjonowania Zespołu jest Regulamin Zespołu Trójstronnego do Spraw Żeglugi i Rybołówstwa Morskiego.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele strony rządowej : ministra właściwego ds. finansów publicznych, ministra właściwego ds. gospodarki morskiej, ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego ds. rybołówstwa, ministra właściwego ds. Skarbu Państwa.

Stronę pracowniczą reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Federację Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków, Krajową Sekcję Morską Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Oficerów i Marynarzy.

Stronę pracodawców reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez Związek Armatorów Polskich.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowywanie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców m.in. w sprawach rozwiązywania problemów związanych z dostosowaniem polskiego prawa pracy na morzu do standardów międzynarodowych, prowadzenia działań na rzecz stabilizacji rynku pracy marynarzy, zwiększenia ilości statków zarejestrowanych pod polską banderą, a przede wszystkim działań zmierzających do obniżenia dla polskich armatorów kosztów zatrudnienia marynarzy.

Działalność w 2011 roku

W roku 2011 nie odbyło się żadne posiedzenie Zespołu. Niemniej jednak odbyło się kilka spotkań Współprzewodniczących Zespołu, podczas których omawiane były kwestie dotyczące gospodarki morskiej.

30. Zespół Trójstronny ds. Kolejnictwa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MTBiGM – PKP S.A. Warszawa
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Powołanie Trójstronnego Zespołu ds. Kolejnictwa było spełnieniem jednego z postulatów zawartego w ustaleniach ze spotkania przedstawicieli związków zawodowych z Przewodniczącym Sejmowej Komisji Infrastruktury, z kierownictwem Ministerstwa Infrastruktury, przedstawicielami Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej oraz z Zarządami spółek Grupy PKP w dniach 10/11 lipca 2003 r. Działo na podstawie regulaminu z 17 września 2003 r., kiedy miało miejsce pierwsze posiedzenie Zespołu.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele:

- Stronę rządową reprezentuje 3 przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu, po jednym wskazanym przez: ministra właściwego ds. budżetu oraz finansów publicznych, ministra właściwego ds. budżetu i finansów publicznych, ministra właściwego ds. pracy.
- Stronę pracodawców reprezentuje 5 przedstawiciele wyznaczonych przez Związek Pracodawców Kolejowych.
- Stronę związkową reprezentują przedstawiciele wyznaczeni przez: Federację Związków Zawodowych Pracowników PKP, Sekcję Krajową Kolejarzy NSZZ „Solidarność”, Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP, Związek Zawodowy Drużyn Konduktorskich w RP, Krajową Sekcję Kolejarzy NSZZ „Solidarność 80”, Związek Zawodowy Pracowników Warsztatowych, Ogólnopolski Międzyzakładowy Związek Zawodowy SOK, Związek Zawodowy Administracji PKP, Federację Związków Zawodowych Maszynistów Kolejowych, Międzyzakładowy Związek Zawodowy Rewidentów Taboru, Autonomiczne Związki Zawodowe Transportu Kolejowego, Federację Związków Zawodowych Pracowników Automatyki i Telekomunikacji PKP, Związek Zawodowy Dyspozytorów PKP.

Zadania

Celem działania Zespołu Trójstronnego ds. Kolejnictwa jest prowadzenie dialogu społecznego dla godzenia interesów stron i zachowania pokoju społecznego.

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach rozwiązywania problemów związanych z dalszą restrukturyzacją Grupy PKP, jej sytuacją finansową oraz prowadzeniem spraw pracowniczych wynikających z restrukturyzacji zatrudnienia.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 5 posiedzeń Zespołu, na których m.in. omawiane były następujące tematy:

- Proces negocjacji paktów gwarancji pracowniczych.
- Informacja o zamierzeniach resortu infrastruktury w zakresie transportu kolejowego.

- Przyjęcie wspólnego stanowiska w sprawie PNI Sp. z o.o. w kwestii paktu gwarancji pracowniczych.
- Przyjęcie stanowiska w sprawie procedury i harmonogramu negocjacji paktu gwarancji pracowniczych w związku z prywatyzacją PKP Cargo S.A. i innych spółek.
- Uprawnienia przejazdowe dla kolejarzy w związku ze stanowiskiem spółki Przewozy Regionalne Sp. z o.o.

31. Zespół roboczy ds. krajowego transportu drogowego osób

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MTBiGM
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw transportu w sprawach krajowych przewozów drogowych powstał na podstawie Zarządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 15 marca 2006 roku, które zostało zmienione Zarządzeniem Nr 7 Ministra Transportu z dnia 29 maja 2006 r. i aktualizowane Zarządzeniem Nr 12 Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2008 r.

Skład

W skład Zespołu roboczego wchodzi przedstawiciele resortu właściwego ds. transportu drogowego oraz przedstawiciele: Sekcji Krajowej Przedsiębiorstw Państwowej Komunikacji Samochodowej NSZZ „Solidarność”, Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Samochodowego, Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji, Krajowej Sekcji Transportu P.PKS NSZZ „Solidarność 80”, Federacji Związków Zawodowych Pracowników PKS Transportu Samochodowego w RP, Związku Zawodowego Kierowców w Polsce.

Zadania

Zespół w trybie roboczym podejmuje działania w celu wspólnego wypracowywania stanowiska oraz rozwiązywania bieżących i długofalowych problemów występujących w krajowych przewozach drogowych osób.

Zadaniem Zespołu jest w szczególności:

- inicjowanie działań mających na celu poprawę warunków funkcjonowania przedsiębiorstw wykonujących krajowe przewozy drogowe osób,
- współpraca z innymi organami administracji rządowej,
- współpraca z organizacjami pracodawców transportu samochodowego i związków zawodowych.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. Zespół nie spotkał się.

32. Zespół Konsultacyjny ds. przewozów drogowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ konsultacyjny
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MTBiGM
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Jako organ konsultacyjny ministra właściwego do spraw transportu w sprawach krajowych przewozów drogowych osób i rzeczy powstał na podstawie Zarządzenia Nr 3 Ministra Transportu z dnia 28 lutego 2007 roku, zmienionego Zarządzeniem Nr 14 Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2008 roku.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- Przewodniczący – podsekretarz stanu właściwy w sprawach transportu drogowego;
- po jednym przedstawicielu:
 - Zrzeszenia Międzynarodowych Przewoźników Drogowych w Polsce,

- Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Drogowego,
 - Ogólnopolskiego Związku Pracodawców Transportu Samochodowego,
 - Polskiej Izby Gospodarczej Transportu Samochodowego i Spedycji,
 - Polskiego Stowarzyszenia Przewoźników Autokarowych,
 - Naczelnej Rady Zrzeszeń Handlu i Usług;
- trzech przedstawicieli stowarzyszeń przewoźników drogowych o zasięgu regionalnym;
 - dyrektor Departamentu Dróg i Transportu Drogowego w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Wodnej.

Zadania

Zespół podejmuje działania w celu wspólnego wypracowywania stanowiska oraz rozwiązywania problemów występujących w przewozach drogowych osób.

Zadaniem Zespołu jest w szczególności:

- identyfikacja problemów utrudniających wykonywanie transportu drogowego;
- inicjowanie działań mających na celu poprawę warunków funkcjonowania przedsiębiorstw transportowych;
- współpraca z innymi organami administracji rządowej;
- współpraca z organizacjami zrzeszającymi przewoźników drogowych.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. Zespół nie zbierał się. Z uwagi na prace legislacyjne w zakresie transportu drogowego oraz negocjacje w sprawie kontyngentów zezwoleń, w szczególności z Federacją Rosyjską, członkowie Zespołu brali udział w licznych spotkaniach i konsultacjach przewoźników, organizowanych przez MTBiGM.

33. Zespół Trójstronny ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MTBiGM
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Zespół Trójstronny ds. Budownictwa został utworzony w wyniku rekomendacji Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Ekonomicznych, przyjętej 5 maja 2005 roku, co było od lat efektem działania partnerów społecznych z sektora budownictwa – wszystkich dużych, liczących się w środowisku partnerów społecznych budownictwa, zarówno związków zawodowych, jak i organizacji pracodawców, którzy widzieli potrzebę powstania płaszczyzny dialogu społecznego w branży budowlanej.

Podstawa działania

Na podstawie regulaminu Trójstronnego Zespołu ds. Budownictwa i Gospodarki Komunalnej z dnia 14 lipca 2008 r.

Skład

- Przedstawiciele strony rządowej: MTBiGM, MEN, MPiPS, MF, MG, MRR, MŚ.
- Przedstawiciele strony pracodawców: Polski Związek Pracodawców Budownictwa, Konfederacja Budownictwa i Nieruchomości, Związek Rzemiosła Polskiego, Związek Pracodawców Producentów Materiałów dla Budownictwa, Polski Związek Firm Deweloperskich, Związek pracodawców Bussines Centre Club.
- Przedstawiciele strony pracobiorców: ZZ „Budowlani”, Krajowy Sekretariat Budownictwa i Przemysłu Drzewnego NSZZ „Solidarność”, Federacja Związków Zawodowych Pracowników Gospodarki Komunalnej i Tere nowej, „KK NSZZ Solidarność ‘80”.

Zadania

Prowadzenie trójstronnego dialogu sektorowego w celu godzenia interesów stron i rozwiązywania problemów rynku pracy w sektorze budownic-

stwa, nieruchomości, w tym problemów gospodarki przestrzennej, materiałów budowlanych i wyrobów budowlanych oraz gospodarki komunalnej rynku pracy.

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawach ważnych z punktu widzenia polityki państwa oraz interesów pracowników i pracodawców, w sprawach związanych z realizacją celów Zespołu.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się jedno spotkanie, które dotyczyło trwających prac nad Polskimi Ramami Kwalifikacji oraz nowych podstaw programowych kształcenia zawodowego w budownictwie, jak również stanem prac nad tworzeniem Sektorowej Rady Kwalifikacji dla budownictwa w Unii Europejskiej.

Ponadto, na spotkaniu zaproponowano powołanie grupy roboczej, której zadaniem byłoby m.in. zdiagnozowanie najważniejszych problemów i barier związanych z tworzeniem oraz rozwojem systemu kształcenia zawodowego w budownictwie i budowie struktur uznawania kwalifikacji zawodowych nabywanych w procesie pracy.

34. Komisja Społeczna do spraw podziału zezwoleń zagranicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komisja społeczna
Podstawa działania	Ustawa / Rozporządzenie
Umiejscowienie	MTBiGM
Suma posiedzeń w 2011 r.	14

Podstawa działania

Komisja społeczna działa na podstawie art. 30 ust. 2 b-d ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz.U. z 2007 r. Nr 125, poz. 974, z późn. zm.) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie komisji społecznej do spraw podziału zezwoleń zagranicznych (Dz.U. Nr 130, poz. 751).

Skład

Komisję powołuje minister właściwy do spraw transportu, spośród kandydatów zgłoszonych przez polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych. Komisja składa się z 7 osób (przewodniczący oraz członkowie). Przewodniczący Komisji jest wybierany na pierwszym posiedzeniu Komisji spośród jej członków.

Komisja w obecnym składzie działa na podstawie decyzji Nr 35 Ministra Infrastruktury z dnia 24 października 2011 r.

Zadania

Komisja Społeczna dokonuje podziału zezwoleń zagranicznych na przewóz rzeczy pomiędzy przewoźnikami drogowymi posiadającymi odpowiednie licencje.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. odbyło się 14 posiedzeń Komisji. Przedmiotem posiedzeń było:

- ustalanie zasad podziału zezwoleń zagranicznych pomiędzy licencjonowanych przewoźników drogowych oraz przedsiębiorców, wykonujących przewozy drogowe na potrzeby własne;
- bieżąca analiza wykorzystania poszczególnych rodzajów zezwoleń;
- informowanie Ministerstwa o konieczności interwencji w celu pozyskania dodatkowej puli zezwoleń;
- podejmowanie decyzji indywidualnych w sprawie przydziału zezwoleń poza wyznaczonymi limitami.

Ministerstwo Edukacji Narodowej

35. Zespół opiniodawczo-doradczy ds. statusu zawodowego nauczycieli

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Zarządzenie Nr 7 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 marca 2010 r. w sprawie powołania Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw statusu zawodowego nauczycieli.

Skład

Przedstawiciele: środowisk samorządowych, strony rządowej (w tym ministrów prowadzących szkoły i placówki oświatowe), partnerów społecznych, środowisk oświatowych i naukowych, oświaty niepublicznej, organizacji branżowych, parlamentarzyści – byli ministrowie edukacji.

Zadania

Zadaniem Zespołu opiniodawczo-doradczego do spraw statusu zawodowego nauczycieli jest przygotowanie założeń dokumentu dotyczącego statusu zawodowego nauczycieli.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się 1 posiedzenie Zespołu, na które zaproszeni zostali również członkowie Rady Edukacji Narodowej:

- przedstawiono wspólne stanowisko, zawierające w szczególności propozycje zmian w zakresie: systemu awansu zawodowego nauczycieli, systemu wynagradzania i świadczeń socjalnych, czasu pracy, urlopów, uregulowań dotyczących dyrektora szkoły, a także nauczycieli podlegających przepisom ustawy Karta Nauczyciela.

- Kwestia odpowiedniego przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela.
- Ustalenie, że kolejne spotkanie Zespołu odbędzie się po zakończeniu przez IBE badania czasu pracy nauczycieli.

36. Komisja do opiniowania wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Decyzja
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Komisja – Decyzja Nr 1 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 marca 2011 r. w sprawie powołania komisji do opiniowania wniosków o nadanie orderów i odznaczeń państwowych oraz Medalu Komisji Edukacji Narodowej.

Skład

Przedstawiciele związków zawodowych zrzeszających nauczycieli, pracownicy MEN, przedstawiciele Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, dyrektorzy szkół.

Zadania

Opiniowanie wniosków o przyznanie odznaczeń.

Działalność w 2011 r.

W roku 2011 odbyło się 5 posiedzeń komisji. Rozpatrzone i zaopiniowano ponad 11.000 wniosków o nadanie odznaczeń.

37. Komisja do spraw opiniowania wniosków o nagrody Ministra Edukacji Narodowej dla nauczycieli za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Komisja – Zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej Nr 16 z dnia 29 września 2009 r. w sprawie powołania komisji do spraw opiniowania wniosków o nagrody Ministra Edukacji Narodowej dla nauczycieli za ich osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze.

Skład

Przedstawiciele MEN, związków zawodowych zrzeszających nauczycieli, dyrektorzy szkół.

Zadania

Opiniowanie wniosków o przyznanie nagród Ministra dla nauczycieli.

Działalność w 2011 r.

W roku 2011 odbyło się 1 posiedzenie komisji na którym rozpatrzono i zaopiniowano ok. 600 wniosków o przyznanie nagród Ministra Edukacji Narodowej.

38. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Instytucja opiniodawczo-doradcza powołana zarządzeniem Ministra Edukacji Narodowej Nr 25 z dnia 25 września 2008 r. w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty (zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej nr 15 z dnia 16 czerwca 2011 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty) w dniu 25 września 2008 r.

Skład

W skład Kapituły wchodzi przedstawiciele organów nadzoru pedagogicznego, organów prowadzących szkoły i placówki, związków zawodowych zrzeszających nauczycieli oraz organizacji pozarządowych, których statutową działalnością jest działalność oświatowa.

Zadania

Kapituła rekomenduje Ministrowi Edukacji Narodowej kandydatury do nadania tytułu honorowego profesora oświaty

Działalność w 2011 r.

Odbyło się 1 posiedzenie Kapituły do Spraw Profesorów Oświaty. Członkowie Kapituły, po wcześniejszym indywidualnym zapoznaniu się ze wszystkimi wnioskami, zgłosili kandydatury do nadania tytułu honorowego profesora oświaty. W trakcie posiedzenia, odbyła się dyskusja nad poszczególnymi kandydaturami oraz głosowanie. Kapituła do Spraw Profesorów Oświaty podjęła uchwałę o przedstawieniu Ministrowi Edukacji Narodowej 20 kandydatów do nadania tytułu honorowego profesora oświaty.

Ministerstwo Gospodarki

39. Zespół do spraw partnerstwa publiczno-prywatnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MG
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Zespół do spraw partnerstwa publiczno-prywatnego działa na podstawie Zarządzenia Nr 43 Ministra Gospodarki z dnia 26 listopada 2010 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw partnerstwa publiczno-prywatnego, jest organem pomocniczym Ministra Gospodarki o charakterze opiniotawczo-doradczym.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- przedstawiciele organów administracji rządowej (Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Finansów, Ministra Gospodarki, Ministra Infrastruktury, Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Ministra Rozwoju Regionalnego, Ministra Skarbu Państwa, Ministra Sportu i Turystyki, Ministra Sprawiedliwości, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Spraw Zagranicznych, Ministra Środowiska, Ministra Zdrowia, Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych);
- Przewodniczącego stałego komitetu Rady Ministrów;
- podmioty zewnętrznych reprezentujących: Unię Metropolii Polskich, Unię Miasteczek Polskich, Związek Powiatów Polskich, Związek Miast Polskich, Związek Gmin Wiejskich RP, Związek Województw RP, Pracodawców RP, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych – Lewiatan, Business Centre Club, Związek Rzemiosła Polskiego, Krajową Izbę Gospodarczą, Bank Gospodarstwa Krajowego, Polską Agencję Rozwoju

Przedsiębiorczości, Fundację Centrum PPP, Instytut Partnerstwa Publiczno-Prywatnego.

Zadania

Do zadań Zespołu należy przygotowywanie rekomendacji związanych z promocją i wprowadzaniem w życie partnerstwa publiczno-privatnego, a w szczególności w zakresie:

- proponowania rozwiązań dotyczących zmian legislacyjnych ułatwiających realizację partnerstwa publiczno-privatnego;
- proponowania działań promujących partnerstwo publiczno-privatne w kraju;
- upowszechniania dobrych praktyk w obszarze partnerstwa publiczno-privatnego, w tym narzędzi wypracowanych przez państwa członkowskie Unii Europejskiej;
- tworzenia warunków lepszej komunikacji oraz dialogu pomiędzy administracją, biznesem, partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi w sprawach dotyczących partnerstwa publiczno-privatnego.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu, na którym były omawiane kwestie zobowiązań wynikających z umów ppp w kontekście długu publicznego oraz przedstawiona została informacja na temat działań MG i PARP w zakresie promocji ppp. Podjęto uchwałę w sprawie wyboru zastępcy przewodniczącego Zespołu.

40. Zespół do spraw Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MG
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Zespół został powołany Zarządzeniem nr 38 Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 maja 2009 r. jako organ pomocniczy Prezesa Rady Ministrów

w zakresie problematyki społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw oraz obszarów powiązanych.

Skład

W skład Zespołu wchodzi:

- przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki w randze sekretarza lub podsekretarza stanu;
- zastępca przewodniczącego – przedstawiciel ministra właściwego do spraw pracy w randze sekretarza lub podsekretarza stanu;
- przedstawiciele wskazani przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw pracy, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa, ministra właściwego do spraw środowiska, ministra właściwego do spraw zagranicznych, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;
- Przewodniczący Zespołu może zapraszać do udziału w pracach Zespołu, na prawach członka, przedstawicieli innych podmiotów niż wymienione a w szczególności organów samorządu terytorialnego, samorządu gospodarczego, organizacji związkowych, organizacji pracodawców, organizacji pozarządowych i jednostek naukowo-badawczych. (Obecnie w skład Zespołu wchodzi przedstawiciele URE, KNF, PARP, PKN, Pracodawców RP, PKPP-Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Centre Club, NSZZ „Solidarność”, OPZZ, FZZ).

Zadania

Do zadań Zespołu należy przygotowywanie rekomendacji dla administracji rządowej związanych z promocją i wprowadzaniem w życie zasad Społecznej.

Odpowiedzialności Przedsiębiorstw, a w szczególności:

- proponowanie rozwiązań dotyczących koordynacji działań poszczególnych organów administracji publicznej w zakresie promocji i wprowadzania zasad Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw;
- analiza i wykorzystywanie doświadczeń oraz upowszechnianie dobrych praktyk w obszarze Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw z innych państw, w szczególności narzędzi wypracowanych w ramach Euro-

- pejskiego Sojuszu na rzecz budowania i wdrażania polityki Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw;
- tworzenie warunków lepszej komunikacji oraz dialogu między administracją, biznesem, partnerami społecznymi oraz organizacjami pozarządowymi w sprawach dotyczących Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw.

Działalność w 2011 roku

Spotkania Zespołu umożliwiają wymianę wiedzy i doświadczeń pomiędzy administracją rządową i partnerami społeczno-gospodarczymi działającymi na rzecz promowania koncepcji CSR w Polsce. Celem usprawnienia prac Zespołu, powołane zostały grypy robocze:

- Grupa robocza ds. systemu promowania CSR w Polsce
- Grupa robocza ds. odpowiedzialnych inwestycji
- Grupa robocza CSR a edukacja
- Grupa robocza ds. zrównoważonej konsumpcji.

Po przyjęciu w 2011 r. zestawu rekomendacji w zakresie wdrażania założeń koncepcji CSR w Polsce, zadaniem grup roboczych jest wykonywanie inicjatyw, działań na rzecz realizacji przyjętych rekomendacji, które spisywane są w formie rocznych Planów Działań Zespołu.

W 2011 r. odbyły się 4 posiedzenia Zespołu. Prace Zespołu oraz grup roboczych dotyczyły:

- Opracowania założenia do projektu systemowego, w ramach którego uzgodniono, iż wsparcie w zakresie wdrożenia strategii CSR będzie kierowane do przedsiębiorstw z sektora MŚP, preferencyjnie prowadzących działalność na terytorium specjalnych stref ekonomicznych i ukierunkowanych na eksport, uzgodniono 3 etapy projektu:
 - opracowanie modelu przeprowadzenia diagnozy w zakresie możliwości wdrożenia w MSP działań w obszarze CSR, oparty na indywidualnym doradztwie, Etap;
 - przeprowadzenie diagnoz wśród 250 MSP, Etap;
 - testowanie, czyli uruchomienie w 100 MSP, przy wsparciu doradców, działań zaplanowanych w diagnozie w ramach perspektywy 3 lub 6 miesięcznej.
- Opracowania założenia do projektu współpracy z ekonomią społeczną, którego zadaniem będzie wypracowanie efektywnych sposobów partycy-

pacji obywatelskiej w tworzeniu polityki publicznej w obszarze CSR oraz ekonomii społecznej poprzez wzmocnienie efektu synergii pomiędzy działaniami podejmowanymi na rzecz CSR i ekonomii społecznej oraz nawiązanie współpracy pomiędzy biznesem a podmiotami ekonomii społecznej.

- Realizacji projektu „Zwiększenie konkurencyjności regionów poprzez społeczną odpowiedzialność przedsiębiorstw, CSR”, mającego na celu m.in. promowanie założeń koncepcji CSR wśród przedstawicieli władz regionalnych oraz ekspertów COIE.
- Przygotowania zestawu materiałów informacyjnych i publikacji nt. CSR i zagadnień powiązanych:
 - „Rekomendacje w zakresie wdrażania założeń koncepcji społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w Polsce”;
 - „Przez zrównoważoną konsumpcję do zrównoważonego rozwoju”;
 - „CSR. Społeczna Odpowiedzialność Biznesu w Polsce”;
 - „Zarządzanie ryzykiem w procesie zrównoważonego rozwoju. Podręcznik dla dużych i średnich przedsiębiorstw”;
 - „Odpowiedzialne inwestycje kapitałowe”;
 - „Jak uczyć o społecznej odpowiedzialności i zrównoważonym rozwoju”;
 - „Raportowanie ESG w Przedsiębiorstwach Państwowych i spółkach z udziałem Skarbu Państwa”.
- Badania stanu wdrażania CSR na poziomie krajowym wykorzystując narzędzie oceny makroekonomicznej państw w zakresie CSR opracowane przez UNDP w ramach projektu, dofinansowanego przez MG „Enhancing Transparency and credibility of CSR Practicies through Establishment of CSR Performance Assesment and Monitoring System in new EU Member States”.
- Wsparcia środowisko przedsiębiorstw w procesie wypracowania Wizji 2050 – Wizja zrównoważonego rozwoju dla polskiego biznesu. Ministerstwo Gospodarki zaoferowało wsparcie organizacyjne oraz merytoryczne w realizacji procesu.

Ponadto organizowano spotkania informacyjne, seminaria i konferencje poświęcone m.in. doświadczeniom duńskim w zakresie wdrażania CSR, zasadom jawności danych ESG w ramach narzędzia Global Reporting Initiative, czy też zrównoważonej konsumpcji. Zespół do spraw CSR oraz Minister-

stwo Gospodarki podjęły także aktywne działania na rzecz CSR w ramach polskiej Prezydencji.

Również we współpracy z Zespołem zostało opracowane Stanowisko Rządu do Komunikatu Komisji Europejskiej z dnia 25 października 2011 r. ws. nowej unijnej strategii na rzecz Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw na lata 2011–2014.

41. Górniczo-Hutniczy Zespół Roboczy ds. Cynku i Ołowiu

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Porozumienie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Zespół powstał w 2003 r. na podstawie porozumienia pomiędzy Ministrem Gospodarki w celu umożliwienia pogłębienia dialogu społecznego z przedstawicielami pracowników zatrudnionych w podsektorze cynku i ołowiu.

Skład

- Ze strony rządowej Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki.
- Ze strony społecznej przedstawiciele organizacji związkowych oraz przedstawiciele pracodawców.
- Przedstawiciele innych resortów.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest umożliwienie prezentacji swoich stanowisk przez wszystkich uczestników dialogu społecznego w sprawach z zakresu podsektora. Wspólnie wypracowane przez strony stanowiska i opinie przedstawiane są Ministrowi Gospodarki.

Działalność w 2011 roku

W 2011 roku Zespół się nie spotkał.

42. Rada Rozwoju Eksportu

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Rada Rozwoju Eksportu, jako organ pomocniczy Ministra Gospodarki została powołana na podstawie Zarządzenia Nr 2 Ministra Gospodarki z dnia 14 stycznia 2011 r.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- Przewodniczący – Dyrektor Instytutu Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur;
- Sekretarz – Dyrektor Departamentu Instrumentów Wsparcia w Ministerstwie Gospodarki;
- Członkowie wyznaczeni przez:
 - Stowarzyszenie Eksporterów Polskich,
 - Instytut Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur,
 - Kolegium Gospodarki Światowej Szkoły Głównej Handlowej,
 - Polską Agencję Rozwoju Przedsiębiorczości,
 - Korporację Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych,
 - Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
 - Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej,
 - Narodowy Bank Polski,
 - Związek Banków Polskich,
 - Bank Gospodarstwa Krajowego,
 - Związek Rzemiosła Polskiego,
 - Business Center Club,
 - Zgromadzenie Ogólne Związku Województw RP,
 - Krajową Izbę Gospodarczą,
 - Polsko-Niemiecką Izbę Przemysłowo-Handlową,
 - Włosko-Polską Izbę Handlowo-Przemysłową,
 - Francuską Izbę Przemysłowo-Handlową w Polsce.

Zadania

Do zadań Rady należy wydawanie rekomendacji w zakresie:

- spraw i projektów dokumentów, dotyczących;
- współpracy gospodarczej z zagranicą;
- przedsięwzięć dla rozwoju eksportu;
- działań na rzecz promocji gospodarczej za granicą.

Przedmiotem prac Rady jest w szczególności analiza i ocena istniejących i tworzonych rozwiązań systemowych w zakresie współpracy gospodarczej z zagranicą, ze szczególnym uwzględnieniem:

- instrumentów polityki proeksportowej państwa;
- polityki kursowej;
- kontroli i regulacji obrotu z zagranicą;
- zapewnienia konkurencyjności oferty eksportowej;
- usuwania barier związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej;
- warunków dostępu do rynków zagranicznych;
- analizy chłonności rynków zagranicznych;
- analizy trendów międzynarodowych w obszarze promocji;
- oceny możliwości eksportowych poszczególnych branż;
- rozwijania bazy informacyjnej w zakresie rynków zbytu.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Rady. Głównymi tematami były: stan promocji polskiej gospodarki w świecie oraz stan promocji polskiego eksportu.

Ministerstwo Obrony Narodowej

43. Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy

PODSTAWOWE DANE	
Podstawa działania	Decyzja / Ponadzakładowy Układ Zbiorowy
Umiejscowienie	MON
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Zespół do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy ma przede wszystkim na celu prowadzenie negocjacji ze związkami zawodowymi w sprawach Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej.

Podstawa funkcjonowania:

- Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej zawarty w dniu 8 czerwca 1998 r. zarejestrowany pod Nr U-LV.
- Decyzja Nr 175/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 12 kwietnia 2007 r. w sprawie powołania Pełnomocnika Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz nieetatowego Zespołu do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy (Dz. Urz. MON Nr 8, poz. 99 z późn. zm.).

Zespół powstał w 1995 roku, podstawą jego funkcjonowania były kolejne decyzje Ministra Obrony Narodowej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi Pełnomocnik Ministra Obrony Narodowej do spraw Współpracy ze Związkami Zawodowymi oraz przedstawiciele: resortu MON, Sztabu Generalnego WP, Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych.

Zadania

Celem Zespołu jest:

- Prowadzenie rokowań ze Stroną Związkową reprezentowaną przez Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Pracowników Wojska, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność” oraz Związek Zawodowy Pracowników Przemysłu Poligraficznego w zakresie:
 - aktualizowania przepisów Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej (PUZP dla PWJOSB), przez dokonywanie w nim niezbędnych zmian prawnych w formie protokołów dodatkowych;
 - zawierania porozumień o objęciu niektórych grup pracowników wojska, do których nie stosuje się PUZP dla PWJOSB, innymi ponadzakładowymi układami zbiorowymi pracy;
 - zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.
- Wypracowywanie stanowiska resortu obrony narodowej w sprawach proponowanych zmian postanowień w ponadzakładowym układzie zbiorowym pracy lub porozumieniu o jego stosowaniu.
- Przedstawianie uzgodnionych wniosków resortu obrony narodowej podczas negocjacji ze związkami zawodowymi.
- Uzgadnianie stanowiska resortu obrony narodowej dotyczącego treści dokumentów przedkładanych przez związki zawodowe na spotkania negocjacyjne.
- Wyjaśnianie powstałych podczas prowadzonych negocjacji wątpliwości i spraw spornych.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się w sumie 5 spotkań w tym: 2 spotkania Zespołu do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy, 3 posiedzenia Stron Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej.

Na spotkaniach Zespołu do spraw stosowania w resorcie obrony narodowej ponadzakładowych układów zbiorowych pracy wypracowano stanowisko resortu obrony narodowej na posiedzenia Stron Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej.

Efektom spotkań było zawarcie w dniu 11 lipca 2011 r. Protokołu Dodatkowego Nr 27 do Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy dla Pracowników Wojskowych Jednostek Organizacyjnych Sfery Budżetowej.

Ministerstwo Zdrowia

44. Zespół Trójstronny ds. Ochrony Zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Trójstronny Zespół Branżowy
Podstawa działania	Regulamin
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Zespół działa od lutego 2005 r. na podstawie Regulaminu Trójstronnego Zespołu ds. Ochrony Zdrowia. Regulamin dla ZT ds. Ochrony Zdrowia był wynikiem uzgodnień Ministerstwa Zdrowia z Prezydium Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych, które po wielu dyskusjach zdecydowało o branżowej formule tej instytucji trójstronnego dialogu społecznego w obszarze służby zdrowia i umiejscowienia jej, poza Trójstronną Komisją, w resorcie zdrowia.

Skład

Stronę rządową w Zespole reprezentuje po jednym przedstawicielu w randze sekretarza lub podsekretarza stanu wyznaczonym przez Ministerstwo Zdrowia, Ministerstwa Finansów, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwo Skarbu Państwa, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej.

Stronę pracowników w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność” oraz Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych.

Stronę pracodawców w Zespole reprezentuje po dwóch przedstawicieli wyznaczonych przez: Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Pracodawców RP, Związek Rzemiosła Polskiego oraz Business Centre Club – Związek Pracodawców.

Do prac w Zespole strony mogą dopraszać jako obserwatorów przedstawicieli innych organizacji związkowych i pracodawców działających w sekto-

rze oraz ze strony rządowej przedstawicieli organizacji społecznych i samorządów zawodów medycznych oraz organizacji samorządu terytorialnego.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest wypracowanie wspólnych stanowisk w sprawach ważnych z punktu widzenia interesów pracowników i pracodawców, w zakresie obszaru obejmującego ochronę zdrowia.

Działalność w 2011 roku

- Odbyły się 2 posiedzenia Zespołu. Główne tematy na spotkaniach to:
- projekt ustawy o dodatkowym ubezpieczeniu zdrowotnym,
 - sytuacja pracownicza oraz nieprawidłowości w funkcjonowaniu Centrum Onkologii – Instytucie im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie.

45. Zespół do spraw oceny i weryfikacji kosztów zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy pielęgniarok i położnych w ramach dotacji celowej na realizację zadań przejętych od administracji państwowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Zespół do spraw oceny i weryfikacji kosztów zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy pielęgniarok i położnych w ramach dotacji celowej na realizację zadań przejętych od administracji państwowej, powołany Zarządzeniem Ministra Zdrowia z 1.09.2008 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Zdrowia, Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych, Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, Okręgowej Rady Pielęgniarek i Położnych w Katowicach.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest oszacowanie wysokości kosztów zadań wykonywanych przez samorząd zawodowy pielęgniarzek i położnych w ramach dotacji celowej na realizację zadań przejętych przez samorząd od administracji państwowej.

Działalność w 2011 r.

Zespół odbył 3 spotkania w 2011 r. Na przedmiotowych spotkaniach opracowywano wspólnie z przedstawicielami samorządu zawodowego pielęgniarzek i położnych wersję roboczą katalogu oraz wysokości kosztów następujących zadań wykonywanych przez:

1) Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych:

- Prowadzenie ośrodka informacyjno-edukacyjnego,
- Działalność Naczelnego Sądu Pielęgniarek i Położnych,
- Działalność Naczelnego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej,
- Prowadzenie prewencji w zakresie odpowiedzialności zawodowej,
- Prowadzenie Centralnego Rejestru Ukaranych Pielęgniarek i Położnych,
- Prowadzenie Centralnego Rejestru Pielęgniarek i Położnych,
- Podejmowanie uchwał przez Naczelną Radę na skutek wniesionych odwołań.

2) Okręgowe Izby Pielęgniarek i Położnych:

- Prowadzenie ośrodka informacyjno-edukacyjnego,
- Działalność Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych,
- Działalność Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej,
- Prowadzenie prewencji w zakresie odpowiedzialności zawodowej,
- Stwierdzanie Prawa Wykonywania Zawodu,
- Prowadzenie Okręgowego Rejestru Pielęgniarek i Położnych,
- Wydawanie orzeczeń o niezdolności do wykonywania zawodu.

Prace Zespołu nad analizą wysokości oraz katalogu kosztów powyższych zadań będą kontynuowane w 2012 r.

46. Zespół do spraw opracowania propozycji modelu realizacji świadczeń pielęgniarki i położnej podstawowej opieki zdrowotnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	8

Podstawa działania

Zespół do spraw opracowania propozycji modelu realizacji świadczeń pielęgniarki i położnej podstawowej opieki zdrowotnej został powołany Zarządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 1.09.2011 r.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Zdrowia, Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego, Kolegium Pielęgniarek i Położnych Rodziny w Polsce, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.

Zadania

- Zadaniem Zespołu jest opracowanie propozycji modelu:
- realizacji świadczeń pielęgniarki i położnej podstawowej opieki zdrowotnej;
 - funkcjonowania w systemie podstawowej opieki zdrowotnej pielęgniarki rodzinnej i pielęgniarki praktyki.

Działalność w 2011 r.

Zespół odbył 8 spotkań w 2011 roku

W ocenie środowiska pielęgniarstwa podstawowej opieki zdrowotnej obowiązujące regulacje dotyczące tego rodzaju świadczeń stwarzają zagrożenie dla funkcjonowania praktyk pielęgniarstwa; powodują eliminowanie indywidualnych i grupowych praktyk pielęgniarstwa, a w rezultacie utratę pracy przez tę grupę zawodową.

Zespół opracował propozycje zmian do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 2009 r. w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej (Dz.U. z 2009 r. Nr 139, poz. 1139) oraz do ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027).

Główne tematy posiedzeń dotyczyły:

- przywrócenia świadczenia pielęgniarstwa i położnej rodzinnej, jako świadczenia gwarantowanego z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej;
- uregulowania transportu materiału do badań diagnostycznych pobranego w domu pacjenta;
- wprowadzenia oddzielnej deklaracji wyboru lekarza poz, pielęgniarstwa poz, położnej poz;
- określenia zadań pielęgniarstwa i położnej poz oraz miejsca udzielania świadczeń w domu pacjenta;
- utrzymania kapitałowej formy finansowania świadczeń oraz liczby pacjentów przypadających na jedną pielęgniarkę 2750.

47. Zespół do opracowania zmian systemu organizacji podstawowej opieki zdrowotnej w zakresie weryfikacji deklaracji wyboru lekarza, pielęgniarstwa, położnej podstawowej opieki zdrowotnej, limitu pacjentów, którzy mogą zapisać się na listę prowadzoną przez lekarza, pielęgniarkę, położną podstawowej opieki zdrowotnej oraz szczepień wykonywanych w gabinecie lekarza podstawowej opieki zdrowotnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Przedmiotowy Zespół, będący organem pomocniczym ministra właściwego do spraw zdrowia, został powołany przez Ministra Zdrowia zarządzeniem z dnia 21 września 2011 r. , a zakończył swą działalność z dniem 31 października 2011 roku.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Zdrowia, Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”, Porozumienia pracodawców Ochrony Zdrowia, Narodowego Funduszu Zdrowia, Konsultant Krajowy w dziedzinie medycyny rodzinnej.

Zadania

Opracowanie rozwiązań mających na celu poprawę funkcjonowania podstawowej opieki zdrowotnej w zakresie:

- weryfikacji deklaracji wyboru lekarza, pielęgniarki, położnej podstawowej opieki zdrowotnej;
- limitu pacjentów, którzy mogą zapisać się na listę prowadzoną przez lekarza, pielęgniarkę, położną podstawowej opieki zdrowotnej;
- szczepień wykonywanych w gabinecie lekarza podstawowej opieki zdrowotnej.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 4 posiedzenia Zespołu dotyczące ww. zagadnień.

48. Zespół ds. Chorób Rzadkich

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Zespół o charakterze doradczym, działający na podstawie zarządzenia Ministra Zdrowia z dnia 21 lipca 2008 roku.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele:

- Ministerstwa Zdrowia, Narodowego Funduszu Zdrowia;
- trzech przedstawicieli z grona naukowców – ekspertów i autorytetów w dziedzinie medycyny lub dziedzin pokrewnych, których wykształcenie, doświadczenie i dorobek zawodowy będą przydatne w pracach Zespołu;
- przedstawiciel środowisk lub organizacji pozarządowych zrzeszających osoby chore na choroby rzadkie;
- przedstawiciel lub przedstawiciele Rzeczypospolitej Polskiej uczestniczący w grupach roboczych lub komitetach, działających przy organach lub instytucjach Unii Europejskiej, zajmujących się zagadnieniami chorób rzadkich oraz ich leczeniem;
- etyk lub duchowny, którego wykształcenie z zakresu zagadnień etycznych, doświadczenie i dorobek zawodowy będą przydatne w pracach Zespołu.

Zadania

- proponowanie kierunków polityki w zakresie opieki i terapii chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie i proponowanie rozwiązań opartych na dowodach naukowych, precyzyjnie określających zasady na jakich zapewnia się obywatelom równy dostęp do informacji, diagnostyki, terapii oraz opieki;
- opracowywanie opartych na dowodach naukowych przejrzystych kryteriów finansowania ze środków publicznych innowacyjnych technologii lekowych;
- prowadzenie działań służących i dążących do zapewnienia podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej chorym na choroby rzadkie, w szczególności poprzez wskazywanie właściwych rozwiązań problemów powstałych przy realizacji opieki i terapii chorych z chorobami rzadkimi;
- proponowanie rozwiązań służących i dążących do integracji systemu terapii i opieki nad chorymi na choroby rzadkie z ogólnym systemem opieki zdrowotnej;
- upowszechnianie wiedzy dotyczącej diagnostyki i leczenia chorób rzadkich w opinii publicznej, w tym w szczególności w środowisku medycznym;

- wspieranie bezpiecznych i skutecznych metod leczenia w obszarze terapii chorób rzadkich;
- wspieranie racjonalizacji procesu terapii chorób rzadkich;
- monitorowanie stosowania terapii chorób rzadkich;
- współpraca ze środowiskami zainteresowanymi poprawą opieki i terapii chorób rzadkich, w tym z towarzystwami medycznymi, stowarzyszeniami pacjentów, organizacjami pozarządowymi prowadzącymi działania na rzecz ochrony zdrowia, producentami lub dostawcami sierocych produktów leczniczych stosowanych w terapii chorób rzadkich;
- zapewnienie koordynacji międzyresortowej i międzynarodowej, w tym w szczególności z innymi państwami członkowskimi Unii Europejskiej, w zakresie realizacji polityki dotyczącej terapii i opieki nad chorymi na choroby rzadkie;
- definiowanie, analiza oraz formułowanie zaleceń rozwiązywania bieżących problemów w realizacji polityki w zakresie opieki i terapii chorych na choroby rzadkie oraz realizacji podstawowej oraz specjalistycznej terapii i opieki chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie diagnozy stanu terapii oraz podstawowej i specjalistycznej opieki zdrowotnej dla chorych na choroby rzadkie;
- opracowywanie stanowisk lub rekomendacji odnośnie prac prowadzonych na forum Unii Europejskiej, a także zajmowanie stanowisk w sprawie dokumentów dotyczących chorób rzadkich przygotowywanych przez organy lub instytucje Unii Europejskiej;
- proponowanie stanowisk, sprostowań i informacji przekazywanych mediom, z zakresu zagadnień objętych zadaniami Zespołu;
- współpraca z Rzecznikiem Prasowym Ministerstwa Zdrowia w zakresie zagadnień objętych zadaniami Zespołu.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. odbyły się 2 spotkania związane z reorganizacją Zespołu (zmiana zarządzenia Ministra Zdrowia). Zmieniony został skład Zespołu, w tym powołany nowy przewodniczący. Zmieniony został zakres zadań Zespołu. Głównym celem Zespołu w 2012 roku będzie opracowanie narodowego planu działań dla chorób rzadkich.

49. Zespół do spraw opracowania zmian systemu organizacji podstawowej opieki zdrowotnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	6

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 26 stycznia 2011 r. w sprawie powołania Zespołu do spraw opracowania zmian systemu organizacji podstawowej opieki zdrowotnej.

Zespół jest organem pomocniczym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Zespół zakończy swoją działalność po opracowaniu propozycji zmian systemu organizacji podstawowej opieki zdrowotnej i przedłożeniu ich ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

Skład

W skład Zespołu wchodzi: Przewodniczący – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia oraz przedstawiciele: Federacji Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”, Kolegium Lekarzy Rodzinnych; Konsultant Krajowy w dziedzinie pediatrii, Konsultant Krajowy w dziedzinie medycyny rodzinnej, Konsultant Krajowy w dziedzinie chorób wewnętrznych, Konsultant Krajowy w dziedzinie pielęgniarstwa rodzinnego; przedstawiciel środowiska medycznego z Tucholi, przedstawiciel Naczelnej Izby Lekarskiej; przedstawiciel Naczelnej Izby Pielęgniarek i Położnych, Zastępca Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ds. Medycznych, przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia.

Zadania

Zadaniem Zespołu jest opracowanie propozycji zmian systemu organizacji podstawowej opieki zdrowotnej.

Działalność w 2011 r.

Odbyło się 6 posiedzeń Zespołu.

Wnioski:

- opracowanie dokumentu strategicznego określającego docelowy model podstawowej opieki zdrowotnej, w tym:
 - przyjęcie prawnych rozwiązań dotyczących modelu organizacyjnego POZ (miejsce poradni internistycznych i pediatrycznych),
 - doprecyzowanie zadań lekarza, pielęgniarki i położnej POZ, w tym zasad współpracy (zespół POZ),
 - usystematyzowanie istniejących i opracowanie nowych standardów postępowania medycznego,
 - stworzenie drożnego systemu przepływu i wymiany informacji pomiędzy świadczeniodawcami,
 - opracowanie wskaźników jakości określających efektywność działań;
- w celu opracowania wskazanego dokumentu jak również wypracowania konkretnych rozwiązań zmierzających do harmonijnego rozwoju podstawowej opieki zdrowotnej w Polsce oraz poprawy jakości i efektywności udzielanych świadczeń konieczna jest dalsza kontynuowanie prac.

50. Zespół do Spraw Opracowania Norm Zatrudnienia i Wartościowania Stanowisk Pracy dla Pracowników Wykonujących Zawody Medyczne Objętych Skróconą Dobową Normą Czasu Pracy

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 4 marca 2011 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Opracowania Norm Zatrudnienia i Wartościowania Stanowisk Pracy dla Pracowników Wykonujących Zawody Medyczne Objętych Skróconą Dobową Normą Czasu Pracy.

Zespół jest organem pomocniczym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Skład

- Przewodniczący – dyrektor Departamentu Dialogu Społecznego;
- przedstawiciele Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Techników Medycznych Elektroradiologii;
- przedstawiciele Polskiego Lekarskiego Towarzystwa Radiologicznego Sekcji Techników Elektroradiologii;
- przedstawiciele Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Techników Medycznych Radioterapii;
- przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia.

Zadania

Zespół ma za zadanie wypracować, przy udziale przedstawicieli związków zawodowych, propozycje norm zatrudnienia i wartościowania stanowisk pracy dla pracowników wykonujących zawody medyczne objętych skróconą dobową normą czasu pracy. Opracowane propozycje zostaną następnie przedstawione do akceptacji ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu.

Posiedzenia dotyczyły uregulowań z zakresu spraw pracowniczych pracowników ochrony zdrowia w szczególności rozporządzenia Ministra Zdrowia w sprawie kwalifikacji wymaganych od pracowników na poszczególnych rodzajach stanowisk pracy w podmiotach leczniczych niebędących przedsiębiorcami.

Urząd Zamówień Publicznych

51. Rada Zamówień Publicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	UZP
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Rada Zamówień Publicznych jest organem doradczo-opiniodawczym Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, powołanym na podstawie art. 157 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. z 2007 r. Nr 223, poz. 1655 ze zm.).

Rada Zamówień Publicznych w obecnym składzie została powołana przez Prezesa Rady Ministrów w dniu 1 grudnia 2008 r.

Skład

W skład Rady wchodzi od 10 do 15 członków powoływanych przez Prezesa Rady Ministrów.

Uprawnionymi do zgłaszania kandydatów są w szczególności kluby parlamentarne, ogólnokrajowe organizacje samorządu terytorialnego oraz ogólnokrajowe organizacje przedsiębiorców.

Zadania

Zgodnie z art. 157 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych do zadań Rady Zamówień Publicznych należy:

1. wyrażanie opinii w szczególnie istotnych sprawach systemu zamówień, przedstawionych jej przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych;
2. opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących zamówień;
3. opiniowanie rocznych sprawozdań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień;
4. ustalanie zasad etyki zawodowej osób wykonujących określone w ustawie zadania w systemie zamówień.

Działalność w 2011 roku

W 2011 roku odbyły się 4 posiedzenia Rady, na których były omawiane następujące zagadnienia:

- informacja o działalności Krajowej Izby Odwoławczej w 2010 roku;
- informacja w sprawie projektu założeń do zmiany ustawy Prawo zamówień publicznych mającej na celu dostosowanie ustawy do dyrektywy 2009/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinie obronności bezpieczeństwa;
- „Zielona Księga w sprawie modernizacji polityki Unii Europejskiej w dziedzinie zamówień publicznych. W kierunku zwiększenia skuteczności europejskiego rynku zamówień”;
- Sprawozdanie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych w 2010 roku;
- pozytywne zaopiniowanie Sprawozdanie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych w 2010 r.;
- informacja o ostatnich inicjatywach legislacyjnych dotyczących zmian w procedurach zamówień publicznych oraz stanowiskach Prezesa Urzędu w tym zakresie;
- informacja o treści raportu Komisji Europejskiej „Ocena skutków i skuteczności przepisów UE dotyczących zamówień publicznych” oraz raportu EBOR;
- informacja o inicjatywach Komisji Europejskiej zmian w systemie zamówień publicznych;
- orzecznictwo Krajowej Izby Odwoławczej;
- kierunki zmian w systemie zamówień publicznych.

Wyższy Urząd Górniczy

52. Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	WUG
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie jest organem opiniotawczo-doradczym Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego. Działa na podstawie Zarządzenia Nr 1 Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego z dnia 7 stycznia 2008 r. w sprawie Komisji Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie (Dz. Urz. WUG z 2010 r. Nr 7, poz. 48).

Skład

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Gospodarki, Głównego Instytutu Górnictwa, Centrum Badawczo-Rozwojowego CUPRUM, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Politechniki Śląskiej w Gliwicach, Politechniki Wrocławskiej, Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego, Państwowej Inspekcji Pracy, przedsiębiorstw górniczych, związków pracodawców górniczych, związków zawodowych działających w górnictwie, Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa.

Zadania

Do zadań Komisji należy przygotowanie opinii i wniosków dla Prezesa WUG w zakresie:

1. stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach górniczych;
2. zastosowania przepisów wydanych na podstawie art. 78 ust 1,2 lub 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
3. szkoleń prowadzonych dla osób wykonujących czynności w ruchu zakładów górniczych oraz w zakresie ratownictwa górniczego;

4. zagadnień wymienionych w pkt 1–3, istotnych dla bezpieczeństwa pracy w górnictwie, wskazanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego.

Działalność w 2011 roku

Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie spotkała się 2 razy, a przedmiotem obrad były tematy:

- Przedstawienie stanu bezpieczeństwa pracy w górnictwie w 2010 r. i 2011 r.
- Przedstawienie sprawozdania z prac Grupy Roboczej do spraw Górnictwa Węgla Kamiennego.
- Przedstawienie funkcjonowania Systemów Zarządzania Bezpieczeństwem i Higieną Pracy w zakresie szkoleń i badań okresowych.
- Przedstawienie opinii na temat metody „SEMORG TMW-SKAK”.
- Informacja o nowym Prawie geologicznym i górniczym oraz wymagań dotyczących:
 - obowiązków przedsiębiorców,
 - kompetencji i zadań nadzoru górniczego,
 - stanu prac nad przepisami wykonawczymi do Pgg.
- Informacja o pracy Międzyresortowej Komisji ds. Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Czynników Szkodliwych w Środowisku Pracy.

Komisja przyjęła dwie uchwały.

W Uchwale przyjętej na XXVIII posiedzeniu Komisja przedłożyła Prezesowi WUG następujące opinie:

- W związku z pogorszeniem stanu bezpieczeństwa w 2011 roku, celem jest przeprowadzenie badań ankietowych wśród pracowników, przez zespół psychologów i socjologów z jednostek badawczych (GIG, U.Śl. Politechnika Śląska, AGH), dla ustalenia przyczyn i podłoża ryzykownego zachowania pracowników kopalń.
- Uznaje się za wskazane podniesienie jakości szkoleń, poprzez udział w nich przedstawicieli służb BHP oraz prowadzenie szkoleń praktycznych w warunkach zbliżonych do rzeczywistych.
- Uznaje się za celowe wystąpienie do przedsiębiorców i związków zawodowych z propozycją podjęcia rozmów na temat poprawy stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w kopalniach węgla kamiennego.
- Uznaje się za wskazane, podjęcie działań związanych z wyprzedzającym odmetanowaniem pokładów węgla kamiennego.

- Uznaje się za celowe, zapoznanie przedstawicieli szkół wyższych z projektem rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie kwalifikacji w zakresie górnictwa i ratownictwa górniczego pod kątem ich zgodności z ustawą o szkolnictwie wyższym.

W Uchwale przyjętej na XXIX posiedzeniu Komisja przedłożyła Prezesowi WUG następujące opinie:

- Komisja uznaje za celowe w następnej kadencji wystąpienie do przedsiębiorców i związków zawodowych z propozycją kontynuowania rozmów na temat poprawy stanu bezpieczeństwa i higieny pracy w kopalniach węgla kamiennego w tym wpływu czynnika ludzkiego na wypadkowość w górnictwie,
- Komisja zwraca się do Prezesa WUG o wystąpienie na forum Międzyresortowej Komisji do spraw NDSiN Czynniki Szkodliwych dla Zdrowia w Środowisku Pracy z wnioskiem o wyłączenie NDS i NDSCh gazów szkodliwych występujących w podziemnych wyrobiskach górniczych (CO, NO, SO₂ i H₂S *czeka na nowelizację*), z przepisów rozporządzenia MPiPS w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy.

Główny Urząd Statystyczny

53. Rada Statystyki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	GUS
Suma posiedzeń w 2011 r.	11

Podstawa działania

Rada Statystyki jest organem opiniodawczo-doradczym w sprawach statystyki działającym przy Prezesie Rady Ministrów.

Rada Statystyki została utworzona na mocy przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz.U. Nr 88, poz. 439, z późn. zm.).

Pierwsza kadencja Rady przypadła na lata 1996–2000. Rada drugiej kadencji działała od lutego 2001 do 30 czerwca 2002 r., a trzeciej kadencji od 1 lipca 2002 r. do 30 czerwca 2007 r. Czwarta kadencja Rady obejmuje okres od 1 lipca 2007 r. do 30 czerwca 2012 r.

Skład

W skład Rady Statystyki wchodzi powołane przez Prezesa Rady Ministrów osoby reprezentujące: organy administracji rządowej – 5 osób, stronę samorządową w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego – 1 osoba, Narodowy Bank Polski – 1 osoba, organizacje społeczne, samorząd zawodowy i gospodarczy – 3 osoby, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, Konfederację Pracodawców Polskich, Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych, Związek Rzemiosła Polskiego, inne organizacje związkowe i pracodawców uznane za reprezentatywne w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego po jednej osobie z każdej organizacji oraz dwóch ekspertów, po jednym z zakresu nauk społecznych i ekonomicznych.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- ustalanie, na podstawie propozycji przygotowanej przez GUS, corocznie, na każdy następny rok projektu programu badań statystycznych;
- przedstawienie Radzie Ministrów, nie później niż do 30 czerwca każdego roku, projektu badań statystycznych statystyki publicznej;
- rekomendowanie przeprowadzenia badań nowych i badań cyklicznych o szerokim zasięgu obserwacji statystycznej oraz związanych z nimi prac metodologicznych i przygotowawczych, projektowych na okres najbliższych dziesięciu lat;
- ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej oraz formułowanie opinii w innych sprawach mających istotne znaczenie dla rozwoju statystyki publicznej;
- opiniowanie projektu wydatków budżetowych na badania statystyczne.

Działalność w 2011 roku

Członkowie Rady Statystyki dbają o zabezpieczenie informacji statystycznej dla użytkowników tych dziedzin życia gospodarczego i społecznego, których reprezentują w Radzie. Partnerzy społeczni stanowią ponad połowę składu Rady Statystyki.

W 2011 roku odbyło się 11 posiedzeń. Główne tematy:

- Notyfikacja fiskalna długu i deficytu sektora instytucji rządowych Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2012.
- Przyjęcie harmonogramu prac Rady na rok 2011.
- Powszechny Spis Rolny – plan opracowań i wykorzystania.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2012.
- Stan przygotowań do Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2011.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2012.
- Statystyczna obsługa informacyjna samorządu terytorialnego.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2012.
- Koncepcja badania warunków życia.
- Ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej za rok 2010 w GUS.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2012.
- Przegląd wskaźników do ogłaszania, których zobowiązany jest Prezes GUS.

- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2012, przyjęcie:
 - uchwały Rady w sprawie projektu programu,
 - projektu rozporządzenia Rady Ministrów,
 - projektu opinii Rady dotyczącej wydatków budżetowych na badania statystyczne w 2012 r.
- Ocena realizacji programu badań statystycznych statystyki publicznej za rok 2010 w jednostkach poza GUS.
- Statystyka publiczna w okresie polskiej prezydencji w Radzie UE.
- Podsumowanie Narodowego Spisu Powszechnego Ludności i Mieszkań 2011.
- Statystyka usług społecznych – instytucje sektora publicznego.
- Założenia organizacyjne i harmonogram do opracowania projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2013.
- Operaty dla statystyki gospodarczej.
- Projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2013.
- Kapitał ludzki w badaniach statystyki publicznej.
- Projektu programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2013.

Podczas posiedzeń plenarnych w 2011 r. Rada zapoznawała się z przebiegiem prac nad projektami programów badań statystycznych statystyki na rok 2012 i 2013 oraz ustosunkowywała się do bieżących problemów związanych z tymi pracami. W czerwcu 2011 r., po półrocznej pracy, Rada ustaliła na podstawie propozycji przygotowanej przez Prezesa GUS projekt programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2012 i przedstawiła go Radzie Ministrów, która przyjęła dokument 22 lipca 2011 r. W październiku 2011 r. Rada rozpoczęła prace nad projektem programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2013. Jednocześnie w 2011 r. Rada rozpatrzyła i przedstawiła Radzie Ministrów 4 projekty dotyczące zmian programu badań.

Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

54. Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ kontrolno-opiniotwórczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	KRUS
Suma posiedzeń w 2011 r.	33

Podstawa działania

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników reprezentuje interesy ubezpieczonych i świadczeniobiorców Kasy wobec Prezesa KRUS i innych organów administracji państwowej.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników funkcjonuje na podstawie art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 z późn. zm.)

Skład

Kandydatów na członków Rady zgłaszają społeczno-zawodowe organizacje rolników i związki zawodowe rolników indywidualnych o ogólnopolskim zasięgu działania.

Radę powołuje w składzie 25 osób na 3-letnią kadencję, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Obecnie działa Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników **VII kadencji (2008–2010)**. W skład Rady VII kadencji wchodzi 25 członków desygnowanych przez:

- Krajową Federację Producentów Zbóż;
- Związek Sadowników RP;
- Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych;
- Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”;
- Związek Zawodowy „Centrum Narodowe Młodych Rolników”;

- Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”;
- Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”;
- Federację Branżowych Związków Producentów Rolnych.

Zadania

Z mocy ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników Rada Rolników jest uprawniona do:

- kontrolowania i oceny działalności KRUS;
- opiniowania projektów aktów prawnych regulujących ubezpieczenie, w szczególności aktów wykonawczych do ustawy oraz aktów prawnych mających bezpośredni wpływ na funkcjonowanie ubezpieczenia;
- opiniowania projektów programów działania i planów finansowych Kasy;
- rozpatrywania sprawozdania z działalności Kasy i funduszu składkowego;
- występowania do organów administracji państwowej, instytucji państwowych i organów jednostek samorządu terytorialnego o podjęcie określonych inicjatyw lub działań w sprawach związanych z ubezpieczeniem;
- ustalania wysokości składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie;
- ustalania kwoty zasiłku chorobowego oraz określania przypadków, w których zasiłek ten przysługuje;
- wnioskowanie o zmianę wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej lub rolniczej choroby zawodowej.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się łącznie 33 spotkań, w tym:

- 7 posiedzeń plenarnych Rady Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Rolników;
- 8 spotkań Prezydium;
- 18 posiedzeń Komisji stałych Rady.

Główne tematy posiedzeń:

- Ustalenie miesięcznej składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe macierzyńskie obowiązujące w 2011 r. oraz I kwartale 2012 r.
- Zaopiniowanie sprawozdania z działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników za 2010 r.
- Zaopiniowanie planu pracy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2011 r.

- Zaopiniowanie podniesienia wysokości jednorazowego odszkodowania za 1% stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy rolniczej lub choroby zawodowej.
- Zmiany w obsłudze klienta Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego – efekt strategii informatyzacji w latach 2007–2010.
- Informacja o programie „Badań przesiewowych słuchu u dzieci ze szkół podstawowych zamieszkałych na terenach wiejskich w całej Polsce”.
- Informacja o stanie rozliczeń z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne rolników za 2010 r., w tym osób prowadzących jednocześnie pozarolniczą działalność gospodarczą.
- Informacja o rehabilitacji leczniczej osób uprawnionych do świadczeń KRUS w 2010 r.
- Wypadki przy pracy i choroby zawodowe rolników – analiza przyczyn, okoliczności i skutków.
- Działania prewencyjne Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na rzecz zmniejszenia liczby wypadków przy pracy i chorób zawodowych rolników.
- Realizacja zadań z zakresu orzecznictwa lekarskiego za 2010 r. i I półrocze 2011 r.
- Zaopiniowanie projektu planu rzeczowo-finansowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2012 r.
- Zasady przyznawania i wypłaty rent rodzinnych dla dzieci rolników.
- Informacja na temat działań podejmowanych przez Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w związku ze skutkami anomalii pogodowych.
- Wybrane problemy wynikające ze stosowania przepisów wspólnotowych o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego.

Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników w 2011 r. podjęła 26 uchwał dotyczących m.in.:

- wysokości miesięcznej składki na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie w poszczególnych kwartałach;
- badań przesiewowych słuchu u dzieci rolników ze szkół podstawowych zamieszkałych na terenie wiejskim w całej Polsce;
- programów pomocy dla rolników poszkodowanych w wyniku niekorzystnych zjawisk klimatycznych;
- opinii do sprawozdania z działalności Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego i Funduszu Składowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników za 2010 r.;

- planu pracy Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2011 r.;
- podwyższenia wysokości jednorazowego odszkodowania przysługującego za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu;
- planu rzeczowo-finansowego Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na 2012 r.;
- projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw;
- poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Podstawową działalność merytoryczną Rady Rolników realizowały komisje problemowe:

1. Komisja Organizacji i Gospodarki Finansowej Kasy;
2. Komisja Prewencji i Rehabilitacji;
3. Komisja ds. Ubezpieczeń;
4. Komisja ds. Świadczeń.

**II. Instytucje z udziałem partnerów społecznych
w państwowych jednostkach organizacyjnych,
funduszach celowych
w 2011 roku**

Agencja Rynku Rolnego (ARR)

1. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego została powołana w dniu 30.11.2009 r., na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę świń, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju świń, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju świń;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izby Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa wieprzowego, wobec ministra właściwego ds. do spraw rynków rolnych, innych organów administracji

- publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa wieprzowego;
- ustalenie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- sporządzenie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Wieprzowego;
- uchwalenie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2011 r.

- Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 4 uchwały. Podczas prac:
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2011;
 - sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
 - uchwalono plan finansowy na rok 2012;
 - dokonano zmiany planu finansowego na rok 2012;
 - podjęto 6 uchwał;
 - zatwierdzono strategię promocji wieprzowiny;
 - rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
 - omówiono zadania i kompetencje Komisji Zarządzającej;
 - dyskutowano nad celami FPMWp;
 - analizowano realizację planu finansowego na rok 2011.

2. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Wołowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 3 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę bydła rzeźnego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów.
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju bydła, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju bydła.
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa wołowego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Wołowego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2011 r.

Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 4 uchwały. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2011;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
- uchwalono plan finansowy na rok 2012;
- zmieniono plan finansowy na rok 2012;
- dyskutowano nt. sposobu opracowania strategii Funduszu;

- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- omówiono zadania i kompetencje Komisji;
- omówiono wizje promocji mięsa wołowego;
- dyskutowano nad celami FPMWł;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2011.

3. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ryb została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 9 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące działalność w zakresie połowu ryb śródlądowych lub morskich oraz chowu lub hodowli ryb, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze ryb oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące ryby, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze ryb oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące ryby;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży rybnej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży rybnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ryb;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Ryb;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Ryb;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2011 r.

Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 5 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego FPR na rok 2010;
- dokonano zmiany planu finansowego FPR na rok 2011;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
- uchwalono plan finansowy na rok 2012;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu Promocji Ryb na rok 2011;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu Promocji Ryb na rok 2012;
- zmieniono Regulamin Komisji;
- zmieniono Zasady gospodarowania środkami finansowymi FPR;
- dyskutowano o stopniu ściągalności składek na Fundusz Promocji Ryb;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Ryb w latach następnych.
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2011.

4. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	6

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Końskiego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 4 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę koni rzeźnych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju koni, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju koni;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa końskiego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Końskiego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2011 r.

- Odbyło się 6 spotkań, przyjęto 6 uchwał. Podczas prac:
- dokonano zmiany planu finansowego FPMK na rok 2010;
 - dokonano zmiany planu finansowego FPMK na rok 2011;

- uchwalono plan finansowy na rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
- dyskutowano na temat tradycji spożywania mięsa końskiego;
- dyskutowano nt. podjęcia działań w kierunku uruchomienia małych, regionalnych masarni, które będą się specjalizowały w przerobieniu mięsa końskiego;
- dyskutowano nad aktywną promocją mięsa końskiego jako mięsa wykwintnego;
- dyskutowano nad stworzeniem dokumentu: Strategia promocji mięsa końskiego;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2011;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Mięsa Końskiego.

5. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Owczego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 5 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę owiec rzeźnych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;

- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju owiec, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju owiec;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mięsa owczego, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania funduszem promocji właściwym dla branży mięsnej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Owczego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 3 spotkania, przyjęto 3 uchwały. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2011;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
- uchwalono plan finansowy na rok 2012;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu,
- dyskutowano na temat sposobu zagospodarowania i rozdysponowania środków Funduszu;
- opracowano plan działania Funduszu;
- podjęto inicjatywę w sprawie włączenia rasy owiec polska czarnogłówka mięsna do programu ochrony zasobów genetycznych owiec;
- podjęto działania mające na celu znalezienie specjalistów wspierających przygotowanie opracowań z zakresu ustawodawstwa dotyczącego rynku owczarskiego;

- podjęto dialog z MRiRW dotyczący rozporządzenia z dnia 21 października 2010 r. w sprawie wymogów weterynaryjnych w produkcji mięsa przeznaczonego na użytek własny.

6. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	8

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mleka została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących dostawców hurtowych lub bezpośrednich, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające dostawców hurtowych lub bezpośrednich;
- 4 członków reprezentujących podmioty skupujące mleko i zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mleka, niebędące podmiotami skupującymi, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz podmioty skupujące, niebędące zakładami przetwórczymi;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży mlecznej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży mlecznej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mleka;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mleka;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mleka;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2011 r.

O odbyło się 8 spotkań, przyjęto 8 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2011;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
- dokonano zmiany Regulaminu Komisji;
- uchwalono plan finansowy na rok 2012;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Mleka na rok 2011;
- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Mleka na rok 2012;
- dyskutowano nt. zasad przyznawania dopłat do spożycia mleka i jego przetworów w placówkach oświatowych;
- zapoznawano się z prognozami wykorzystania krajowych kwot mlecznych;
- zapoznawano się z procesem rozdziału krajowej rezerwy krajowej kwoty mlecznej;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2011.

7. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	7

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Owoców i Warzyw została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 7 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących producentów owoców i warzyw, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów;
- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze owoców lub warzyw oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące owoce lub warzywa, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze owoców i warzyw oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące owoce lub warzywa;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży owocowo-warzywnej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży owocowo-warzywnej;

- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Owoców i Warzyw;
- uchwalanie regulaminu komisji zrzędzającej.

Działalność w 2011 r.

Odbyło się 7 spotkań, przyjęto 9 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2011;
- sporządzono sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
- dokonano zmiany Regulaminu Komisji;
- dokonano zmiany Zasad gospodarowania Funduszu promocji Owoców i Warzyw;
- uchwalono plan finansowy na rok 2012;
- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2012;
- zainicjowano działania promocyjne w kryzysowej sytuacji na rynku warzyw wynikającej z zatruc pokarmowych spowodowanych bakterią E.coli w celu odbudowania zaufania konsumentów;
- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Owoców i Warzyw na rok 2011;
- rozpatrzono propozycje do Planu Finansowego Funduszu Owoców i Warzyw na rok 2012,
- postulowano nowelizację rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielenia wsparcia finansowego z funduszy promocji produktów rolno-spożywczych;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji Owoców i Warzyw w latach następnych;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2011.

8. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	7

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 6 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących producentów zbóż, powołanych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów;
- 4 członków reprezentujących zakłady przetwórcze zbóż oraz niebędące zakładami przetwórczymi podmioty skupujące zboża, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady przetwórcze oraz niebędących zakładami przetwórczymi podmioty skupujące zboża;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży zbożowej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży zbożowej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;

- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Ziarna Zbóż i Przetworów Zbożowych;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2011 r.

Odbyło się 7 spotkań, przyjęto 9 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2011;
- uchwalono plan finansowy na rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2011;
- omówiono formalne zasady składania propozycji do Planu Finansowego;
- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji ZZiPZ;
- omówiono kwestię dalszych postanowień w sprawie powołania zespołu ekspertów – osób fizycznych lub instytucji – których opinia byłaby wymagana dla każdego projektu materiałów promocyjnych pisemnych, opracowywanych w ramach danego projektu promocyjnego, przed jego wydrukowaniem;
- wybrano nowego Przewodniczącego KZ;
- zaproponowano, aby zapraszać przedstawicieli tych organizacji, których projekty przekraczają kwotę 100 tys. celem przedstawienia ich przed KZ.

9. Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Zespół branżowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ARR
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Komisja Zarządzająca Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego została powołana w dniu 30.11.2009 r. na mocy ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych.

Skład

Zgodnie z art. 10 pkt 8 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych Komisja składa się z 9 członków, w tym:

- 4 członków reprezentujących podmioty prowadzące chów lub hodowlę drobiu rzeźnego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe organizacje tych podmiotów;
- 4 członków reprezentujących zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie uboju drobiu, nieprowadzących działalności w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego, wybranych spośród kandydatów zgłoszonych przez ogólnokrajowe zakłady zrzeszające zakłady prowadzące działalność w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego oraz przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie uboju drobiu, nieprowadzących działalności gospodarczej w zakresie przetwórstwa mięsa drobiowego;
- 1 członka reprezentującego izby rolnicze, wybranego spośród kandydatów zgłoszonych przez Krajową Radę Izb Rolniczych.

Zadania

- reprezentowanie interesów branży drobiarskiej, wobec ministra właściwego ds. rynków rolnych, innych organów administracji publicznej oraz Prezesa Agencji Rynku Rolnego w zakresie zarządzania fundusze promocji właściwym dla branży drobiarskiej;
- ustalenie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- ustalanie planu finansowego Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- sporządzanie sprawozdania rzeczowego Funduszu Promocji Mięsa Drobiowego;
- uchwalanie regulaminu komisji zarządzającej.

Działalność w 2011 r.

Odbyło się 5 spotkań, przyjęto 7 uchwał. Podczas prac:

- dokonano zmiany planu finansowego na rok 2011;
- uchwalono plan finansowy na rok 2012;
- rozpatrzono propozycje do planu finansowego Funduszu;
- analizowano realizację planu finansowego na rok 2011;

- sporządzono Sprawozdanie rzeczowe za rok 2010;
- dyskutowano o szacowanych wpływach na Fundusz Promocji MD;
- wybrano nowego przewodniczącego KZ;
- analizowano wpłaty poszczególnych podmiotów na FPMD.

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (PFRON)

10. Rada Nadzorcza Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Fundusz celowy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	PFRON
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu przepisów ustawy o finansach publicznych, posiadającym osobowość prawną i działającym na rzecz osób niepełnosprawnych. Działa na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz.U. z 2011 r., Nr 127, poz. 721, z późn. zm.). Został utworzony w 1991 r. Nadzór nad Funduszem sprawuje minister właściwy ds. zabezpieczenia społecznego.

Skład

Rady Nadzorczej PFRON w 2011 r.:

Rada Nadzorcza PFRON składa się z Prezesa Rady, którym jest Pełnomocnik Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, przedstawiciela ministra właściwego do spraw finansów publicznych, po jednym przedstawicielu każdej organizacji pracodawców i organizacji związkowej w rozumieniu ustawy o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych: Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Pracodawców RP, Forum Związków Zawodowych, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, NSZZ „Solidarność”, Związku Rzemiosła Polskiego, Business Center Club-Związku Pracodawców, przedstawiciela Środowiskowego Warszawskiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym).

Zadania:

Do zadań Rady Nadzorczej PFRON należy w szczególności:

- zatwierdzanie planów działalności i projektu planu finansowego Funduszu;
- opiniowanie kryteriów wyboru przedsięwzięć finansowanych ze środków Funduszu, zgodnie z kierunkowymi założeniami polityki zatrudnienia, rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, określonymi przez Pełnomocnika;
- zatwierdzanie wniosków Zarządu w sprawach zaciągania przez Fundusz pożyczek;
- opiniowanie wniosków w sprawie powołania i odwołania każdego z zastępców Prezesa Zarządu;
- dokonywanie kontroli i oceny działalności Zarządu;
- zatwierdzanie rocznych sprawozdań z Funduszu;
- składanie ministrowi właściwemu do spraw zabezpieczenia społecznego, w terminie do dnia 20 marca każdego roku, sprawozdań z działalności Funduszu.

Działalność w 2011 r.:

W 2011 roku odbyły się 3 posiedzenia Rady Nadzorczej PFRON oraz przeprowadzono 1 głosowanie uchwały w trybie korespondencyjnym.

Główne tematy posiedzeń:

- Program „Wsparcia inicjatyw”.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu Funduszu w sprawie zaopiniowania zmian do „Regulaminu organizacyjnego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych”.
- Wyjaśnienie sprawy decyzji odmownych Funduszu dla wniosków beneficjentów dotyczących dofinansowania 50% kredytów na cele związane z rehabilitacją.
- Sprawa wyników kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli w Powiatowym Centrum Rodziny w Nakle.
- Informacja na temat rozdysponowania 250 mln zł nadwyżki w SOD.
- Informacja dotycząca ewaluacji zadań zleczanych w ramach art. 36 ustawy o rehabilitacji (...).
- Zatwierdzenie „Sprawozdania z realizacji planu działalności – planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w 2010 roku”.

- Informacja o zatrudnieniu osób niepełnosprawnych przez pracodawców zobowiązanych do wpłat na PFRON w latach 2009–2010.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie zatwierdzenia programu „Wsparcie dla Biblioteki Centralnej Polskiego Związku Niewidomych”.
- Omówienie procedury wyrażania zgody przez Ministra Finansów na przesunięcia w planie finansowym PFRON.
- Informacja na temat podejmowanych działań związanych z zachowaniem osobowości prawnej PFRON po 1.01.2012 r.
- Sprawa efektywności funkcjonowania programu „Trener pracy – zatrudnienie wspomagane osób niepełnosprawnych”.
- Zadania i uprawnienia Rady Nadzorczej PFRON.
- Zatwierdzenie rocznego sprawozdania finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za 2010 rok.
- Zatwierdzenie „Projektu Budżetu Państwa na 2012 rok – planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych”.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie wyrażenia zgody na zwiększenie wysokości dofinansowania na zakup wózka inwalidzkiego o napędzie elektrycznym w ramach realizacji programu „Pegaz 2010” w obszarze C.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie wprowadzenia zmian do programu „Wczesna pomoc dziecku niepełnosprawnemu”.
- Rozpatrzenie wniosku Zarządu PFRON w sprawie wyrażenia zgody na zakwalifikowanie do uczestnictwa w programie „Komputer dla Homera 2010”.
- Omówienie złożonego wniosku Prezesa Zarządu Polskiego Związku Głuchych oraz Oddziału Łódzkiego PZG.
- Omówienie problemu dofinansowania dla zakładów aktywności zawodowej, których organizatorem jest samorząd terytorialny.
- Informacja o „Długookresowej Strategii Rozwoju Kraju – Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności” zamieszczonej na stronach internetowych Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Uchwały podjęte na posiedzeniach Rady w 2011 r.:

- uchwała nr 1/2011 w sprawie zatwierdzenia programu „Wsparcie inicjatyw”;
- uchwała nr 2/2011 w sprawie zaopiniowania zmian do „Regulaminu organizacyjnego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych”;

- uchwała nr 3/2011 w sprawie zaopiniowania wniosku o powołanie Zastępcy Prezesa Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- uchwała nr 4/2011 w sprawie zatwierdzenia „Sprawozdania z realizacji planu działalności – planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych w 2010 roku”;
- uchwała nr 5/2011 Rady Nadzorczej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z dnia 2 czerwca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia programu „Wsparcie dla Biblioteki Centralnej Polskiego Związku Niewidomych”;
- uchwała nr 6/2011 w sprawie zatwierdzenia rocznego sprawozdania finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych za 2010 r.;
- uchwała nr 7/2011 w sprawie zatwierdzenia Projektu Budżetu Państwa na 2012 rok – planu finansowego Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych;
- uchwała nr 8/2011 w sprawie realizacji programu „Pegaz 2010”;
- uchwała nr 9/2011 zmieniająca program „Wczesna pomoc dziecku niepełnosprawnemu”;
- uchwała nr 10/2011 w sprawie realizacji programu „Komputer dla Homera 2010”.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS)

11. Rada Nadzorcza ZUS

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ ZUS
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	ZUS
Suma posiedzeń w 2011 r.	10

Rada Nadzorcza ZUS jest organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, pełniącym określone ustawowo funkcje w ramach systemu ubezpieczeń społecznych. Rada powoływana jest na pięcioletnią kadencję przez Prezesa Rady Ministrów spośród przedstawicieli stron dialogu społecznego.

Podstawa działania

- Rada Nadzorcza ZUS jest organem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pełniącym określone ustawowo funkcje w ramach systemu ubezpieczeń społecznych. Rada powoływana jest na pięcioletnią kadencję przez Prezesa Rady Ministrów spośród przedstawicieli stron dialogu społecznego.
- Rada Nadzorcza ZUS funkcjonuje na podstawie ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. nr 205 z 2009 r., poz. 1585 ze zm.). Ustawa ta reguluje kwestie powoływania i składu Rady oraz wyznacza jej podstawowe zadania.
- Poza tą ustawą wpływ na funkcjonowanie Rady mają także:
 - rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 28 grudnia 1998 r. w sprawie trybu zgłaszania kandydatów na członków Rady Nadzorczej ZUS, regulaminu Rady Nadzorczej i zasad wynagradzania jej członków (Dz.U. nr 164, poz. 1167 ze zm.);
 - Statut ZUS nadany rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z 13 stycznia 2011 r. (Dz.U. nr 18, poz. 93);
 - ustawa z 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. nr 26, poz. 306 ze zm.).

Skład

Obecnie działająca Rada Nadzorcza ZUS jest Radą III kadencji, licząc od wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Pięcioletnia kadencja obecnie funkcjonującej Rady rozpoczęła się 6 września 2007 roku.

Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych postanawia, że Prezes Rady Ministrów powołując Radę Nadzorczą ZUS ustala jej skład według następujących zasad:

- 4 członków, w tym przewodniczący Rady, powoływanych jest na wniosek ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, złożony w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych;
- po 1 członku jest powoływanych na wniosek każdej organizacji pracodawców i każdej organizacji związkowej reprezentatywnej w rozumieniu ustawy z 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisji dialogu społecznego (Dz.U. nr 100, poz. 1080 ze zm.);
- 1 członek jest powoływany na wniosek ogólnokrajowych organizacji emerytów i rencistów.

Członek Rady Nadzorczej Zakładu może być odwołany przez Prezesa Rady Ministrów przed upływem kadencji w przypadku złożenia przez niego rezygnacji lub na wniosek organu albo organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę. Prezes Rady Ministrów dokonuje uzupełnienia składu Rady Nadzorczej Zakładu w trybie przewidzianym dla powołania.

Zadania

Podstawowe zadania Rady Nadzorczej ZUS wyznaczane przez ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych:

- powoływanie i odwoływanie członków Zarządu ZUS na wniosek Prezesa ZUS;
- ustalanie wynagrodzeń dla członków Zarządu ZUS, z wyłączeniem Prezesa ZUS;
- uchwalanie regulaminu działania Zarządu ZUS;
- okresowa ocena pracy Zarządu ZUS;
- zatwierdzanie rocznego planu finansowego ZUS i sprawozdania z jego wykonania;
- zatwierdzanie rocznego sprawozdania z działalności ZUS;
- opiniowanie powoływania i odwoływania głównego inspektora kontroli ZUS;

- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (FUS) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Rezerwy Demograficznej (FRD) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie rocznego planu finansowego Funduszu Emerytur Pomostowych (FEP) oraz sprawozdania z wykonania tego planu;
- opiniowanie projektu statutu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych;
- opiniowanie projektów aktów prawnych z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz zgłaszanie inicjatyw w tym zakresie kierowanych do ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego;
- wybór biegłego rewidenta badającego roczne sprawozdania finansowe ZUS, FUS, FRD i FEP.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. Rada Nadzorcza ZUS III kadencji wypełniała zadania nałożone na nią przez ustawę o systemie ubezpieczeń społecznych. W trakcie obrad wielokrotnie zajmowała się tematyką ubezpieczeń społecznych oraz poddawała analizie zagadnienia związane z funkcjonowaniem Zakładu. Rada podjęła 62 uchwały. Działające z ramienia Rady zespoły problemowe zajmowały się szczególnie tematyką dotyczącą finansów i uregulowań prawnych, w trakcie swych prac formułując rekomendacje przedstawiane Radzie podczas posiedzeń plenarnych.

W 2011 roku Rada Nadzorcza ZUS odbyła 10 posiedzeń plenarnych. W trakcie spotkań:

- Omówienie informacji z wdrożenia Systemu Wspomagania Ekonomiki Zakładu zrealizowanego z wykorzystaniem środowiska mySAP ERP oraz platformy SAP NetWeaver.
- Omówienie informacji dotyczącej poboru i dochodzenia składek na rzecz NFZ, FP i FGŚP w ramach zadań zleconych ZUS.
- Omówienie i zaopiniowanie *projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem systemu ubezpieczeń społecznych* – przysłanego do RN ZUS przez pana Michała Boniego – Członka Rady Ministrów KPRM.
- Rozpatrzenie wniosku Prezesa Zakładu o powołanie członka Zarządu.
- Omówienie informacji na temat świadczeń emerytalno-rentowych przyznanych w 2010 r. według dotychczasowych i według nowych zasad.

- Omówienie efektywności realizacji przez ZUS wypłat świadczeń na podstawie umów międzynarodowych.
- Omówienie informacji dotyczącej poboru i dochodzenia składek na rzecz NFZ, FP i FGŚP w ramach zadań zleconych ZUS.
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia „Ramowego planu pracy Rady Nadzorczej ZUS na rok 2011”.
- Omówienie efektywności realizacji przez ZUS wypłat świadczeń na podstawie umów międzynarodowych.
- Omówienie informacji dotyczącej poboru i dochodzenia składek na rzecz NFZ, FP i FGŚP w ramach zadań zleconych ZUS.
- Informacja Zarządu na temat przebiegu waloryzacji w 2011 r.
- Omówienie planowanej na 2011 r. polityki płacowej i polityki zatrudnienia w ZUS.
- Informacja Zarządu na temat oceny zarządzania środkami FRD.
- Analiza dodatkowego materiału Zarządu na temat wynagrodzeń i zatrudnienia w Zakładzie (znak pisma: 990100/001-9/2011 z dnia 23 maja 2011 r.).
- Ocena pracy Zarządu ZUS za 2010 r.
- Nagrody roczne dla członków Zarządu ZUS – omówienie i podjęcie stosownych uchwał.
- Wybór przewodniczącego zespołu problemowego Rady ds. ekonomiczno-finansowych.
- Dyskusja na temat materiału przekazanego przez Prezesa Zakładu dotyczącego wynagrodzeń i zatrudnienia w Zakładzie – ciąg dalszy.
- Nagrody roczne dla członków Zarządu ZUS – omówienie i podjęcie stosownych uchwał.
- Informacja z wykonania planu finansowego FUS, FEP i FRD za I półrocze 2011 r. oraz informacja z wykonania planu finansowego ZUS za I półrocze 2011 r. wraz ze sprawozdaniem z realizacji planu rzeczowo-finansowego działalności ZUS w zakresie budowy i zakupów środków trwałych.
- Omówienie informacji na temat świadczeń emerytalno-rentowych przyznanych w I półroczu 2011 r. według dotychczasowych i według nowych zasad.
- Omówienie informacji na temat odwołań ubezpieczonych, świadczeniobiorców i płatników składek od decyzji wydanych przez ZUS w pierwszym półroczu 2011 r.

- Relacje Zarządu dotyczące materiału pn. *Uszczegółowienie Strategii przekształceń ZUS na lata 2010–2012 – Polityki obszarowe.*
- Omówienie polityki zatrudnienia w ZUS.
- Spotkanie z przedstawicielami zakładowych organizacji związkowych, które oświadczyły o wejściu w spór zbiorowy.
- Omówienie informacji Zarządu o wykonaniu planów finansowych ZUS, FUS, FEP i FRD za III kwartały 2011 r.
- Omówienie prognozy wpływów i wydatków FUS na lata 2013–2017.
- Omówienie polityki medialnej ZUS.
- Omówienie informacji Zarządu o wykonaniu planów finansowych ZUS, FUS, FEP i FRD za III kwartały 2011 r.
- Omówienie prognozy wpływów i wydatków FUS na lata 2013–2017.
- Omówienie polityki medialnej ZUS.

Rada Nadzorcza ZUS przyjęła w 2011 r., między innymi, następujące uchwały:

- nr 5/II/III/2011 w sprawie zaopiniowania rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw;
- nr 6/II/III/2011 w sprawie zaopiniowania rządowego projektu ustawy o weteranach działań poza granicami państwa;
- nr 7/II/III/2011 w sprawie zgłoszenia inicjatywy zmian w zakresie prawa ubezpieczeń społecznych;
- nr 8/II/III/2011 w sprawie zaopiniowania projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z funkcjonowaniem systemu ubezpieczeń społecznych;
- nr 12/III/III/2011 w sprawie ustalenia wynagrodzenia członka Zarządu ZUS;
- nr 13/III/III/2011 w sprawie przyjęcia Wykazu zadań Zarządu ZUS na 2011 r.;
- nr 14/III/III/2011 w sprawie przyjęcia „Ramowego planu pracy Rady Nadzorczej ZUS na 2011 r.”;
- nr 23/V/III/2011 w sprawie zatwierdzenia Sprawozdania z wykonania planu finansowego oraz Sprawozdania z działalności ZUS za rok 2010;
- nr 24/V/III/2011 w sprawie zaopiniowania Sprawozdania z wykonania planu finansowego FUS za rok 2010;
- nr 25/V/III/2011 w sprawie zaopiniowania Sprawozdania z wykonania planu finansowego FRD za 2010 rok;

- nr 26/V/III/2011 w sprawie zaopiniowania Sprawozdania z wykonania planu finansowego FEP za rok 2010;
- nr 27/V/III/2011 w sprawie oceny pracy Zarządu ZUS w 2010 r.;
- nr 31/VI/III/2011 w sprawie powołania Przewodniczącego Zespołu Rady Nadzorczej ds. Ekonomiczno-Finansowych;
- nr 32/VI/III/2011 w sprawie niewystąpienia z wnioskiem o przyznanie nagrody rocznej Prezesowi ZUS;
- nr 33/VI/III/2011 w sprawie nieprzyznania nagród rocznych członkom Zarządu ZUS;
- nr 34/VI/III/2011 w sprawie zaopiniowania projektu rozporządzenia;
- nr 37/VII/III/2011 w sprawie przeprowadzenia postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdania finansowe FEP za lata 2011–2013 oraz w sprawie powołania komisji przetargowej do przeprowadzenia tego postępowania;
- nr 38/VII/III/2011 w sprawie powierzenia czynności związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego w przedmiocie wyboru niezależnego audytora mającego zbadać roczne sprawozdania finansowe FEP za lata 2011–2013;
- nr 39/VII/III/2011 w sprawie zatwierdzenia zmian do Planu finansowego ZUS na rok 2011,
- nr 40/VII/III/2011 w sprawie zatwierdzenia Planu finansowego ZUS na rok 2012;
- nr 41/VII/III/2011 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FUS na rok 2012;
- nr 42/VII/III/2011 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FEP na 2012 rok;
- nr 43/VII/III/2011 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FRD na 2012 rok;
- nr 55/X/III/2011 w sprawie zatwierdzenia zmian do Planu finansowego ZUS na 2011 r.,
- nr 56/X/III/2011 w sprawie zatwierdzenia zmian do Planu finansowego ZUS na 2012 r.;
- nr 57/X/III/2011 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FUS na 2012 r.;
- nr 58/X/III/2011 w sprawie zaopiniowania Projektu planu finansowego FEP na 2012 r.;

- nr 59/X/III/2011 w sprawie zaopiniowania Projektu plany finansowego FRD na 2012 r.

Zespoły Rady Nadzorczej ZUS

Zgodnie z regulaminem Rady Nadzorczej Zakładu Rada może powoływać wewnętrzne organy pomocnicze – zespoły Rady. W 2011 r. kontynuowały swoją działalność zespoły problemowe Rady Nadzorczej ZUS: Zespół ds. Organizacyjno-Prawnych oraz Zespół ds. Ekonomiczno-Finansowych, które zostały powołane na początku obecnej kadencji Rady. Zgodnie z dotychczasową praktyką Zespoły zbierały się w miarę potrzeby i zajmowały się wypracowaniem rekomendacji dla Rady w sprawach z zakresu działania zespołów. W zakresie podstawowych zadań Zespołu ds. Organizacyjno-Prawnych były kwestie związane z opiniowaniem projektów aktów normatywnych, a Zespół ds. Ekonomiczno-Finansowych kwestie związane z opiniowaniem i zatwierdzaniem przez Radę planów i sprawozdań finansowych.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości

12. Rada Nadzorcza PARP

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Nadzorczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	PARP
Suma posiedzeń w 2011 r.	6

Podstawa działania

Rada Nadzorcza PARP jest organem Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości i działa na podstawie ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości z dnia 9 listopada 2000 r. (Dz.U. Nr 109, poz. 1158 z późn. zm.).

Skład

- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministra właściwego do spraw pracy, powołuje 2 członków Rady; we wniosku minister właściwy do spraw pracy uwzględnia kandydata spośród osób zgłoszonych przez organizacje pracodawców reprezentatywne w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz.U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.⁵⁾).
- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, powołuje 1 członka Rady.
- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, powołuje 1 członka Rady.
- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek ogólnopolskich organizacji zrzeszających organizacje przedsiębiorców, działających na podstawie:
 - 1) ustawy z dnia 22 marca 1989 r. o rzemiośle (Dz.U. z 2002 r. Nr 112, poz. 979 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1304);
 - 2) ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o samorządzie zawodowym niektórych przedsiębiorców (Dz.U. Nr 35, poz. 194 oraz z 1997 r. Nr 121, poz. 769 i 770);

- 3) ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o izbach gospodarczych (Dz.U. Nr 35, poz. 195, z późn. zm.⁶⁾);
powołuje 3 członków Rady.
- Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek współprzewodniczącego Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego reprezentującego samorząd terytorialny, któremu kandydata zgłaszają marszałkowie województw, powołuje 1 członka Rady.

Zadania

Do zadań Rady Nadzorczej należy:

- opiniowanie projektów rocznych planów działania i projektów planów finansowych Agencji;
- okresowa ocena wykonywania rocznych planów działania Agencji;
- analizowanie efektywności działań podejmowanych przez Agencję;
- opiniowanie sprawozdań z działalności Agencji;
- nadzór nad gospodarką finansową Agencji;
- zatwierdzanie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Agencji, dokonywanego przez Agencję w trybie określonym w przepisach o zamówieniach publicznych;
- ustalanie wysokości wynagrodzenia Prezesa i jego zastępców, z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz.U. Nr 26, poz. 306, z późn. zm.⁴⁾);
- wykonywanie innych zadań określonych w ustawie.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. Rada Nadzorcza PARP odbyła w 6 posiedzeń oraz podjęła 25 uchwał.

Rada m.in.:

- wydała opinię nt. sprawozdania finansowego PARP za 2010 r.;
- wydała opinię nt. sprawozdania z realizacji planu finansowego PARP w 2010 r.;
- wydała opinię nt. sprawozdania z realizacji planu działania PARP za 2010 r.;
- okresowo opiniowała powyższe sprawozdania za kolejne kwartały 2011 r.;
- wydała opinię nt. zmian w Regulaminie organizacyjnym PARP;
- wydała opinię nt. Regulaminu wynagradzania pracowników zatrudnionych w PARP;

- monitorowała stan realizacji programów operacyjnych: POiG, PORPW i POKL;
- nadzorowała zarządzanie finansowe w PARP;
- dyskutowała nad obecnymi i przyszłymi zadaniami PARP.

Narodowy Fundusz Zdrowia (NFZ)

13. Rada Narodowego Funduszu Zdrowia

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ państwowej jednostki organizacyjnej posiadającej osobowość prawną
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	NFZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	8

Podstawa działania

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia jest organem Funduszu jako państwowej jednostki organizacyjnej posiadającej osobowość prawną. Działa na podstawie ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tekst jedn. Dz.U. z 2008 r. Nr 164, poz. 1027 z późn. zm.) zwanej dalej ustawą, jak również na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia obecnej, II kadencji została powołana przez Prezesa Rady Ministrów RP w dniu 22 marca 2010 roku na podstawie art. 99 ust. 1 ustawy.

Rada Narodowego Funduszu Zdrowia nie jest radą nadzorczą. Nie posiada kompetencji nadzorczych, ale kontrolne, opiniodawcze i w ograniczonym zakresie stanowiące.

Skład

W skład Rady Funduszu wchodzi dziesięć osób powołanych przez Prezesa Rady Ministrów, przy czym:

- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Rzecznika Praw Obywatelskich;
- dwóch członków powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Trójstronną Komisję do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez stronę samorządową Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;

- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez ministra właściwego do spraw zdrowia;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych wspólnie przez Ministra Obrony Narodowej, Ministra Sprawiedliwości i ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- jednego członka powołuje się spośród kandydatów wskazanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

W posiedzeniach Rady Narodowego Funduszu Zdrowia, oprócz 10 członków Rady uczestniczą również w charakterze obserwatorów (bez prawa udziału w głosowaniu): przedstawiciel Naczelnej Rady Lekarskiej, przedstawiciel Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, przedstawiciel Naczelnej Rady Aptekarskiej, przedstawiciel Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych. Tym samym Rada Funduszu skupia przedstawicieli organów administracji rządowej, organów ochrony prawa, samorządu terytorialnego, związków zawodowych, organizacji pożytku publicznego oraz samorządów zawodowych odgrywających kluczową rolę w ochronie zdrowia.

Zadania

W świetle obecnego brzmienia art. 100 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, do zadań Rady Narodowego Funduszu Zdrowia należy:

- kontrolowanie bieżącej działalności Funduszu we wszystkich dziedzinach jego działalności;
- uchwalanie:
 - a) planu pracy Funduszu na dany rok,
 - b) rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych;
- opiniowanie:
 - a) projektu planu finansowego na dany rok,
 - b) systemu wynagradzania pracowników Funduszu;
- przyjmowanie:
 - a) sprawozdania z wykonania planu finansowego Funduszu,
 - b) okresowych i rocznych sprawozdań z działalności Funduszu;
- podejmowanie uchwał w sprawach dotyczących majątku Funduszu i inwestycji przekraczających zakres upoważnienia statutowego dla Prezesa

- Funduszu oraz nabywania, zbywania i obciążania nieruchomości stanowiących własność Funduszu, a także podejmowanie uchwał w sprawach, przeznaczenia zysku netto lub pokrycia straty netto za dany rok obrotowy;
- kontrola prawidłowej realizacji planu finansowego Funduszu;
 - dokonywanie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Funduszu;
 - wnioskowanie do Prezesa Funduszu o przeprowadzenie kontroli prawidłowości postępowania w sprawie zawarcia umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej lub ich realizacji;
 - wyrażanie opinii w sprawie kandydata na Prezesa Funduszu lub kandydatów na jego zastępców;
 - wyrażanie opinii w sprawie odwołania Prezesa Funduszu lub jego zastępców.

Działalność w 2011 roku

Rada Funduszu w 2011 roku obradowała na 8 posiedzeniach, podjęła łącznie 27 uchwał, w tym 2 uchwały w trybie korespondencyjnego uzgodnienia stanowisk przez członków Rady (tryb obiegowy). W dniu 22 marca 2011 r. odbyło się spotkanie robocze Rady Funduszu, którego przedmiotem dyskusji była sprawa Systemu Dodatkowej Weryfikacji Świadczeń Opieki Zdrowotnej.

W trakcie posiedzeń Rada Funduszu między innymi:

- przyjęła plan pracy Funduszu na 2011 r.,
- zaopiniowała projekt planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2012 r.;
- przyjęła sprawozdanie z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2010 r.;
- przyjęła okresowe sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za I, II i III kwartał 2011 r.;
- przyjęła roczne sprawozdanie z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za 2010 r.;
- dokonała wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2011 rok;
- zaopiniowała projekty zmian planu finansowego NFZ na 2011 r.;
- dyskutowała nad sprawą Systemu Dodatkowej Weryfikacji Świadczeń Zdrowotnych;

- kontrolowała realizację rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych na 2011 r. oraz dokonała kilku jego zmian w związku z wnioskami Prezesa Funduszu;
- przyjęła do wiadomości sprawozdanie z wykonania rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych za trzy kwartały 2011 r.;
- dyskutowała nad przedstawionym przez Prezesa NFZ projektem rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych NFZ na 2012 r.;
- dyskutowała nad sprawą pozyskania nowej siedziby dla Mazowieckiego OW NFZ, w tym nad przedstawionym przez Prezesa NFZ projektem umowy najmu z opcjami sprzedaży oraz pierwokupu nieruchomości;
- rozpatrzyła wnioski Prezesa NFZ w sprawie nabycia nieruchomości na potrzeby Śląskiego, Świętokrzyskiego oraz Wielkopolskiego OW NIZ;
- wyraziła zgodę na podpisanie przez Prezesa aneksu do umowy o świadczenie usług opieki serwisowej nad oprogramowaniem Microsoft oraz na zawarcie umów na świadczenie usług konserwacji systemu informatycznego wspomagania działalności NIZ.;
- zapoznała się z informacją Prezesa NFZ i dyskutowała na temat:
 - kontraktowania świadczeń opieki zdrowotnej na 2011 rok,
 - realizacji zadań komórek właściwych do rozpatrywania skarg i wniosków w NFZ w zakresie obsługi świadczeniobiorców,
 - zakończonego badania sprawozdania finansowego NFZ za 2010 r.,
 - zmian finansowania świadczeń opieki zdrowotnej w ambulatoryjnej opiece specjalistycznej,
 - kontroli i realizacji zadań audytowych w NFZ w 2010 r.,
 - realizacji zadań ujętych w Planie pracy Centrali NFZ na 2011 r. w I, II i III kwartale 2011 r.,
 - nadwykonań za 2010 r. w porównaniu do lat 2008 i 2009, w układzie oddziałów wojewódzkich NFZ,
 - zamierzeń inwestycyjnych i potrzeb lokalowych jednostek organizacyjnych NFZ planowane do realizacji w latach 2012–2016,
 - prac związanych z opracowaniem Strategii Informatyzacji NFZ na lata 2012–2017.

Rada Funduszu w 2011 roku podjęła następujące uchwały:

- Uchwała Nr 1/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na podpisanie aneksu do umowy o świadczenie usług opieki serwisowej nad oprogramowaniem Microsoft.

- Uchwała Nr 2/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie przyjęcia planu pracy Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 3/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za IV kwartał 2010 r.
- Uchwała Nr 4/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 10 marca 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 5/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług konserwacji systemu informatycznego wspomagania działalności NIZ.
- Uchwała Nr 6/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za I kwartał 2011 r.
- Uchwała Nr 7/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 czerwca 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie przyjęcia rocznego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za 2010 r.
- Uchwała Nr 8/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie przyjęcia sprawozdania z wykonania planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2010 r.
- Uchwała Nr 9/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 10/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 czerwca 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 11/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na nabycie na potrzeby Śląskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ Delegatury w Częstochowie prawa własności nieruchomości położonej w Częstochowie przy ul. Księcia Adama Czartoryskiego 28.
- Uchwała Nr 12/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie powierzenia czynności związanych z udzieleniem zamówienia publicznego na badanie sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2011 r.

- Uchwała Nr 13/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 18 lipca 2011 r. w sprawie wystąpienia do Ministra Finansów oraz Ministra Zdrowia z wnioskiem o zaopiniowanie sposobu pokrycia części straty netto za 2009 r. oraz straty netto za 2010 r. Narodowego Funduszu Zdrowia (tryb obiegowy).
- Uchwała Nr 14/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 lipca 2011 r. w sprawie zatwierdzenia specyfikacji istotnych warunków zamówienia na badanie sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2011 r.
- Uchwała Nr 15/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 lipca 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 16/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 28 lipca 2011 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2012 r.
- Uchwała Nr 17/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 2 sierpnia 2011 r. w sprawie pokrycia części straty netto za 2009 r. oraz straty netto za 2010 r. Narodowego Funduszu Zdrowia (tryb obiegowy).
- Uchwała Nr 18/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 22 września 2011 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za II kwartał 2011 r.
- Uchwała Nr 19/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 22 września 2011 r. w sprawie wyboru biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia za 2011 r.
- Uchwała Nr 20/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 22 września 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 21/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 20 października 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 22/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 20 października 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na nabycie na potrzeby Wielkopolskiego Oddziału Wojewódzkiego NFZ udziału w nieruchomości przy ul. Piekary 14/15 w Poznaniu.
- Uchwała Nr 23/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 20 października 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie przez Prezesa NFZ umów o świadczenie usług serwisowych.

- Uchwała Nr 24/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie wyrażenia opinii do projektu zmiany planu finansowego Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 25/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie przyjęcia okresowego sprawozdania z działalności Narodowego Funduszu Zdrowia za III kwartał 2011 r.
- Uchwała Nr 26/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 8 grudnia 2011 r. zmieniająca uchwałę w sprawie rzeczowego planu wydatków inwestycyjnych Narodowego Funduszu Zdrowia na 2011 r.
- Uchwała Nr 27/2011/II Rady Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 8 grudnia 2011 r. w sprawie wyrażenia zgody na nabycie na potrzeby Świętokrzyskiego Oddziału Wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia nieruchomości przy Alei Księdza Jerzego Popiełuszki w Kielcach.

W posiedzeniach Rady Narodowego Funduszu Zdrowia, oprócz 10 członków Rady uczestniczą również w charakterze obserwatorów (bez prawa udziału w głosowaniu): przedstawiciel Naczelnej Rady Lekarskiej, przedstawiciel Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, przedstawiciel Naczelnej Rady Aptekarskiej, przedstawiciel Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych. Tym samym Rada Funduszu skupia przedstawicieli organów administracji rządowej, organów ochrony prawa, samorządu terytorialnego, związków zawodowych, organizacji pożytku publicznego oraz samorządów zawodowych odgrywających kluczową rolę w ochronie zdrowia.

W oparciu o przepisy Regulaminu, **Rada Funduszu powołuje zespoły problemowe** (stałe albo doraźne) zajmujące się szczegółową analizą określonych obszarów działalności Funduszu, jak również szeroko pojętą problematyką świadczeń finansowanych ze środków publicznych. Zespoły przedstawiają Radzie opinie lub rekomendacje, m.in. na podstawie pogłębionej analizy danych udostępnianych przez Fundusz, jak również dialogu ze środowiskami eksperckimi oraz świadczeniodawcami.

W 2011 roku odbyły się 2 posiedzenia Zespołu Problemowego Rady NFZ do spraw świadczeń zdrowotnych z zakresu medycyny wieku rozwojowego, powołanego uchwałą Nr 8/2010/II Rady NFZ z dnia 27 maja 2010 r. Zespół Rady w trakcie swoich prac przeprowadził analizę kosztów, jakości i dostępności do świadczeń opieki zdrowotnej w rodzaju leczenie szpitalne z zakresu medycyny wieku rozwojowego. Ponadto trwają prace Zespołu Pro-

blemowego Rady NFZ do spraw świadczeń opieki zdrowotnej, w rodzaju leczenie szpitalne, udzielanych w 2009 r. na podstawie umów zawartych z NFZ, powołanego uchwałą Nr 14/2010/II Rady NFZ z dnia 17 czerwca 2010 r.

Działają również Rady Oddziałów Wojewódzkich NFZ, które w 2011 roku łącznie odbyły 102 spotkania:

nr OW	Nazwa OW	Posiedzenia	Uchwały
01.	Dolnośląski	8	7
02.	Kujawsko-Pomorski	4	3
03.	Lubelski	6	25
04.	Lubuski	5	4
05.	Łódzki	5	4
06.	Małopolski	6	2
07.	Mazowiecki	12	3
08.	Opolski	4	8
09.	Podkarpacki	6	4
10.	Podlaski	4	4
11.	Pomorski	10	9
12.	Śląski	7	5
13.	Świętokrzyski	5	5
14.	Warmińsko-Mazurski	8	4
15.	Wielkopolski	8	8
16.	Zachodniopomorski	4	2

**III. Instytucje Dialogu Wielostronnego,
Obywatelskiego, Korporacyjnego
w Ministerstwach i Urzędach Centralnych
w 2011 roku**

W ciągu lat ostatnich nastąpiła istotna zmiana jakościowa w zakresie instytucjonalizacji dialogu przez poszerzenie pojęcia dialogu społecznego. Przez miano partnerów społecznych można uznać, także szerzej inne formy partnerstwa społecznego jak organizacje pozarządowe, które przybierają formę stowarzyszeń bądź fundacji, środowiska samorządowe, organizacje społeczno-zawodowe rolników, korporacje, samorządy zawodowe i gospodarce.

Pojawienie się dialogu obywatelskiego w dokumencie rządowym – jakim były Zasady Dialogu Społecznego z 2002 r. było z jednej strony próbą dostosowania instytucji dialogu społecznego do zmian, które w tym zakresie nastąpiły w ostatnich latach w Unii Europejskiej, z drugiej naturalną konsekwencją zapisów, dotyczących współpracy z organizacjami społecznymi, znajdujących się w ustawie o działach administracji rządowej. Może też stać się podstawą partnerstwa w procesie programowania i absorpcji funduszy strukturalnych, który to proces – zgodnie z regulacjami Unii Europejskiej – wymaga akceptacji decyzji rządu przez partnerów społecznych, w tym organizacji pozarządowych.

Dialog wielostronny ma miejsce wtedy, kiedy oprócz tradycyjnych trzech stron: rządowej, związkowej i pracodawczej w dyskusji biorą udział przedstawiciele samorządu terytorialnego lub reprezentanci innych organizacji (w tym izby przemysłowe i samorządy) – wtedy mamy do czynienia z dialogiem korporacyjnym. Z kolei w dialogu społecznym prowadzonym na szczeblu regionalnym głównym partnerem, oprócz terenowych reprezentacji związkowych, pracodawców i administracji państwowej, jest samorząd terytorialny.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

1. Rada Działalności Pożytku Publicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	7

Podstawa działania

Rada Działalności Pożytku Publicznego jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego ds. zabezpieczenia społecznego, powołanym na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 4 sierpnia 2003 r. w sprawie Rady Działalności Pożytku Publicznego.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- Pięciu przedstawicieli organów administracji rządowej (MF, MG, MPiPS, MSiT, MSWiA).
- Pięciu przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego zgłoszonych przez stronę samorządową w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego: Związku Miast Polskich, Związku Gmin Wiejskich, Unii Miasteczek Polskich, Związku Powiatów Polskich, Unii Metropolii Polskich).
- Dziesięciu przedstawicieli organizacji pozarządowych, związków i porozumień pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w ustawie o działalności pożytku (Wspólnoty Roboczej Związków Organizacji Socjalnych, Banku Żywności w Olsztynie, Centrum Inicjatyw Obywatelskich, Związku Ochotniczych Straży Pożarnych, Stałej Konferencji Ekonomii Społecznej (SKES) reprezentowanej przez Fundację Inicjatyw Społeczno-Ekonomicznych (FISE), ZHP, Polskiej Rady Ekumenicznej, Naczelnej Organizacji Technicznej, Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych, Caritas Diecezji Kieleckiej, Stowarzyszenia KLON/JAWOR).

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- wyrażanie opinii w sprawach dotyczących stosowania ustawy;
- wyrażanie opinii o projektach aktów prawnych oraz programach rządowych, związanych z funkcjonowaniem organizacji pozarządowych oraz działalnością pożytku publicznego oraz wolontariatu;
- udzielanie pomocy i wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organizacjami pozarządowymi, lub podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3, związanych z działalnością pożytku publicznego;
- zbieranie i dokonywanie analizy informacji o prowadzonych kontrolach i ich skutkach;
- wyrażanie opinii w sprawach zadań publicznych, zlecenia tych zadań do realizacji przez organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 oraz rekomendowanych standardów realizacji zadań publicznych;
- tworzenie, we współpracy z organizacjami pozarządowymi oraz podmiotami wymienionymi w art. 3 ust. 3, mechanizmów informowania o standardach prowadzenia działalności pożytku publicznego oraz o stwierdzonych przypadkach naruszenia tych standardów;
- wskazywanie kandydatów na członka Rady Narodowego Funduszu Zdrowia oraz rady oddziału wojewódzkiego Narodowego Funduszu Zdrowia powoływanych na zasadach i w trybie określonych w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 7 posiedzeń Rady:

- Wypracowanie dokumentu „*Regulamin konsultacji społecznych z RDPP dokumentów prawno-programowych, dotyczących sfery pożytku publicznego*”.
- Prace nad projektem rozporządzenia w sprawie wzoru sprawozdania merytorycznego dla organizacji pożytku publicznego (OPP).
- Ujednoczenie wykazu członków wskazanych przez RDPP, występujących w Komitecie Monitorującym Narodowy Plan Rozwoju (KM NPR/PWW), jak również w Komitecie Koordynującym Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia (KK NSRO), a także wskazanie do prac KM NPR/PWW instytucji, które są członkami KK NSRO.

- Udział w pracach nad nowelizacją ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.
- Wyznaczenie przedstawiciela RDPP do prac w Zespole ds. aktualizacji polityki ludnościowej.
- Powołanie Zespołu ds. Europejskiego Funduszu Społecznego w nowym okresie programowania.
- Przyjęcie przez RDPP, wypracowanej przez Zespół ds. programów i funduszy, koncepcji wspierania i rozwoju wolontariatu długoterminowego w Polsce.
- Organizacja seminarium międzynarodowego nt. rozwoju wolontariatu długoterminowego w Polsce.
- Organizacja ogólnopolskiego spotkania RDPP z Wojewódzkimi, Powiatowymi i Gminnymi Radami Działalności Pożytku Publicznego przez Zespół ds. dialogu i współpracy.
- Wypracowanie wstępnego stanowiska Rady, dotyczącego Funduszu dla Organizacji Pozarządowych, który ma być ustanowiony w ramach Mechanizmu Finansowego EOG.
- Organizacja szeregu spotkań, poświęconych *Zasadom przyznawania i rozpowszechniania audycji informującej o prowadzonej przez organizacje pożytku publicznego odpłatnej i nieodpłatnej działalności pożytku publicznego.*
- Opracowanie wkładu/uwag do dokumentu „Zasady przyznawania i rozliczania dotacji w ramach Programu Operacyjnego Fundusz Inicjatyw Obywatelskich na rok 2012”.
- Zgłoszenie 5 przedstawicieli sektora pozarządowego do udziału w pracach Krajowego Forum Terytorialnego.
- Wskazanie przedstawiciela organizacji pozarządowych, który będzie pełnił funkcję członka Komitetu Monitorującego dla instrumentów pomocy zagranicznej (Mechanizmy Finansowe tj. Memorandum of Understanding).
- Zajęcie głosu w sprawie wymogu wkładu własnego w projektach konkursowych w Szczegółowym Opisie Priorytetów PO KL.
- Prowadzenie prac nad projektem rozporządzenia dot. Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS), zawartego w ramach pakietu rozporządzeń dot. polityki spójności 2014–2020 przez Zespół ds. Europejskiego Funduszu Społecznego.

Uchwały RDPP podjęte w 2011 r.

- Uchwała nr 3 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie powołania doraźnego zespołu problemowego Rady.
- Uchwała nr 4 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie stanowiska RDPP dotyczącego komisyjnego projektu z dnia 26 maja 2011 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy – ordynacja podatkowa.
- Uchwała nr 5 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 12 października 2011 r. w sprawie stanowiska RDPP dotyczącego komunikatów Oddziałów NFZ na temat kontraktowania usług medycznych przez NFZ, informujących o konieczności wpisywania organizacji pozarządowych do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego.
- Uchwała nr 6 Rady Działalności Pożytku Publicznego z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie przedłużenia terminu na złożenie sprawozdania kwartalnego przez jednostki publicznej radiofonii i telewizji z realizacji obowiązków wynikających z § 2 ust. 3 pkt 1 i 3 rozporządzenia Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji z dnia 29 kwietnia 2011 r. w sprawie trybu postępowania związanego z nieodpłatnym informowaniem w programach jednostek publicznej radiofonii i telewizji o prowadzonej przez organizację pożytku publicznego nieodpłatnej działalności pożytku publicznego (Dz.U. Nr 109, poz. 638).

2. Zespół do Spraw Rozwiązań Systemowych w Zakresie Ekonomii Społecznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Zespół jest organem pomocniczym Prezesa Rady Ministrów. Został powołany na mocy Zarządzenia nr 141 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 grudnia 2008 r. w sprawie Zespołu do spraw Rozwiązań Systemowych w Zakresie Ekonomii Społecznej.

Skład

W skład Rady wchodzi:

- przewodniczący Zespołu – Sekretarz w MpiPS;
- przedstawiciele wyznaczeni przez: ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw pracy i zabezpieczenia społecznego, ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego, KPRM;
- przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego wyznaczeni przez ogólnopolskie organizacje jednostek samorządu terytorialnego uczestniczące w Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego;
- przedstawiciele wyznaczeni przez Radę Działalności Pożytku Publicznego;
- przedstawiciele wyznaczeni przez Stałą Konferencję Ekonomii Społecznej;
- przedstawiciel wyznaczony przez Ogólnopolski Związek Rewizyjny Spółdzielni Socjalnych;
- przedstawiciel wyznaczony przez stronę pracowników w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- przedstawiciel wyznaczony przez stronę pracodawców w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- przedstawiciele jednostek naukowych wyznaczeni przez Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

Zadania

Do zadań Zespołu należy w szczególności:

- przygotowanie projektu strategii rozwoju ekonomii społecznej;
- opracowanie propozycji rozwiązań prawno-instytucjonalnych w obszarze funkcjonowania podmiotów ekonomii społecznej;
- opracowanie propozycji rozwiązań finansowych w obszarze funkcjonowania podmiotów ekonomii społecznej;
- przygotowanie założeń systemu edukacji w obszarze ekonomii społecznej;
- przygotowanie rekomendacji w obszarze promocji i monitoringu wypracowanych rozwiązań.

Działalność w 2011 roku

W roku 2011 odbyły się 3 posiedzenia plenarne Zespołu. Wśród omawianych problemów wymienić można:

- projekt *Długofalowej polityki rozwoju ekonomii społecznej*, przygotowany przez Grupę Strategiczną, działającą w ramach Zespołu;
- projekt *ustawy o przedsiębiorstwie społecznym i przedsiębiorczości społecznej*, przygotowany przez Grupę Prawną, działającą w ramach Zespołu;
- założenia koncepcji pilotażu funduszu pożyczkowego dla przedsiębiorstw społecznych, realizowanego przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Bank Gospodarstwa Krajowego, we współpracy z Grupą Finansową, działającą w ramach Zespołu;
- koncepcję działań Grupy Edukacyjnej, działającej w ramach Zespołu, m.in. koncepcji publikacji w ramach Biblioteki Pożytku Publicznego, Serii Ekonomia Społeczna;
- przegląd zapisów dotyczących ekonomii społecznej w projektach zintegrowanych strategii rozwoju kraju realizujących średniookresową i długo-okresową strategię rozwoju kraju, głównie w Strategii Sprawne Państwo, Strategii Rozwoju Kapitału Społecznego, Innowacyjności i Efektywności Gospodarki, Rozwoju Kapitału Ludzkiego, Zrównoważonego Rozwoju Wsi, Rolnictwa i Rybactwa;
- stanowisko Zespołu w sprawie wsparcia ekonomii społecznej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki 2007–2013, w którym zarekomendowano m. in. zalecenie Instytucjom Pośredniczącym i Instytucjom Wdrażającym PO KL stosowania wytycznych Ministra Pracy i Polityki Społecznej do przygotowania i realizacji wieloletniego regionalnego planu działań na rzecz promocji i upowszechnienia ekonomii społecznej oraz rozwoju instytucji sektora ekonomii społecznej i jej otoczenia w regionie. Kolejną propozycją było zastosowanie od 2012 r. wymogu, aby ośrodki wspierania ekonomii społecznej funkcjonowały co najmniej 2 lata po zakończeniu udziału w projektach, współfinansowanych ze środków PO KL, popartego wymogiem przedstawienia oświadczenia o zgodzie na udział w procesie akredytacji, przewidzianym w projekcie *Zintegrowany Systemu Wsparcia Ekonomii Społecznej*;
- informację na temat działań zaplanowanych w projekcie pn. *Współpraca na rzecz lepszej przyszłości ekonomii społecznej*, realizowanym przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego w międzynarodowym partnerstwie;
- informację na temat działań, zaplanowanych w projekcie *Zintegrowany Systemu Wsparcia Ekonomii Społecznej*, realizowanym w ramach Działania 1.2 PO KL;

- planowane działania, związane z przedłużeniem okresu realizacji projektu *Partnerstwo na rzecz instytucjonalizacji ekonomii społecznej*, w ramach którego finansowane jest funkcjonowanie Zespołu, takie jak operacjonalizacja zapisów dotyczących ekonomii społecznej w zintegrowanych strategiach rozwoju kraju czy tworzenie koncepcji wsparcia podmiotów ekonomii społecznej i ich otoczenia w nowym okresie programowania 2014–2020;
- działania, mające na celu utworzenie Krajowego Centrum Ekonomii Społecznej w ramach struktury Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej. Celem działania KCES ma być kreowanie i wspieranie rozwoju ekonomii społecznej oraz promocja partnerskiego podejścia w rozwiązywaniu problemów społecznych poprzez ekonomię społeczną;
- informację na temat planowanych działań Zespołu do spraw Społecznej Odpowiedzialności Przedsiębiorstw, organu pomocniczego Prezesa Rady Ministrów, koordynowanego przez Ministerstwo Gospodarki, którego działania w 2012 roku koncentrować się będą m.in. na stymulowaniu współpracy pomiędzy podmiotami ekonomii społecznej i przedsiębiorstwami stosującymi zasady społecznej odpowiedzialności biznesu w ramach projektu *„Współtworzenie polityk w zakresie odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw oraz ekonomii społecznej przez instytucje publiczne oraz obywateli”*. Członkowie Zespołu wyrazili zainteresowanie uczestnictwem w działaniach, zaplanowanych w ww. projekcie.

3. Zespół do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa / rozporządzeni
Umiejscowienie	MPiPS
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Zespół Monitorujący do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie jest organem opiniodawczo-doradczym ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego powołanym rozporządzeniem Ministra Pracy i Po-

lityki Społecznej z dnia 28 stycznia 2011 r. w sprawie Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie (Dz.U. Nr 28, poz. 146), które było wypełnieniem upoważnienia zawartego w art. 10f ustawy z dnia 129 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.).

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: MSW, Komendy Głównej Policji, Ministerstwa Sprawiedliwości, Biura Pełnomocnika Rządu do Spraw Równego Traktowania, Wojewódzkiego Koordynatora Realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Podkarpacki Urząd Wojewódzki w Rzeszowie, Ośrodków Pomocy Społecznej, Fundacji „Pomoc Kobietom i Dzieciom, Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia Instytut Psychologii Zdrowia Polskiego Towarzystwa Psychologicznego, Fundacji Dzieci Niczyje, Fundacji Centrum Praw Kobiet, Krajowego Centrum Kompetencji, Fundacji Kidprotect, Krajowego Komitetu Ochrony Praw Dziecka, Stowarzyszenia „Godne Życie dla Dzieci”, Stowarzyszenia Profilaktyki i Wspierania Rozwoju Osobowości Dzieci i Młodzieży „Wzrastanie”, Stowarzyszenia Na Rzecz Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie „Niebieska Linia” oraz Prokuratury Generalnej.

Zadania:

- inicjowanie i wspieranie działań mających na celu przeciwdziałanie przemocy w rodzinie;
- monitorowanie działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- wyrażanie opinii w sprawach stosowania ustawy oraz inicjowanie zmian przepisów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- wyrażanie opinii w przypadku sporów między organami administracji publicznej a organizacjami pozarządowymi realizującymi zadania w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie;
- wyrażanie opinii w sprawach zadań publicznych w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz w sprawach zlecenia tych zadań;
- opracowanie standardów pomocy ofiarom przemocy w rodzinie i pracy z osobami stosującymi przemoc w rodzinie;
- tworzenie, we współpracy z podmiotami mechanizmów informowania o standardach udzielania pomocy ofiarom przemocy w rodzinie i pracy z osobami stosującymi przemoc w rodzinie;

- upowszechnianie wyników monitoringu działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Działalność w 2011 r.

W roku 2011 odbyły się 4 posiedzenia Zespołu Monitorującego do spraw Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie:

- Opiniowanie wniosków w ramach Programu Osłonowego „Wspieranie Jednostek Samorządu Terytorialnego w Tworzeniu Systemu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.
- Opracowanie Wytycznych do Szkoleń w zakresie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.
- Prace na zmianami do Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie.

Uchwały w 2011 r. przyjęte przez Zespół:

- Uchwała w sprawie powołania Sekretarza Zespołu Monitorującego.
- Uchwała w sprawie powołania Stałego Przedstawiciela Prokuratury Generalnej do prac w Zespole Monitorującym.
- Uchwała w sprawie powołania grup Roboczych do realizacji poszczególnych zadań Zespołu Monitorującego tj.
 - do spraw opracowania Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie;
 - do spraw opracowania wytycznych do prowadzenia szkoleń w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie.
- Uchwała w sprawie wyrażania opinii w sprawach zadań publicznych w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

4. Rada Gospodarki Żywnościowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	5 + 16

Podstawa działania

Rada, jako organ pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi działa na podstawie Zarządzenia nr 2 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie powołania Rady Gospodarki Żywnościowej, ze zmianami wprowadzonymi Zarządzeniem Nr 29 z dnia 25 sierpnia 2010 r. oraz Regulaminu Rady Gospodarki Żywnościowej z dnia 4 lutego 2011 r.

Skład

Obecnie w skład Rady wchodzi przedstawiciele delegowani przez 55 branżowych organizacji sektora rolno-spożywczego (stowarzyszeń, izb gospodarczych):

- Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny w Warszawie;
- Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Rozlewniczy” w Warszawie;
- Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie;
- Krajowa Unia Producentów Soków w Warszawie;
- Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego w Łodzi;
- Krajowa Rada Drobiarstwa – Izba Gospodarcza w Warszawie;
- POLBISCO Stowarzyszenie Polskich Producentów Wyrobów Czekoladowych i Cukierniczych w Warszawie;
- Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji w Warszawie;
- Związek Polskie Mięso w Warszawie;

- Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Warszawie;
- Polskie Towarzystwo Technologów Żywności w Warszawie;
- Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz w Poznaniu;
- Krajowa Rada Winiarstwa i Miodosytnictwa SITSpoż. w Warszawie;
- Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy w Warszawie;
- Stowarzyszenie Regionalnych Browarów Polskich w Olsztynie;
- Polski Przemysł Spirytusowy SITSpoż. w Warszawie;
- Stowarzyszenie im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Poznaniu;
- Stowarzyszenie Rzemieślników Piekarnictwa Rzeczypospolitej Polskiej w Warszawie;
- Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Spożyców „Społem” w Warszawie;
- Związek Rzemiosła Polskiego w Warszawie;
- Związek Pracodawców Przemysłu Piwowarskiego – Browary Polskie w Warszawie;
- Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin w Warszawie;
- Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz w Warszawie;
- Stowarzyszenie Młynarzy RP w Warszawie;
- Stowarzyszenie Polska Federacja Producentów Żywności w Warszawie;
- Krajowa Izba Gospodarcza w Warszawie;
- Związek Sadowników Polskich w Skierniewicach;
- Stowarzyszenie „Agro Biznes Klub” w Warszawie;
- Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Rolnictwa w Warszawie;
- Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS” w Michałowicach;
- Krajowa Izba Gospodarcza „Przemysł Spożywczy” w Warszawie;
- Związek Producentów Cukru w Polsce z s. w Warszawie;
- Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej w Grójcu;
- Instytut „Polskie Pieczywo” w Szczecinie;
- Polski Związek Ogrodniczy;
- POLKARMA Polskie Stowarzyszenie Producentów Karmy dla Zwierząt Domowych w Warszawie;
- Polska Izba Makaronu w Ząbkach;
- Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego w Warszawie;

- Polska Izba Nasienna w Poznaniu;
- Towarzystwo Rozwoju Sadów Karłowych w Lublinie;
- Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego „Upemi” w Warszawie;
- Stowarzyszenie Polska Wódka w Warszawie;
- Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego w Warszawie;
- Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia” w Warszawie;
- Polska Izba Produktu Krajowego i Regionalnego,
- Stowarzyszenie „Koalicja Na Rzecz Nowoczesnego Rolnictwa” w Warszawie;
- Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju w Warszawie;
- Związek Pracodawców Przemysłu Utylizacyjnego w Warszawie;
- Polska Izba Mleka w Białymstoku;
- Federacja Gospodarki Żywnościowej RP w Warszawie;
- Stowarzyszenie Naukowo-Techniczne Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego w Warszawie;
- Polska Federacja Hodowców i Producentów Mleka,
- Animal By Products Polski Związek Przetwórców;
- Stowarzyszenie Branży Grzybów Uprawnych w Skierniewicach,
- Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw,
- Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu POLDRÓB.

Zadania

Do zadań rady m. innymi należy:

- Opiniowanie i konsultowanie propozycji rozwiązań systemowych w gospodarce żywnościowej oraz zgłaszanie Ministrowi inicjatyw w tym zakresie.
- Przygotowywanie oraz przekazywanie Ministrowi aktualnych informacji o poszczególnych branżach gospodarki żywnościowej.
- Analizowanie potrzeb związanych z promocją żywności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i poza jej granicami.
- Działanie na rzecz rozwoju współpracy zakładów przetwórczych z producentami rolnymi.
- Upowszechnianie wiedzy o nowych regulacjach prawnych dotyczących gospodarki żywnościowej.
- Popularyzacja znaczenia i osiągnięć sektora rolno-spożywczego.

- Współpraca z jednostkami Naukowo-Badawczymi, jednostkami pracującymi na rzecz sektora rolno-żywnościowego.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się łącznie 26 spotkań, w tym 5 posiedzeń Prezydium Rady, 16 posiedzeń Komitetów branżowych oraz zorganizowane konferencje.

Działalność Rady skupia się w szczególności na konsultowaniu propozycji rozwiązań systemowych w gospodarce żywnościowej oraz zgłaszaniu Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi inicjatyw w tym zakresie. W zależności od sytuacji, Rada na bieżąco przedstawia i sygnalizuje potrzeby oraz problemy poszczególnych branż.

Najważniejsze działania Rady Gospodarki Żywnościowej w 2011 r. przedstawiały się następująco:

- Przedstawiono uwagi Rady Gospodarki Żywnościowej do Strategii zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2011–2020 roku.
- Przedstawiono uwagi do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu ustalania opłat i wysokości opłat za czynności wykonywane przez Inspekcję Weterynaryjną, sposobu i miejsc pobierania tych opłat oraz przekazywania informacji w tym zakresie KE.
- Przedstawiono uwagi do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 4 lutego 2011 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dozwolonych substancji dodatkowych.
- przedstawiono Stanowisko Rady Gospodarki Żywnościowej w sprawie projektu ustawy o nasiennictwie.
- Wybrano nowy skład prezydium.
- Przyjęto informację z działalności Rady w 2010 r., informację finansową za 2010 r., plan pracy Rady Gospodarki Żywnościowej i Komitetów branżowych na 2011 r. oraz uchwałę w sprawie apelu do marszałka Senatu RP o odrzucenie poprawki w ustawie „o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw”.
- Przyjęto nowego członka Rady – Ogólnopolski Związek Drobiu POL-DRÓB.

Ponadto:

- Podczas posiedzenia Komitetu ds. Promocji ustanowiono wspólne stanowisko Komitetu wyrażające sprzeciw co do rozszerzenia katalogu be-

- neficjentów, które spowodowałyby zbytne rozdrobnienie funduszy pomiędzy wiele organizacji.
- Odbyło się posiedzenie Komitetów Technicznych Rady Gospodarki Żywnościowej w sprawie Zielonej Księgi Promocji. Celem spotkania było wypracowanie stanowiska Rady Gospodarki Żywnościowej odnośnie tego dokumentu.
 - Odbyła się konferencja na temat „Roli i znaczenia sektora produkcji żywności w gospodarce narodowej” pod patronatem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
 - Powołano także Zespół ds. przeciwdziałania szarej strefie w gospodarce żywnościowej, którego zadaniem jest wypracowanie raportu i przedstawienie go Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Spotkanie inauguracyjne tego Zespołu odbyło się 30 listopada 2011 r.
 - Odbyła się konferencja „Spożycie pieczywa a zdrowie społeczeństwa” pod patronatem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.
 - Podczas posiedzenia komitetu ds. Ekonomicznych dyskutowano nad propozycjami zmian w regulacjach prawnych dotyczących współpracy z handlem wielko-powierzchniowym.
 - Podczas posiedzenia komitetu ds. Ekonomicznych podjęto dyskusję na temat propozycji zmian w istniejącym prawie odnośnie poprawy stosunków między dostawcami a odbiorcami oraz zasad współpracy z sieciami detalicznymi. Postanowiono powołać grupę roboczą reprezentującą Radę Gospodarki Żywnościowej w resortach Gospodarki i Rolnictwa w pracach dotyczących zasad współpracy z sieciami detalicznymi.

Stanowiska RGŻ:

- Stanowisko Rady Gospodarki Żywnościowej w sprawie projektu ustawy o nasiennictwie – czerwiec 2011 r.
- Stanowisko Rady Gospodarki Żywnościowej w sprawie Zielonej Księgi Promocji – 20 października 2011 r.
- Stanowisko Rady Gospodarki Żywnościowej w sprawie uproszczeń dotyczących rejestracji tzw. poza etykietowej i strefowej – 20 października 2011 r.
- Stanowisko Rady Gospodarki Żywnościowej w sprawie ustalenia i ewentualnej weryfikacji dotyczących kryteriów i metod szacowania zbiorów w uprawach sadowniczych – 20 października 2011 r.

Przyjęte uchwały:

- Uchwała Nr 1/2011 a dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu Rady Gospodarki Żywnościowej.
- Uchwała Nr 2/2011 z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie przyjęcia Członka Rady Gospodarki Żywnościowej (Ogólnopolskiego Związku Producentów Drobiu POLDRÓB).
- Uchwała Nr 3/2011 z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie przyjęcia planu pracy Rady Gospodarki Żywnościowej i Komitetów technicznych na 2011 rok.
- Uchwała Nr 4/2011 z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie przyjęcia informacji z działalności Rady Gospodarki Żywnościowej w 2010 r.
- Uchwała Nr 5/2011 z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie przyjęcia informacji finansowej Rady Gospodarki Żywnościowej za 2010 r.
- Uchwała Nr 6/2011 z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie apelu do Marszałka Senatu RP o odrzucenie poprawki w ustawie „o zmianie ustawy o utrzymaniu i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw”.
- Uchwała Nr 7/2011 z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie utworzenia funkcji Honorowego Przewodniczącego Rady Gospodarki Żywnościowej.
- Uchwała Nr 8/2011 z dnia 20 października 2011 r. w sprawie przyjęcia członka Rady Gospodarki Żywnościowej (Polskiej Izby Produktu Regionalnego i Lokalnego).
- Uchwała Nr 9/2011 z dnia 20 października 2011 r. w sprawie przyjęcia członka Rady Gospodarki Żywnościowej (Polskiego Związku Ogrodników).
- Uchwała Nr 10/2011 z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie zmiany nazwy Komitetu.

Działają siedem Komitetów branżowych:

- Komitet ds. Produktów Pochodzenia Zwierzęcego,
- Komitet ds. Produktów Pochodzenia Roślinnego,
- Komitet ds. Promocji,
- Komitet ds. Ekonomicznych,
- Komitet ds. Ochrony Roślin,
- Komitet ds. Bezpieczeństwa i Jakości Żywności,
- Komitet ds. Owoców, Warzyw i Kwiatów.

5. Zespół ds. Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umieszczenie	MRiRW
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Zespół jest organem pomocniczym Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawach związanych z prowadzeniem śródlądowej gospodarki rybackiej i wędkarskiej. Został powołany Zarządzeniem Nr 29 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 31 października 2008 r. zmienionym Zarządzeniem Nr 6 Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 9 kwietnia 2010 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Śródlądowej Gospodarki Rybackiej i Wędkarskiej.

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz przedstawiciele:

- Związku Producentów Ryb;
- Stowarzyszenia Producentów Ryb Łososiowatych;
- Polskiego Towarzystwa Rybackiego;
- Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Dzierżawców i Administratorów Nieruchomości Rybackich Skarbu Państwa;
- Zarządu Głównego Polskiego Związku Wędkarskiego;
- Krajowej Federacji Towarzystw Wędkarskich;
- Instytutu Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie wskazany przez dyrektora tego Instytutu;
- Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie wskazany przez dziekana tego Wydziału;
- Wydziału Ochrony Środowiska i Rybactwa Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie wskazany przez dziekana tego Wydziału.

Zadania

Do zadań Zespołu należy wymiana informacji i poglądów, prezentacja opinii oraz stanowisk w sprawach związanych z prowadzeniem gospodarki rybackiej i wędkarskiej w powierzchniowych wodach śródlądowych, w szczególności w sprawach dotyczących warunków prowadzenia chowu, hodowli oraz amatorskiego i gospodarczego połowu ryb, a także pomocy finansowej dla podmiotów uprawnionych do rybactwa w wodach śródlądowych oraz do obszarów zależnych od rybactwa śródlądowego, z wyłączeniem spraw dotyczących zarybiania oraz ochrony i rozwoju żywych zasobów wód.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyły się 2 posiedzenia Zespołu, których celem było omówienie zagadnień obejmujących:

- praktykę wykonywania przez dyrektorów Regionalnych Zarządów Gospodarki Wodnej (RZGW) działań związanych z prowadzeniem gospodarki rybackiej w obwodach rybackich;
- aktualny stan prac Instytutu Rybactwa Śródlądowego w zakresie monitoringu i prowadzenia zarybień węgorzem europejskim w ramach realizacji Planu gospodarowania zasobami węgorza w Polsce;
- problematykę operatów rybackich sporządzonych dla obwodów, których wody są objęte programem ochrony i odbudowy zasobów ryb, jakim jest Plan gospodarowania zasobami węgorza;
- problematykę herpeswirusa koi (KHV) w Polsce;
- zagadnienia związane z nowelizacją rozporządzeń Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego oraz wprowadzenia Planu gospodarowania zasobami węgorza w Polsce;
- ustawę o Ochronie przyrody.

Wnioski z posiedzeń:

- Uczestnicy posiedzenia uznali za konieczne podjęcie działań zmierzających do:
 - rozstrzygnięcia z RZGW kwestii przedłużania umów na oddanie w rybackie użytkowanie obwodów rybackich oraz zapisów w umowach dotyczących wysokości czynszów (zwłaszcza w perspektywie wprowadzenia Planu gospodarowania zasobami węgorza w Polsce);

- zmiany sposobu przeprowadzania przez RZGW konkursów ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego;
 - nowelizacji rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie operatu rybackiego;
 - rozstrzygnięcie z ANR kwestii sprzedaży użytkownikom rybackim zabudowań stanowiących tzw. rybakówki oraz terenów przyległych.
- Rozstrzygnięcia wymaga kwestia obowiązku opiniowania wszystkich operatów dla obwodów rybackich objętych Planem gospodarowania zasobami węgorza.
 - Możliwości zastosowania w polskich warunkach izraelskiej szczepionki przeciw KHV.
 - Stworzenia systemu pełnego monitoringu choroby (KHV) w kraju.
 - Lepszej wymiany informacji i doświadczeń pomiędzy krajowymi ośrodkami naukowymi zajmującymi się badaniami nad KHV.
 - Pełnej informacji o zakresie choroby – stworzenie sytuacji, w której zgłaszany będzie każdy przypadek KHV, a informacja zostanie upubliczniona w środowisku rybackim.
 - Możliwości uznania KHV za klęskę i podjęcia przez administrację działań, które umożliwiłyby korzystanie przez poszkodowanych z mechanizmów finansowania ustalonych dla odszkodowań przyznawanych w wypadku klęski żywiołowej.
 - Wprowadzenia sprawnego, przypisanego do zlewni, systemu poboru prób i zlewniowej metody zwalczania choroby w przypadku jej stwierdzenia.
 - Zmiany przepisów o możliwości wykorzystania padłych ryb przez hodowców zwierząt futerkowych.
 - Zniesienia ochrony ptaków rybożernych, zwłaszcza kormorana, jako wektorów choroby.
 - Możliwości pomocy finansowej dla gospodarstw w zakresie:
 - Badań profilaktycznych;
 - Zakupu szczepionego narybku;
 - Dofinansowania gospodarstwa produkującego szczepiony narybek;
 - Utylizacji ryb;
 - Odtworzenia obsady i zakupu pasz np. poprzez linię kredytów preferencyjnych.
 - Możliwości importowania szczepionej lipcówki z Izraela.
 - Możliwości prowadzenia badań nad rybami nosicielami.

- Możliwości legalizacji szczepionki produkcji izraelskiej.
- Przepisów i mechanizmów kontroli weterynaryjnej importu ryb kolorowych (kontrola zdrowotności ryb w miejscu ich rozładunku w Polsce).
- Możliwości zwolnienia z czynszu dzierżawnego/spłaty raty w przypadku zakupu na okres np. dwóch lat w sytuacji dotknięcia gospodarstwa KHV.
- Możliwości zwolnienia z podatku gruntowego.
- Zasad uznania gospodarstwa za dotknięte KHV oraz konsekwencji wynikających z tego tytułu dla danego gospodarstwa, jak też gospodarstw sąsiadujących.
- Możliwości stworzenia krajowego programu zwalczania KHV.
- Możliwości stworzenia krajowego programu nadzoru nad KHV.
- Możliwości przewidzenia w nowym Programie Operacyjnym na lata 2014–2020 środków finansowych na zakup materiału zarybieniowego, środków farmakologicznych i dezynfekujących dla gospodarstw dotkniętych KHV.

Ministerstwo Sportu i Turystyki

6. Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Rada Sportu Osób Niepełnosprawnych jako organ opiniotawczo doradczy Ministra Sportu i Turystyki działa na podstawie zarządzenia Nr 13 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie powołania i trybu działania Rady Sportu Osób Niepełnosprawnych, zmienione Zarządzeniem nr 9 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 18 maja 2010 r.

Skład

Eksperti w zakresie sportu osób niepełnosprawnych, przedstawiciele stowarzyszeń, zajmujących się statutowo sportem osób niepełnosprawnych.

Zadania

Do zakresu działania komisji należy w szczególności:

- Opracowywanie propozycji kierunków rozwoju sportu osób niepełnosprawnych.
- Inicjowanie działań, wspieranie, promowanie nowych propozycji zadań w sporcie osób niepełnosprawnych.
- Przekazywanie kierownictwu ministerstwa własnych opracowań i opinii oraz wniosków w sprawach związanych ze sportem osób niepełnosprawnych.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Rady. Główne tematy posiedzeń:

- Plany Ministerstwa Sportu i Turystyki na rok 2012 w obszarze sportu osób niepełnosprawnych – powszechnym i wyczynowym, w tym organizacji

mistrzostw Polski i pucharów Polski, zajęć sekcji sportowych, podziału środków na sport powszechny i wyczynowy.

7. Rada ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSiT
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Rada do Spraw Kształcenia i Doskonalenia Kadry Kultury Fizycznej jako organ pomocniczy ministra właściwego do spraw kultury fizycznej, działa na podstawie zarządzenia Nr 15 Ministra Sportu z dnia 16 listopada 2006 r. oraz zarządzenia Nr 3 Ministra Sportu z dnia 12 kwietnia 2007 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie powołania Rady oraz zarządzenia Nr 27 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 22 września 2008 r. i Nr 32 Ministra Sportu i Turystyki z dnia 15 października 2008 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie powołania Rady.

Skład

W skład Rady wchodzi eksperci z zakresu kształcenia kadr kultury fizycznej, pracownicy wyższych uczelni oraz stowarzyszeń zajmujących się statutowo kulturą fizyczną.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- Opracowywanie propozycji i opiniowanie kierunków kształcenia i doskonalenia kadr kultury fizycznej.
- Opiniowanie działań dostosowujących kształcenie kadr do standardów edukacyjnych w Unii Europejskiej.
- Inicjowanie działań w zakresie doskonalenia systemu kształcenia kadr kultury fizycznej.
- Opiniowanie projektów regulacji prawnych w zakresie kształcenia kadr kultury fizycznej.

- Opiniowanie wzorcowych programów szkoleń instruktorskich w poszczególnych specjalnościach i dyscyplinach.
- Współpraca z akademiami wychowania fizycznego oraz organizacjami i stowarzyszeniami kultury fizycznej i innymi organizacjami w zakresie kształcenia kadr kultury fizycznej.
- Opiniowanie wniosków dotyczących uznania kwalifikacji nabytych za granicą.
- Opiniowanie wniosków skierowanych do ministra właściwego do spraw kultury fizycznej i sportu przez osoby ubiegające się o zwolnienie w szczególności z wymogu posiadania odpowiedniego wykształcenia, tytułów zawodowych lub kursów wymaganych na podstawie przepisów dotyczących kwalifikacji, stopni i tytułów zawodowych w dziedzinie kultury fizycznej.

Działalność w 2011 roku

W 2011 roku Rada odbyły 4 spotkania Rady:

Do ważniejszych zadań Rady należało:

- opiniowanie i opracowanie programów szkolenia trenerów, instruktorów i menedżerów;
- opiniowanie wniosków i wydawanie opinii w szczególnych przypadkach związanych z nadaniem i uznawaniem kwalifikacji zawodowych w dziedzinie kultury fizycznej;
- przedstawienie propozycji do Ustawy o sporcie i rozporządzenia w sprawie szczegółowych warunków uzyskiwania kwalifikacji zawodowych.

Przyjęto do recenzji:

- 68 ramowych programów kształcenia instruktorów sportu;
- 3 ramowe programy kształcenia trenerów II klasy;
- 1 ramowy program kształcenia trenerów I klasy;
- 4 wnioski o uznanie kwalifikacji trenerskich nabytych w innych krajach.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

8. Rada Konsultacyjna ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Rada Konsultacyjna
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Formalne powołanie Rady nastąpiło w dniu 30 września 2008 r. w oparciu o obowiązujące Zarządzenie nr 6 Ministra Spraw Zagranicznych z 12 października 2004 r. w sprawie powołania Rady Konsultacyjnej ds. Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych. Decyzja Nr 23 Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 4 marca 2010 r. powołano członków Rady Konsultacyjnej do Spraw Zagranicznej Polityki Ekonomicznej przy Ministrze Spraw Zagranicznych.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele: Krajowej Izby Gospodarczej, Rady Forum Obywatelskiego Rozwoju-FOR, Rady Programowej Fundacji Instytut Studiów Wschodnich, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Związku Rzemiosła Polskiego, Banku Gospodarstwa Krajowego, *Business Centre Club*, Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A., Klubu Wschodniego, Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A., Pracodawców RP, Instytutu Badań Rynku, Konsumpcji i Koniunktur, Polsko-Ukraińskiej Izby Gospodarczej, Instytutu Badań nad Gospodarką Rynkową, Stowarzyszenia Eksporterów Polskich.

Zadania

Przedmiotem zainteresowania Rady są w głównej mierze możliwości wspierania polskich przedsiębiorstw w ich aktywności na rynkach zagranicznych przez dyplomację ekonomiczną. Rada stanowi także forum prezentacji

opinii i wymiany informacji nt. kluczowych problemów ekonomicznych, będących wyzwaniem dla polityki zagranicznej, a jednocześnie służy jako platforma omawiania działań i inicjatyw w sferze współpracy z zagranicą.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Rady:

- Rola polskiego samorządu gospodarczego i zrzeszeń przedsiębiorców w rozwoju współpracy gospodarczej z Rosją.
- Podsumowanie przebiegu Prezydencji Polski w Radzie UE – aspekty ekonomiczne. Plany działania MSZ w sferze wspierania polskich przedsiębiorstw na rynkach zagranicznych w 2012 r.

Dotychczasowe prace tego forum odzwierciedlają rosnącą rolę problematyki ekonomicznej w działaniach zarówno resortu spraw zagranicznych, jak i podległych mu placówek dyplomatycznych.

Główne ustalenia:

1. Federacja Rosyjska jest rynkiem, który cechuje wysoka współzależność między jakością i intensywnością relacji politycznych, a współpracą gospodarczą, w tym na poziomie regionalnym. W działaniach na rzecz rozwoju dwustronnych kontaktów należy mieć na uwadze zainteresowanie kapitału rosyjskiego konkretnymi projektami prywatyzacji polskich przedsiębiorstw, niejednokrotnie o istotnym znaczeniu dla polskiej gospodarki.
2. Przygotowane, przez organizacje i instytucje reprezentowane w Radzie, zestawienia problemów i utrudnień w polsko-rosyjskich kontaktach dwustronnych oraz perspektywicznych obszarów rozwoju współpracy (projekty i propozycje) zostaną wykorzystane podczas majowego spotkania z Min. S. Ławrowem w Okręgu Królewieckim.
3. W ramach kolejnej sesji dwustronnej Komisji ds. Współpracy Gospodarczej należy ponownie przedstawić gotowość podjęcia wcześniejszej inicjatywy ws. przekazania stronie rosyjskiej doświadczeń co do powołania i funkcjonowania KUKI S.A., z intencją utworzenia tego rodzaju instytucji w Rosji oraz zaprezentować perspektywy rozwoju współpracy firm sektora MSP, w tym poprzez transfer doświadczeń w zakresie rozwoju przedsiębiorczości w Polsce.
4. Potwierdzono trafność diagnozy obecnego stanu systemu promocji gospodarczej (zaprezentowanej w *Założeniach do projektu ustawy o powołaniu agencji promocji gospodarczej*) i ujawnił generalnie spójność poglą-

dów co do potrzeby podjęcia możliwie pilnych działań w kierunku jego reformy.

5. Zaznaczyły się różnice opinii w odniesieniu do: a) zasadności integrowania problematyki obsługi inwestorów zagranicznych z promocją handlu i polskich inwestycji za granicą; b) nakładania się kompetencji resortów spraw zagranicznych i gospodarki (ew. potrzeba modyfikacji ustawy o działach administracji rządowej).
6. Podkreślono konieczność koncentracji działań agencji promocji gospodarczej na przedsiębiorstwach sektora MSP oraz potrzebę przyjęcia długofalowej perspektywy w pracy tej instytucji. Zwrócono również uwagę, że wsparcie dyplomatyczne przedsiębiorców na rynkach zagranicznych jest najbardziej oczekiwane w krajach odległych geograficznie oraz o niestabilizowanej sytuacji politycznej i istotnej roli administracji w podejmowaniu decyzji gospodarczych.
7. Przedstawiciele organizacji wchodzących w skład Rady potwierdzili swoją akceptację dla inicjatywy MSZ, która stanowi element kontynuacji procesu ekonomizacji służby zagranicznej. Jednocześnie uzgodniono, iż podstawą dalszych prac stanie się projekt ustawy o systemie promocji gospodarczej (złożony przez Koalicję Pro-Polska do Kancelarii Prezydenta RP), który w znacznym stopniu jest zbieżny z *Założeniami...* przygotowanymi przez resort spraw zagranicznych.

Ministerstwo Środowiska

9. Państwowa Rada Ochrony Środowiska

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotwórczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Państwowa Rada Ochrony Środowiska działa na podstawie art. 387 ustawy z dnia 2001 r. Prawo ochrony Środowiska (Dz.U. nr 25, poz. 150 z 2008 r.(t.j. z późn. zm.) oraz na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie szczegółowego sposobu funkcjonowania PROŚ (Dz.U. z 2002, Nr 77, poz. 702).

PROŚ działa przy Ministrze Środowiska od 1984 r. jako organ doradczy i opiniotwórczy.

Skład

Osobowy skład Państwowej Rady Ochrony Środowiska w obecnej kadencji 2007–2012 powołany decyzją Nr 14, Nr 16 i Nr 24 Ministra Środowiska z 2007 r. i decyzją Nr 3 i Nr 7 Ministra Środowiska z 2008 r.

W skład Rady wchodzi: przewodniczący, dwóch zastępców sekretarza oraz członkowie, w liczbie do 30 osób, powoływani przez Ministra Środowiska na okres 5 lat spośród przedstawicieli nauki, środowisk zawodowych, organizacji ekologicznych oraz przedstawicieli samorządu gospodarczego.

Zadania

Do zadań PROŚ należy:

- opiniowanie kierunków polityki w dziedzinie ochrony środowiska oraz polityki zrównoważonego rozwoju kraju;
- przedstawianie propozycji działań zapewniających tworzenie warunków ochrony środowiska oraz poprawy jego stanu;
- opiniowanie projektów aktów prawnych z zakresu szeroko pojętej ochrony środowiska;

- opiniowanie dokumentów związanych z uczestnictwem Polski w Unii Europejskiej;
- inicjowanie, analiza i opiniowanie programów naukowych i badawczo-rozwojowych z zakresu ekologii, ochrony środowiska i zrównoważonego rozwoju;
- wyrażanie opinii w innych sprawach przedstawionych przez Ministra Środowiska.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 2 posiedzenia Rady, na których zajmowaną się następującą tematyką:

- Przygotowania organizacyjne do 19 Dorocznej Sesji Plenarnej oraz Konferencji sieci Europejskich Rad Konsultacyjnych Środowiska i Zrównoważonego Rozwoju (EEAC), której członkiem jest Państwowa Rada Ochrony Środowiska.
- Przyjęcie pracy na rok 2011 r.
- Konferencja sieci EEAC, poświęcona wypracowaniu rekomendacji na Szczyt Ziemi Rio + 20.
- Podsumowanie dobiegającej końca kadencji PROŚ.

Między spotkaniami plenarnymi odbyło się kilka spotkań roboczych Prezydium Rady a także grup tematycznych. Rada (tematyczne zespoły robocze) opiniowała projekty aktów prawnych Ministerstwa Środowiska i innych ministerstw.

10. Państwowa Rada Ochrony Przyrody

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2011 r.	1 + posiedzenia komisji problemowych

Podstawa działania

Państwowa Rada Ochrony Przyrody jest organem opiniodawczo-doradczym przy ministrze właściwym do spraw środowiska. Członków PROP powołuje minister środowiska – w drodze zarządzenia. Członkowie PROP

wybierani są spośród działających na rzecz ochrony przyrody przedstawicieli nauki, praktyki i organizacji ekologicznych.

Członków Państwowej Rady Ochrony Przyrody w liczbie 40 na kadencję trwającą 5 lat powołuje, zgodnie z art. 96 ust. 1 obowiązującej ustawy, minister właściwy do spraw środowiska w drodze zarządzenia.

Skład

Członków PROP w liczbie 40 na kadencję 5 lat powołuje minister środowiska – w drodze zarządzenia spośród działających na rzecz ochrony przyrody przedstawicieli nauki, praktyki i organizacji ekologicznych. Obecny skład PROP powołany został zarządzeniem Nr 62 Ministra Środowiska z dnia 22 września 2009 r. w sprawie powołania członków Państwowej Rady Ochrony Przyrody.

Zadania

Do głównych zadań Rady należy: ocena realizacji ustawy; opiniowanie strategii, planów i programów dotyczących ochrony przyrody; opiniowanie projektów aktów prawnych dot. ochrony przyrody, przedstawianie wniosków i opinii w różnych sprawach ochrony przyrody.

Działalność w 2011 roku

Wyjazdowe posiedzenie plenarne PROP poświęcono głównie problemom związanym z akceptacją projektu utworzenia Turnickiego Parku Narodowego.

Sesja stworzyła możliwość bezpośredniego przybliżenia członkom PROP walorów przyrodniczych terenu jak również i jego problemów, w tym także historią działań związanych z projektem utworzenia Turnickiego Parku Narodowego. Wspólna część obrad PROP, z przedstawicielami samorządów lokalnych a także zainteresowanych instytucji i organizacji stworzyła szansę podjęcia dyskusji i wymiany poglądów nt. potrzeby i możliwości wznowienia prac związanych z utworzeniem na tym terenie parku narodowego. Dyskusja wyłoniła głównie trzy wątki: informację, spór i troskę, dotyczącą szans i potrzeby utworzenia na terenie Pogórza Przemyskiego projektowanego od 18 lat parku narodowego.

Podkreślono również wielkie zainteresowanie Rady aktualnymi problemami wszystkich polskich parków narodowych.

Ponadto Państwowa Rada Ochrony Przyrody, w ramach prowadzonej działalności – uczestniczyła z głosem doradczym, w najistotniejszych spr-

wach ochrony przyrody, podejmowanych w tym okresie przez resort środowiska, a także przez komisje sejmowe i senackie – poprzez bezpośredni udział oraz indywidualną, bieżącą aktywność członków PROP, a także w ramach działalności komisji problemowych funkcjonujących w ramach PROP.

Rada i jej Komisje, w trybie bieżącej ścisłej współpracy z Departamentami Leśnictwa; Ochrony Przyrody i Generalną Dyrekcją Ochrony Środowiska oraz innymi komórkami merytorycznymi i resortami zajmowała stanowiska dotyczące m. innymi:

- projektu rozporządzenia MŚ w sprawie gatunków zwierząt niebezpiecznych dla życia i zdrowia ludzi;
- projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie MŚ w sprawie określenia okresów polowań na zwierzęta łowne;
- projektu rozporządzenia MŚ w sprawie ochrony gatunkowej roślin;
- projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie MŚ w sprawie określenia okresów polowań na zwierzęta łowne, dotyczącego okresowego objęcia na okres dwóch lat zajmąca i kuropatwy;
- projektu rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie MŚ w sprawie rocznych planów łowieckich i wieloletnich łowieckich planów hodowlanych;
- projektu rozporządzenia MŚ w sprawie szacowania szkód wyrządzonych przez niektóre gatunki zwierząt objętych ochroną gatunkową.

Mając na celu dobro przyrody i potrzebę wspólnych działań, członkowie Państwowej Rady Ochrony Przyrody uczestniczyli w pracach różnych komitetów, rad i zespołów oraz w posiedzeniach komisji sejmowych i senackich RP – wspierając istotne dla resortu stanowiska, w szczególności dotyczących projektu ustaw o:

- organizmach genetycznie zmodyfikowanych;
 - zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska;
 - zmianie ustawy o ochronie przyrody;
 - zmianie ustawy Prawo łowieckie (poselski projekt);
 - zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o lasach;
- oraz problemu funkcjonowania parków narodowych w aspekcie zmian ustawy o finansach publicznych.

Ponadto, PROP na bieżąco włącza się do prac związanych z analizą i opiniowaniem projektów rozporządzeń Ministra Środowiska oraz działań

działała w trybie opiniodawczym i interwencyjnym, w sprawach zagrażających przyrodzie i działaniom na rzecz jej ochrony ze strony niewłaściwych ustaw i decyzji oraz szkodliwych działań różnych instytucji i osób fizycznych – opiniując także i różne wnioski związane z ochroną przyrody, otrzymywane z Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, Departamentu Leśnictwa oraz Departamentu Ochrony Przyrody.

11. Krajowa Rada Gospodarki Wodnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umieszczenie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Krajowa Rada Gospodarki Wodnej jest organem opiniodawczo-doradczy, powołanym z dniem 1 lipca 2006 r. przez Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej, na mocy art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2011 r. Prawo wodne (Dz.U. 2005 r. nr 239, poz. 1229 z póź. zm.).

Skład

Krajowa Rada Gospodarki Wodnej składa się z 30 członków zgłoszonych przez ogólnopolskie organizacje zrzeszające jednostki samorządu terytorialnego, uczelnie, jednostki naukowo-badawcze i organizacje społeczne, gospodarcze, ekologiczne związane z gospodarką wodną.

Kadencja Krajowej Rady Gospodarki Wodnej trwa 4 lata. (Rada kadencji 2011–2015).

Zadania

Zgodnie z zapisem ustawy Prawo wodne, do zakresu działania Krajowej Rady Gospodarki Wodnej należy wyrażanie opinii w sprawach gospodarowania wodami, ochrony przed powodzią oraz przed skutkami suszy, a w szczególności:

- przedstawianie propozycji oraz wniosków dotyczących poprawy stanu zasobów wodnych oraz ochrony przeciwpowodziowej w państwie;
- opiniowanie projektu programu wodno-środowiskowego kraju, o którym mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1, oraz projektów planów, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt 1a i 2;
- opiniowanie programów inwestycyjnych w zakresie gospodarowania wodami;
- opiniowanie projektów aktów prawnych regulujących sprawy gospodarowania wodami.

Krajowa Rada może tworzyć stałe lub doraźne komisje albo zespoły, do pracy w których, mogą być zapraszane osoby spoza składu Rady.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Rady poświęcone następującym tematom:

Odbyły się 3 posiedzenia Rady poświęcone następującym tematom:

- Inauguracyjne posiedzenie i wręczenie powołań Członkom Rady kadencji 2011–2015.
- Prezentacja projektu *Informatyczny system osłony kraju przed nadzwyczajnymi zagrożeniami*.
- Panel dotyczący „projektu ustawy usuwanie skutków powodzi” oraz „projekt ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi”.
- Stan i założenia reformy zarządzania gospodarką wodną.

12. Komisja ds. organizmów genetycznie zmodyfikowanych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Środowiska
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Komisja jest jedynym ciałem opiniodawczo-doradczym Ministra Środowiska w sprawach organizmów genetycznie zmodyfikowanych. Komisja

ma obowiązek wspierać Ministra w sprawach koordynowanych przez niego zarówno na poziomie kraju jak też w momencie, kiedy Minister uczestniczy w konsultacjach międzynarodowych dotyczących GMO. Zgodnie z zasadami obowiązującymi we wszystkich krajach UE każde wydanie przez krajowy organ kompetentny ds. GMO indywidualnej decyzji czy opinii wymaga skonsultowania zagrożenia związanego z pracami z GMO z organem naukowym działającym przy tym organie.

Obecny skład Komisji powołano 06 maja 2010 r. na podstawie art. 12, ust. 1 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz.U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233, z późn. zm.).

Skład

Komisja liczy 19 członków powoływanych przez ministra na okres 4 lat. W skład Komisji wchodzi:

- po jednym przedstawicielu wskazanym przez ministra właściwego do spraw zdrowia, ministra właściwego do spraw rolnictwa, Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw gospodarki, ministra właściwego do spraw transportu, ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw środowiska, Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- siedmiu przedstawicieli nauki, o uznanym autorytecie i kompetencjach w dziedzinach ochrony środowiska, ochrony zdrowia, bezpieczeństwa biologicznego, biotechnologii, hodowli roślin oraz etyki, powoływanych po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw nauki, ministra właściwego do spraw zdrowia i ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- przedstawiciel przedsiębiorców związanych z biotechnologią, powoływany po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw gospodarki i organizacji pracodawców;
- dwóch przedstawicieli pozarządowych organizacji ekologicznych, zgłoszonych przez te organizacje;
- przedstawiciel organizacji konsumenckich.

Zadania

Do zadań Komisji należy

- Opiniowanie wniosków w sprawach wydawania zgód lub zezwoleń, na działania z GMO;
- Wydawanie opinii w sprawach przedstawianych przez ministra w zakresie jego uprawnień wynikających z ustawy;

- Opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących GMO oraz bezpieczeństwa biologicznego;
- Opiniowanie projektów założeń polityki państwa w dziedzinie zastosowań GMO i bezpieczeństwa biologicznego.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 5 posiedzeń: wydanie opinii na temat wniosków w sprawie zamkniętego użycia GMO, zamierzonego uwolnienia GMO do środowiska, wyznaczenie recenzentów do opiniowania wniosków na zamknięte użycie GMO.

13. Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko jest organem opiniodawczo-doradczym Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko.

Podstawa prawna:

- Art. 132 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 31 lipca 2002 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 134 poz. 1139) w sprawie określenia szczegółowego sposobu funkcjonowania Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko oraz wojewódzkich komisji do spraw ocen oddziaływania na środowisko.

- Zarządzenie nr 18 Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie ustalenia składu osobowego Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko.

Krajowa Komisja do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko (KKOOŚ) została utworzona w 1990 roku, na mocy protokołu podstolika ekologicznego Okrągłego Stołu. Początkowo była organem, zajmującym się wyrażaniem opinii m.in. o: wnioskach dotyczących lokalizacji nowych inwestycji wymagających uzgodnienia z Ministerstwem Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa, ocenach oddziaływania na środowisko obiektów już istniejących (na wniosek Ministra) oraz opracowaniach teoretycznych z tego zakresu.

Zakres działania Krajowej Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko jako organu opiniodawczo-doradczego Ministra Środowiska w zakresie ocen oddziaływania na środowisko został określony w ustawie z 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*. Na mocy niniejszej ustawy zostały powołane również wojewódzkie komisje ds. ocen oddziaływania na środowisko, pełniące funkcje organów opiniodawczo-doradczych wojewodów.

Dokładny opis sposobu działania Krajowej Komisji został ustalony rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 31 lipca 2002 r. (Dz.U. z 2002 r. Nr 134 poz. 1139). Decyzją Nr 9 Ministra Środowiska z dnia 18 kwietnia 2008 r. na podstawie art. 395 ust. 2 wspomnianej ustawy *Prawo ochrony środowiska* został powołany jej skład.

Od 15 listopada 2008 r. nowe zasady funkcjonowania Krajowej Komisji oraz regionalnych komisji ds. ocen oddziaływania na środowisko, organów opiniodawczo-doradczych regionalnych dyrektorów ochrony środowiska, określa ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.). W chwili obecnej przygotowywane jest nowe rozporządzenie określające sposób funkcjonowania Krajowej Komisji.

Członków Krajowej Komisji powołuje i odwołuje Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

Skład

Krajową Komisję do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko tworzą przedstawiciele środowisk akademickich, instytutów badawczych związanych z ochroną środowiska, a także eksperci z urzędów państwowych oraz organizacji ekologicznych.

Zadania

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. do zadań Krajowej Komisji należy:

- wydawanie opinii w sprawach przedłożonych przez Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w związku z jego uprawnieniami wynikającymi z ustawy;
- monitorowanie funkcjonowania systemu ocen oddziaływania na środowisko oraz przedstawianie opinii i wniosków, w tym dotyczących rozwoju metodologii i programów szkoleniowych w zakresie ocen oddziaływania na środowisko;
- wydawanie opinii w sprawach projektów aktów prawnych dotyczących systemu ocen oddziaływania na środowisko;
- współpraca z regionalnymi komisjami do spraw ocen oddziaływania na środowisko.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyły się 3 posiedzenia Krajowej Komisji do spraw Ocen Oddziaływania na Środowisko. Spotkania dotyczyły następujących kwestii:

- technologii szczelinowania hydraulicznego, metody wykorzystywanej w przedsięwzięciach polegających na poszukiwaniu i rozpoznawaniu gazu łupkowego, w tym szczególności kwestii jej oddziaływania na środowisko – posiedzenie w dniu 9.05.2011 r.;
- udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne w urządzeniu przewoźnym ATON BW-M, metodą D9 (obróbka fizykochemiczna niewymieniona w innym punkcie załącznika nr 6 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *o odpadach*, w wyniku której powstają odpady, unieszkodliwione za pomocą któregośkolwiek z procesów wymienionych w punktach D1 do D12 – parowanie, suszenie, strącanie) – posiedzenie w dniu 12.07.2011 r.;
- oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji złoża melafiru „Rybница I” w Rybnicy Leśnej gm. Mieroszów, pow. wałbrzyski – posiedzenie zespołu roboczego Krajowej Komisji w dniu 30.09.2011 r.

Ponadto w 2011 r. powołany został zespół roboczy do sprawy planowanego przedsięwzięcia – budowy rurociągu naftowego Brody-Płock.

Ministerstwo Finansów

14. Komitet Standardów Rachunkowości

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Komitet Standardów Rachunkowości
Podstawa działania	Ustawa / Rozporządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2011 r.	16

Podstawa działania

Komitet Standardów Rachunkowości działa jako organ wydający krajowe standardy rachunkowości na podstawie Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2009 r. Nr 152 poz. 1223 ze zm.) oraz Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie zakresu działania i sposobu organizacji Komitetu Standardów Rachunkowości (Dz.U. Nr 140 poz. 1580 ze zm.).

Skład

18 osobowy skład Komitetu tworzą:

- przedstawiciele Krajowej Izby Biegłych Rewidentów (5 członków);
- przedstawiciele Stowarzyszenia Księgowych w Polsce (5 członków);
- przedstawiciele Ministra Finansów (5 członków);
- przedstawiciel Ministra Skarbu Państwa;
- przedstawiciel KNF;
- przedstawiciel Narodowego Banku Polskiego.

Zadania

- wydawanie krajowych standardów rachunkowości;
- opiniowanie projektów aktów prawnych w zakresie rachunkowości;
- analiza Międzynarodowych Standardów Rachunkowości, Dyrektyw UE z zakresu rachunkowości;
- współpraca z organizacjami międzynarodowymi do spraw standaryzacji rachunkowości.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się 16 posiedzeń Komitetu poświęconych następującym tematom:

- Dyskusja nad projektem standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.
- Dyskusja nad projektem standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.
- Dyskusja nad dokumentem dyskusyjnym EFRAG „Considering the effects of accounting standards”.
- Podjęcie uchwały w sprawie odbioru projektu założeń do standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.
- Dyskusja nad projektem nowelizacji KSR nr 5 „Leasing, najem, dzierżawa”.
- Podjęcie uchwały w sprawie warunków wykonania opracowania projektu nowelizacji krajowego standardu rachunkowości nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa”.
- Dyskusja na temat projektu standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.
- Przedstawienie projektu „Sprawozdania z działalności Komitetu Standardów Rachunkowości w roku 2010 r.”
- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia „Sprawozdania z działalności Komitetu Standardów Rachunkowości za rok 2010”.
- Dyskusja nad dokumentem Exposure Draft – Hedge Accounting – Rachunkowość zabezpieczeń.
- Dyskusja na temat projektu standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.

- Podjęcie uchwały w sprawie odbioru nowelizacji krajowego standardu rachunkowości nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa”.
- Dyskusja na temat projektu stanowiska w sprawie umów deweloperskich.
- Dyskusja na temat projektu stanowiska w sprawie umów deweloperskich.
- Dyskusja nad projektem nowelizacji KSR nr 5 „Leasing, najem i dzierżawa”.
- Podjęcie decyzji w sprawie uczestnictwa członków Komitetu w konferencji organizowanej przez IASB z przedstawicielami organizacji stanowiących standardy w Londynie w dniach 15–16 września 2011 r.
- Dyskusja na temat projektu standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.
- Informacja o konferencji Stowarzyszenia Księgowych w Polsce nt. „Rachunkowość w dziele integracji Unii Europejskiej”.
- Dyskusja na temat propozycji planu prac IASB oraz dokumentu dyskusyjnego EFRAG na temat połączeń jednostek pod wspólną kontrolą (Business Combinations under Common Control).
- Dyskusja na temat projektu standardu pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.
- Wstępna dyskusja nad potrzebą nowelizacji stanowiska Komitetu w sprawie księgowego ujęcia praw (uprawnień) do emisji zanieczyszczeń do powietrza.
- Wstępna dyskusja na temat projektu standardu „Sprawozdanie z działalności”.
- Dyskusja nad nowelizacją stanowiska Komitetu w sprawie księgowego ujęcia praw (uprawnień) do emisji zanieczyszczeń do powietrza.
- Rekomendacja Komitetu w sprawie członkostwa w EFRAG TEG.
- Opinia Komitetu na temat planu prac IASB.
- Informacja o konferencji nt. „Rachunkowość w dziele integracji Unii Europejskiej” organizowanej przez SKwP i stanowisko Komitetu Standardów Rachunkowości w sprawie zgody na wystąpienie w roli współorganizatora i udostępnienia logo Komitetu.
- Dyskusja nad projektem stanowiska Komitetu pod roboczym tytułem „Umowy deweloperskie”.

- Podjęcie uchwały w sprawie przyjęcia recenzji projektu krajowego standardu rachunkowości pod roboczym tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.
- Podjęcie uchwały w sprawie warunków wykonania drugiej recenzji projektu standardu pod tytułem „Zmiany zasad (polityki) rachunkowości, zmiany wartości szacunkowych, korekty błędów poprzednich okresów oraz ujmowanie zdarzeń po dniu bilansowym”.
- Informacja na temat nowelizacji KSR Nr 4 „Utrata wartości aktywów”
- Dokument dyskusyjny EFRAG na temat poprawy sprawozdawczości finansowej w zakresie podatku dochodowego (Improving the Financial Reporting of Income Tax).
- Dyskusja nad projektem nowelizacji stanowiska Komitetu „Leasing, najem i dzierżawa”.
- Dyskusja nad projektem nowelizacji stanowiska Komitetu w sprawie księgowego ujęcia praw (uprawnień) do emisji zanieczyszczeń do powietrza.

15. Rada Rozwoju Rynku Finansowego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2011 r.	0 + 4

Podstawa działania

Jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw instytucji finansowych utworzona została na mocy Zarządzenia Nr 25 Ministra Finansów z dnia 14 września 2006 w sprawie utworzenia Rady Rozwoju Rynku Finansowego (Dz. Urz. Ministra Finansów Nr 11, poz. 80, zm. Dz. Urz. Ministra Finansów Nr 12, poz. 88), które weszło w życie z dniem ogłoszenia, tj. 28 września 2006 r.

Zgodnie z ww. Zarządzeniem, w celu realizacji zadań Rady mogą być tworzone zespoły i grupy robocze.

W roku 2011 r. działalność prowadziły 3 grupy robocze oraz 2 zespoły, tj.:

- Grupa Robocza ds. finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem finansowym, która została powołana w roku 2010 w ramach Rady Rozwoju Rynku Finansowego; w jej ramach działają:
 - Zespół ds. określenia sposobu i zakresu obliczania składki.
 - Zespół ds. transparentności wydatków.
- Grupa Robocza ds. rewizji zasad funkcjonowania niektórych zawodów regulowanych w zakresie rynku finansowego.
- Grupa Robocza ds. przeglądu prawa ubezpieczeń gospodarczych.

Skład

W skład Rady, oprócz Ministra Finansów i jego przedstawiciela jako Sekretarza Rady, wchodzi Prezesi lub Przewodniczący: Narodowego Banku Polskiego, Komisji Nadzoru Finansowego, Zarządu Giełdy Papierów Wartościowych S.A, Zarządu Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A., Zarządu BondSpot S.A., Związku Banków Polskich, Polskiej Izby Ubezpieczeń, Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, Prezydium Rady Banków Depozytariuszy, Izby Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych, Zarządu Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Zarządu Izby Domów Maklerskich, Zarządu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, Zarządu Banku Polskiej Spółdzielczości S.A., Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Polskiego Stowarzyszenia Inwestorów Kapitałowych, Zarządu Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Związku Maklerów i Doradców, Stowarzyszenia Rynków Finansowych ACI Polska, Konferencji Przedsiębiorców Finansowych, Polskiej Izby Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izby Gospodarczej Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka, Polskiej Izby Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Krajowej Rady Biegłych Rewidentów, Biura Informacji Kredytowej, Fundacji na Rzecz Kredytu Hipotecznego, Polskiego Biura Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Zarządu Polskiego Stowarzyszenia Aktuarzysty, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Rzecznik Ubezpieczonych.

Zadania

Głównymi zadaniami Rady jest inicjowanie prac, analiz i dyskusji mających na celu ocenę aktualnego stanu rynku finansowego i perspektyw jego

rozwoju. Istotne miejsce w pracach Rady zajmuje projektowanie i opiniowanie najistotniejszych kwestii związanych z regulacjami dotyczącymi rynku finansowego. Rada identyfikuje bariery rozwoju rynku, formułuje propozycje wprowadzenia nowych usług i instrumentów finansowych, podejmuje inicjatywy w zakresie usprawnienia obrotu instrumentami finansowymi oraz ochrony odbiorców usług finansowych. Jest również forum, na którym wypracowywane są propozycje działań mających na celu najwłaściwsze dostosowanie polskiego rynku finansowego do międzynarodowych wymogów i standardów, z uwzględnieniem oczekiwań uczestników tego rynku. Rada jest również instytucją sprzyjającą budowaniu społecznego zaufania do instytucji rynku finansowego.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. Rada nie zebrała się na posiedzenie plenarne, działalność prowadziły jednak trzy grupy robocze i dwa zespoły:

- **1 spotkanie Grupy Roboczej ds. przeglądu regulacji prawa ubezpieczeń gospodarczych**, której zadaniem jest analiza i przegląd obecnego ustawodawstwa ubezpieczeniowego oraz opracowanie koncepcji zmian przepisów i zgłaszanie rekomendacji do ustaw w zakresie dotyczącym działalności ubezpieczeniowej i ubezpieczeń obowiązkowych. Celem spotkania było wysłuchanie opinii oraz podjęcie dyskusji w zakresie uregulowania funkcjonowania podmiotów prowadzących działalność polegającą na reprezentowaniu podmiotów przy dochodzeniu roszczeń od zakładów ubezpieczeń (tzw. „kancelarii odszkodowawczych”). W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele m.in. Ministerstwa Sprawiedliwości, Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego, Biura Rzecznika Ubezpieczonych, Polskiej Izby Ubezpieczeń oraz organizacji zrzeszających „kancelarie odszkodowawcze”.
- **1 spotkanie Grupy Roboczej ds. rewizji zasad funkcjonowania niektórych zawodów regulowanych w zakresie rynku finansowego**, której zadaniem jest analiza i wypracowanie stanowiska odnośnie propozycji zmian w dostępie do niektórych zawodów działających na rynkach finansowych i związanego z tym zniesienia tzw. licencjonowania państwowego. Celem spotkania było „przedstawienie stanowisk i opinii odnośnie propozycji zmian”.
- **1 spotkanie Zespołu roboczego ds. określenia sposobu i zakresu obliczania składki**, powołanego w ramach Grupy Roboczej ds. finansowania

kosztów nadzoru nad rynkiem finansowym. Celem spotkania było wypracowanie kryterium dotyczącego finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem finansowym poprzez określenie sposobu i zakresu obliczania składki.

- **1 spotkanie Zespołu roboczego ds. transparentności wydatków**, powołanego w ramach Grupy Roboczej ds. finansowania kosztów nadzoru nad rynkiem finansowym. Celem spotkania było wypracowanie procedur sprawozdawczości zapewniające transparentność wydatków z budżetu Komisji Nadzoru Finansowego.

16. Rada Konsultacyjna Służby Celnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Finansów
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

Jako organ opiniodawczo-doradczy ministra właściwego do spraw finansów publicznych utworzona została na mocy Zarządzenia Nr 38 Ministra Finansów z dnia 13 września 2010 r. w sprawie utworzenia Rady Konsultacyjnej Służby Celnej (Dz. Urz. MF Nr 10, poz. 44).

Powołanie Rady Konsultacyjnej Służby Celnej stanowi wykonanie delegacji ustawowej zawartej w art. 16 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz.U. Nr 168, poz. 1323, z późn. zm.).

Skład

Rada Konsultacyjna Służby Celnej składa się z przewodniczącego Rady i członków Rady wskazanych przez Ministra. Osoby te zostały wybrane spośród osób zaproponowanych przez izby gospodarcze i organizacje reprezentujące środowiska biznesowe, instytucje naukowe oraz środowisko eksperckie, w tym spośród osób kierujących administracją celną lub Służbą Celną w latach poprzednich.

Zadania

Głównymi zadaniami Rady jest:

- analiza prawodawstwa celnego;
- przygotowywanie opinii i propozycji rozwiązań mających na celu usprawnienie procesów obsługi obrotu towarowego z krajami trzecimi, w tym poszerzenie zakresu ułatwień dla podmiotów gospodarczych.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 4 spotkania Rady Konsultacyjnej Służby Celnej.

Zagadnienia omawiane na spotkaniach Rady Konsultacyjnej Służby Celnej:

1. Przepisy wykonawcze do Zmodernizowanego Kodeksu Celnego.
2. Pro-biznesowe rozwiązania prawne wynikające ze Strategii Służby Celnej:
 - a. nowelizacja ustawy o podatku od towarów i usług, która wprowadziła dwie ważne zmiany:
 - i. ułatwienia dla agencji celnych w dostępie do uprawnień przysługujących przedstawicielom podatkowym,
 - ii. zmiana art. 33a polegająca na rezygnacji z poboru zabezpieczenia na poczet podatku VAT z tytułu importu, który ma być rozliczony w deklaracji podatkowej;
 - b. prowadzenie od 1 stycznia br. w zgłoszeniu celnym kodu wskazującego na zastosowaną procedurę związaną z podatkiem VAT (procedury 42 i 63 -administracja skarbową będzie miała informację o konieczności zapłacenia VAT w Polsce i będzie mogła zażądać dalszych szczegółowych informacji od administracji celnej kraju członkowskiego w którym dokonano zgłoszenia).
3. Prezydencja Polski w Radzie UE.
4. Założenia projektu Single Window.
5. Propagowanie ułatwień dostępnych dla przedsiębiorców na podstawie obowiązujących już przepisów:
 - a. organizacja Konferencji nt. „Ułatwienia i uproszczenia dla biznesu” – wszystkie problemy zgłaszane zarówno w trakcie konferencji jak i przesyłane po konferencji zostaną omówione na posiedzeniu Rady a także mogą zostać wykorzystane w trakcie przygotowań do kolejnej podobnej konferencji;
 - b. plan zorganizowania „*open forum*” tj. określenia okresu czasu w którym przesyłane będą problemy i zagadnienia do omówienia w trakcie kolejnej konferencji.

6. Działania organów celnych związane z weryfikacją pozwoleń na stosowanie procedur uproszczonych i udzielaniem świadectw AEO – weryfikacja udzielonych pozwoleń na stosowanie procedur uproszczonych, udzielonych przed 1 stycznia 2009 r.
7. Bariery:
 - a. zabezpieczanie podatku VAT w imporcie, mimo posiadania świadectwa AEO (posiedzenie inauguracyjne 23.09.2010),
 - b. zasygnalizowano zjawisko braku odpowiednio przygotowanych osób w firmach zajmujących się importem/eksportem w warunkach współczesnego środowiska elektronicznego celnictwa – zaproponowano wspólną akcję edukacyjną samorządów gospodarczych i Służby Celnej, dla przedstawienia i wyjaśnienia szerszej społeczności biznesowej kierunku zmian ustawodawstwa celnego sprzyjającego przedsiębiorcom. Rada skierowała wniosek do przedstawicieli samorządów gospodarczych w RK PSC o przeprowadzenie serii seminariów poświęconych ułatwieniom i preferencjom celnym. Szczegółowo sprawa ta ma być rozstrzygnięta pomiędzy zainteresowanymi samorządami i Służbą Celną (MF i izbami celnymi oraz urzędami celnymi).

Ministerstwo Sprawiedliwości

17. Rada Główna do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Rada Główna jest organem opiniodawczo-doradczym działającym przy Ministrze Sprawiedliwości. Została powołana przez Prezesa Rady Ministrów na podstawie art. 40 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. Nr 90 poz. 557 z późn. zm.) oraz Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz.U. Nr 113, poz. 723 z późn. zm.). Radę III kadencji powołano 17 marca 2008 r.

Skład

W jej skład wchodzi przedstawiciele Ministrów: Sprawiedliwości, Pracy i Polityki Społecznej, Zdrowia, Edukacji Narodowej, Spraw Wewnętrznych, Obrony Narodowej, Komendanta Głównego Policji, Dyrektora Generalnego Służby Więziennej, wymiaru sprawiedliwości: sędzia penitencjarny, zawodowy kurator sądowy, prokurator Prokuratury Krajowej.

W skład Rady Głównej mogą także wchodzić przedstawiciele stowarzyszeń, fundacji, organizacji i instytucji, kościołów i innych związków wyznaniowych, a także związków zawodowych i samorządu zawodowego, przedstawiciele nauki oraz osoby godne zaufania mogące przyczynić się do realizacji ustawowych celów Rady. W skład Rady Głównej III kadencji wchodzi 26 osób, w tym 13 przedstawicieli organizacji pozarządowych i innych podmiotów.

Zadania

Zgodnie z § 8 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1998 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad i trybu powoływania oraz działania Rady Głównej do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym, a także rad terenowych do spraw społecznej readaptacji i pomocy skazanym (Dz.U. Nr 113, poz. 723 z późn. zm.) Rada Główna i rady terenowe działają m.in. przez organizowanie, inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych, poprzez

- przedstawianie wniosków i opinii w sprawie podziału oraz wykorzystania środków z funduszu pomocy postpenitencjarnej;
- opiniowanie działalności organów rządowych i przedstawicieli społeczeństwa, podejmowanej w zakresie zapobiegania przestępczości;
- wykonywania orzeczeń i readaptacji społecznej skazanych oraz udzielania pomocy skazanym i ich rodzinom;
- koordynowanie działalności różnych podmiotów podejmowanej w zakresie wykonywania kar, środków karnych zabezpieczających i zapobiegawczych;
- podejmowanie, organizowanie i koordynowanie społecznej kontroli nad wykonaniem kar, środków karnych, zabezpieczających i zapobiegawczych oraz opracowywanie wyników tych kontroli;
- dokonywanie oceny polityki penitencjarnej oraz inicjowanie i wspieranie badań naukowych służących zapobieganiu przestępczości i społecznej readaptacji skazanych.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 3 posiedzenia Rady. Podjęto 3 uchwały. Głównymi tematami posiedzeń były:

- przedstawienie sprawozdania ze sposobu wykorzystania środków finansowych Funduszu Pomocy Postpenitencjarnej w 2010 roku;
- uchwalenie projektu planu podziałów środków finansowych funduszu pomocy postpenitencjarnej na 2011 i 2012 rok;
- przedstawienie propozycji do planu pracy Rady Głównej na rok 2011;
- spotkanie członków Rady Głównej z przedstawicielami Rad Terenowych do Spraw Społecznej Readaptacji i Pomocy Skazanym;
- spotkanie członków Rady Głównej z przedstawicielami organizacji pozarządowych zajmujących się pomocą postpenitencjarną w formie otwartego forum dyskusyjnego.

18. Rada do Spraw Pokrzywdzonych Przesłępstwem przy Ministrze Sprawiedliwosci

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ spoleczny opiniodawczo-doradczy
Podstawa dzialania	Zarzadzanie
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwosci
Suma posiedzen w 2011 r.	1

Podstawa dzialania

Rada do Spraw Pokrzywdzonych Przesłępstwem przy Ministrze Sprawiedliwosci, jako organ pomocniczy, zostala powolana Zarzadzaniem Ministra Sprawiedliwosci Nr20/09/DWOiP z dnia 26 marca 2009 r.

Skład

W jej skład wchodzi:

- przedstawiciele nauki wyrozniajacy sie szczegolna wiedza i doswiadczeniem w zakresie wiktymologii;
- przedstawiciele stowarzyszen, fundacji, organizacji i instytucji dzialajacych na rzecz pokrzywdzonych przestępstwem;
- przedstawiciele sędziow i prokuratorow;
- przedstawiciele Ministra Sprawiedliwosci;
- przedstawiciele Sluzby Więziennej.

Zadania

Do zadań Rady nalezy:

- przygotowywanie opinii dla Ministra Sprawiedliwosci na temat kierunkow zmian w obszarze związanym z pokrzywdzonymi przestępstwem;
- proponowanie kierunkow dzialan, ktore powinny byc finansowane ze srodkow przeznaczonych na rzecz pokrzywdzonych przestępstwem;
- przedstawianie propozycji kierunkow zmian w obszarze związanym z pokrzywdzonymi przestępstwem, uwzględniajacych dorobek miedzynarodowy;
- opiniowanie projektow aktow prawnych i opracowan, zawierajacych propozycje zmian w obszarze związanym z pokrzywdzonymi przestępstwem.

Działalność w 2011 roku

W 2011 roku odbyło się 1 posiedzenie:

- Kompensacja – informacja na temat funkcjonowania w Polsce oraz propozycje zmian.
- Reprezentacja małoletniego w postępowaniu karnym. Przedstawienie problemów i dyskusja.

19. Rada do Spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ społeczny opiniotwórczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2011 r.	7

Podstawa działania

Rada II kadencji została powołana w dniu 3 kwietnia 2009 r. na podstawie Zarządzenia Nr 24/09/PR Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 kwietnia 2009 r. w sprawie powołania Społecznej Rady do Spraw Alternatywnych Metod Rozwiązywania Konfliktów i Sporów przy Ministrze Sprawiedliwości, jako organ opiniodawczo-doradczy.

Skład

W jej skład obecnie wchodzi 23 osoby powołane przez Ministra Sprawiedliwości – przedstawiciele nauki, praktycy, osoby reprezentujące organizacje pozarządowe, instytucje naukowe i urzędy.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- Dostosowanie systemu ARD do wymogów prawa unijnego.
- Opracowanie jednolitego modelu instytucji mediacji w polskim systemie prawa.
- Upowszechnienie standardów postępowania mediacyjnego.

- Propagowanie mechanizmów ADR.
- Tworzenie warunków instytucjonalnych do rozwoju ADR.
- Podejmowanie doraźnych przedsięwzięć.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 7 posiedzeń. Najważniejsze zagadnienia objęte pracami Rady ds. ADR należało:

- uczestnictwo w spotkaniu z koordynatorami ds. mediacji;
- opracowanie noty dotyczącej stosowania mediacji w sprawach transgranicznych;
- prace przy kampanii radiowej mediacji: 6 tygodni mediacji w polskim Radiu Program I;
- współorganizacja obchodów MDM w 2011 r.;
- spotkania dotyczące popularyzacji mediacji w Polsce i za granicą;
- opracowanie opinii na temat mediacji konsumenckich na prośbę UOKiK w ramach konsultacji społecznych;
- prace nad promocją „Deklaracji do ADR” dla przedsiębiorców i innych podmiotów – uzyskanie patronatu Ministra Sprawiedliwości;
- opiniowanie projektów trzech rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie podwyższenia wynagrodzenia/ryczałtu o stawkę podatku VAT, w ramach konsultacji społecznych;
- projekt Rady dotyczący zmian k.p.k., k.k.w., k.p.s.w., ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich;
- opracowanie noty dot. informacji o mediacji transgranicznej;
- opinia w sprawie projektu trzech rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie podniesienia wynagrodzenia/ryczałtu za usługę mediacyjną o stawkę, podatku VAT w ramach konsultacji społecznych;
- uchwała w przedmiocie informowania Ministra Sprawiedliwości o podjętych uchwałach, zajętych stanowiskach, wydanych opiniach i pracach Rady;
- wystąpienia do Ministra Sprawiedliwości z prośbą o prace nad projektem zmiany rozporządzenia w sprawie wynagrodzenia za mediację cywilną;
- opinie na temat programu tygodni mediacji w październiku 2010 r., marzec/kwiecień 2011 r. i październik/listopad 2011 r.

20. Rada Polityki Penitencjarnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	Ministerstwo Sprawiedliwości
Suma posiedzeń w 2011 r.	4

Podstawa działania

W dniu 13 sierpnia 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz.U. 2010.79.523 z późn. zm). Zgodnie z art. 2. ust 3-6 cytowanej ustawy, organem doradczym Ministra Sprawiedliwości w zakresie zadań Służby Więziennej jest Rada Polityki Penitencjarnej. W dniu 3 grudnia 2010 r. W dniu 3 grudnia 2010 r. zostało podpisane zarządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie określenia regulaminu organizacyjnego Rady Polityki Penitencjarnej wraz z załącznikiem w postaci regulaminu organizacyjnego Rady Polityki Penitencjarnej (Dz. Urz. Min. Sprawiedliwości z 2011 r. Nr 1, poz. 4). Kadencja Rady trwa 4 lata. Rada obraduje na posiedzeniach, które odbywają się co najmniej raz na kwartał. Przewodniczący Rady przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości, w terminie do dnia 31 marca danego roku sprawozdania z działalności Rady za rok poprzedni.

Skład

Rada Polityki Penitencjarnej liczy 17 osób, a w jej skład wchodzi: dwóch przedstawicieli Ministerstwa Sprawiedliwości; dwóch przedstawicieli Służby Więziennej; dziewięciu przedstawicieli nauki; czterech przedstawicieli organizacji pozarządowych.

Zadania

Do zadań Rady należy:

- inicjowanie nowych kierunków oddziaływań penitencjarnych;
- dokonywanie oceny bieżącej polityki penitencjarnej;
- inicjowanie, przeprowadzanie i wspieranie badań naukowych dotyczących zadań Służby Więziennej;
- inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć służących poprawie bezpieczeństwa funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej oraz osób skaza-

- nych na karę pozbawienia wolności, tymczasowo aresztowanych oraz osób wobec których są wykonywane kary pozbawienia wolności i środki przymusu skutkujące pozbawieniem wolności;
- przedstawianie opinii w sprawach przekazanych przez Ministra Sprawiedliwości związanych z jego kompetencjami określonymi w ustawie
 - o Służbie Więziennej.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyły się 4 posiedzenia Rady Polityki Penitencjarnej. Głównymi tematami posiedzeń Rady były następujące kwestie:

- Analiza działań CZSW dotyczących reformy Służby Więziennej, szkolenia funkcjonariuszy SW.
- Funkcjonowanie systemu SDE; zatrudnienie skazanych a readaptacja i resocjalizacja.
- Omówienie przebiegu V Kongresu Penitencjarnego który odbył się w dniach 23–25.05.2011 r. w Popowie.
- Analiza Raportu Europejskiego Komitetu do Spraw Zapobiegania Torturom oraz Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu (CPT) dotyczącego Polski po wizytacji w dniach 26.11.–08.12.2009 r. w kontekście inicjowania nowych kierunków oddziaływań penitencjarnych oraz polityki penitencjarnej.
- Rozważenie możliwości zapobiegania negatywnemu zjawisku w postaci przeludnienia poprzez między innymi:
 - upowszechnienie wśród sędziów i prokuratorów poprzez szkolenia zawodowe (organizowane przez Krajową Szkołę Sędziów i Prokuratorów czy też w ramach szkoleń prowadzonych w wyniku realizacji programów europejskich np. POKL, Mechanizm Norweski) idei: – dążenia do zwiększenia udziału kar wolnościowych w strukturze kar orzeczanych za tzw. drobne przestępstwa, – możliwości podniesienia efektywności orzeczanych środków probacyjnych poprzez między innymi nakładanie na skazanych obowiązków probacyjnych w postaci udziału w programach terapeutycznych czy korekcyjno-edukacyjnych;
 - korzystania w szerszym zakresie przez sądy i prokuratury z instytucji określonej w art. 72 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.
- Kwestie związane z uregulowaniami organizacyjnymi Rady (między innymi rozważenie możliwości wystąpienia do Ministra Sprawiedliwości

z wnioskiem o zmianę regulaminu Rady Polityki Penitencjarnej w zakresie: jawności posiedzeń Rady, dostępności zewnętrznej protokołów z posiedzeń Rady w kontekście wniosku skazanego B. Przybylskiego o udostępnienie kopii protokołów z posiedzeń Rady, ograniczenia częstotliwości posiedzeń Rady).

Nie podjęto żadnej uchwały.

Ministerstwo Gospodarki

21. Rada Programowa „Programu Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032”

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Program wieloletni
Umiejscowienie	Ministerstwo Gospodarki
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Program wieloletni p.n. „Program Oczyszczania Kraju z Azbestu na lata 2009–2032” ustanowiony przez Radę Ministrów Uchwałą Nr 122/2009 z dnia 14 lipca 2009 r. oraz Uchwałą Nr 39/2010 a dnia 15 marca 2010 r.

Rada Programowa jako ciało opiniodawczo-doradcze Ministra Gospodarki jest forum wymiany informacji oraz wypracowania wspólnego stanowiska przez przedstawicieli zainteresowanych resortów, nauki, urzędów marszałkowskich, organów kontroli i organizacji pozarządowych.

Skład

W skład Rady Programowej wchodzi: Główny Koordynator Programu, przedstawiciele (po 1 osobie): ministrów właściwych do spraw: gospodarki, finansów, środowiska, zdrowia, administracji publicznej, rolnictwa i rozwoju wsi, rozwoju regionalnego, obrony narodowej oraz transportu, budownictwa i gospodarki morskiej, przedstawiciele (po 1 osobie): GIP, GINB, GIOŚ, NFOSiGW, GIS, BOŚ przedstawiciele marszałków województw (po 1 osobie), dwóch przedstawicieli organizacji pozarządowych, trzech przedstawicieli nauki.

Zadania

- Inicjowanie działalności związanej z realizacją zadań Programu.
- Ocenianie stanu prac oraz wyznaczanie kierunków ich dalszego prowadzenia.
- Opracowywanie i inicjowanie ważniejszych aktów prawnych związanych z zadaniami Programu oraz innymi, mającymi na celu podwyższenie poziomu zdrowia i bezpieczeństwa ludności oraz ochrony środowiska.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 2 posiedzenia, na których:

- przyjęto sprawozdanie o realizacji POKzA w 2010 roku, w tym informację o wykorzystaniu środków budżetowych pozostających w dyspozycji Ministra Gospodarki na dotacje do działań realizowanych zgodnie z POKzA;
- przyjęto przedstawiony przez Głównego Koordynatora POKzA projekt podziału środków budżetowych pozostających w 2011 roku w dyspozycji Ministra Gospodarki na dotacje do działań realizowanych zgodnie z POKzA;
- uznano za potrzebne podjęcie działań porządkujących zasady i tryb udzielania przedsiębiorcom pozwoleń na prace z wyrobami i odpadami azbestowymi oraz ich ewidencji i kontroli wykorzystania;
- zarekomendowano Ministrowi Gospodarki wstrzymanie wydania rozporządzenia określającego szczegółowe warunki prowadzenia procesu przetwarzania w urządzeniach przewoźnych odpadów zawierających azbest i jego monitorowania – do czasu uzyskania pozytywnych wyników badań i opracowania procedury dopuszczania urządzeń przetwarzających azbest do użytkowania;
- przyjęto wstępne sprawozdanie o realizacji POKzA w 2011 roku, w tym informację o wykorzystaniu środków budżetowych pozostających w dyspozycji Ministra Gospodarki na dotacje do działań realizowanych zgodnie z POKzA;
- przyjęto przedstawiony przez Głównego Koordynatora POKzA projekt podziału środków budżetowych pozostających w 2012 roku w dyspozycji Ministra Gospodarki na dotacje do działań realizowanych zgodnie z POKzA.

Ministerstwo Skarbu Państwa

22. Społeczna Rada Konsultacyjna MSP ds. prywatyzacji spółki Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSP
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Organ pomocniczy Ministra Skarbu Państwa powołany na podstawie Zarządzenia nr 23 MSP z dnia 9 czerwca 2009 r.

Skład

Przedstawiciele: Związku Maklerów i Doradców, Stowarzyszenia Emitentów Giełdowych, Izby Domów Maklerskich, Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami, Stowarzyszenia Inwestorów Indywidualnych, Izby Gospodarczej Towarzystw Emerytalnych.

Zadania

Wymiana poglądów oraz opinii przedstawicieli rynku kapitałowego w kwestiach związanych z prywatyzacją spółki Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie S.A.

Działalność w 2011 roku

Brak spotkań w 2011 roku.

Rada została powołana w czerwcu 2009 r. w związku z prowadzonym procesem prywatyzacji Giełdy Papierów Wartościowych zakładającym znalezienie inwestora branżowego. W listopadzie 2009 r., żaden z inwestorów nie złożył zgodnej z oczekiwaniami MSP oferty i w związku z tym Minister Skarbu Państwa zdecydował o zakończeniu procesu prywatyzacji według przyjętej wcześniej strategii. Minister Skarbu Państwa zdecydował

o uruchomieniu alternatywnego scenariusza prywatyzacji Giełdy poprzez sprzedaż akcji na rynku regulowanym. Pierwsza oferta publiczna miała miejsce 9 listopada 2010 r. W trakcie realizacji tej koncepcji Rada nie była zwoływana.

Ministerstwo Edukacji Narodowej

23. Rada Oświaty Polonijnej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Rada Oświaty Polonijnej jest organem pomocniczym Ministra Edukacji Narodowej w sprawach kierunków zmian w obszarze oświaty polskiej za granicą. Jest to organ umożliwiający wymianę poglądów, przeprowadzenie konsultacji oraz przekazywania opinii i sugestii przez osoby zaangażowane w działalność na rzecz oświaty polonijnej i polskiej za granicą.

Postawę funkcjonowania Rady stanowią:

1. Zarządzenie nr 16 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 15 lipca 2010 r. w sprawie powołania Rady Oświaty Polonijnej.
2. Zarządzenie nr 34 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniające zarządzenie w sprawie powołania Rady Oświaty Polonijnej.

Skład

W skład Rady wchodzi przedstawiciele:

- Ministerstwa Edukacji Narodowej;
- Centrali Polskich Szkół Doksztalających w Ameryce oraz Polskiej Szkoły Doksztalającej przy Parafii Św. Cyryla i Metodego w Nowym Jorku;
- Polskiego Centrum Kształcenia im. Jana Pawła II w Brukseli;
- Ośrodka Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą, Polskiej Sobotniej Szkoły im. Królowej Jadwigi oraz Ogólnoukraińskiego Koordynacyjno-Metodycznego Centrum Nauczania Języka i Kultury Polskiej;
- Szkolnego Punktu Konsultacyjnego w Montrealu;
- eksperta wiodącego w projekcie „Opracowanie i pilotażowe wdrożenie innowacyjnych programów nauczania – zgodnych z polską podstawą programową kształcenia ogólnego – przeznaczonych dla uczniów – dzieci obywateli polskich czasowo przebywających za granicą”;

- Stowarzyszenia Polska Szkoła w Galway, Założycielka i dyrektor Polskiej Szkoły w Galway;
- Zarządu Forum Polskich Szkół w Holandii;
- Zarządu Polskiej Macierzy Szkolnej na Litwie, wicedyrektor Gimnazjum im. K. Parczewskiego w Niemenczynie;
- Polskiej Macierzy Szkolnej w Wielkiej Brytanii. Dyrektor w Szkole Przedmiotów Ojczystych im. M. Skłodowskiej-Curie w Londynie;
- Polskiej Macierzy Szkolnej w Niemczech;
- Europejskiej Unii Wspólnot Polonijnych;
- Polskiej Macierzy Szkolnej w Wielkiej Brytanii;
- Polskiej Szkoły Sobotniej im. Jana Pawła II w Oslo;
- Skandynawskiej Unii Oświaty Polskiej;
- Stowarzyszenia Nauczycieli, Rodziców i Sympatyków Kultury Polskiej w Szkocji „Dzieci Dla Przyszłości”;
- Szkolnego Punktu Konsultacyjnego w Strassburgu;
- Departamentu Współpracy z Polonią Ministerstwo Spraw Zagranicznych,
- Polskiej Szkoły im Jana Pawła II w Lemont i Romeoville;
- Ośrodka Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą – Polonijne Centrum Nauczycielskie.

Zadania

Podstawowym zadaniem Rady jest przygotowywanie opinii dla Ministra Edukacji Narodowej na temat kierunków zmian, przedstawianie propozycji rozwiązań, konsultowanie projektów aktów prawnych i opracowań zawierających propozycje systemowych działań dotyczących oświaty polskiej za granicą.

Działalność w 2011 r.

W 2011 roku odbyły się 2 posiedzenia Rady Oświaty Polonijnej, które dotyczyły:

- kwestii związanych z proponowanymi przez MEN zmianami w ustawie o systemie oświaty dotyczące szkolnictwa polskiego za granicą oraz opieki sprawowanej nad Polonią i Polakami za granicą przez Senat Rzeczypospolitej Polskiej;
- sytuacji szkół polskich na Litwie oraz niewystarczającej oferty szkoleniowej dla nauczycieli polonijnych przez Ośrodek Rozwoju Polskiej Edukacji za Granicą.

24. Zespół opiniodawczo-doradczy ds. Nauczania o Holokausie

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Zespół opiniodawczo-doradczy do spraw nauczania o Holokauście powołany Zarządzeniem Ministra Edukacji Narodowej nr 31 z dnia 3 listopada 2010 roku.

Pierwsze spotkanie Zespołu odbyło się 25 listopada 2010 r., (zarządzenie nr 31 MEN określa, że posiedzenia Zespołu odbywają się co najmniej raz w roku).

Zespół jest ciałem społecznym. Powstał w wyniku troski o zapewnienie w polskim systemie oświaty realizacji nauczania o Holokauście oraz dbając o dalszy rozwój dobrych praktyk w tym zakresie, wypracowanych w Polsce w ostatnich latach, a także mając na uwadze zobowiązania międzynarodowe Polski.

Zespół jest organem pomocniczym Ministra Edukacji Narodowej w sprawach kierunków działań i zmian w obszarze nauczania o Holokauście. Pracami Zespołu kieruje Pełnomocnik Ministra Edukacji Narodowej do spraw kontaktów polsko-żydowskich.

Skład

W skład Zespołu wchodzi osoby wyróżniające się szczególną wiedzą, aktywnością i doświadczeniem w działalności na rzecz edukacji o Holokauście. Przedstawiciele:

- Instytutu Pamięci Narodowej w Warszawie;
- Naczelny Rabin Polski;
- Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu;
- Międzynarodowego Centrum Edukacji o Auschwitz i Holokauście Państwowego Muzeum Auschwitz-Birkenau w Oświęcimiu;
- Państwowego Muzeum na Majdanku w Lublinie;

- Muzeum Stutthof w Sztutowie;
- Żydowskiego Instytutu Historycznego im. Emanuela Ringelbluma;
- Centrum Edukacyjnego Muzeum Historii Żydów Polskich w Warszawie;
- Fundacji „Shalom”;
- Stowarzyszenia „Dzieci Holokaustu” w Polsce;
- Fundacji Ochrony Dziedzictwa Żydowskiego;
- Stowarzyszenia „Otwarta Rzeczpospolita – Stowarzyszenie Przeciw Antysemityzmowi i Ksenofobii”;
- Fundacji Forum Dialogu Między Narodami;
- Fundacji Centrum Edukacji Obywatelskiej;
- Centrum Badań Holokaustu Uniwersytetu Jagiellońskiego;
- Pracowni Historii i Kultury Mniejszości Etnicznych i Narodowych Instytutu Historii Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie;
- LXIV Liceum Ogólnokształcącym im. St. I. Witkiewicza w Warszawie, ekspert ds. edukacji o Holokaucie;
- Fundacji na Rzecz Międzynarodowego Domu Spotkań Młodzieży w Oświęcimiu;
- Centrum Żydowskiego w Oświęcimiu;
- Centrum Dialogu i Modlitwy w Oświęcimiu;
- Ośrodka Rozwoju Edukacji w Warszawie;
- Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji;
- Warszawskiego Centrum Innowacji Edukacyjno Społecznych i Szkoleń.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- przygotowywanie opinii dla Ministra na temat kierunków działań oraz zmian w obszarze nauczania o Holokaucie;
- przedstawianie propozycji rozwiązań w obszarze nauczania o Holokaucie;
- konsultowanie projektów opracowań i materiałów z zakresu nauczania o Holokaucie.

Celem prac Zespołu jest umożliwienie wymiany poglądów, przeprowadzenie konsultacji oraz przekazywanie opinii i sugestii przez osoby zaangażowane w działalność na rzecz edukacji o Holokaucie.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. odbyło się 1 posiedzenie Zespołu poświęcone następującym tematom:

- Seminarium dla rzeczoznawców podręczników nt. *nauczania o Holokauście w świetle dokumentów krajowych i międzynarodowych* (zorganizowane przez Departament Programów Nauczania i Podręczników MEN);
- Europejski pakiet edukacyjny dla nauczycieli „Wizyta w miejscu pamięci Auschwitz-Birkenau” – publikacja Rady Europy, Ministerstwa Edukacji Narodowej i Państwowego Muzeum Auschwitz Birkenau;
- Ogólnokrajowa Akcja „Polska dla wszystkich” (organizator: Koalicja „Razem Przeciwko Antysemityzmowi”, patronat: m.in. Ministerstwo Spraw Zagranicznych. Ministerstwo Edukacji Narodowej);
- Podręcznik dla nauczycieli nt. nauczania o Holokauście i prawach człowieka Agencji Praw Podstawowych (FRA);
- Platforma europejskiej pamięci i sumienia oraz wysłuchania publicznego w Parlamencie Europejskim w dn. 28.03.2011 r. „Co młodzi Europejczycy wiedzą o totalitaryzmach?”, w której brał udział Mirosław Sielatycki, Podsekretarz Stanu w MEN.

Podczas posiedzenia członkowie Zespołu brali również udział w pracach dwóch grup roboczych (Grupa ds. opracowania „zeszytu zaleceń” i Grupa ds. „mapy zasobów” oraz „inicjatyw flagowych”). W wyniku prac grup do grudnia 2011 r. opracowane zostały dwa materiały pomocnicze dla nauczycieli:

1. „Jak uczyć o Holokauście. Poradnik metodyczny o Holokauście w ramach przedmiotów humanistycznych w zreformowanej szkole”.
2. Lista programów dotyczących edukacji na temat historii i kultury Żydów oraz Holokaustu (dostępna m.in. na stronie www.polska-izrael.edu.pl).

25. Rada Rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MEN
Suma posiedzeń w 2011 r.	5

Podstawa działania

Podstawą działania Zespołu jest Zarządzenie nr 4 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 10 marca 2011 r. w sprawie powołania Zespołu opiniodawczo-doradczego „Rada Rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej. Inauguracyjne posiedzenie Zespołu odbyło się 14 marca w MEN. Zespołowi przewodniczy podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji Narodowej.

Skład

W skład Rady Rodziców wchodzi przedstawiciele organizacji pozarządowych oraz innych podmiotów zrzeszających rodziców tj.:

- Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Lipiny, Dębowce, Borki;
- Stowarzyszenia Rodziców „TU”;
- Gdańskiego Forum Rad Szkół i Rad Rodziców;
- Stowarzyszenia Kulturalno-Oświatowego „DLACZEGO NIE”;
- Zielonogórskiej Fundacji Oświatowej;
- Uniwersytet Gdański;
- Towarzystwa Szkolnego im. Mikołaja Reja;
- Społecznego Towarzystwa Oświatowego;
- Polskiego Stowarzyszenia Rodziców;
- Stowarzyszenia „Rodzice w Edukacji”;
- niezależny ekspert Towarzystwa Rozwoju Inicjatyw Oświatowych;
- Krajowego Porozumienia Rodziców i Rad Rodziców;
- Rady Rodziców przy Zespole Placówek Oświatowych nr 2 w Kraśniku;
- Stowarzyszenia Bielskie Forum Oświatowe.

Zadania

Do zadań Zespołu należy:

- przygotowywanie opinii dla Ministra na temat kierunków działań oraz zmian w systemie oświaty;
- przedstawianie propozycji rozwiązań w systemie oświaty;
- konsultowanie projektów opracowań i materiałów z zakresu systemu oświaty.

Działalność w 2011 r.

W 2011 r. Zespół zebrał się 5 razy. Głównymi tematami były sprawy związane:

- ze wzmocnieniem roli rodziców w szkole w kontekście dynamicznej sytuacji w polskiej oświacie;
- przekazywanie i wymiana dobrych praktyk współpracy, wzajemne inspirowane się do działania;
- tworzenie platformy współpracy pomiędzy różnymi organizacjami rodzicielskimi biorącymi udział w pracach Zespołu;
- przekazywanie resortowi informacji na potrzeb pozarządowych organizacjach rodzicielskich

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

26. Zespół do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi)

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MSW
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa prawna

Zespół do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi) powołany został zarządzeniem nr 20 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi) (Dz. Urz. MSWiA nr 10 poz. 32 ze zm.), jako organ pomocniczy MSWiA.

Zespół działał formalnie do 21 listopada 2011 r., gdyż w związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie zniesienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Ministerstwa Infrastruktury utraciło moc Zarządzenie Nr 20 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Współpracy ze Strażami Gminnymi (Miejskimi).

Skład

W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele: Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Komendanta Głównego Policji, Krajowej Rady Komendantów Straży Miejskich i Gminnych RP, Związku Miast Polskich, Unii Metropolii Polskich, Federacji Regionalnych Związków Gmin i Powiatów RP.

Zadania

- Współpraca przy opracowywaniu projektów oraz opiniowanie projektów aktów prawnych związanych z funkcjonowaniem straży gminnych (miejskich).

- Inicjowanie wspólnych działań Policji, straży gminnych (miejskich) oraz samorządu terytorialnego w zakresie prewencji i porządku publicznego.
- Inne zadania wynikające z bieżącej współpracy pomiędzy Policją, strażami gminnymi (miejskimi) oraz samorządem terytorialnym.

Działalność w 2011 roku

Odbyło się 1 posiedzenie Zespołu:

- przygotował projekty rozporządzeń zmieniających:
 - rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2009 r. *w sprawie zakresu i sposobu wykonywania przez strażników gminnych (miejskich) niektórych czynności* (Dz.U. Nr 220, poz. 1722, z późn. zm.);
 - rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 listopada 2003 r. *w sprawie wykroczeń, za które strażnicy straży gminnych są uprawnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego* (Dz.U. Nr 208, poz. 2026, z późn. zm.);
 - rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 12 listopada 2009 r. *w sprawie zakresu i sposobu prowadzenia przez straże gminne (miejskie) ewidencji etatów, wyposażenia oraz wyników działań straży* (Dz.U. Nr 196, poz. 1520);
 - rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 grudnia 2009 r. *w sprawie trybu sprawowania nadzoru nad działalnością straży gminnych (miejskich)* (Dz.U. Nr 220, poz. 1733, z późn. zm.);
 - rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 17 grudnia 2009 r. *w sprawie szkolenia podstawowego strażników gminnych (miejskich)* (Dz.U. Nr 220, poz. 1731, z późn. zm.);
- opiniował projekt ustawy o zasadach użycia środków przymusu bezpośredniego;
- opiniował projekt rozporządzenia Ministra Infrastruktury zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych pojazdów i zakresu ich niezbędnego wyposażenia;
- opracował wzór sprawozdania dotyczącego ewidencji prowadzonej przez straż oraz informacji o współpracy straży z Policją, który został przekazany do wszystkich urzędów wojewódzkich.

Ponadto, we współpracy z Zespołem przygotowano zostało szkolenie dla przedstawicieli urzędów wojewódzkich, komend wojewódzkich (Sto-

łącznej) Policji oraz strażników gminnych (miejskich), poświęcone wynikom kontroli w strażach gminnych (miejskich) przeprowadzonej przez wojewodów oraz NIK, jak również nowelizacjom przepisów odnoszących się do działalności straży gminnych oraz interpretacji wybranych przepisów prawa.

Ministerstwo Zdrowia

27. Rada do spraw Zdrowia Psychicznego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ koordynacyjno-doradczy.
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Rada do spraw Zdrowia Psychicznego jest organem koordynacyjno-doradczym w sprawach z zakresu ochrony zdrowia psychicznego.

Podstawą prawną jej funkcjonowania jest art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz.U z 2011 Nr 231, poz. 1375). Powołanie członków Rady nastąpiło z dniem 1 grudnia 2011 r.

Skład

Przewodniczący – Konsultant krajowy w dziedzinie psychiatrii, Wiceprzewodniczący – Konsultant wojewódzki w dziedzinie psychiatrii w województwie mazowieckim, Sekretarz – Ministerstwo Zdrowia.

Członkowie – przedstawiciele ministrów-realizatorów NPOZP:

- Ministerstwo Edukacji Narodowej;
- Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- Ministerstwo Obrony Narodowej;
- Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej;
- Ministerstwo Sportu i Turystyki;
- Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji;
- Ministerstwo Sprawiedliwości;
- Ministerstwo Zdrowia;
- Konsultant krajowy w dziedzinie psychiatrii dzieci i młodzieży.

Członkowie – przedstawiciele jednostek samorządu terytorialnego (pracownicy podmiotów leczniczych o profilu psychiatrycznym):

- Wojewódzki Ośrodek Lecznictwa Psychiatrycznego w Toruniu, województwo kujawsko-pomorskie;
- Wojewódzki Szpital Psychiatryczny im. prof. Tadeusza Bilikiewicza w Gdańsku, województwo pomorskie;
- Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy, województwo podlaskie;
- Ośrodek dla Osób Uzależnionych SPZOZ Nowy Dworek, województwo lubuskie;
- Wojewódzki Szpital dla Nerwowo i Psychicznie Chorych im. Al. Piotrowskiego „Dziekanka”, województwo wielkopolskie;
- Szpital Specjalistyczny w Chorzowie, województwo śląskie;
- Wojewódzki Szpital Psychiatryczny w Warcie, województwo łódzkie;
- Wojewódzki Specjalistyczny Zespół Neuropsychiatryczny im. św. Jadwigi w Opolu, województwo opolskie;
- Świętokrzyskie Centrum Psychiatrii w Morawicy, województwo świętokrzyskie;
- Specjalistyczny Zespół Opieki Zdrowotnej im. prof. Antoniego Kępińskiego w Jarosławiu, województwo podkarpackie;
- Wojewódzki Zespół Lecznictwa Psychiatrycznego w Olsztynie, województwo warmińsko-mazurskie.

Członkowie – przedstawiciele organizacji pozarządowych:

- Polskie Towarzystwo Psychiatryczne, województwo mazowieckie;
- Stowarzyszenie Użytkowników Psychiatrycznej Opieki Zdrowotnej oraz Ich Rodzin i Przyjaciół „FENIKS” w Kołobrzegu, województwo zachodniopomorskie;
- Stowarzyszenie Świat Nadziei na rzecz wspierania i rozwoju edukacji, rewalidacji oraz aktywizacji społecznej osób niepełnosprawnych umysłowo, województwo dolnośląskie;
- Stowarzyszenie Rodzin Zdrowie Psychiczne w Krakowie, województwo małopolskie;
- Pan Artur Kochoński, Lubelskie Stowarzyszenie Ochrony Zdrowia Psychicznego, województwo lubelskie;
- Stowarzyszenie Rodzin i Przyjaciół Osób z Zaburzeniami Psychicznymi „Integracja”, województwo mazowieckie.

Zadania

Do zadań Rady należy w szczególności:

- monitorowanie realizacji zadań określonych w Narodowym Programie Ochrony Zdrowia Psychicznego;
- opiniowanie projektów informacji o realizacji zadań wynikających z Narodowego Programu Ochrony Zdrowia Psychicznego;
- występowanie do ministrów właściwych do spraw: kultury fizycznej, nauki, oświaty i wychowania, pracy, spraw wewnętrznych, szkolnictwa wyższego, zabezpieczenia społecznego oraz Ministra Sprawiedliwości i Ministra Obrony Narodowej, w sprawach założeń i projektów programów działań z zakresu ochrony zdrowia psychicznego;
- inicjowanie działalności badawczo-wdrożeniowej z zakresu promocji zdrowia psychicznego i zapobiegania zaburzeniom psychicznym; zapewnienia osobom z zaburzeniami psychicznymi wielostronnej i powszechnie dostępnej opieki zdrowotnej oraz innych form opieki i pomocy niezbędnych do życia w środowisku rodzinnym i społecznym oraz kształtowania wobec osób z zaburzeniami psychicznymi właściwych postaw społecznych, a zwłaszcza zrozumienia, tolerancji, życzliwości, a także przeciwdziałania ich dyskryminacji;
- opiniowanie projektów przepisów prawnych dotyczących ochrony zdrowia psychicznego.

Działalność w 2011 r.

Odbyło się 1 posiedzenie Rady do spraw Zdrowia Psychicznego – spotkanie inauguracyjne:

Cele posiedzenia:

- zapoznanie Członków Rady założeniami i stanem realizacji zadań wynikających z Narodowego programu Ochrony Zdrowia Psychicznego (NPOZP) w poszczególnych województwach (resortach);
- prezentacja działań poszczególnych realizatorów NPOZP;
- sprawy organizacyjne.

Posiedzeniu towarzyszyło sympozjum prezentujące założenia i przykłady wdrożenia środowiskowego modelu opieki psychiatrycznej.

28. Zespół do Spraw Opracowania Propozycji Zasad Przekazywania Samorządowi Lekarskiemu Środków z Budżetu Państwa na Pokrycie Kosztów Czynności Przejętych od Administracji Państwowej

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ pomocniczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	MZ
Suma posiedzeń w 2011 r.	3

Podstawa działania

Zarządzenie Ministra Zdrowia z dnia 2 marca 2011 r. w sprawie powołania Zespołu do Spraw Opracowania Propozycji Zasad Przekazywania Samorządowi Lekarskiemu Środków z Budżetu Państwa na Pokrycie Kosztów Czynności Przejętych od Administracji Państwowej.

Zespół jest organem pomocniczym ministra właściwego do spraw zdrowia.

Skład

- Przewodniczący – przedstawiciel ministra właściwego do spraw zdrowia;
- przedstawiciele samorządu lekarskiego;
- przedstawiciele ministra właściwego do spraw zdrowia.

Zadania

Zadaniem Zespół jest opracowanie i przedstawienie do akceptacji ministrowi właściwemu ds. zdrowia propozycji zasad przekazywania samorządowi lekarskiemu środków z budżetu państwa na pokrycie kosztów czynności przejętych od administracji państwowej.

Działalność w 2011 r.

Odbyły się 3 posiedzenia Zespołu.

W trakcie spotkań omawiano kwestie związane z finansowaniem z budżetu państwa zadań realizowanych przez samorząd lekarski wynikających z ustawy o izbach lekarskich.

Naczelną Dyrekcją Archiwów Państwowych

29. Rada Archiwalna

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa / Zarządzenie
Umiejscowienie	NDAP
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Status i tryb działania Rady regulują:

- Ustawa z dnia 14 lipca 1983 r. o zasobie archiwalnym i archiwach (Dz.U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698, z późn. zm.).
- Zarządzenie Nr 30 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie nadania statutu Naczelną Dyrekcji Archiwów Państwowych (M.P. 2009, Nr 22, poz. 291).

Skład

Rada jest ciałem społecznym złożonym z przedstawicieli świata nauki i kultury, powołanych przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego na wniosek przedstawiony przez Naczelną Dyrektora Archiwów Państwowych, działającego w porozumieniu ze Stowarzyszeniem Archiwistów Polskich.

W dniu 27 stycznia 2010 r. Minister powołał członków Rady Archiwalnej na kadencję 2010–2012.

Zadania

Rada opiniuje i wypowiada się na tematy:

- narodowego zasobu archiwalnego;
- głównych kierunków działalności archiwów;
- sprawozdań i planów pracy w działalności archiwalnej;
- rozmieszczania państwowego zasobu archiwalnego (w przypadku archiwów centralnych);
- zasad polityki kadrowej i kształcenia archiwistów;

- działalności wydawniczej NDAP i archiwów państwowych;
- rozwoju systemów teleinformatycznych;
- współpracy międzynarodowej.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyło się jedno spotkanie Rady. W dniu 21 marca 2011 r. członkowie Rady pod przewodnictwem prof. dra hab. Krzysztofa Mikulskiego spotkali się w siedzibie Naczelnej Dyrekcji Archiwów Państwowych. Głównym punktem obrad był przedłożony do zaopiniowania *projekt ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach*.

30. Rada Dziedzictwa Archiwalnego

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ doradczy
Podstawa działania	Decyzja
Umiejscowienie	NDAP
Suma posiedzeń w 2011 r.	0

Podstawa działania

Organ doradczy Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych powołany Decyzją nr 34 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 listopada 1998 r. w sprawie powołania Rady Dziedzictwa Archiwalnego.

Skład

Ciało społeczne złożone z przedstawicieli organizacji polskich spoza Kraju oraz instytucji krajowych (naukowych i kulturalnych), współpracujących ze środowiskami polonijnymi.

Zadania

- zbieranie i upowszechnianie informacji o zasobach archiwalnych dotyczących Polaków i instytucji polskich działających poza Krajem;
- organizowanie pomocy fachowej służącej ochronie i opisaniu spuścizny polskiej i Polaków, w tym zwłaszcza zasobów archiwalnych;

- organizowanie pomocy przy poszukiwaniu środków finansowych niezbędnych dla opracowania i zabezpieczenia zbiorów archiwalnych.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. nie odbywały się posiedzenia Rady Dziedzictwa Archiwalnego.

Urząd do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

31. Rada do Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa
Umiejscowienie	UDSKiOR
Suma posiedzeń w 2011 r.	2

Podstawa działania

Rada ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych jest instytucją dialogu społecznego działającą przy Kierowniku Urzędu ds. Kombatantów i Osób Represjonowanych. Została ona powołana na mocy ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. *o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego* (Dz.U. z 2002 r., Nr 42, poz. 371 z późn. zm.). Art. 7¹-7² tejsze ustawy określają obowiązek utworzenia Rady oraz jej skład i ogólne zasady działania. Szczegółowe wytyczne dotyczące m.in. organów Rady oraz zasad procesowania zawarte są w regulaminie wewnętrznym Rady.

Pierwsza posiedzenie Rady miało miejsce 2 czerwca 1993 r.

Skład

Skład Rady zależy ściśle od ustawy kombatanckiej – w jej skład mogą wchodzić wyłącznie osoby o ustawowo określonych uprawnieniach kombatanckich. Zgodnie z ustawą *o kombatantach (...)* Rada składa się z 12–15 członków. Aktualnie funkcjonuje ona w 15-osobowym składzie, skupiając w swym gronie przedstawicieli największych i najważniejszych polskich organizacji kombatanckich z kraju i z zagranicy.

Zadania

Zadania Rady mają charakter opiniodawczo-doradczy. Podczas odbywających się cyklicznie spotkań przedstawicieli środowiska kombatanckiego

z kierownictwem UdSKIOR, Rada przedstawia swoje stanowiska w formie zaleceń, uchwał, także w imieniu całego środowiska kombatanckiego.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. odbyły się 2 posiedzenia Rady. Najważniejszymi tematami były:

- postulaty zmian ustawowych znoszących wymóg uzyskania opinii Ośrodka Pomocy Społecznej przy ubieganiu się przez kombatantha o pomoc pieniężną w UdSKIOR;
- nakreślenie planów uroczystości patriotycznych organizowanych przez UdSKIOR, inicjatywa ustanowienia *Roku Generała Maczka*;
- procedury przyznawania Krzyża Niepodległości oraz nowego wyróżnienia Kierownika Urzędu – *Medalu Pro Patria* i zakończenie nadawania *Medalu Pro Memoria*;
- postulaty środowisk kombatanckich w sprawie powołania *Korpusu Weteranów*;
- problemy z przekazywaniem świadczeń kombatanckich osobom z zagranicy;
- funkcjonowanie programu „Szpitale i Inne Placówki Służby Zdrowia Przyjazne kombatantom” oraz sytuacja zdrowotna kombatanatów;
- wykonywanie zadań na rzecz kombatanatów przez Urzędy Marszałkowskie;
- działania na rzecz zmiany podporządkowania organizacyjnego UdSKIOR;
- problemy związane z przekazywaniem przez organizacje kombatanckie spuścizny duchowej i materialnej oraz sprawy finansowania bieżącej działalności organizacji kombatanckich;
- Niezależnie od powyższego miały miejsce spotkania członków Prezydium Rady z p.o. Kierownika Urzędu do Spraw Kombatanatów i Osób Represjonowanych, na których omawiane były problemy środowisk kombatanckich związane z przedstawioną tematyką.

Główny Urząd Statystyczny

32. Rządowa Rada Ludnościowa

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniotawczo-doradczy
Podstawa działania	Zarządzenie
Umiejscowienie	GUS
Suma posiedzeń w 2011 r.	3 + 2

Podstawa prawna

Rządowa Rada Ludnościowa jest organem opiniotawczo-doradczym Prezesa Rady Ministrów w sprawach dotyczących zagadnień ludnościowych i polityki ludnościowej.

Działa na mocy Zarządzenia nr 85 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 maja 2006 r. w sprawie utworzenia Rady do Spraw Koordynacji działań międzyresortowych w zakresie polityki ludnościowej, Zarządzenia nr 165 Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 listopada 2006 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie utworzenia Rady do Spraw Koordynacji działań międzyresortowych w zakresie polityki ludnościowej.

Szczegółowy tryb działania Rządowej Rady Ludnościowej oraz zakres działania Przewodniczącego. Prezydium i Sekretarza Generalnego Rady określa regulamin uchwalany przez Rządową Radę Ludnościową – Uchwała nr 1/2006 Rządowej Rady Ludnościowej z dnia 14 grudnia 2006 r.

Skład

- W skład Rządowej Rady Ludnościowej wchodzi przedstawiciele:
- Szkoły Głównej Handlowej, Uniwersytetu Warszawskiego, Głównego Urzędu Statystycznego, Instytutu Pracy i Spraw Socjalnych, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Szpitala Położniczo-Ginekologicznego im. Św. Rodziny w Warszawie, Akademii Ekonomicznej w Katowicach, Uniwersytetu Łódzkiego, Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu, Instytutu Śląskiego w Opolu, Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, Gdańskiej Wyższej Szkoły Humanistycznej, Polskiej Szkoły Wyższej TWP, Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Warszawie; Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,

- Komitetu Nauk Demograficznych Polskiej Akademii Nauk, Polskiego Towarzystwa Demograficznego, Konwentu Marszałków, Instytutu Kardiologii, Instytutu Matki i Dziecka, Centrum Onkologii – Instytutu im. Marii Skłodowskiej-Curie w Warszawie, Instytutu Żywności i Żywienia;
- członkowie delegowani przez: (Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Obrony Narodowej, Ministra Pracy i Polityki Społecznej, Ministra Sportu i Turystyki, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministra Spraw Zagranicznych, Ministra Zdrowia, Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, Prezesa Urzędu do Spraw Cudzoziemców).

Zadania

Do zakresu działania Rządowej Rady Ludnościowej należy:

1. dokonywanie oceny sytuacji demograficznej kraju oraz opracowywanie dla Rady Ministrów okresowych (corocznych) raportów o sytuacji demograficznej kraju;
2. inicjowanie badań naukowych, w tym formułowanie tematyki i opiniowanie założeń metodycznych w dziedzinie demografii, polityki ludnościowej i rodzinnej;
3. inicjowanie badań naukowych w zakresie procesu zastępowalności pokoleń, prognozowania rozwoju ludności Polski i jego skutków dla społeczno-ekonomicznego rozwoju kraju;
4. dokonywanie, w porozumieniu z właściwymi ministrami, kierownikami urzędów centralnych i organizacjami społecznymi, oceny wykonywania zaleceń Rady Ministrów i jej komitetu w zakresie polityki ludnościowej i rodzinnej oraz wiążących się z nią bezpośrednio zagadnień polityki społecznej;
5. inicjowanie prac nad projektami aktów normatywnych z dziedziny polityki ludnościowej i wiążących się z nią bezpośrednio zagadnień polityki społecznej i rodzinnej;
6. opiniowanie ważniejszych projektów aktów normatywnych w zakresie skutków demograficznych dla Polski;
7. współpraca z komisjami ludnościowymi i organizacjami międzynarodowymi zajmującymi się problematyką ludnościową;
8. przygotowywanie założeń dotyczących wdrażania i monitorowania w Polsce zaleceń programów działań międzynarodowych konferencji ludno-

- ściowych, organizowanych pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz Rady Europy;
9. współdziałanie w zakresie realizacji programów ludnościowych prowadzonych w Polsce, przy wsparciu finansowym Funduszu Ludnościowego Narodów Zjednoczonych i innych organizacji międzynarodowych;
 10. przygotowywanie udziału delegatów Polski w międzynarodowych konferencjach i kongresach ludnościowych;
 11. inicjowanie upowszechniania informacji z dziedziny demografii i polityki ludnościowej oraz współpraca w tym zakresie z właściwymi instytucjami wydawniczymi, a także wydawanie Biuletynu Rządowej Rady Ludnościowej po uzyskaniu akceptacji Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów;
 12. inicjowanie, organizowanie i współdziałanie w organizowaniu konferencji i sympozjów poświęconych zagadnieniom rozwoju ludności i polityki rodzinnej;
 13. współpraca z Komitetem Nauk Demograficznych Polskiej Akademii Nauk, Polskim Towarzystwem Demograficznym, Głównym Urzędem Statystycznym, instytucjami naukowo-badawczymi i szkołami wyższymi w dziedzinie badań demograficznych oraz badań nad polityką ludnościową i społeczną.

Działalność w 2011 roku

Odbyły się 3 posiedzenia plenarne oraz 2 posiedzenia Prezydium.

Omówiono tematy:

- Aktualizacja założeń polityki ludnościowej – projekt raportu końcowego.
- Informacja o przygotowaniach do II Kongresu Demograficznego.
- Projekt struktury raportu 2010–2011 „Sytuacja demograficzna Polski”.
- Informacje o konferencjach międzynarodowych – 44 Sesja Komisji Ludności i Rozwoju ONZ.
- Prezentacja wniosków z konferencji „Żywność i żywienie a polityka ludnościowa w Polsce”. Stanowisko RRL w sprawie „Żywność i żywienie a polityka ludnościowa w Polsce”.
- Projekt planu pracy RRL i sekretariatu RRL w 2011 r.
- Sprawozdanie z działalności RRL za 2010 rok.
- Projekt raportu 2010–2011 „Sytuacja demograficzna Polski” – dyskusja, rozpatrzenie uwag i przyjęcie raportu.
- Informacja o przebiegu prac przygotowawczych do II Kongresu Demograficznego.

- Aktualizacja założeń polityki ludnościowej – dyskusja, przyjęcie raportu końcowego.
- Informacja o przebiegu prac przygotowawczych do II Kongresu Demograficznego.

Państwowa Agencja Atomistyki

33. Rada do Spraw Atomistyki

PODSTAWOWE DANE	
Charakter	Organ opiniodawczo-doradczy
Podstawa działania	Ustawa / rozporządzenie
Umiejscowienie	PAA
Suma posiedzeń w 2011 r.	1

Podstawa działania

Rada ds. Atomistyki – społeczny, doradczy i opiniodawczy organ Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki – zakończyła działalność na podstawie art. 12, ust. 1 ustawy z dnia 13 maja 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo atomowe oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr. 132, poz. 766) w dniu 30 września 2011 r. Uprzednio Rada powoływana była, na czteroletnie kadencje, na podstawie art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. Prawo atomowe (tekst jednolity Dz.U. z 2007 r., Nr 42, poz. 276). Zasady funkcjonowania Rady regulowało rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 2001 r. w sprawie składu oraz trybu i zakresu działania Rady ds. Atomistyki (Dz.U. z 2001 r., Nr 153, poz. 1749). Rada istniała od roku 1984 (z przerwą w roku 1992), a w 2009 roku rozpoczęła się jej VII kadencja.

Skład

W skład Rady ds. Atomistyki powoływani byli wybitni naukowcy i praktycy z zakresu atomistyki, w tym, na wniosek właściwego ministra, reprezentanci działów administracji rządowej, w szczególności gospodarki, środowiska i zdrowia. W 2011 roku Rada liczyła 41 członków. Miedzy innymi byli to przedstawiciele Instytutu Fizyki Jądrowej PAN, Instytutu Problemów Jądrowych, Instytutu Energii Atomowej POLATOM, Instytutu Chemii i Techniki Jądrowej, Instytutu Fizyki Plazmy i Laserowej Mikrosyntezy, Centralnego Laboratorium Ochrony Radiologicznej, Akademii Górniczo-Hutniczej, Uniwersytetu Warszawskiego, Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Politechniki Warszawskiej, Międzyresortowego Instytutu Techniki Radiacyjnej, Akademii Medycznej, Wojskowego Instytutu Medycznego oraz Centrum

Onkologii. Przewodniczącym Rady był prof. Andrzej Chmielewski z Instytutu Chemii i Techniki Jądrowej, a Wiceprzewodniczącymi – prof. Ryszard Sosnowski z Instytutu Problemów Jądrowych oraz prof. Jerzy Nawrocki z Państwowego Instytutu Geologicznego PIB.

Zadania

Rada, podejmując zadania z inicjatywy własnej lub Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki, wyraża opinie oraz doradza Prezesowi w sprawach objętych zakresem jego działania. W szczególności Rada inicjuje i opiniuje działania mające na celu:

- 1) odpowiedni stan ochrony radiologicznej i bezpieczeństwa jądrowego w Polsce;
- 2) właściwą politykę w zakresie edukacji społecznej w sprawach związanych ze stosowaniem technik jądrowych i radiacyjnych oraz z energetyką jądrową;
- 3) rozwój prac naukowych, podstawowych i stosowanych, w dyscyplinach nauki związanych z zakresem działania Prezesa PAA;
- 4) rozwój współpracy z zagranicą w dziedzinach, o których mowa w pkt 1-3;
- 5) popularyzację inicjatyw z zakresu atomistyki.

Działalność w 2011 roku

W 2011 r. Rada zebrała się na 1 plenarnym posiedzeniu. Na posiedzeniu tym Rada zapoznała się z bieżącą działalnością Prezesa PAA, w tym z postęпами w przygotowaniu projektu ustawy *Prawo atomowe* oraz planowanymi zmianami kadrowymi i organizacyjnymi w PAA w związku z tworzeniem podstaw prawnych i organizacyjnych do funkcjonowania Państwowej Agencji Atomistyki jako urzędu dozoru jądrowego dla energetyki jądrowej. Przewodniczący Rady poinformował również, że wypracowana przez Radę pozytywna opinia dotycząca dalszego członkostwa Polski w pracach Zjednoczonego Instytutu Badań Jądrowych w Dubnej została przez niego dostarczona do Urzędu Premiera, a sam osobiście rozmawiał w tej sprawie z Prezesem PAA, Ministrem Środowiska i Pełnomocnikiem Rządu ds. Polskiej Energetyki Jądrowej.

Rada włączyła się w realizację wstępnego, przedprojektowego etapu programu energetyki jądrowej dla Polski. m in. zainicjowała ustanowienie projektu strategicznego dotyczącego wybranych prac B+R w zakresie rozwoju bezpiecznej energetyki jądrowej. Ponadto odbyło się 10 posiedzeń

dziewięciu specjalistycznych Komisji Rady, w których skład, oprócz członków Rady, wchodzi dodatkowo powoływani eksperci z różnych dziedzin szeroko pojętej atomistyki.

W związku ze zmianami w ustawie *Prawo atomowe* **Rada do Spraw Atomistyki zakończyła swą oficjalną działalność** w dniu 30 września 2011 roku.

**IV. Analiza Funkcjonowania
Instytucji Dialogu Społecznego
w 2011 roku**

Zaprezentowany w poprzednich częściach Informatora materiał pogłębiony ukazuje szereg instytucji istniejących przy ministerstwach, innych urządach centralnych oraz państwowych jednostkach organizacyjnych. Można je nazwać ciałami szeroko rozumianego dialogu społecznego, gdyż uczestniczą w nim, obok przedstawicieli administracji państwowej, partnerzy społeczni reprezentujący związki zawodowe i organizacje pracodawców. W pracach wielu ciał dialogu uczestniczą też reprezentanci samorządu terytorialnego – ogólnopolskich organizacji jednostek, jak np. Unii Metropolii Miast, Związku Miast Polskich, Związku Powiatów Polskich, Związku Gmin Wiejskich RR.

Analiza wyróżnia również instytucje z udziałem przedstawicieli samorządów zawodowych i gospodarczych w zakresie wykonywania zadań publicznych oraz reprezentantów organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, działających na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego.

W zależności od rodzajów podmiotów biorących udział w dialogu – możliwe jest dokonanie podziału na kilka kategorii (o czym szczegółowej – w dalszej części opracowania). Instytucjami dialogu społecznego – mimo, że w ich skład wchodzi partnerzy społeczni – nie są organy kontrolno-nadzorcze działające w państwowych jednostkach organizacyjnych, które posiadają osobowość prawną. Są one statutowymi, pełnoprawnymi organami tych jednostek organizacyjnych.

1. Rodzaje prowadzonego dialogu zinstytucjonalizowanego

Na potrzeby klasyfikacji można wyróżnić:

- dialog społeczny z udziałem: partnerów społecznych, reprezentujących związki zawodowe i organizacje pracodawców, oraz strony rządowej (przedstawiciele władz publicznych – głównie administracji państwowej).
- dialog obywatelski, dotyczący głównie kwestii leżących w obszarze działania organizacji pozarządowych, stowarzyszeń, fundacji, które pracują na rzecz istotnych interesów społecznych oraz interesu publicznego;
- dialog korporacyjny z udziałem przedstawicieli samorządów terytorialnych, zawodowych i gospodarczych i ich kompetencji w zakresie wykonywania zadań publicznych.

Tak więc głównie skład powołanej instytucji dialogu decyduje o przypisaniu jej określonego rodzaju dialogu, jaki prowadzi i często doprecyzowuje w ten sposób jej charakter.

Fora reprezentujące dialog społeczny, czyli te w których wyróżnia się:

- stronę związkową składającą się z przedstawicieli organizacji pracowniczych;
- stronę pracodawców złożoną z przedstawicieli organizacji pracodawców;
- stronę rządową – reprezentantów władzy wykonawczej i jej organów, występują przede wszystkim: w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej. Przy tym resorcie działa najważniejsza instytucja ogólnokrajowa, którą jest Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych oraz jej zespoły problemowe. Tu także umiejscowiona jest większość trójstronnych zespołów branżowych.

Zarejestrowano najwięcej działających w urzędach administracji rządowej – zespołów i rad doradczych prowadzących dialog obywatelski, czyli poprzez sposób komunikowania się władzy państwowej z prawnie określonymi formami organizowania się społeczeństwa (organizacje pozarządowe, społeczne, stowarzyszenia, fundacje) w różnych płaszczyznach działania. Sporo jest też instytucji prowadzących dialog korporacyjny, gdzie dopraszane są do udziału w różnych formach dialogu organizacje o charakterze korporacyjnym (izby zawodowe i gospodarcze). Formalną podstawą funkcjonowania instytucji dialogu obywatelskiego jest uchwalona z inicjatywy rządu ustawa z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie. Obecnie działa w naszym kraju, co najmniej 30 tys. organizacji pozarządowych.

Przykładami instytucji tego dialogu są: Rada Działalności Pożytku Publicznego – funkcjonująca przy MPiPS jako organ opiniodawczo-doradczy i pomocniczy dla ministra oraz Komitety Monitorujące i Sterujące programami operacyjnymi, które w swym składzie mają przedstawicieli organizacji pozarządowych rekomendowanych przez Radę Działalności Pożytku Publicznego.

Jest też duża grupa instytucji, gdzie prowadzony jest dialog wielostronny ze względu na wielość uczestniczących w nim podmiotów. W ich skła-

dzie, oprócz trzech stron: związkowej, pracodawców, rządowej, są przedstawiciele organizacji o charakterze korporacyjnym takich, jak izby zawodowe i gospodarcze.

Opisane w Informatorze instytucje dialogu pełnią określone przepisami funkcje: doradcze, opiniodawcze, konsultacyjne, koordynujące i pomocnicze. W większości są to organy opiniawczo-doradcze – szefa właściwego urzędu, zajmujące się najczęściej opiniowaniem programów rządowych oraz projektów aktów prawnych, dzięki czemu gwarantowany jest udział reprezentantów różnych grup interesów w procesach decyzyjnych.

2. Podstawy funkcjonowania instytucji dialogu

Podstawą funkcjonowania instytucji dialogu, umiejscowionych przy wspomnianych urządach, są różnego typu akty prawne oraz inne dokumenty powołujące do życia ciała dialogu tj.:

- Ustawy oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów.
- Zarządzenia lub decyzje właściwych ministrów, prezesów urzędów.
- Uchwały (dotyczy z reguły powoływania zespołów roboczych lub podzespołów).
- Regulaminy prac.

Na podstawie ustaw oraz rozporządzeń Prezesa Rady Ministrów, Rady Ministrów, właściwych ministrów działają jedne z najważniejszych instytucji dialogu. Są tu, między innymi, komisje i rady:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- Naczelna Rada Zatrudnienia;
- Rada Pomocy Społecznej;
- Rada Zamówień Publicznych;
- Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Na podstawie zarządzeń lub decyzji właściwych ministrów, prezesów urzędów działają rady, komisje i zespoły, zajmujące się konkretnymi sprawami będącymi we właściwości danego urzędu, na przykład:

- Komisja Bezpieczeństwa Pracy w Górnictwie;
- Komitety Monitorujące programy operacyjne.

Na podstawie wewnętrznych uchwał instytucji dialogu działają, między innymi, Zespoły problemowe Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, czy Podkomitety Monitorujące oraz grupy robocze.

Brak podstaw prawnych nie jest przeszkodą w prowadzeniu dialogu branżowego w Polsce. Tutaj podstawę działania Trójstronnych Zespołów Branżowych, zajmujących się problemami kilkunastu ważnych sektorów gospodarki narodowej, stanowi regulamin prac zespołu o charakterze sektorowym, opracowany i przyjęty przez trzy strony w ramach wspólnego uzgodnienia.

3. Liczba instytucji dialogu

Porównując dane dotyczące ww. ciał w ostatnich latach rozpatrzeć należy je według kryteriów liczbowych.

Opracowane w poprzednich latach coroczne *Informacje nt. działalności instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i innych urzędach centralnych* zawierają poszerzone dane o nowoutworzonych instytucjach (i analogicznie pomijane w nich są instytucje, które uległy w danym roku likwidacji). W 2010 roku zinstytucjonalizowany dialog społeczny można wyróżnić w 26 centralnych i państwowych jednostkach administracji publicznej. Opisanych zostało 117 instytucji dialogu.

Odpowiednio takich instytucji dialogu, w odpowiednich latach, wyszczególniono:

– w 2002 roku	–	123
– w 2003 roku	–	121
– w 2004 roku	–	136
– w 2005 roku	–	139
– w 2006 roku	–	135
– w 2007 roku	–	141
– w 2008 roku	–	119
– w 2009 roku	–	122
– w 2010 roku	–	117
– w 2011 roku	–	117

Najwięcej instytucji dialogu społecznego działa w następujących resortach:

– Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej	–	31
– Ministerstwie Rozwoju Regionalnego	–	14
– Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi	–	8

Instytucje dialogu społecznego bardzo aktywnie tworzone w roku 2002, w 2004 roku oraz 2007 roku.

W 2004 oraz 2007 roku wzrost liczby powoływanych instytucji związany był z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej. Zgodnie z przepisami UE, monitorowanie wdrażania funduszy strukturalnych jest zadaniem obowiązkowym i pozostaje w kompetencji państwa członkowskiego korzystającego z pomocy. Monitoring jest elementem procesu bieżącego zarządzania środkami publicznymi, mającym na celu zapewnienie prawidłowości i wydajności wdrażania programów finansowanych z tych środków, poprzez zbieranie wiarygodnych danych o tych programach, porównywanie ich z zakładanymi wskaźnikami oraz podejmowanie przy udziale partnerów samorządowych, gospodarczych i społecznych decyzji o zmianach w tych programach. Na mocy ustawy o Narodowym Planie Rozwoju z 20 kwietnia 2004 roku powstały komitety monitorujące i sterujące wdrażanych programów operacyjnych perspektywy finansowej na lata 2004–2006, a na mocy Ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju powstały komitety monitorujące programy operacyjne nowej perspektywy finansowej na lata 2007–2013.

Komitety Monitorujące działają jako niezależne ciała doradczo-opiniotwórcze dla Instytucji Zarządzającej Programem Operacyjnym. Udzielają one rekomendacji w zakresie wszelkich dostosowań i zmian w kierunkach i sposobach wdrażania funduszy strukturalnych, zarówno odnoszących się do postępu merytorycznego i finansowego programu, jak i zarządzania środkami strukturalnymi.

Komitety Sterujące wyborem projektów są powoływane w celu opiniowania składanych projektów oraz rekomendowania Instytucji Zarządzającej listy projektów do ostatecznego zatwierdzenia.

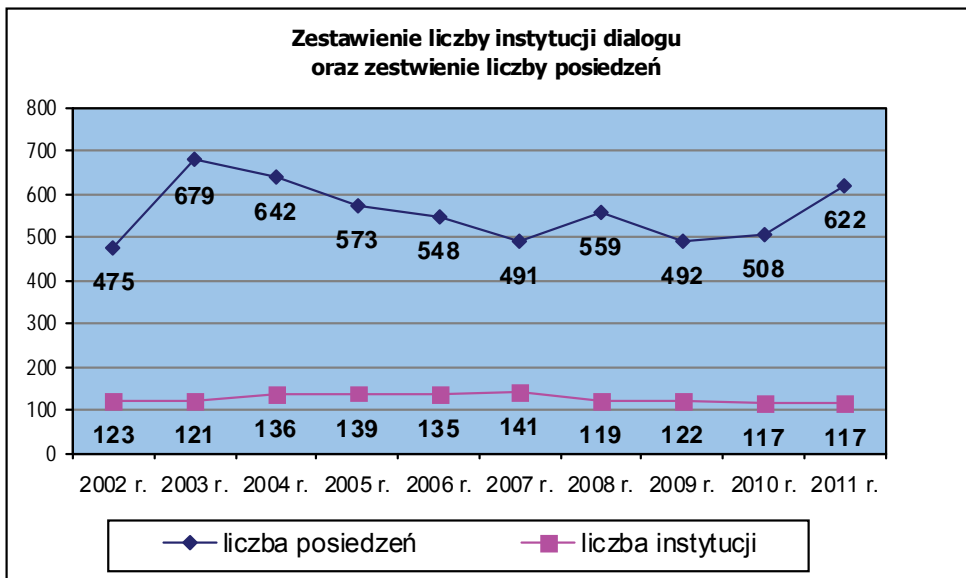
Te dwa rodzaje komitetów KM i KS umiejscowione są głównie przy Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, ale funkcjonują także w obszarze resortów zaangażowanych merytorycznie w dane zagadnienie, będące przedmiotem programu operacyjnego.

4. Liczba posiedzeń instytucji dialogu

Na przestrzeni ostatnich analizowanych lat instytucje dialogu obradowały w zróżnicowanych gremiach – na posiedzeniach plenarnych, w mniejszych składach: prezydiów, podzespołów roboczych, stałych grup lub o doraźnym charakterze.

Wykres I. obrazuje liczbę odbytych spotkań oraz liczbę wyróżnionych instytucji na przestrzeni badanych lat.

Wykres I.

Najwięcej spotkań odbyło się w 2003 roku, w którym to średnia intensywność spotkań jednej instytucji dialogu wynosiła 5,61. W kolejnych latach, do 2007 r. liczba posiedzeń spadła, ale i tak intensywność prac istniejących ciał dialogu, w stosunku do roku 2002, była wyższa. W roku 2009 intensywność spotkań wynosiła 4,03 i choć była wyższa niż w roku 2002, to jednak zauważalny jest nieznaczny spadek w stosunku do roku 2008. W roku 2010 zauważalny jest wzrost intensywności prac, a w roku 2011 intensywność prac była bardzo wysoka – 5,31.

Według szacunkowych danych, na przestrzeni lat 2002–2011, w ministerstwach i innych urzędach łącznie odbyło się ponad 5,5 tysięcy posiedzeń

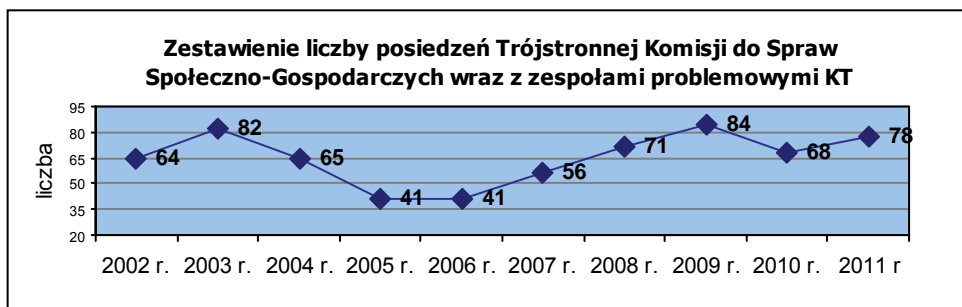
różnych ciał dialogu. W 2002 roku, tj. od czasu objęcia bardziej szczegółowym monitoringiem ich działalności, odnotowano prawie 500 posiedzeń, do 2007 roku (oprócz 2003 r.) liczba ta stale malała pomimo wzrostu liczby instytucji. W 2011 roku odnotowano 622 posiedzenia.

Przykładowo najwięcej w 2011 roku spotkań miały:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych przy MPiPS oraz Zespoły problemowe TK – 78
- Trójstronne zespoły branżowe przy MPiPS – 32
- Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników – 33
- Rada Gospodarki Żywnościowej – 21

Wykres II raz Wykres III dotyczy funkcjonowania Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczej.

Wykres II.

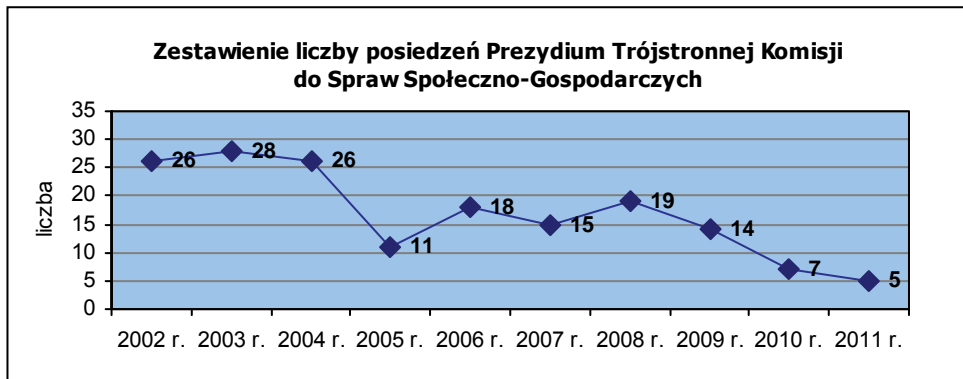

Na przestrzeni badanych lat, Trójstronna Komisja wraz z działającymi zespołami problemowymi najwięcej spotkań odbyła w 2003 i 2009 i właśnie w 2011 roku. W pozostałych latach ich liczba była niższa. Najmniej spotkań odbyło się w latach 2005–2006.

Natomiast liczba posiedzeń Prezydium TK była najwyższa w 2003 roku, następnie gwałtownie spadła do 11 w 2005 roku. W 2009 roku odbyło się 14 posiedzeń Prezydium TK, i od tego roku ilość spotkań cały czas spada: w 2010 r. – 7, a w 2011 roku tylko 5.

Zestawienie liczby posiedzeń Prezydium TK, na przestrzeni 10 lat, prezentuje wykres III.

Wykres III.

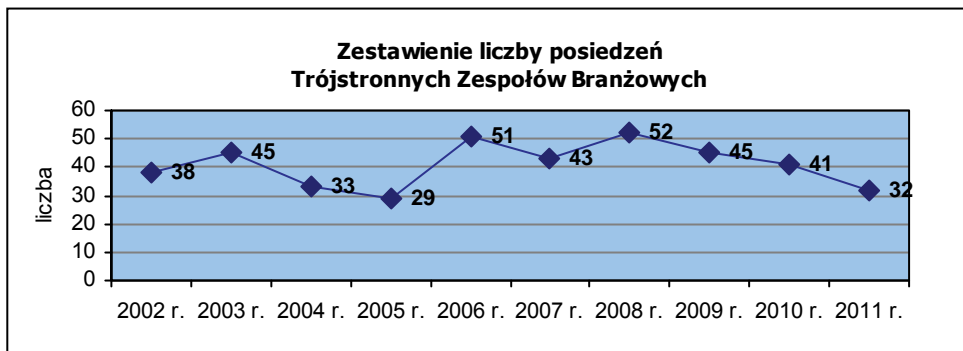
W latach 2002–2005 wzrastała liczba zespołów problemowych Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych (w 2002 r. było ich 6, w 2003 r. – 7, w 2004 r. – 8) w 2005 ich liczba ustabilizowała się na poziomie 9. W roku 2009 powołano Zespół doraźny, który zakończył prace 31.12.2011 r.

O zmianach jakościowych w działalności tej najważniejszej instytucji dialogu krajowego, świadczy położenie przez Komisję większego nacisku na sprawy, wynikające z przystąpienia Polski do Unii Europejskiej, czego wyrazem są rekomendacje, z ramienia Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych, przedstawicieli partnerów społecznych do udziału w pracach Komitetów Sterujących i Monitorujących Programami Operacyjnymi Funduszy Strukturalnych Unii Europejskiej. Świadczy o tym także utworzenie trzech zespołów: problemowego ds. funduszy strukturalnych Unii Europejskiej, problemowego ds. Europejskiej Zrewidowanej Karty Społecznej oraz konsultacyjnego przy Prezydium ds. Unii Europejskiej.

Więcej informacji o działalności Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych znajduje się w *Informatorze za 2011 r. nt. Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

Z perspektywy ostatnich lat widać (wykres IV), że prace Trójstronnych Zespołów Branżowych (TZB), prowadzących dialog sektorowy (trójstronny z udziałem rządu), ujęte w ramy regulaminowe, ciągle są dla partnerów społecznych nie do zastąpienia przez bardziej autonomiczne formy prowadzenia konsultacji społecznych.

Wykres IV.

Więcej informacji o działalności Trójstronnych Zespołów Branżowych znajduje się w *Informatorze nt. Trójstronnych Zespołów Branżowych*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

5. Zinstytucjonalizowany dialog regionalny

Polski system dialogu, oprócz instytucji dialogu społecznego przy ministerstwach i urzędach centralnych, obejmuje również szczebel dialogu regionalnego, który między innymi realizowany jest przez:

- wojewódzkie i powiatowe rady zatrudnienia;
- wojewódzkie komisje dialogu społecznego;
- wojewódzkie oraz powiatowe społeczne rady ds. osób niepełnosprawnych.

Zakres podmiotowy i kompetencyjny tych gremiów jest bardzo zróżnicowany, od szeroko nakreślonych zadań o charakterze regionalnym do realizacji obowiązków wynikających ze ściśle określonego katalogu obowiązków wynikających ze specyfiki danej instytucji. Część tych instytucji jest zhierarchizowana: strukturalnie wojewódzkim – wyższego rzędu, podporządkowane są struktury niższe – powiatowe. W przypadku wojewódzkich komisji dialogu społecznego nie ma szczebli niższych, choć w terenie są dość mocno artykułowane przez partnerów społecznych postulaty stworzenia powiatowych, a nawet gminnych komisji dialogu.

Ogólnie rzecz ujmując, w ocenie uczestników dialogu społecznego na poziomie regionalnym, przyczynia się on do lepszej współpracy partnerów na rzecz poprawy sytuacji społeczno-ekonomicznej na danym terenie. Z zachowaniem zasad dialogu rozpatrywane są najistotniejsze dla poszczególnych regionów kwestie, które leżą w gestii działania ww. rad i komisji.

Szczegółowe dane o działalności wojewódzkich komisji dialogu społecznego zawarte są w *Informatorze za 2011 r. wojewódzkich komisji dialogu społecznego*, opracowanym w Departamencie Dialogu i Partnerstwa Społecznego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej, wydanym w serii Biblioteka Dialogu Społecznego.

6. Ocena działalności instytucji dialogu

Podsumowując w sposób syntetyczny nadesłane z urzędów, gdzie są umiejscowione fora dialogu, oceny funkcjonowania tych instytucji wynika, że ich istnienie w znaczący sposób przyczynia się do szerokiego i kompleksowego spojrzenia na zagadnienia i problemy stawiane przed poszczególnymi działami administracji. Opisane ciała dialogu dają ponadto możliwość wypowiedzenia się różnym organizacjom społecznym w ważnych kwestiach dotyczących polityki gospodarczej i społecznej państwa, w drodze prowadzonego dialogu społecznego, oraz wypracowania najlepszych rozwiązań. Pozwala to reprezentantom strony rządowej na uzyskanie fachowego wsparcia przy podejmowaniu decyzji na rzecz trwałego i zrównoważonego rozwoju kraju oraz utrzymania pokoju społecznego, czyli przesłanek istnienia dialogu społecznego.

Jednocześnie dialog wielostronny z udziałem związków zawodowych, organizacji pracodawców, organizacji pozarządowych (stowarzyszeń, fundacji) daje gwarancję równoważenia społecznych interesów.

W ocenie urzędów, prowadzona w formule instytucjonalnej, współpraca stron dialogu pozwoliła na:

- Ustalanie priorytetów prac zespołów.
- Sprawne opiniowanie aktów prawnych (projektów ustaw, rozporządzeń), programów rządowych według kompetencji urzędów.
- Tworzenie płaszczyzn dialogu i wymiany informacji na temat realizowanych zadań.
- Szerszy udział i zaangażowanie partnerów społecznych w dyskusjach nad problemami społeczno-gospodarczymi kraju.

- Szybkie reagowanie na bieżącą sytuację i możliwość podejmowania działań wyprzedzających powstawanie problemów.
- Omówienie podziału środków wyodrębnionych w planach finansowych danego urzędu.
- Formułowanie opinii dla organów założycielskich.

Większość ciał dialogu ma charakter opiniodawczo-doradczy, jednak umożliwia on – z jednej strony – szeroką wymianę informacji, poglądów, przeprowadzenie w sposób prawidłowy konsultacji społecznych, swobodne wyrażanie opinii, z drugiej strony umożliwia rozwiązywanie, bądź łagodzenie konfliktów społecznych w sposób możliwie najszybszy i z zachowaniem ustalonych procedur, co byłoby trudne do osiągnięcia w sytuacji braku takich gremiów o sformalizowanych strukturach.

7. Podsumowanie i wnioski

Z danych Informatora na temat działalności instytucji dialogu społecznego przy urzędach administracji rządowej w 2011 roku, wynika, że:

- Przy urzędach administracji państwowej funkcjonuje prawie 120 instytucji dialogu społecznego.
- Są to nie tylko instytucje – *sensu stricte* dialogu społecznego, ale w przeważającej części dialogu obywatelskiego oraz także korporacyjnego.
- Pod względem liczby podmiotów zasiadających w tych ciałach – mamy do czynienia ze składami dwustronnymi: dialog autonomiczny, trójstronnymi: partnerów społecznych i strony rządowej, czterostronnymi: z udziałem partnerów społecznych oraz strony rządowej i samorządowej, wielostronnymi: z udziałem organizacji pozarządowych.
- Ciała dialogu mają zróżnicowany charakter, z przewagą funkcji doradczej wobec kierownictw instytucji przy których działają.
- Instytucje dialogu posiadają rozmaite umocowanie w zakresie swojej struktury i kompetencji: w większości prawne – oparte na zapisach ustawowych oraz aktów wykonawczych, ale także w oparciu o przyjęte w drodze konsensusu regulaminy prac (TZB). Wynikają one z określonych potrzeb w zakresie realizowanych przez nie zadań.
- Następuje stopniowy wzrost udziału w pracach ciał dialogu organizacji pozarządowych jako obserwatorów i ekspertów, zapraszanych głównie przez stronę rządową.

- Na przestrzeni lat 2002–2011, odbyło się prawie 5,5 tys. posiedzeń. W 2007 oraz 2009 roku tych spotkań było najmniej – poniżej 500.
- Jest liczna grupa – powstała w ostatnich latach – gremiów dialogu, na które nałożono różnorodne obowiązki, związane z członkostwem Polski w Unii Europejskiej.
- Z ww. powodów zostały m.in. powołane nowe ciała dialogu: są to Komitety sterujące i monitorujące prace wdrażanych funduszy strukturalnych.
- Instytucje dialogu w ocenie urzędów, przy których funkcjonują, dobrze wypełniają powierzone im zadania we współpracy z przedstawicielami administracji państwowej.

Szczegółowe wiadomości wraz z oceną funkcjonowania najistotniejszych ciał dialogu krajowego, regionalnego i branżowego można znaleźć w opracowanych, także przez Departament Dialogu i Partnerstwa Społecznego MPiPS, całorocznych INFORMATORACH:

- Trójstronna Komisja do Spraw Społeczno-Gospodarczych;
- Wojewódzkie Komisje Dialogu Społecznego;
- Trójstronne Zespoły Branżowe.